Glossy books

linda francis lee

INCREDIBIL DE SEXY

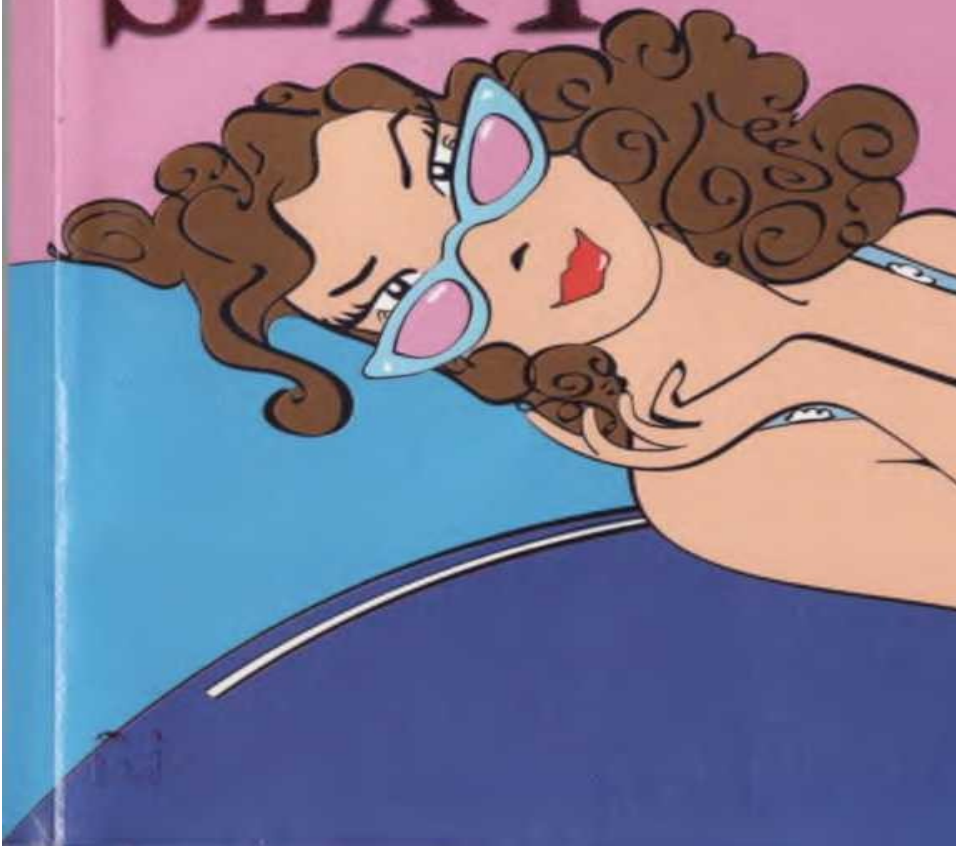

Alcătuită din trei volume, seria *Sexy* o are în prim-plan pe femeia zilelor noastre, ființă fascinantă, pe care autoarea o dezvăluie în multiplele ei fațete. Surprinsă în acțiune, în alerta viață citadină, la slujbă, la o cină romantică, acasă sau în căutarea unui „acasă", femeia contemporană se definește în permanență prin raportare la sexul opus. Plasându-și protagonistele în situații diverse din care află ce contează cu adevărat în viață, romanciera scrie lejer și accesibil, cu mult umor, despre lumea văzută prin ochii femeilor.

Când destinul este de partea ta, nimic nu pare imposibil. Trebuie doar să vrei cu adevărat, să fii deschis, să te reinventezi și să-ți urmezi propriul drum.

ISBN 978-606-579-131-2

Originară din Texas, Linda Francis Lee şi-a început cariera încă din studenţie, cu publicistică. A scris primul roman, *Blue Waltz* (1996), bine primit de presă, în vreme ce preda statistică şi probabilităţi. Au urmat, de-a lungul anilor, nu mai puţin de optsprezece volume de proză, cele mai noi urmând să fie ecranizate anul acesta. Multe dintre romanele semnate de tânăra prozatoare care locuieşte acum la New York sunt bestselleruri traduse în douăsprezece limbi în doar câţiva ani. Nominalizată la numeroase distincţii, scriitoarea a câştigat, printre altele, prestigiosul Premiu RITA.

Linda Francis Lee

INCREDIBIL DE SEXY

Traducere din limba engleză
JULIA KRETSCH

NEMIRA
Coperta colecţiei: Dana MOROIU, Corneliu ALEXANDRESCU Imaginea copertei: Sally CATO

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
LEE, FRANCIS LINDA
Incredibil de sexy / Linda Francis Lee; trad.: Julia Kretsch – Bucureşti: Nemira Publishing Flouse, 2011
ISBN 978 – 606 – 579 – 131 – 2

I. Kretsch, Julia (trad.)

821.111 – 31135.1

Linda Francis Lee
SUDDENLY SEXY
© 2004 by Linda Francis Lee

© Nemira, 2011;

Redactor: Dana IONESCU
Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat de FED PRINT S.A.

Orice reproducere, totală sau parţială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă şi se pedepseşte conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978 – 606 – 579 – 131 – 2

La preţul de vânzare se adaugă 2% reprezentând valoarea timbrului literar ce se virează Uniunii Scriitorilor din România.

Pentru Michael, cu dragoste

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Proiectul Reinventarea lui Kate

Scumpo, nu e minunat? Este prima zi a schimbării tale complete. Vei fi divină. Fii convinsă de asta. Tot ce ai de făcut este să laşi bărbatul să conducă, să te prefaci că te simţi bine şi, mai ales, să-i spui că e grozav, chiar dacă lucrurile se înrăutăţesc până la final. Înţelegi, scumpo?

xoxo, j

P.S. KTEX TV se bazează pe tine
To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Nu-mi vine să cred că mă pui să fac asta
Nu îndulci lucrurile, Julia. Îmi ceri să fiu mai puţin decât o profesionistă. Ştii că am muncit din greu ca să îmi câştig respectul. Dar tu eşti una dintre prietenele mele dragi, ca să nu mai spun că acum eşti proprietara postului, aşa că o s-o fac. Totuşi, fii sigură, o voi face cu profesionalismul şi competenţa cu care fac totul.

Ca întotdeauna.
Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Inflexibilă

Nu mai fi o pacoste! Este spre binele tău şi ştii asta. Competenţa şi respectul nu te încălzesc noaptea… şi nici nu îţi aduc o mărire de salariu. În plus, am o surpriză pentru tine. <g> Ne vedem la post!

xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinektextv.com>
Subiect: Surpriză?

Ce surpriză? Ştii că nu îmi plac surprizele.
Julia!!!

1

Katherine Bloom îşi spuse că e în stare s-o facă. Nu trebuia decât să se concentreze asupra rezolvării cât mai rapide şi mai eficiente a muncit.

Refuză să se gândească la faptul că nu are multă experienţă. Deşi, cu siguranţă, era cam ca mersul pe bicicletă. Dacă ai făcut-o o dată, nu uiţi nicicând. Şi dacă asta trebuia să facă pentru a-şi păstra slujba, atunci aşa să fie.

Îşi ţinea bărbia sus, dar, după tremurul muşchilor, tot se vedea că are emoţii. Brusc, a-şi păstra slujba incredibilă de om de ştiri care câştigase un premiu nu mai părea chiar atât de important. Îşi dădu seama că, dacă se grăbeşte, poate ieşi pe uşă şi ar ajunge în Mexic până la prânz. Şi-ar putea schimba numele. Şi-ar putea vopsi părul. Ar putea găsi o slujbă de vânzătoare de tacos la colţul străzii în centrul oraşului Ciudad Juárez. Nu toată lumea are nevoie de o schimbare de carieră la un moment dat?

Oftând supărată pe ea însăşi, alungă acel gând. În ultima săptămână, îşi pusese îndemânarea de reporter la treabă. Găsise articole din ziare, website-uri şi cărţi cu titluri precum *Cum să-ţi meargă strună* şi *Condimentează-ţi viaţa.*

Nefiind genul care să depindă de un bărbat care să se gândească la orice eventualitate, cumpărase câteva lucruri care puteau să fie utile.

O sticlă de vin.

Nişte ustensile care păreau să provoace durere. *Cine s-ar fi gândit că lucrurile vor deveni atât de ingenioase?*

Condimente.

Miere.

Ulei.

Plus morcovi şi cartofi.

Încă nu-i venea să creadă că Julia se aştepta ca ea să gătească live la televiziune, cu un bărbat cunoscut drept Bucătarul Dezbrăcat.

Kate inspiră profund, ca să se calmeze, se gândi la tehnicile de control al stresului pe care le învăţase la cursul sponsorizat de companie – şi la care picase –, apoi îşi aranjă şorţul.

Trecură mai multe secunde până când reuşi, în sfârşit, să zâmbească, privind fereastra curată-lună şi zăbrelită din spate, chiuveta perfectă, cuptorul strălucitor. Chiar şi un frigider adevărat. Se gândise la toate atunci când planificase bucătăria.

Nu mai spunem că frigiderul nu era băgat în priză, lumina soarelui din fereastră era pictată, iar pereţii erau falşi. Una dintre plitele aragazului chiar funcţiona. Totuşi, platoul emisiunii TV *Getting Real with Kate* n-ar fi putut să arate mai autentic nici dacă ar fi filmat fragmentul din interiorul confortabil al unei case.

Totuşi, nimic din toate astea nu conta acum. Cu doar trei minute până la intrarea în direct, producătorul o făcu să-i stea inima în loc în momentul când îi vorbi în cască.

— Kate, avem o problemă. Bucătarul n-a sosit încă.

Julia jurase că treaba cu gătitul avea să fie biletul lui Kate către un rating mai bun. *„Nu vom avea un bucătar bătrân oarecare pentru lansarea emisiunii* Getting Real, *vom avea un bucătar dezbrăcat şi sexy. Femeile vor fi în delir!”*

Kate nu era chiar atât de sigură.

— Cum adică nu a sosit încă? Trebuie să fie aici, Pete. Am nevoie de el aici.

Încercă să ridice vocea, cuprinsă de panică.

— Nu pot face o emisiune despre gătit fără bucătar.

Dezgustată, Kate îşi ţinu în frâu îngrijorarea crescândă.

Ideea 1: Nu era genul care să îşi facă griji.

Ideea 2: Dacă îşi repeta un lucru de multe ori, acesta ajungea să se adeverească sau cel puţin aşa se spunea la managementul stresului. Cât de curând se aştepta ca Ideea 1 să devină realitate.

Şi, cel mai important, aşa cum îi arătase Juliei, Ideea 3: era o femeie competentă, care ajunsese în vârful domeniului său datorită reportajelor dure.

Din nefericire, exista şi o Idee 4, care o punea pe jar: Audienţa o considera prea afectată şi prea exactă. Grupul de focus folosise cuvinte precum *băţoasă, rigidă, inflexibilă.* Dar se găsise şi unul mai ingenios, care să spună că e *şmecher de incoruptibilă.* Aceasta era o descriere care putea încălzi inima unei fete.

Kate refuză să cedeze şi se crispă jenată. Cine s-ar fi gândit că străinii care nu o plăceau o puteau face să se simtă atât de rău?

Ceea ce îi aduse în minte Ideea 5, năucitoare şi înspăimântătoare: ideea Juliei de a o scoate de la ştirile de dimineaţă şi a-i da emisiunea *Getting Real with Kate* – o încercare de a arăta o latură diferită a lui Katherine Bloom prin a o pune să ia interviuri şi să se implice în „ceva real”. În această săptămână se ocupa de *ceva real* în bucătărie,

camera din casă care îi displăcea cel mai mult.

Ani întregi mama ei avusese o relaţie de dragoste cu bucătăria, care tot începea şi se tot sfârşea. Kate nu ştiuse niciodată dacă Mary Beth Reynolds, Bloom, Fisher, Radley, Smithe, Lombardi aveau să pregătească un meniu extravagant cu cinci feluri sau niciunul. Învăţase că e mai uşor să se bazeze pe mâncarea gata preparată şi pe sandviciurile cu unt de arahide. Deci era nepregătită pentru emisiunea de astăzi, fără un bucătar.

Când se împotrivise planului, Julia o luase deoparte.

— Scumpo, începuse ea cu accentul ei puternic de Louisiana, în ciuda faptului că trăia în Texas încă de când avea şapte ani, trebuie să-ţi spun. În vremurile astea ale tachinărilor înţelepte şi ale prezentatorilor care se poartă de parcă ar fi o familie şi acum, că tăticul meu a murit, dacă nu renunţi la aerele astea şi nu arăţi publicului că ştii să te distrezi, până şi mie o să-mi fie greu să-i conving pe noii revizori să nu te dea afară.

Răspunsul lui Kate, că nu are aere deloc, stârnise ceva mai mult decât o pufnitură nedelicată din partea foarte elegantei Julia.

Postul era KTEX TV, creat şi condus iniţial de bogătaşul Philippe Boudreaux, tatăl Juliei. Până în ziua în care a murit tăticul, Julia mai mult şi-a băgat nasul decât a lucrat la postul de televiziune, asigurându-se că cele două bune prietene ale sale sunt angajate imediat după terminarea colegiului.

Acum, cele trei aveau douăzeci şi şapte de ani, Chloe Sinclair fiind managerul ultraorganizatului post TV KTEX, iar Katherine lucrând ca prezentatoare de ştiri. Julia a făcut tot posibilul să sară în ajutorul oricui a avut nevoie de ea, câtă vreme asta nu atrăgea după sine o muncă reală. Nu că ar fi avut nevoie de bani. Se vehicula că Julia, singura moştenitoare a lui Philippe Boudreaux, era aranjată pe viaţă.

Foarte hotărâtă, Kate îşi stăpâni teama. Cu sau fără

bucătar, îşi spuse ea, era cât se poate de pregătită. Memorase reţeta astfel încât se putea concentra asupra tuturor întrebărilor „uşoare şi distractive” pe care le pregătise, ca să nu mai vorbim despre seria de „glumiţe deştepte” spontane, la care lucrase întreaga săptămână. Va trebui doar să gătească singură – bleah! – şi să pălăvrăgească în faţa camerei de luat vederi.

— Două minute, treizeci de secunde şi niciun tip dezbrăcat, îi mormăi Pete în ureche. Ce ne facem?

Amândoi răsuflară uşuraţi când auziră vocea Juliei care intra în studio.

— Salut, dragilor! Julia a venit să salveze situaţia.

Dar uitară imediat de bucătar şi de salvator când se întoarse Kate. S-ar fi aşezat pe scăunelul de bucătărie, dacă nu i s-ar fi înmuiat picioarele de emoţie, căci nu o văzu pe Julia în pantofi cu toc şi cămaşă scurtă, ci un bărbat impunător, a cărui prezenţă estompă tot restul.

— Jesse! şopti ea gâfâind.

Jesse Chapman, înalt, brunet şi mult mai frumos decât are dreptul să fie orice bărbat.

— Surpriză! strigă Julia, cuvântul stârnind ecouri în studioul ca o peşteră.

Kate îl studie, observându-i înălţimea, părul brunet care îi mângâia gulerul, ochii întunecaţi care o analizau din cap până în picioare într-un fel care îi tăia respiraţia şi îi făcea pielea de găină. Arăta ca un cowboy care a ieşit seara, îmbrăcat în cămaşa aceea albă, cu mânecile lungi, croită perfect, acoperindu-i umerii largi, şi cu şoldurile şi coapsele învăluite în blugi strâmţi Wrangler, care îi cuprindeau prohabul asemenea unei iubite.

Fierbinţeala îi arse obrajii atunci când îşi dădu seama unde se uita. Îşi ridică imediat privirea, amintindu-şi să respire.

— Salut, Katie!

Îi spuse numele pe un ton grav, adânc, care îi dădu fiori pe şira spinării, şi cu un zâmbet agăţat în colţul gurii.

Dacă ar mai fi avut nevoie de vreo dovadă, faptul că îi spusese pe nume arăta limpede că Jesse Chapman stătea în faţa ei. Nimeni nu îi spunea Katie. Nimeni în afară de Jesse.

— Nu ai de gând să-mi urezi bun venit acasă? întrebă el cu acelaşi zâmbet în colţul gurii.

Julia îl luă de braţ.

— Îţi vine să crezi? Jesse al nostru s-a întors. Am fost cât se poate de surprinsă când am ieşit din parcare şi, aruncând o privire, l-am văzut stând la curba din faţa casei tale, Kate. Pur şi simplu stătea. Privea.

Râse cu voluptate, ca întotdeauna.

— Era ca un fotomodel, aş spune. Nu-i aşa că arată minunat?

Să spună că arăta minunat era ca şi cum ar fi anunţat o zi călduroasă de vară în vestul Texasului, dar Kate de abia dacă auzi. Jesse era acolo.

Crescuseră împreună încă din ziua în care se născuse. Ea avea patru ani mai puţin şi primele amintiri erau legate de el. Jesse era cel care i-a amintit întotdeauna că nu e vina ei, după fiecare dintre cele cinci divorţuri pe care mama sa le avea la activ. Jesse, care nu o făcuse niciodată să se simtă jenată când un nou „tată” se muta în casă. Jesse, care îi dădea voie să doarmă în patul lui după ce acei câţiva „taţi” noi plecaseră, lăsând-o pe maică-sa în pragul deznădejdii.

Chloe şi Julia fuseseră cele mai bune prietene ale ei, dar Jesse fusese cel care o făcuse întotdeauna să simtă că poate merge mai departe.

Jesse era faimos acum. Un extraordinar jucător de golf. Mai mult, Jesse al ei căpătase o alură sălbatică.

Jesse Chapman devenise un playboy notoriu. Zâmbetul lui îndrăzneţ şi aţâţător împodobea copertele celor mai populare reviste şi emisiunile sportive săptămânale, era căutat atât pentru chipul lui întunecat, atrăgător şi pentru reputaţia de desfrânat, cât şi pentru

golf. Dar, în urmă cu trei săptămâni, toate astea se schimbaseră. Băiatul rău Jesse Chapman devenise un erou.

Vocea lui Pete, scos din minţi, îi bâzâi în ureche.

— Treizeci de secunde până la emisie.

Abia dacă a priceput.

— Salut, Jesse, spuse ea încetişor.

Se auzeau voci peste tot în jur, dar Jesse era atent la ea. Ochii îi sclipeau cu acea expresie faimoasă, relaxată, iar el îşi strecură mâinile în buzunarele de la spate ale jeanşilor. Părea intrigat şi surprins, de parcă nu şi-ar fi dat seama exact ce devenise ea.

Colţurile gurii i se ridicară şi mai sus, iar inima lui Kate începu să bată cu putere.

— Arăţi… altfel, anunţă el.

Kate clipi, revenind la realitate.

— Altfel?

Nu frumoasă. Nu uimitoare.

— Altfel, dar grozav, adăugă el.

Jesse credea că ea arată grozav!

Apoi se mustră. Nu-i păsa de ce gândea el. Nu îi mai păsa. Nu, de când îl văzuse la nunta surorii sale şi a fratelui ei, în urmă cu cinci ani, când venise nu cu o frumuseţe voluptuoasă, ci cu două. Suzanne îşi dăduse ochii peste cap la încă una dintre escapadele nebuneşti ale lui Jesse. Derek nu scosese o vorbă, neîndurător. Desigur, majoritatea celor prezenţi pierduseră şirul partenerelor lui, de vreme ce Jesse lipsise aşa de mult. De îndată ce mireasa şi mirele au spus *Da,* el a plecat.

Kate n-ar fi trebuit să fie surprinsă ori dezamăgită. Pentru că la asta se pricepea cel mai bine Jesse.

Să plece.

Katherine îşi îndreptă atenţia spre morcovii şi cartofii aliniaţi pe bufetul fals din bucătăria improvizată, ca să facă cine ştie ce fără vreun bucătar prin preajmă. Apoi Julia scoase acel râset care nu prevestea nimic bun.

— O, Doamne! se entuziasmă Julia. Am ideea

perfectă!

— Cincisprezece secunde!

— Jesse, poţi să găteşti cu Kate.

— Eu?

— El?

— O să fie minunat, mai bine decât cu un bucătar, exclamă Julia, apoi bătu din palme. Deşi, dacă doreşti, poţi să te dezbraci.

Kate se sperie, iar sprâncenele lui Jesse se uniră brusc, fiecare milimetru din zâmbetul diabolic dispărându-i de pe chipul prea frumos.

— Bine, bine, păstrează-ţi hainele pe tine! se înduplecă Julia, cu un rânjet la fel de diabolic. Ştii cum e Kate a noastră. Garantez că ştie reţeta cum îşi ştie numele. O să fie distractiv.

Kate putea să jure că avea să i se facă rău. Unde era punga de hârtie când aveai nevoie de ea?

Se uită în jur, căutând-o pe Chloe, care fără îndoială că i-ar fi luat partea. Timida, însă echilibrata Chloe, cu tunsoarea ei bob, cu părul până la umeri şi cu pantofii ei cuminţi. Binecuvântata Chloe, cealaltă prietenă bună a lui Kate, care ar înţelege că, dacă i se dă brusc o povară de dus, ei bine… devine împovărată. Dar managera postului nu era de găsit nicăieri.

— Julia, spuse Jesse încordat, chestia asta nu e în regulă…

Luminile scenei se aprinseră, iar Julia sări de pe platou. Jesse şi Kate îngheţară, holbându-se ca nişte căprioare surprinse de farurile unei maşini. Era clar că Jesse avea tot atâta chef cât Kate. În caz că era îngrijorată, Julia n-o arăta.

De îndată ce regizorul veni în faţă şi începu să numere, aceasta şopti:

— Fă-i praf, scumpo! Arată lumii că, în sinea ta, eşti distractivă şi dulce, aşa cum te ştiu eu.

Kate simţi emoţii contradictorii în gât, iar înjurăturile

impresionant de inventive al lui Jesse, care le strecura pe ton grav, nu o ajutau deloc.

Oare fusese vreodată distractivă?

Crescând cu o mamă mai mult copil decât adult, Kate învăţase să fie responsabilă, competentă. Organizată. Pe mama ei n-o interesaseră decât amorul şi plăcerile, fiind exact opusul a ceea ce devenise Kate.

Cu toate acestea, nu pricepea cum ar fi însemnat ea un plus de distracţie. Plictiseală, da. Şi, aşa cum arătau ratingurile şi focus grupurile, era *inabordabil*ă, chiar *afectată.* De ce naiba se schimbă lumea şi aşteaptă ceva nou, altceva?

Să vândă tacos în New Mexico începea să i se pară o idee tot mai bună.

— Kate!

Numele îi era urlat în cască.

— Eşti în direct!

Şi-a stăpânit pe dată frica, emoţiile şi amintirile. Avea o emisiune de făcut.

— Bună dimineaţa, West Texas, spuse ea spre cameră şi zâmbi. Astăzi vom găti furtunos. În plus, avem o bucăţică specială. Şi nu vorbesc despre mâncare! În locul brusc indispusului Bucătar Dezbrăcat nu este nimeni altul decât fiul risipitor şi seducătorul din El Paso, Jesse Chapman, care se află aici pentru a ne arăta dacă ştie să facă ceva mai mult decât să-şi legene crosa la club.

Se crispă, înţelegând dublul sens al glumei sale neintenţionate. Pete îi behăi în cască. Jesse o ţintui cu o privire ucigaşă. Iar Iulia chicotea lângă scenă.

Dar brusc îşi dădu seama de ceva. Îl avea pe Jesse Chapman acolo. Bărbatul care salvase viaţa unei femei cu trei săptămâni înainte.

De câte ori văzuse imaginile acelea la televizor? Toate posturile naţionale, ca să nu mai vorbim de cele prin cablu, transmiseseră ştirea. Mereu aceeaşi imagine cu Jesse, chipul lui hotărât şi fioros, în timp ce purta femeia

spre cortul medicilor de la Westchester Open.

Apoi, din modestie, nu vorbise despre gestul său de eroism. În mod clar, omul era fericit să clevetească despre întâlnirile cu femei, dar nu era interesat să discute despre salvarea lor.

Îl putea face să spună câte ceva despre asta. Avea să-l facă să-şi împărtăşească sentimentele chiar aici, la *Getting Real with Kate.*

Reportera din ea se trezi la viaţă, ca o prietenă binevenită. Panica şi nervozitatea dispăruseră complet. Era în elementul ei.

Dar trebuia să fie dulce. Amabilă. Distractivă.

Să obţină povestea? Sau să cucerească publicul?

Cele două gânduri se luptau în mintea ei, până când se hotărî asupra unui compromis. Avea să înceapă încet, trecând apoi la sentimentele lui.

Zâmbi şi întrebă cât putu de dulce şi de amabil:

— Jesse, spune-ne, unde ai fost în ultimele trei săptămâni de când ai devenit erou naţional?

El îi aruncă o privire care ar fi ucis o jurnalistă mai puţin experimentată. Dar nu asta o opri. Auzi în cască vocea Juliei şuierând prin studio, urmată de lătratul lui Pete:

— Trebuie să găteşti! Nu pui invitatul la proţap!

În sinea ei se dădea o luptă. Obiceiurile vechi mor greu, iar pe ea o sâcâia ideea de a-l face să spună ceva, orice, despre ce se întâmplase. Dar îşi va pierde slujba, dacă va strica emisiunea.

Zâmbind fals, zise:

— Sper că ai gătit, pentru că o să pregătim o masă fabuloasă!

Spunându-şi că nu e chiar papă-lapte, luă un cuţit, hotărâtă să taie şi să toace ea însăşi. Dar când încercă să facă şi una, şi alta, nu reuşi decât să azvârle o bucată dintr-un morcov ca o rachetă. Aceasta ateriză pe cizma din piele neagră a cameramanului.

— Oh…

Rânji, iar panica o cuprinse din nou.

— Of, repetă ea, cu creierul blocat, asemenea unui disc zgâriat.

Jesse o privi lung înainte să mormăie ceva ce, jură ea, nu era de bine. Apoi smuci cuţitul cu o putere pe care o simţi trecându-i prin braţe ca un curent electric.

— Eu toc, tu amesteci, o instrui el.

Mintea i se deblocă. Ar fi trebuit să fie relaxată, dar cu el acolo, atât de competent, atât de stăpân pe situaţie – în timp ce ea nu era în stare nici măcar să taie un morcov, ce să mai vorbim despre a-şi face slujba aşa cum ar fi vrut – nu se putu înfrâna.

— Ştiu să gătesc, susţinu ea, apoi înşfăcă nervoasă o roşie.

El o surprinse apucând-o de încheietura mâinii, ţinând-o aşa înainte să se poată întoarce. O privi cu atenţie de data asta, iar Kate fu sigură că îi observase panica.

Expresia lui Jesse se schimbă şi parcă scoase un oftat. După o secundă, îşi dădu la o parte părul negru de pe frunte şi zâmbetul lui liniştit şi dulce reapăru.

— Tu, să găteşti? Cred că ai uitat cu cine stai de vorbă.

Doar atât a spus, imperceptibil pentru public, dar cât se poate de clar pentru ea. O văzuse în toate acele ocazii în care încercase să pună masa, când nu se ocupa mama ei.

Şi, ca şi cum camera de luat vederi nu ar fi fost acolo, întinse mâna şi îi dădu o şuviţă de păr lung după ureche. El era înalt şi impunător, făcând-o să se simtă apreciată şi în siguranţă.

— De când te cunosc, spuse el doar pentru urechile ei, nu te-ai dat bătută niciodată. O să reuşeşti.

Lui Kate nu-i veni să creadă, simţind un nod în gât, dintr-un sentiment intens de recunoştinţă. Acesta era Jesse pe care îl cunoştea. Jesse care nu juca rolul rebelului şi nu se mândrea cu numărul de puicuţe pe care le adăuga pe

răboj.

Dar şi cea mai vagă urmă de apreciere zbură o secundă mai târziu, când Jesse se îndepărtă brusc de ea, de parcă nu ar fi dorit recunoştinţa ei. O privi fix o secundă înainte de a-şi readuce pe chip zâmbetul artificial din faimoasele reviste colorate.

— Ai grijă, scumpo, adăugă el, vorbind tărăgănat ca un texan. Nu poţi să fii dură.

Ea se zburli şi îşi dădu seama cât de tare strângea biata roşie de-abia când el fu nevoit să i-o ia din mână.

— Nu le poţi arunca sau chinui.

Ţinea roşia zemoasă, rotundă, ca un iubit.

— Trebuie să le ţii în mână – îşi trecu degetul mare peste pieliţa roşiei, dându-i astfel fiori – şi să te porţi delicat.

Kate rămase cu gura căscată. Se înecă, apoi scotoci repede prin rezervele de răspunsuri spirituale. Nu avea nimic pentru „luate, aruncate sau manevrate cu duritate”.

Probabil că arăta la fel de stânjenită pe cât se simţea, pentru că buzele lui se strâmbară şi Jesse adăugă:

— Vorbim despre roşii, scumpo.

Apoi făcu semn cu ochiul spre cameră.

Stânjeneala se transformă în umilire. Dar nu i se dădu ocazia să răspundă – nu că ar fi avut idee ce să spună – căci Pete îi şuieră în ureche că ar face mai bine să pună blestematul de pui în cratiţă, dacă are de gând să termine reţeta până la ştirile de la ora şase.

Cu o tresărire, Kate apucă o bucată de pasăre, care, slavă Cerului, fusese tăiată. Îi întinse altă bucată lui Jesse.

— Ai putea să încălzeşti carnea?

Jesse ridică o sprânceană amuzat.

Ei îi stătu inima în loc.

— Adică să pui carnea la foc… nu, mai bine pune puiul în friteuză.

Dumnezeule, era penibilă. Era suficient ca el să-i stea alături, că se transforma într-o şcolăriţă bâlbâită. Nu

fusese niciodată adepta violenţei, dar cu uşurinţă l-ar fi putut omorî chiar acolo, în direct, la televizor.

Din fericire, el nu făcu decât să chicotească. Luă pasărea, o puse în ulei fierbinte, apoi veni spre ea, atât de aproape, atât de nestingherit.

Jesse zâmbi fără greutate, reuşind să pară priceput şi viril în timp ce pregătea puiul.

— Ştii cum se spune, nu-i aşa, Katie? Cea mai rapidă cale spre inima unui bărbat…

— Este prin pieptul lui, cu un obiect ascuţit? replică ea.

Jesse îşi lăsă capul pe spate şi râse, sunetul răsunând în spaţiul înalt.

— Se pare că dulcea mea Katie nu acceptă niciun r…

Privi spre cameră, în timp ce membrii echipei îşi ţineau respiraţia de teamă c-o să spună ceva complet nepotrivit pentru o emisiune TV, apoi continuă:

— … rebut din partea nimănui.

Kate era convinsă că toţi privitorii de pe o rază de o sută de mile reuşiseră să audă oftatul de mulţumire care şuierase prin studio.

Jesse nu lăsă să se înţeleagă dacă băgase de seamă sau nu. Îşi şterse mâna pe un şervet umed. Cu toate acestea, orice uşurare simţise Kate se risipi de îndată ce el veni în spatele ei, o cuprinse în braţe şi spuse:

— Dă-mi voie să-ţi arăt cum se face.

Fierbinţeala îi aprinse obrajii, şi nu era din cauza căldurii de la aragazul deschis. Mâinile lui coborâră pe braţele ei, care deţineau controlul peste tot, numai acolo nu, înainte de a pune uşor cuţitul în palma ei.

— Să nu cumva să te gândeşti să ţinteşti spre inima mea, spuse el.

Kate simţea uimirea colectivă care cuprindea KTEX TV văzând şarmul suav al lui Jesse.

Apoi începură să toace.

— Ţi-am spus cât de impresionat am fost de interviul

pe care i l-ai luat lui George W. Ultima oară când a venit în oraş?

Ea îl privi, de abia sesizând complimentul.

— Când ai fost tu aici?

Jesse chicoti şi îi aruncă o privire care spunea „nu-asta-e-ideea”. Totuşi, răspunse cu un:

— M-ai ratat, Katie?

Brusc ea se crispă.

— Cu siguranţă că nu.

Pete îi urlă în ureche:

— Nu-i mai face ochi dulci cowboy-ului şi termină blestemata aia de mâncare!

Putea să jure că Jesse îl auzise pe Pete pentru că, într-o clipită, Jesse îi smulse cartonul cu reţeta şi se puse pe treabă. Termină de tăiat şi de mărunţit, pălăvrăgind ca un profesionist. Ba chiar văzu lista ei de răspunsuri spirituale şi, după o ridicare din sprânceană, îi oferi lui Kate ocazia de a părea amuzantă şi distractivă, adică exact ceea ce sperase.

Când ajunse la sfârşitul emisiunii, dacă n-ar fi fost suficient de neliniştită din pricina lui, şi-ar fi aruncat braţele în jurul gâtului său şi i-ar fi mulţumit că o salvase.

Jesse dădu un bobârnac unei pălării Stetson imaginare, apoi îi luă mâna şi i-o sărută.

— Plăcerea a fost în întregime a mea, spuse el cu zâmbetul lui faimos.

Ei îi trebuiră câteva secunde ca să îşi revină.

Cu un uşor ţipăt, se întoarse spre camera de luat vederi şi aproape că-şi dădu sufletul, ştiind că obrajii îi erau cu siguranţă roşii ca focul. Ea, premiata, jurnalista care lovea puternic, se înroşise asemenea unei adolescente.

— Sper că ne veţi însoţi şi săptămâna viitoare, când voi merge la Tumbleweed Trails ca să stau de vorbă cu un superstar de rodeo.

Lumina de deasupra camerei se stinse, încheind

emisiunea.

Julia se grăbi spre ei.

— Aţi fost grozavi, copii! Perfecţi! Kate, toată jena ta de şcolăriţă inocentă a fost inspirată! Iar tu, Jesse, diavole, ce-ai zice de o slujbă full time? Câte-am putea face cu voi doi!

Toată buna dispoziţie a lui Jesse se evaporă. Strânse din dinţi.

— Nu, mulţumesc, Jules. Şi chiar nu apreciez faptul că m-ai pus aşa în lumina reflectoarelor. M-am întors aici ca să scap de presă.

Julia îşi desfăcu braţele.

— Zău? Şi ai de gând să te ascunzi în vreo cameră de hotel cât timp stai aici?

El ridică din umeri.

— Mă gândeam să stau cu Derek şi Suzanne, dar n-a ieşit. Nu ştiu sigur unde o să stau.

— Ah! exclamă Julia. Nu mai spune nimic! Am ideea perfectă pentru a te ascunde de lumina reflectoarelor, adăugă ea, cu vocea molcomă asemenea unui pahar de burbon şi miere încălzit între palme. Ştiu că pe Kate n-o s-o deranjeze.

Anii îndelungaţi de experienţă cu această femeie o avertizară pe Kate că Julia pune ceva la cale. Orice urmă de căldură şi uimire, de încântare şi triumf dispăru. Ochii i se îngustară.

— Ce anume n-o să mă deranjeze, Julia?

— Ei bine, scumpo, soluţia perfectă este ca Jesse să stea în casa pentru oaspeţi.

Katherine îngheţă, privind-o pe cea mai bună prietenă, cu inima cuprinsă de un dans staccato.

— Tu nu ai o casă pentru oaspeţi, Julia, spuse ea cu grijă.

— Ştiu, scumpo. Dar tu ai. Cabana din spatele casei tale.

Kate îşi spuse că înţelesese greşit. Jesse nu putea sta

în cabană… Nu îl voia nicăieri aproape de ea. Avea obiceiul de a-i schimba viaţa. Şi acum era ultimul lucru de care avea nevoie.

— Ce vrei să spui?

— Jesse ar trebui să stea cu tine.

Nu era răspunsul pe care îl voia.

— La mine acasă?

— În casa ta de oaspeţi.

Jesse îşi puse mâinile pe blatul de bucătărie fals.

— Ascultă, Jules…

— Jesse, tu faci parte din familie! exclamă Julia, privind-o mânioasă pe Kate. Nu-i aşa, scumpo?

Kate se uita de la Julia la Jesse, de la privirea fixă, dură, violetă a prietenei sale la ceea ce ar fi putut să jure că era privirea surprinzător de vulnerabilă a lui Jesse – ambele împiedicând-o să facă orice în afară de a zâmbi cât mai intens.

La naiba, la naiba, la naiba.

— Desigur, reuşi ea să îngaime. Eşti bine-venit în cabană.

— Bun. Atunci, totul e aranjat.

Julia îl luă de braţ.

— Jesse stă cu Kate.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Ţipătul lui Kate

Ce i-ai făcut lui Kate de-a ţipat aşa? Sigur, era în spatele uşii închise, dar tu ştii ce urechi am. Aud tot. Din nefericire, eram chiar în mijlocul conferinţei trimestriale cu cei de la audit, încercând să le explic ratingurile scăzute. Altfel, aş fi venit în goană. Iar acum toată lumea a plecat. Oricum, n-o să te iert, Jules, dacă i-ai făcut ceva lui Kate.

Chloe

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV
To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Acuzată pe nedrept

De ce presupui că am făcut ceva? Dacă ai auzit un ţipăt, sunt convinsă că era unul de bucurie. Şi nu-ţi face griji cu privire la public. O să aduc din condei audienţele ultimului trimestru.
Lucrez de acasă, dacă ai nevoie de mine.

Xo, J

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Prietena ta

Ca să ştii, eu nu discut cu Julia. S-a amestecat în viaţa mea de prea multe ori.
K

P.S. Tocmai m-am întors de la un interviu grozav cu un posibil subiect pentru *Getting Real:* un agent de frontieră care lucrează noaptea, patrulând de-a lungul râului. Are de-a face cu traficanţi de droguri, imigranţi ilegali, oameni care mor. Chestii fascinante.

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas
To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Acum ce mai e?

Faptul că nu vorbeşti cu Julia are vreo legătură cu ţipătul tău?

Cât priveşte tipul tău care patrulează la frontieră, ştii cum e J în privinţa noului concept. Dacă tipul nu e interesat să discute şi altceva decât ştiri dure, nici măcar să nu te oboseşti. Deşi poate că, dacă arată *mortal,* ai putea să-l faci să vorbească despre încercările şi chinurile lui dându-şi cămaşa jos. <g> Poate asta ar avea trecere la ea.

Chloe

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: N-am ţipat niciodată

Nu a fost niciun ţipăt. Mai degrabă o strângere de gât. Dar justificabilă, de vreme ce Julia i-a spus lui Jesse Chapman că poate să stea la mine acasă. Jesse! Acasă la mine! Nu pot să fac asta. Ar trebui să-l vezi. Arată grozav. Dar nu vreau să arate grozav în curtea casei mele!

K, care încă mai are ceva integritate şi nu va cere niciunui om al legii să-şi scoată cămaşa.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Nu!

Jesse s-a întors în oraş? Unde e? De ce nu mi-a spus nimeni?!

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Să mă scuzi!

Repet, nu pot să locuiesc cu Jesse în aceeaşi curte. Trebuie să-ţi aduc aminte că vorbim despre bărbatul care a strâns atâtea cuceriri amoroase pe listă câte trofee de golf? Meadowlark Drive e un cartier liniştit, respectabil. Vrei să-mi transforme casa într-o vilă Playboy? OK, poate o viluţă Playboy, dar chiar şi aşa, nu pot să-l las să stea aici.

K

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Singura soluţie

Kate, Chloe tocmai m-a pus la curent. Şi trebuie să te întreb, unde în altă parte ar putea să stea Jesse? Un hotel iese din ecuaţie. Face parte din familie, pentru Dumnezeu!

Fratele lui s-a căsătorit cu sora ta, deşi ştim cu toţii că adevăratul motiv pentru care nu poate sta cu Suzanne şi Derek este pentru că se află în mijlocul a cine ştie ce fac ei în încercarea disperată de a avea un copil. (V-am spus despre ciondăneala pe care am auzit-o la ei din cauza revistelor deocheate, a uşilor închise şi a paharelor de plastic?)

Cât despre casa *mea,* am suficienţi bărbaţi în viaţa mea, de abia fac faţă. Şi cum draga de Chloe nu s-a mai întâlnit cu nimeni în ultima vreme („în ultima vreme" fiind *un* eufemism pentru „istoria RECENTĂ"), lucrăm la asta. Dacă l-ar avea pe Jesse sub papuc, i-ar face tânărului o impresie greşită. Aşa că rămâi doar tu, dragă Kate. Chiar dacă o să-i cedezi în cele din urmă minunatului şi divinului Parker Hammond, el îl cunoaşte pe Jesse dintotdeauna şi va înţelege. Aşa că este aranjat. Jesse stă în casa de oaspeţi. Şi ai face bine să te porţi frumos. În plus, pari să uiţi că Jesse nu mai e doar un băiat rău. E eroul nostru, al

tuturor.

xo, J

P.S. Emisiunea a fost fabuloasă în dimineaţa asta. Ratingurile au explodat. Cine ar fi zis că micuţa noastră Kate are tot ce-i trebuie ca să încingă ecranul? Brava! Să ne întâlnim la Bobby’s Place vineri ca să sărbătorim!

2

Kate se aşează pe scaunul înalt şi îşi încrucişă gleznele. Se afla în locul preferat de distracţie al fetelor, Bobby’s Place. Două zile în care încercase să nu pară afectată de realitatea de a-l avea pe Jesse instalat în cabana din spatele casei sale îşi spuneau cuvântul.

Cum poate fi atât de greu să *nu* dai atenţie cuiva?

Desigur, adevărul fie spus, nu fusese nevoită să se lupte din greu pentru a-l ignora. Fusese mai mult plecat, Jeepul său negru rareori stătea parcat în faţă, luminile erau rar aprinse, cel puţin până când venea târziu acasă, când restul oamenilor normali, cumsecade, dormeau duşi. Totuşi, era aproape sigură că nu adusese nicio femeie acasă. În ambele nopţi se întorsese, îşi luase ceva din maşină, apoi plecase la plimbare.

Nu că îi ţinea cont. Zău. În prima noapte, la sosirea

lui, ea era trează şi bea ceai. Apoi, noaptea trecută, se pregătise pentru cowboy-ul rodeo, delectându-se cu floricele Fiddle Faddle şi cu un maraton video special de 99 de cenţi. Ce mod mai bun de a-l scoate din minte pe Jesse Chapman decât să mănânci cantităţi uriaşe de floricele cu caramel şi să te uiţi la un întreg sezon din *Sex and the City* în douăzeci şi patru de ore?

Stomacul i se strânse când îşi aminti şi simţi dorinţa complet străină de a merge la cumpărături după pantofi – preferabil cu tocuri înalte şi cureluşe.

Astă-seară, după ce plecase de la serviciu, se îndreptase spre Bobby's Place pentru a le întâlni pe Julia şi Chloe. Sosise prima şi se aşezase la bar, putând vedea uşa în oglinzile neguroase din spatele lui. Giganticul candelabru Tiffany răspândea o lumină aurie în încăpere, iar sunetele dulci ale lui George Strait umpleau spaţiul, învăluind dansatorii care foşneau şi se răsuceau într-un dans texan delicat ca mătasea.

— Nu pot sta mult, anunţă Julia de îndată ce ajunse, brăţara ei – amuletă zornăind când se aşează la bar. Am o întâlnire.

Chloe veni în spatele ei şi sări pe un scaun, arătând ca o fetiţă într-un magazin de sucuri, cu părul ei lung, negru, până la umeri, cu breton de păpuşă din porţelan, cu ochi mari, albaştri, umbriţi de gene lungi şi câţiva pistrui pe nas.

— Cu cine ieşi în seara asta?

— Cu Roberto.

Julia pronunţă litera *r* cu mult dramatism.

— Nu te-am auzit vorbind despre niciun Roberto.

— E nou.

Julia îşi comandă un pahar cu vin, Chloe, un daquiri de căpşuni. Kate ceru băutura preferată a fetelor din *Sex and the City,* un Cosmo. Chloe şi Julia o priveau surprinse.

— Un Cosmo? întrebă Julia.

— Să spunem că e vorba despre cercetare.

Brusc, toate trei aveau Cosmo în faţă.

— Pentru cercetare, spuseră, ciocnind.

Rămaseră tăcute o secundă, fiecare pierdută în propriile gânduri. Dar nu era nici urmă de îndoială, fiecare se gândea la acelaşi lucru… sau la acelaşi bărbat.

Chloe spuse:

— Nu-mi vine să cred că Jesse s-a întors. Arată grozav.

— Da, grozav, fu de acord Kate.

— Întotdeauna arată grozav, spuse Julia, amestecându-şi băutura. Îmi aduc aminte prima dată când mi-am dat seama cât e de frumos. A fost în ziua aia cu furtuna îngrozitoare. Erai în casa din copac, cea din curte. El a venit după tine să te dea jos.

Kate gemu.

— Nu vreau să vorbesc despre casa din copac.

— Adică nu vrei să vorbeşti despre locul în care ţi-ai declarat iubirea nemuritoare, o tachină Julia.

— Lui Jesse, aduse Chloe lămuriri.

— Chiar înainte să plece la facultate, adăugă Julia.

— Mulţumesc pentru că-mi amintiţi, zise Kate crispată.

— Scuze, spuse Julia zâmbind, apoi îi strânse mâna lui Kate. Doar că e prea drăguţ să îmi amintesc de tine în copacul ăla, cerându-i lui Jesse să aştepte să creşti.

— Faptul că nu a aşteptat întunecă amintirea în cartea mea, preciză Kate.

— Slavă Domnului că nu a aşteptat! comentă Chloe. Vorbesc serios. Îl ador pe Jesse ca toate fetele, dar ştim toate că e o pacoste.

Nici nu şi-a terminat bine băutura, că Julia a aruncat o privire spre ceas şi a spus:

— Ia te uită cât e ceasul. Trebuie să fug. Mă aşteaptă Roberto.

Ieşi rapid pe uşă într-o undă de parfum şi un tumult de păr negru, lucios.

— Ar trebui să plecăm şi noi, spuse Kate.

— Stai să merg întâi la toaletă.

Kate scoase un gloss din poşetă în timp ce aştepta, dar se opri brusc, văzându-l pe Jesse intrând pe uşă.

— Jesse! strigară voioase mai multe voci.

În clipa în care îl văzu, inima îi tresări. Fiecare milimetru al pielii îi tremura plin de încordare. Fără să se întoarcă, îl privi în oglinzile neguroase. Frumuseţea lui avea o senzualitate sălbatică. În seara asta era îmbrăcat într-o cămaşă albastră scrobită, vârâtă în jeanşii Wrangler care i se potriveau ca o a doua piele, mulându-se pe coapsele puternice. Părul întunecat strălucea în lumină, iar zâmbetul îi fu deschis şi firesc când salută mulţimea.

Hotărâtă să nu cadă victimă atracţiei orbitale a lui Jesse, îşi luă din nou paharul pentru o ultimă sorbitură. Însă, înainte de a-l duce la gură, ochii ei întâlniră privirea lui Jesse în oglindă.

Văzu că expresia lui se schimbase. La început păru nedumerit să o vadă aici, într-un bar. Apoi, cu privirile unite în oglindă, el porni cu paşi mărunţi spre ea, cu trupul lui atletic şi îndrăzneţ, graţios şi puternic în acelaşi timp, şi cu buzele senzuale ridicându-se la un colţ, într-un zâmbet ironic.

Ea îşi apucă agitată băutura, în timp ce oamenii se dădeau la o parte pentru a-i face loc lui Jesse. Se opri chiar în spatele scaunului ei şi îi studie reflexia în oglindă. Kate nu reuşea să-şi ia ochii de la el.

Încet, o întoarse pe scaunul de bar până când ajunse cu faţa la el, cu capul dat pe spate. Fără un cuvânt, Jesse îi luă paharul cu picior dintre degete şi îl puse deoparte, apoi o luă de mână şi o trase spre ringul de dans.

Parcă nu era în stare să se opună. Se lăsă cuprinsă de îmbrăţişarea lui – un braţ îi apucă umerii, iar celălalt era întins, ţinându-i mâna – şi îşi strecură degetele prin gaica de la spatele blugilor lui. Aşa se dansa în Texas. Dar energia dintre ei îi cuprindea magnetic dintr-odată pe când

îl privea în ochi.

Sunetele molcome şi dulci ale unei vechi balade a lui Garth Brooks îi învăluia, în timp ce el o conduse în ritmul muzicii. Stratul de rumeguş făcea ca încălţămintea cu tălpi din piele, care se răsucea pe podeaua de lemn a ringului, să scoată un scârţâit ceva mai slab decât melodia. Cu fiecare răsucire, coapsa lui aluneca între ale ei într-un fel care, în orice alt stat, ar fi fost considerat un preludiu.

— Salut, Katie! spuse el în sfârşit, cu buzele lipite de tâmpla ei.

— Salut, Jesse!

Senzaţia braţului său în jurul ei, a mâinii pe care i-o strânsese în palma lui era ameţitoare, făcându-i sângele să gonească de parcă ar mai fi luat o gură de Cosmo.

— Ai fost ocupată în ultimele două zile, spuse el, în vocea lui gravă simţindu-se un uşor amuzament. Ai lucrat până târziu.

— Ce vrei să spui?

— Noaptea trecută ai avut lumina aprinsă până la două.

Kate se îndemnă să nu-i pese că observase.

— Munca unei prezentatoare TV de dimineaţă nu se termină niciodată.

Colţul gurii lui se strâmbă diabolic, de parcă n-ar fi crezut niciun cuvânt. Chiar atunci muzica se opri. Kate dădu să plece, dar el nu o lăsă.

— Încă un dans!

— Dar Chloe…

— Chloe vorbeşte cu Lacey şi Bobby McIntyre. E în regulă.

O răsuci, apoi o conduse într-un vals country rapid, în trei paşi. Fără să vrea, toate rezervele şi toată precauţia dispărură cu totul. Nu după mult timp, chiar începu să râdă. Era în firea lui Jesse să facă o femeie să uite totul, în afară de farmecul lui.

— Ia să vedem, nu e chiar atât de greu, spuse el

rânjind.

— Ce anume? Dansul?

— Nu. Zâmbetul.

— Dar zâmbesc.

— Nu mai zâmbeşti prea des, din câte îmi dau seama.

— De unde ştii tu cât de des zâmbesc eu…

El o răsuci, o roti repede o dată, de două ori, de trei ori, înaintând împreună cu restul dansatorilor într-un cerc larg, înainte să o aducă la loc, în perfectă sincronizare cu ritmul.

— … de vreme ce nu eşti în oraş decât de două zile?

— Te ştiu de când lumea, şopti el aspru.

— Dar n-ai fost prea mult prin preajmă în ultimii treisprezece ani ca să ştii dacă zâmbesc sau nu.

— Să spunem doar că am un al şaselea simţ.

— Să ştii dacă un om zâmbeşte sau nu?

— Să ştiu dacă o femeie este nefericită.

— Anumite femei, replică ea. Poate. Şi asta e doar din cauză că tu le faci să se simtă aşa.

Jesse aproape că pierdu un pas. Apoi ochii îi sclipiră plini de admiraţie şi izbucni într-un hohot puternic. Femeile se întoarseră să-l privească visătoare.

Cu fiecare răsucire şi atingere, Kate uita de ratinguri şi de sondaje. Fie că era vorba despre muzică, băutură sau prea multe floricele Fiddle Faddle şi filme, chiar uita.

— Cred că emisiunea ta despre gătit s-a dovedit în regulă.

Ea râse din nou.

— Ai prostul obicei de a veni să mă salvezi.

— Iar tu ai prostul obicei de a avea nevoie să fii salvată.

— Nu este adevărat!

— Chiar tu ai spus-o adineauri.

Ochii lui străluceau privind-o.

— Mai ţii minte când erai în clasa a cincea, înconjurată de băieţi dintr-a şasea?

— Hei, Billy Weeks a spus că arunc precum o fată.

— Dar eşti fată.

— Dar niciodată nu arunc precum o fată. Şi aş fi dovedit asta, dacă nu aş fi fost întreruptă.

— Erai gata să-l pocneşti în nas. Te-ar fi lovit şi el. Weeks nu avea nimic împotrivă să lovească fetele.

Kate pufni nemulţumită, ştiind că avea dreptate.

Jesse continuă.

— Asta îmi aduce aminte de o altă ocazie în care te-am salvat. Ziua în care te-ai urcat în casa din copac.

Kate rămase cu gura căscată, nevenindu-i să creadă.

— Nu m-ai salvat! În plus, mă oboseşte foarte mult subiectul *Te-am salvat.*

— Ciudat! Mie îmi place. Şi, tehnic vorbind, cred că e vorba despre subiectul *Te-am salvat de multe ori.*

Ochii lui întunecaţi scânteiau.

— În plus, e greu să uit cum stăteai cocoţată în copac, într-o furtună care întrecea toate furtunile, spulberând plăcile şi furnirul în toate direcţiile. Am venit acolo când nimeni nu reuşise să te dea jos. Nici Julia, nici Chloe, nici sora ta.

Kate ar fi putut explica toate celelalte incidente, dar, oricât ar fi voit să nege ce se întâmplase în ziua aceea în faţa Juliei, a lui Chloe şi a lui Jesse, adevărul era că el urcase în copacul ăla. Vântul bătuse cu putere, smulgând plăcile una câte una, exact cum spusese, iar fulgerele despicau cerul. Când toţi ceilalţi copii o părăsiseră şi fugiseră, Jesse fusese cel care se urcase lângă ea, nepăsându-i cum gemea locul ăla în furtuna care se înteţea. Priviseră amândoi printre frunze, dincolo de curţile lor, iar ploaia care începuse le biciuia feţele.

Slavă Cerului, el se înfrânase din a povesti şi restul, când ea se întorsese să-l privească, apoi îl întrebase de ce se supărase atât de tare cu o noapte înainte, atunci când i se strecurase în pat. O mai făcuse de zeci de ori, dar era prima oară când îi păruse atât de mare şi de matur, mult

mai mare decât se simţea ea la paisprezece ani. Şi îi simţise trupul puternic lângă al ei, unghiurile ciudate pe care nu le observase până atunci.

Îl atinsese şi întregul lui corp rămăsese nemişcat.

Îşi dădu acum seama că la paisprezece ani ar fi trebuit să ştie mai bine. Dar nu ştiuse. Cu o mirare inocentă, îşi plimbase degetul peste părul lui de pe piept, coborându-l până când el gemu brusc şi îi apucă mâna. Îndepărtând-o de el, se dăduse repede jos din pat şi trântise uşa.

Era ca şi cum Kate ar fi crescut peste noapte.

În ziua următoare, stând în copac, fusese confuză şi supărată, iar când el venise să o ia, tot ce ştia era că voia mai mult din atingerea aceea. Îl voia pe el. Şi îi spusese asta, adăugând *Te iubesc, Jesse.*

Îl făcuse să tresară – văzuse surprinderea pe chipul lui, pe când stăteau aşa, bătuţi de vânt şi de ploaie. Apoi, în cele din urmă, el îi zâmbise cu blândeţe.

„Şi eu te iubesc, Katie, dar nu aşa. În plus, nu ţi-aş face decât rău. E treaba mea să te apăr de tipii ca mine”. „Nu vreau să mă aperi. Vreau să mă iubeşti. Tu şi cu mine suntem făcuţi să fim împreună”.

El îi strânsese mâna, deşi avea grijă să păstreze o distanţă care nu mai existase niciodată între ei, apoi o coborâse din copac. Plecase la facultate în dimineaţa următoare şi nu se mai întorsese o bună bucată de vreme, dovedindu-i că greşea.

Acum se întorsese, ţinând-o aproape în timp ce dansau, iar trupul lui ferm îi dădea aceiaşi fiori ca în noaptea în care se strecurase în patul lui. Dar – se întrebă – oare ce avea de gând să facă?

Bunul-simţ îi spunea să stea departe de omul ăsta. Dar brusc se săturase de bunul-simţ.

Încântarea şi hotărârea ieşeau la iveală, dându-şi seama ce o să pună la cale.

O oră şi jumătate mai târziu, Jesse conduse maşina până în spatele casei. De îndată ce puse frână şi opri motorul, Gwen Randolph se aplecă peste cotieră şi îl sărută.

— Mmm, murmură blonda. Mi-a fost dor de tine. Sper că nu eşti supărat pentru că am venit după tine în Texas.

— Nu sunt aici nici măcar de o săptămână.

— O zi departe de tine înseamnă mult. În plus, ce era să fac, dacă nu îmi răspundeai la mesaje? L-am sunat pe tatăl tău, iar el habar nu avea unde eşti. Nu ai răspuns la telefoanele lui Hal, băiat obraznic ce eşti! Nu pot să cred că mă eviţi pe mine, pe tatăl tău şi pe antrenor când se apropie sezonul. Am tot felul de evenimente media programate pentru tine. Toată lumea moare de nerăbdare să discute despre eroismul tău. Am hotărât că e o idee bună să iau avionul până aici şi să-ţi spun eu însămi.

La naiba, cine ar fi crezut că e atât de greu să fii erou?

De fapt, el nu era erou. Făcuse ce trebuise să facă. Atunci când femeia se prăbuşise în faţa lui, o resuscitase în loc să stea acolo şi să o privească murind. E greu să consideri asta o faptă eroică. Nu făcuse decât să reacţioneze prompt. Şi ultimul lucru la care se gândea era să discute despre asta. Motiv pentru care străbătuse o jumătate de ţară şi evita apelurile agentei sale.

— Gwen, ţi-am spus deja că nu mă interesează interviurile acum!

Se sprijini de scaunul de piele, iar ea trebuie să fi simţit că sărise calul. Gânguri şi îi mângâie obrazul.

— Îmi pare rău, dragule. Las-o pe Gwen să îmbunătăţească lucrurile.

Aplecându-se mai aproape, îi puse delicat un deget pe bărbie şi îl întoarse spre ea. Unghia lungă, cu manichiură french, coborî şi îl sărută cu o experienţă egalată doar de capacitatea ei de a face să-i apară fotografia în toate publicaţiile importante din Statele Unite

şi din Europa. Gwen Randolphe îl transformase singură pe Jesse dintr-un jucător de golf cu un oarecare succes într-un sport care nu era chiar atât de popular într-o vedetă media. Şi acest statut făcuse ca cei mai buni agenţi din ţară să fie interesaţi să-l reprezinte, în ciuda faptului că, deşi câştigase o mulţime de turnee, nu adusese niciodată acasă vreunul dintre trofeele majore.

Aşa că îi era dator lui Gwen. Ştia. Dar relaţia lor relaxată începuse să devină tot mai puţin lejeră şi nu era interesat de ceva serios cu nicio femeie.

Începu să o îndepărteze pe Gwen, dar, înainte să reuşească, mâna ei i se strecură pe piept şi apoi coborî cuprinzându-i prohabul. Brusc, se excită şi i se opri respiraţia.

— Vezi, Gwen ştie să-l facă fericit pe Jesse al ei.

Trupul lui se trezi la viaţă şi adevărul era că nu voia să se gândească în noaptea asta, nici la golf, nici la presiunea tot mai mare de a câştiga campionatul.

Motiv pentru care cedă atunci când mâna lui Gwen se strecură expertă atingându-l.

— Să mergem înăuntru, spuse el gâfâind.

Ajutând-o să iasă din SUV, o conduse în cabană.

În dreptul uşii, ea îl sărută din nou – fierbinte şi umed, intens – făcându-l să se lase cu uşurinţă în voia ei. Dar, când intrară înăuntru, Jesse simţi cum i se ridică părul de pe ceafă.

Gwen privi în jur, analizând spaţiul mic.

— Ce bizar! spuse ea, din voce străbătându-i dorinţa ca o invitaţie.

El nu răspunse. Miji ochii. Dar Gwen îl sărută din nou, mâinile ei atingând exact locurile potrivite.

— Unde pot să mă schimb?

El arătă spre uşa băii, de lângă dormitor. Îşi luă valijoara pentru o noapte, îi trimise o sărutare, apoi dispăru.

O lumină scăzută se zărea în bucătărioară. Draperiile

creponate erau trase bine, acoperind fereastra. Nu-şi amintea să fi lăsat lumina aprinsă ori să fi tras draperiile. Şi, tocmai când mintea lui făcea legătura cu micul ceainic şi cu cele două ceşti de pe masă, cineva grăi:

— Surpriză!

Jesse se întoarse şi o văzu pe Katie stând în uşa dormitorului. Purta o pereche de pantaloni scurţi şi un tricou. Buclele negre îi erau prinse în coadă. Dinţii albi ca perlele muşcau agitaţi buza inferioară. Ţinea un album foto la piept. Arăta minunat, diafan.

Katie. Micuţa Katie Bloom.

Timpul păru să se oprească în loc, iar el încremeni când o văzu.

— Ţi-am adus nişte ceai, spuse ea cu un zâmbet uşor ironic şi emoţionat pe buzele pline. Şi am scos câteva poze vechi pe care le ţineam în cufăr, lângă patul de acolo. Nu le-am mai privit de mult. M-am gândit că ar fi distractiv.

Lumea dispărea în timp ce se uita la ea, privirea umblând de-a lungul trupului ei, admirând-o. Chiar şi îmbrăcată în pantaloni scurţi şi cu un tricou arăta uluitor şi minunat, inocentă şi pură, adică exact ceea ce el nu era. Ceea ce o femeie ca Gwen nu era.

Gwen.

La naiba!

Buzele lui Katie se desfăcură şi făcu un pas spre el. Deschise albumul şi i-l întinse. Dar, chiar când să-i arate o poză cu el îmbrăcat ca Superman, la vârsta de nouă ani, Jesse îl închise cu putere.

— Trebuie să pleci.

— Să plec? Dar mă gândeam că am putea să vorbim şi să ne uităm la fotografii… poate chiar să mai dansăm.

— Tu şi cu mine?

— Ei bine, răspunse ea începând să se simtă stingherită, mă gândeam că… la Bobby’s Place…

— La naiba!

Dar chiar atunci ceva zornăi în spatele uşii închise de

la baie. Kate rămase nemişcată, încercând să înţeleagă expresia de pe chipul lui Jesse, ca să nu mai vorbim despre zgomotul din baie.

— Ce-a fost asta?

— Zău, Katie! spuse el foarte hotărât. Trebuie să pleci.

De abia îşi dădu seama că Jesse o apucase de braţ. Dar înainte să o poată escorta până la uşă, o femeie îşi făcu apariţia.

— Ia priveşte! Ce părere ai?

Kate simţi cum i se strânge stomacul. Se dădu câţiva paşi în spate şi s-ar fi poticnit mai departe, dacă Jesse nu ar fi ţinut-o. O femeie pe care nu o mai văzuse niciodată stătea în dreptul uşii, lumina din spatele ei arătând clar că sub jalnica scuză de cămaşă de noapte nu purta nimic.

Era dezbrăcată!

Kate răsuflă cu putere.

— Tu cine eşti? se întrebară femeile la unison.

Apoi se întoarseră spre singurul bărbat din încăpere.

Acesta dădu drumul mâinii lui Kate şi scoase un oftat prelung, de parcă ar fi dus toată povara lumii pe umeri săi.

— Katie, ea este Gwen, agenta mea. Gwen, ea este Katie… gazda mea?

— Jesse, cum ai putut? întrebară amândouă.

— Eu? întrebă el, aproape înecându-se. Nu v-am invitat pe niciuna aici. Îmi vedeam de treaba mea, apoi tu – arătă spre Kate – ţi-ai făcut apariţia şi te-ai oferit să îmi dai ceai.

Kate deschise gura. Gwen rânji. Jesse se concentră asupra agentei.

— Iar tu ai luat avionul ca să vii până aici, fără să mă anunţi şi vrei să… mi te oferi.

De data aceasta, gura lui Gwen rămase deschisă.

Kate era îngrozită, deşi în mare parte din cauza gândului că o ceaşcă de ceai fierbinte şi o plimbare printre amintiri nu s-ar fi putut compara cu nurii unei femei

dezbrăcate precum această… această… altă femeie.

Ea îi oferise ceai!

Kate se întrebă deprimată dacă poate exista ceva mai jenant pentru o femeie.

Răsucindu-se pe tenişii înfloraţi, dădu să plece.

— La naiba!

Jesse îşi trecu degetele prin păr.

— Nu am niciun drept să spun asta vreuneia dintre voi.

Ea continua să meargă.

— Katie, stai. Îmi pare rău. Ceaiul a fost… un gest foarte frumos din partea ta. N-am vrut să…

Slavă Cerului, se opri. Nu avea nevoie ca Jesse să mai adauge ceva la situaţia aceea deja insultător de stânjenitoare. Ea făcea gesturi frumoase, nu era sexy. Era dulce, nu provocatoare.

Porni spre uşă fără un cuvânt, de vreme ce nu mai era nimic de spus decât să îl întrebe când pleacă din El Paso. Preferabil cât mai devreme şi, dacă are nevoie de ajutor la pregătirea bagajelor, ea era fericită să-l ajute.

Ţinând albumul foto la piept ca pe un scut, părăsi cabana cât de demn reuşi. Apoi porni prin întuneric, traversă curtea şi, trecând pe lângă piscină, trebui să facă un efort să nu se arunce în ea.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Spuneţi-mi adevărul

Bună dimineaţa, fetelor. Sper că aveţi o sâmbătă frumoasă. Kate, e adevărat că Jesse a apărut la Bobby’s Place după ce am plecat eu? Chiar ai dansat cu el?

xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>

Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Cowgirl de la oraş

A dansat cu el. De două ori. Din fericire, e tot ce a făcut.
Chloe

P.S. De vreme ce sunt la birou şi văd că niciuna dintre voi nu e aici, mă bucur să ştiu că posibilitatea accesării de acasă a mailului de serviciu nu este o pierdere de timp.

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Partea tehnică

Încercarea de a-l seduce înseamnă *mai mult?*
A voastră deprimată.
Kate
Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Dumnezeule!

Ce ai făcut? L-ai sedus? Cum? Ai intrat dezbrăcată în patul lui? Dezbrăcată la duş? Dezbrăcată cu flori? Indiferent de metodă, orice fel de seducţie cu acel bărbat este o greşeală.
xo, j

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>

From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Nu!

Kate, spune-ne că glumeşti. Încercând să-l seduci pe Jesse nu vei face decât să suferi.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Incident nefericit

Să spunem doar că am trăit o clipă de nebunie, provocată, cred, de un maraton video Sex *and the City,* combinat cu prea multe pahare de Cosmo. OK, deci a fost doar o clipă… nici măcar una întreagă. Totuşi, m-am gândit să-l surprind cu ceai şi fotografii. Nu voiam să-l seduc în sensul tradiţional. Mă gândeam să-l seduc prin trecut. Ştiu, ştiu, n-ar fi trebuit să mă gândesc la asta.

Kate

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Sex 101

E clar că nu ai idee cum se seduce un bărbat. Totuşi, dacă o să înveţi, promite-mi că nu o să exersezi pe Jesse.

xo, j

P.S. Te iubesc oricum, scumpo.

3

Jesse se trezi sâmbătă dimineaţa şi avu nevoie de o secundă ca să-şi amintească unde era. La Katie. În El Paso.

Se simţea bine acasă.

Gwen plecase, trimisă cu primul avion înapoi în Florida, în dimineaţa precedentă. După ce Katie părăsise cabana, Gwen păruse hotărâtă să-l facă să uite de oricine altcineva. Numai că, de câte ori îl săruta, el se gândea la Katie cu ceaiul şi fotografiile şi la Katie în Bobby's Place arătând cât se poate de sexy. Ambele imagini îl nelinişteau.

Fără îndoială, *Katie* şi *cât se poate de sexy* nu au ce să caute împreună… Cel puţin nu aveau ce să caute împreună în mintea lui.

Când intrase la Bobby's, o văzuse instantaneu, încă nu-i venea să creadă în propria-i reacţie. Voise să se apropie. Să îi simtă parfumul, să-şi treacă degetele peste rotunjimile sânilor ei.

Fusese la fel în timpul emisiunii TV. Ea fusese atât de surprinzătoare, amestec de temperament şi inocenţă, buzele ei sexy desfăcându-se şi răsuflând când el îşi trecuse degetul peste roşie. Jesse avusese nevoie de o secundă pentru a-şi recâştiga controlul. Se bucurase când producătorul îi strigase destul de tare în cască încât să-l audă.

De la prima lui amintire cu Kate, fusese de parcă ar fi

fost legaţi unul de altul. În copilărie, Katie se strecura în patul lui atunci când se temea sau când mama ei era în toane foarte proaste, ori de câte ori simţea că lumea se prăbuşeşte.

— *Tu eşti eroul meu,* îi şoptea ea întotdeauna când adormea lângă el.

El crescuse simţind nevoia de a o proteja, de a o ţine departe de oamenii care i-ar putea face rău. Dar, pe când el avea optsprezece ani, iar ea împlinise paisprezece, totul se schimbase – *ea* se schimbase, lăsând în urmă trupul mic şi îndesat de fetiţă.

Atunci când el deja aflase despre sex mai multe decât ar fi trebuit – câteva femei mai în vârstă fuseseră dornice să-l înveţe ceea ce credeau că ar trebui să ştie. Şi când, brusc, o văzuse pe micuţa Katie atât de sexy, dorise să o atingă aşa cum îl învăţaseră femeile acelea.

Dar vechiul obicei de a o ocroti pe Katie era adânc înrădăcinat. Să stea departe de ea fusese singurul lucru cu adevărat eroic pe care îl făcuse în viaţa lui pentru că ştia, la fel cum îşi ştia propriul nume, că, în cele din urmă, dacă va ceda şi o va atinge, îi va face rău. El trăia la limită, ceea ce îi plăcea. Dar Katie merita mai mult decât o relaţie trecătoare.

De atunci, ţinuse să stea la distanţă de un braţ de ea. Stătuse departe, stătuse departe ani întregi, întorcându-se acum doar pentru că simţea nevoia să se îndepărteze de presă.

Oricât de mult încerca să nu fie în preajma lui Katie, care îl ameţea, totuşi, nu voia să stea într-un hotel unde oamenii se holbau la el şi îi cereau autografe. Să vină în locul copilăriei sale i se păruse o idee bună. Dar uitase că *acasă* nu mai exista, acum că Derek se căsătorise cu Suzanne. Când Julia sugerase casa pentru oaspeţi, i se păruse cea mai bună idee. În plus, nu intenţiona să stea atât de mult. Avea să mai rămână câteva zile, poate o săptămână, apoi va pleca de aici, cu capul limpede şi gata

de joc.

Rostogolindu-se din patul înflorat al casei de oaspeţi, atât de diferit de patul masiv şi cuverturile la comandă pe care le avea în apartamentul său din Florida, străbătu camera gol. Îşi trase o pereche de pantaloni scurţi, apoi merse în bucătărioară şi pregăti cea mai proastă cafea pe care o gustase vreodată. Dar măcar era fierbinte.

Vremea era frumoasă când ieşi afară. Cerul dimineţii părea pictat. De abia când se întinse, trecându-şi mâna pe pieptul gol, o văzu pe Katie stând chiar lângă cabană, privindu-l cu ochii mari şi ţinând un coş cu ustensile de grădinărit în mână.

Katie încercă să-şi facă mintea să meargă, dar fără succes.

Era superb.

Ca un zeu.

Mai grozav decât Adonis.

În ciuda bunelor intenţii, în ciuda faptului că aflase pe pielea ei că e un playboy dintre cei mai ticăloşi – *de mai multe ori!* –, privirea ei coborî peste pieptul lui sculptural, urmând cărarea subţire de păr care dispărea sub betelia pantalonilor scurţi. Îşi imagină unde duce cărarea.

Obrăznicătura de Kate!

Un scheunat ciudat i se auzi din gât şi aproape că scăpă coşul cu unelte.

El mai sorbi o dată din cafea înainte ca un zâmbet să-i lumineze faţa.

— ’neaţa, scumpo.

Ea ridică o sprânceană.

— Cred că *scumpo* e pentru tipa de aseară. Agenta ta, Gwen. Mă bucur să aflu că nu te deranjează să amesteci afacerile cu plăcerea.

Jesse chicoti, o cascadă de sunete ce trădau încredere în propriile forţe.

— Ce sens are să munceşti, dacă nu te şi distrezi? întrebă el, făcând cu ochiul.

Katie se aplecă şi apucă un al doilea coş plin cu pământ pentru flori.

— Trebuie să plec, zise ea scuturând din cap, apoi porni spre atelier.

Dar Jesse o opri. O făcu să tresară când îi puse mâna pe umăr. Simţi că i se opreşte respiraţia. El o privi, părând din nou tulburat de ce vedea.

— Ce este? întrebă ea, sfioasă.

Jesse o studie şi după o secundă zâmbi, deşi nu spuse decât:

— Dă-mi voie să te ajut cu coşurile.

— Nu am nevoie de ajutorul tău, replică ea, ridicându-şi bărbia.

El râse cu poftă, aşezând ceaşca pe marginea pervazului.

— Nu mă îndoiesc.

Luă coşurile oricum. Ea îl privi cum se îndrepta spre uşa din spate, mişcându-se suplu şi graţios ca un atlet. Îl privea atât de intens, ca vrăjită – la naiba! – încât fu surprinsă când cineva o strigă dinspre uşa din spate.

— Aici erai!

Se învârti şi dădu de Parker Hammond.

— Parker! zise ea, începând să se simtă vinovată din pricina gândurilor ei care o luau razna. Ce faci aici?

Bărbatul răspunse cu un zâmbet încrezător, intrând pe poartă.

— Bună dimineaţa şi ţie.

Avea un buchet mare de bujori roz pal şi trandafiri albi. Văzându-l cum stă aşa, în lumina soarelui, Kate trebui să recunoască: era foarte frumos, deşi cu totul altfel decât Jesse. Parker era luminos, cu părul blond ca nisipul şi ochii verzi, în timp ce Jesse era întunecos şi misterios, emanând senzualitate. Băiatul de vizavi versus băiatul ce reprezenta coşmarul oricărui părinte.

Când îl văzu pe Jesse, Parker clipi surprins, înainte ca zâmbetul să îi revină.

— Am auzit că ai fost în emisiunea lui Kate, spuse el bine dispus, apropiindu-se ca să dea mâna cu Jesse. Îmi pare rău că am ratat-o. Dar e grozav să te văd acum.

— Şi mie îmi pare bine să te văd, dar nu era nevoie să-mi aduci flori, glumi Jesse rânjind.

Jesse şi Parker fuseseră prieteni buni la gimnaziu, pierzând legătura în timpul liceului, când Jesse începuse să o ia razna. Parker râse.

— De fapt, nu ţi-am adus ţie. Sunt pentru Katie.

Parker se întoarse spre ea.

— Îmi pare rău că am pierdut prima ediţie din *Getting Real.* Dar sper să mă recompensez aşa. Am auzit că emisiunea a fost de mare succes.

— Eşti atât de drăguţ! spuse ea încet.

— Am ţinut minte că îţi plac bujorii. Te-am sunat tot weekend-ul, dar nu ai fost acasă.

— I-ai adus flori lui Katie? întrebă Jesse, întrerupându-i şi privindu-i pe rând.

— Da.

Zâmbetul însorit al lui Parker era minunat şi sexy. Era o partidă, fără îndoială. Era la fel de înalt ca Jesse. La fel de bine făcut. Dar, în timp ce Jesse era băiatul rău al golfului, Parker îşi continuase drumul respectabil şi era acum un om de afaceri responsabil şi de succes. Era tot ce căuta ea la un bărbat.

— Ieşim împreună, explică Parker, expresia lui afectuoasă răsucind ceva în ea. Nu ţi-a zis?

Jesse o străpunse cu privirea.

— Nu, a omis să-mi spună că se întâlneşte cu unul dintre prietenii mei.

Nu se întâlniseră regulat, dar destul de des, încât Parker să considere că e cât se poate de normal să vină aici în această dimineaţă şi să-i aducă flori. Ştia că el vrea un angajament din partea ei şi ştia că e nebună dacă nu i-l dă, însă ceva o reţinea.

Parker o privi. Pentru prima oară păru să analizeze

situaţia. Jesse Chapman, afemeiatul notoriu, stătea în curtea ei, fără cămaşă. Kate observă această înţelegere pe chipul lui.

— Locuieşti aici? îl întrebă el pe Jesse.

— Da.

Parker o privi pe Kate, ca să verifice.

— Da, stă aici, confirmă ea, făcând tot posibilul să nu pară vinovată.

— Dar, desigur, spuse el în cele din urmă, sunteţi vechi prieteni, aţi crescut unul lângă altul. Are logică.

Are logică era puţin exagerat, dar Katie era recunoscătoare că nu făcuse caz.

Rapid, înainte ca mintea lui să apuce să meargă mai departe, spuse:

— Vrei să intri la o cafea?

Parker se concentră, apoi îi privi mâinile murdare de pământ, cu care strângea florile.

— De fapt, un alt motiv pentru care am venit este să te invit la un brunch[1] cu mine şi cu părinţii mei.

Katie simţea că Jesse îi priveşte fix.

— Jesse, dacă laşi uneltele în atelier e grozav.

Apoi îl conduse pe Parker înapoi în parcarea din faţă.

— Jesse, să ieşim la prânz împreună cât stai în oraş! strigă acesta înapoi.

Când ajunseră la maşina lui Parker, încercă să se gândească la ceva de spus. El o privea ciudat.

— Eşti în regulă?

Se gândi la răspunsurile posibile.

Nu.

Cu siguranţă nu.

Aş vrea eu!

Dar se decise să spună:

— Sunt în regulă. Am muncit multe ore, aşa că am fost ocupată.

---

1 Un mic dejun copios, care se prelungeşte până la ora prânzului. In lb. eng., *brunch* este o formă contrasă între *breakfast (mic dejun)* şi *lunch (dejun)* (n. red.).

Expresia lui se înmuie.

— Mi-ai lipsit zilele astea. Mi-ar face mare plăcere să ne însoţeşti la brunch.

Ea ridică braţele şi găsi un zâmbet pentru el.

— Nu sunt sigură că am cea mai potrivită ţinută pentru brunch, dar apreciez oferta. Poate săptămâna viitoare.

Mâncară în tăcere, până când Jesse termină.

— Dar chiar mă pricep să folosesc un toaster.

— Câtă modestie! îl tachină ea.

El o privi şi îi aruncă un zâmbet răutăcios.

— „Modestia" e supraestimată.

Kate îşi dădu ochii peste cap, apoi îşi termină ultima înghiţitură. Întinzând mâna peste masă, strânse farfuriile.

— Nu-mi vine să cred că te întâlneşti cu Parker, spuse el, lăsându-se pe spate şi ţinându-şi cafeaua în dreptul pieptului larg.

— De ce? E de treabă, chiar dacă este prieten cu tine.

De data aceasta, ea fu cea care rânji.

— Drăguţ! Dar nu îmi place de el.

— Cum poţi să spui una ca asta?! Aţi fost prieteni atâta timp…

— Da, mă rog, fu el de acord în silă. Cred că nu îmi place ca partener pentru tine.

Dintr-un motiv sau altul, asta chiar o supără sau fu doar picătura care umplu paharul. El aici. Arătând grozav. Încă sălbatic. Oricare ar fi fost motivul, se lăsă pe spătarul scaunului şi îl străpunse cu privirea.

— Dat fiind faptul că eşti oaspete în casa mea, nu vreau să fiu nepoliticoasă. Totuşi, mă simt nevoită să subliniez că relaţia mea cu Parker Hammond nu este câtuşi de puţin treaba ta.

Jesse zâmbi doar, nestingherit, braţele lui încordate unduindu-se când puse ceaşca alături şi aruncă şervetul pe masă. Fluieră, apoi ridică din umeri.

— Tu şi Parker… Cine s-ar fi gândit? spuse el, dând

din mâini în semn de renunţare. Cu siguranţă nu eu, deşi poate pentru că nu mi s-a părut niciodată că ar fi prea atrăgător.

— Mă bucur că eşti expert în bărbaţi. Ai trecut de partea cealaltă?

El făcu ochii mari câteva secunde, apoi scoase un hohot apreciativ.

— Asta e Katie a mea!

— Nu sunt Katie *a ta!*

El rămase aşezat câteva secunde, doar privind-o, apoi se ridică de la masă şi se apropie de scaunul ei. O emoţie fierbinte şi intensă îl străbătea şi nu-şi putea explica de ce vorbele ei îl deranjau. Nu era a lui. Nici nu voia să fie a lui.

Dar asta nu oprea nevoia puternică ce clocotea în el. Se apropie de urechea ei, invadându-i spaţiul personal, făcând-o să se simtă stingherită.

— Atunci a cui Katie eşti tu? întrebă el pe o voce joasă. Chiar eşti a lui Parker?

— Nu sunt a nimănui.

Indignarea ei îl amuză şi zâmbi văzându-i sfidarea. Apoi, cu mişcări încete şi premeditate, îi apucă scaunul şi o trase cu el cu tot, ca şi cum nu ar fi putut face nimic altceva. Se aplecă şi îşi fixă mâinile pe mânerele din lemn dur ale scaunului, aducând-o în faţa lui.

— Cred că înţeleg, spuse el gânditor. Eşti modernă şi eliberată. Gloria Steinem din Meadowlark Drive.

Parcă era călăuzit de o dorinţă necunoscută, din străfundul lui. O împinse pe spate, până când scaunul ajunse să se sprijine în doar două picioare. Gura i se deschise surprinsă, o singură şuviţă lungă de păr cârlionţat străbătându-i obrazul.

— Asta înseamnă că mai există un pic din vechea şi sălbatica Katie sub toate manierele astea?

— Nu am fost niciodată sălbatică, reuşi ea să îngaime.

— E nevoie să-ţi aduc aminte că ai vrut să-l pocneşti

pe Billy Weeks în nas? Sau cum mergeai cu bicicleta de parcă erai mânată de diavol?

Lăsă scaunul în poziţia iniţială.

— Ce s-a întâmplat cu fetiţa aia?

— A crescut.

Îşi plimbă privirea peste trupul ei.

— Am observat.

Auriul din ochii ei căprui scânteie. Dar apoi dădu din cap.

— Şi eu am observat ceva.

Jesse îşi înclină capul.

— Ce anume?

— O altă femeie în casa mea de oaspeţi.

Gândurile lui se opriră brusc înainte de a izbucni într-un râs zgomotos.

— Haide, Katie, o ademeni el, nu mă privi aşa… atât de dezaprobator. Ar conta, dacă ţi-aş spune că nu am făcut sex cu Gwen?

— Sex?

— Sigur că ai auzit de aşa ceva, o tachină el, trecându-şi degetul de-a lungul bărbiei lui Katie. Relaţii sexuale. Un pic de plăcere şi distracţie. De-ale vieţii.

Cu siguranţă cineva trebuie să îţi fi povestit despre păsări şi albine.

Gura ei se deschise când Jesse o ridică din scaun, apoi totul se schimbă. Tensiunea plutea în aer, muşchii lui se încordau. Erau la câţiva centimetri unul de altul, suficient de aproape cât să se aplece spre ea şi să o sărute. Şi voia să facă asta. Voia să o dezbrace şi să o înveţe toate lucrurile la care se gândise atunci când dansaseră vineri noaptea. Ceea ce era o nebunie.

Crescuse şi devenise o femeie care putea suci uşor capul unui bărbat, dar devenise, în acelaşi timp, o femeie cu standarde înalte şi principii morale, iar asta făcea să fie uşor să-i reziste. Mă rog, mai uşor.

Katie îl făcea să se gândească la lucruri care nu

aveau nimic de-a face cu viaţa lui. Precum inocenţa aia blestemată pe care o purta ca pe un scut. Lui îi plăceau femeile experimentate. Nu era nevoie să fii un geniu ca să îţi dai seama că ea nu era. Îi plăceau femeile îndrăzneţe, cunoscătoare. Genul care nu aşteaptă nimic în schimb de la el.

Dar, când privirea îi coborî asupra buzelor ei, nu se putu stăpâni. Orice urmă de amuzament sau de tachinare se evaporă.

— Mă zăpăceşti, dulceaţo.

Vârfurile degetelor lui trecură peste bărbia ei, spre gât. Căldura era bruscă, intensă, trecând prin el ca o flacără. Păşi încă şi mai aproape, un pantof nimerind între tenişii ei înfloraţi, coapsa lui atingând-o pe a ei.

Îşi lăsă degetele să coboare pe clavicula ei, dincolo de tricou. Îi savura pielea palidă, mătăsoasă. Pleoapele ei se agitară emoţionate la atingerea lui. Respira încetişor. Apoi, când el nu mai putu să se înfrâneze, îşi lăsă capul în jos, apropiindu-şi buzele de ale ei, sunetul dulce al scâncetului ei făcându-i sângele să-i fiarbă.

Dar deodată ea inspiră adânc şi se dădu înapoi, ducându-şi mâna la buze.

— Asta nu se poate, şopti ea.

Avea dreptate. Era o nebunie. Dar ceva îl împingea înainte. Îi luă mâna.

— Ai dreptate.

Totuşi, o trase aproape de el.

Ochii îi scânteiau de o dorinţă inocentă, care aproape că îl măcina. Cu privirile înlănţuite, îşi plimbă palmele în sus pe braţele ei, dorinţa străbătându-l, aţâţându-l. Cuprinzându-i faţa în mâini, văzu cum i se desfac buzele. Dar, înainte să se aplece şi să le guste, Katie îl întrebă:

— Asta înseamnă că o să rămâi?

Lui i se opri mintea-n loc, iar trupul i se cutremură, de parcă ar fi primit o găleată cu apă rece în faţă.

— Să rămân?

Simţi cum lăcaşul din adâncul sufletului său pe care îl ţinuse încuiat se închide complet. Strânse din fălci şi îi dădu drumul.

— Ce tot spun? zise ea, obrajii ei căpătând o nuanţă rozalie. Bineînţeles că o să pleci.

Ea se îndepărtă de el, clătinându-se. Când el întinse mâna automat, ca să o echilibreze, ea i-o dădu la o parte.

— Ţi-am spus, nu am nevoie de ajutorul tău. În plus, nu sunt interesată să devin încă un semn pe lista ta de cuceriri.

Simţi o dorinţă aproape copleşitoare de a-i explica totul – de a-i povesti despre ultimele săptămâni, despre faptul că simţea cum viaţa lui se destrăma. Voia să-i spună despre visele tulburătoare pe care le avea în fiecare noapte, de când o salvase pe femeia aceea. Amintirea trupului ei fără viaţă. A gurii lui peste a ei, insuflându-i viaţă. Gâfâiala ei ciudată, speriată, când aerul îi revenise în plămâni. Apoi felul în care ochii ei clipiseră şi se treziseră la viaţă, privindu-l. Speriată. Confuză.

Dar Jesse ştia că nu avea să spună niciun cuvânt, împărtăşirea sentimentelor şi a fricilor erau pentru bărbaţii slabi. El nu fusese niciodată slab.

În plus, ce conta? În adâncul sufletului, ştiau amândoi că ea avea dreptate. El urma să plece. Nu se întorsese cu gândul să rămână. Nu voia să rămână. Voia doar o scurtă diversiune de la haosul din capul lui. Şi nu o putea transforma pe Katie într-una dintre escapadele lui. Ea merita mai mult.

Se auzi soneria, sunetul părând foarte îndepărtat, aşa cum se priveau fix, niciunul dintre ei nemişcându-se.

— A venit cineva, spuse el.

— Aşa s-ar părea.

Auziră cheile în broască, apoi cineva dădu buzna înăuntru.

— Kate! strigă Suzanne, vocea ei fiind cu o octavă mai sus decât normal. Kate, unde eşti?

Kate se desprinse de el complet, apoi se duse repede în living. Jesse îşi vârî mâinile în buzunarele de la spate şi, după o secundă, o urmă. Suzanne Bloom Chapman – sora lui Kate, cumnata lui Jesse – stătea în halat şi papuci, iar în spatele ei se afla un băiat necunoscut, cu părul negru, zburlit, şi ochii întunecaţi.

— Suzanne, ce s-a întâmplat? întrebă Kate.

Jesse simţi o uşoară îngrijorare când Suzanne îşi plimbă privirea de la el la băiat.

Fratele lui mai mare, Derek, alergă în casă, cu părul încă ud de la duş.

— De ce nu ne-ai spus? îl întrebă el pe Jesse.

Anii părură să se întoarcă, ducându-l în vremurile când erau tineri, încă acasă, tot timpul certaţi.

— Ce să vă spun?

Băiatul se mută de pe un picior pe altul, stingherit. Cămaşa nu îi venea prea bine, iar jeanşii aspri îi erau prea largi.

Falca lui Derek zvâcni.

— Că ai un fiu.

4

Jesse făcu un pas înapoi.

— Ce tot vorbeşti? întrebă el. Nu am niciun fiu.

Stăteau în hol, iar băiatul cel stângaci îl privea pe Jesse cu teamă şi admiraţie.

— Bună ziua… domnule Chapman, spuse el timid, cu mâinile în buzunarele pantalonilor. Vreau să spun… tată.

Tată.

Unda de şoc creată de rostirea cuvântului străbătu încăperea, toţi dându-şi seama ce însemna.

Kate văzu expresia uluită de pe chipul lui Jesse. În mod vizibil, era zdruncinat. Suzanne şi Derek începură să vorbească în acelaşi timp, vocile lor ridicându-se în încăpere.

Kate îi privea, neputând să intervină. Era suficient ca cineva să arunce o privire asupra băiatului ca să-şi dea seama că era al lui Jesse. Aveau acelaşi păr şi aceiaşi ochi. Bărbia semăna şi avea să semene şi mai mult când îşi va pierde din rotunjimea copilăriei.

Cum nimeni nu ştia ce să facă în privinţa copilului, ea spuse amabilă:

— Salut! Eu sunt Katie. Pe tine cum te cheamă?

— A… Travis.

— Şi câţi ani ai?

— Doisprezece.

Privi băiatul şi îşi dădu seama că jeanşii lui prea mari erau noi. O curea îi ţinea în loc. Tricoul albastru avea încă dungi, ca şi cum băiatul ar fi trecut pe la un magazin înainte de a veni aici. Dar bocancii erau vechi, maronii şi trebuiau lustruiţi.

Apoi, orice urmă de uimire şi de încântare de pe chipul lui dispăru, când o altă femeie intră pe uşă.

— Aici erai! spuse ea acuzator.

O unghie lungă, roz, era întinsă spre Jesse.

Băiatul se înfioră, rozul din obraji devenind un roşu dureros, care se urcă spre frunte, până la rădăcina părului. Kate nu cunoştea copilul, dar îşi dădea seama cât de greu îi era să-şi ascundă emoţiile, motiv pentru care stătea cu ochii în pământ.

— Travis, spuse Kate, e o piscină în spate. Ce-ai spune să ne aştepţi acolo?

Băiatul se încruntă cu îngrijorarea unui adult. Apoi încuviinţă şi se îndreptă cu grijă spre uşile din spate, care duceau în curte.

— Belinda? întrebă Jesse de parcă nu ar fi fost tocmai sigur.

— Belinda Martin, acum Sanders, răspunse ea. Mă mai ţii minte? Obişnuiam să ieşim împreună.

Era scundă, cu părul blond, vopsit în şuviţe, sâni gigantici şi machiaj abundent. Kate memorase albumele din liceu ale lui Jesse, iar acum îşi aminti că femeia fusese cu el în clasă, la Liceul Comando.

Ochii căprui ai Belindei deveniră şireţi.

— Te-am văzut peste tot la ştiri în ultima vreme, ba chiar te-am văzut şi ieri dimineaţă la televizor. Şi, de vreme ce eşti în oraş, m-am gândit că e vremea să începi să-ţi asumi răspunderea faţă de fiul tău.

Suzanne stătea alături, şocată. Derek avea aceeaşi atitudine severă de frate mai mare.

Dar prezenţa lui Jesse era cea copleşitoare.

— Dacă este fiul meu, de ce ai aşteptat atâta timp să îmi spui?

Belinda îşi pierdu calmul.

— După ce ai plecat la facultate şi n-ai mai scris, nici n-ai mai sunat, explică ea, m-am căsătorit. Nu am vrut să scap de sarcină. Dar Harlan m-a părăsit acum şase luni şi, de vreme ce tot eşti în oraş, m-am gândit că e timpul să afli. Ai un fiu.

Jesse era de-a dreptul speriat.

— Imposibil, spuse el. Întotdeauna am grijă. Când am…

Se opri, apoi privi în jur.

— Când am fost împreună, reformulă el, am folosit mijloace de protecţie. Întotdeauna folosesc.

Belinda scoase un soi de document medical care

arăta grupa sanguină a băiatului.

— Dacă nu mă crezi, fă câte teste pofteşti, îl provocă ea. Dar nu e nevoie decât să te uiţi la el ca să îţi dai seama că e al tău.

Suzanne oftă.

— Vrei bani, nu-i aşa?

Ochii femeii se îngustară.

— Şi ce dacă am venit aici pentru bani? Am nevoie de o slujbă, de o slujbă bună, şi am şansa să fac ceva cu viitorul meu în Vegas. Dar am nevoie de bani ca să ajung acolo şi să încep o viaţă nouă.

— Dumnezeule, Jesse! începu Derek, părând obosit şi mult mai vârstnic la cei treizeci şi nouă de ani ai săi.

Jesse şi Derek se uitau unul la altul, tensiunea începând să se strecoare între ei. De câte ori îi văzuse Kate aşa? Doi fraţi atât de diferiţi, unul conservator, unul sălbatic. De când îi ştia, relaţia lor fusese încordată. Dar văzuse iubirea profundă care îi lega şi împiedica destrămarea relaţiei. Existau într-un loc al iubirii şi al frustrării, tânjind să fie apropiaţi, dar diferenţele de personalitate şi de stil de viaţă îngreunau situaţia. Judecata şi nerăbdarea se luptau cu nevoia de acceptare, subliniate de o afecţiune adevărată, pe care nici măcar diferenţele nu o puteau şterge cu totul. Apariţia neaşteptată a unui fiu ilegitim nu ajuta situaţia.

În cele din urmă, Derek oftă zgomotos, apoi redeveni bărbatul practic şi responsabil.

— Jesse nu va accepta să fie şantajat.

— Derek, mă descurc, spuse Jesse încordat.

— Zău?

O scânteie de furie suprimată îşi făcu apariţia, o furie pe care Kate nu o înţelesese niciodată în întregime. Se întreba, nu pentru prima oară, ce provocase ruptura dintre ei.

Făcând un efort, Jesse se întoarse spre Belinda.

— Să văd documentul.

Belinda i-l întinse, împreună cu un întreg dosar.

El îl frunzări cu o privire de cunoscător, apoi le făcu tuturor semn să se aşeze. Suzanne porni spre masă.

— Suzanne, nu acum.

El îşi privi fratele.

— Pot să mă ocup eu de aici încolo.

Suzanne dădu să spună ceva, însă Derek o opri.

— Haide, iubito. Se descurcă.

Îl privi din nou pe Jesse, expresia de pe chipul lui devenind de nedescifrat.

— Dacă ai nevoie de ceva, ştii unde să mă găseşti.

Cei doi fraţi se priviră, apoi Jesse încuviinţă.

— Mulţumesc.

Kate dădu şi ea să plece. Dar Jesse o surprinse când îi apucă mâna. O clipă rămase aşa, apoi privi pe fereastră, înspre piscină. Îl putea vedea pe Travis, întins ca o păpuşă de cârpă pe un şezlong din lemn, cu un picior pe pământ şi altul ridicat, pe şipci. Îndepărtat. Uitat.

Tensiunea lui Jesse era palpabilă. Îşi întoarse atenţia la dosar şi începu să-l răsfoiască serios.

Certificat de naştere, analize de sânge. Fişe şi fotografii de bebeluş. Belinda începu să i le explice pe toate, arătând asemănarea fără cusur dintre băiat şi Jesse.

În cele din urmă, se aşează şi îşi îngropă faţa în palme. Când o ridică, privi înapoi pe fereastră, ca şi cum ar fi încercat să înţeleagă ceva.

— Cât timp crezi că îţi va lua să găseşti o slujbă?

Belinda păru luată prin surprindere de întrebare, ca şi cum ar fi fost pregătită pentru o ceartă mai lungă.

— Ei bine…

Îşi zburli părul, agitată.

— Cred că maximum o lună. O prietenă de-a mea lucrează la Caesars Palace şi a spus că probabil îmi va găsi o slujbă dacă vin şi dau un interviu. O să mă lase să stau la ea până îmi găsesc o locuinţă.

Jesse aşteptă ca ea să termine de vorbit.

— Două mii te ajută să începi în Las Vegas?

Rachel făcu ochii mari.

— Ei bine, spuse, părând surprinsă de norocul care dăduse peste ea, sigur, e bine.

Tensiunea crescu atunci când Jesse privi pe fereastră din nou, spre Travis care stătea lângă piscină.

— Atunci o să îţi scriu un cec.

— Bine. În regulă. Grozav! Dacă mi-i dai acum, maşina e gata pregătită şi plec de pe capul tău.

Se ridică.

— Cum rămâne cu băiatul? întrebă Jesse oprind-o.

O să stea cu tine în Las Vegas?

— De fapt, nu. Nu înainte să fac rost de o locuinţă. Dar am pe cineva aici la care va sta.

El o privi pătrunzător.

— Cine?

— Păi… O… prietenă, răspunse ea devenind agitată.

— O prietenă bună, insistă el, privind-o sever.

— Ei bine, nu. E o doamnă care locuieşte pe aceeaşi stradă cu noi.

— Îl laşi cu o doamnă oarecare?

— Nu e o doamnă *oarecare.* Este o vecină. Şi o cunosc… cât de cât. Măcar o ştiu suficient de bine, de vreme ce nu am unde să îl las pe Travis altundeva şi nici nu pot să îl iau cu mine şi să îl pun să stea într-un apartament minuscul, împreună cu nişte fete care lucrează la Caesars Palace!

Era roşie la faţă din pricina enervării şi a frustrării şi probabil pentru că se simţea vinovată.

Jesse închise ochii, copleşit de o emoţie puternică.

— Atunci ar trebui să stea cu mine.

Belinda scoase o exclamaţie de uimire.

— Cu tine?!

Lui Kate surpriza îi dădu fiori. Jesse văzuse băiatul pentru prima oară, iar acum se oferea să aibă grijă de el? Nu prea avea sens.

Lui Jesse îi tremura bărbia, iar în privire avea o ferocitate care ar fi speriat pe oricine.

— Da, cu mine.

— Ascultă, spuse Belinda, îngrijorându-se, nu am venit aici cu gândul să te fac tată.

— Atunci de ce ai venit? întrebă el aspru. Doar pentru bani? Asta e?

Belinda se înroşi.

— Nu poţi veni aici, să anunţi că am un fiu, iar apoi să întorci spatele şi să dispari. Nu merge aşa.

Femeia privi dosarul şi se foi agitată pe scaun.

— Mă gândeam că merge aşa în cazul tău.

Falca lui zvâcni din nou. Apoi dădu din cap dezaprobator.

— Nu mă interesează să renunţ la băiatul meu. Aranjamentul cu femeia aia n-o fi perfect. Dar nu va dura mult timp. Cel mult o lună. Şi nu o să permit să-l iei pe Travis de lângă mine.

Jesse se calmă vizibil.

— Înţeleg asta şi nu îţi cer să renunţi la el. Nu vreau să renunţi la el. De îndată ce te aranjezi, mă anunţi şi eu îl trimit cu avionul.

O privi direct în ochi.

— Chiar crezi că e înţelept să îl laşi cu o doamnă oarecare vreme de o lună?

Frica se confrunta cu spiritul practic, asta se putea citi pe chipul cândva frumos al Belindei.

— La naiba cu toate! Juri că nu o să încerci să-l păstrezi?

— Ai cuvântul meu.

Studie chipul fostului iubit pentru un minut.

— Poate că o să meargă. Dar o să-l vreau înapoi de îndată ce mă aranjez.

— Doar anunţă-mă când eşti gata.

Ea mai ezită o secundă, înainte de fi de acord.

— Bine, lasă-mă să discut cu Travis.

Se ridică de la masă. De îndată ce uşa se închise în urma ei, Jesse merse în bucătărie. Kate îl găsi la chiuvetă, privind pe fereastra care dădea în spate. Rămase în dreptul uşii câteva clipe, analizându-l.

Nefericitul incident care o privea pe ea, ceainicul şi regina publicităţii, Gwen, fuseseră uitate. Se concentra asupra acestui bărbat, un om pe care – îşi dădu seama nu îl mai cunoştea. Încă râdea şi tachina, dar nici urmă de băiatul cu care crescuse. Stând acolo şi privindu-l, văzu că expresia lui nu mai era lipsită de griji, iar zâmbetul nu mai era nepăsător.

Iată unul dintre lucrurile care o surprinseseră întotdeauna pe Kate la Jesse – felul în care mergea prin viaţă cu graţia unui băiat rău, zâmbetele şi tachinările lui dând impresia că nu avea nicio grijă pe lume. Dar acum, privind mai de aproape, văzu ceva mai întunecat dincolo de faţada însorită.

Pentru prima dată de când apăruse împreună cu Julia la postul TV, Kate se întreba de ce venise acasă. După atâţia ani în care trăise şi rămăsese departe, de ce se întorsese acum?

Se apropie de Jesse – tenişii nu făceau zgomot pe pardosea – şi se uită pe fereastră împreună cu el. Privi cum Belinda merse la băiat şi se aşeză pe marginea şezlongului. Kate îşi dădea seama că niciunul dintre ei nu spunea vreun cuvânt, dar Belinda îşi puse cu stângăcie mâna pe vârful bocancului lui. Apropiată, dar totuşi separată de distanţă şi de încordare.

Oare aşa era în majoritatea familiilor? Ştia că relaţia lui Jesse cu tatăl său era complicată. Erau mai degrabă camarazi decât tată şi fiu. Carlen Chapman îl transformase pe Jesse într-un prieten la o vârstă fragedă, luându-l peste tot, în timp ce Derek fusese lăsat în urmă. Ea credea că acesta fusese motivul care îi separase pe cei doi fraţi. Dar nu ştiuse niciodată de ce fusese lăsat deoparte Derek. Ar fi avut mai mult sens dacă domnul Carlen ar fi fost prieten cu

fiul mai mare.

— De ce, Jesse? întrebă Kate încetişor. De ce faci asta?

El nu răspunse multă vreme. Când, în cele din urmă, vorbi, băiatul rău şi sălbatic o ului.

— Ce fel de bărbat aş fi dacă i-aş scrie un cec şi i-aş trimite de aici, când tot ce ai de făcut este să-l priveşti ca să îţi dai seama că e al meu?

Scutură din cap.

— Eu, Katie, am un fiu.

Katie era emoţionată, simţea un nod în gât. Dar nu îşi dădea seama din vocea lui ce simţea el.

— E bine sau e rău?

El râse, scoţând un sunet batjocoritor, dulce-amar, şi se îndreptă.

— Am venit aici ca să îmi simplific viaţa. Şi ce primesc? Mai întâi tu, prea al naibii de fierbinte şi de sexy ca să-ţi fie bine…

Mintea ei se tulbură auzindu-i cuvintele. Ea, sexy? Şi fierbinte?

— … iar acum, băiatul ăsta. E ca şi cum cineva şi-ar râde de mine. Ce-a fost în capul meu când am spus că poate să stea cu mine? Eu *nu* pot să rămân în El Paso. Trebuie să mă întorc în Florida. N-am programat să stau aici mai mult de o săptămână. Nu am timp pentru asta. Dar felul în care arăta acolo, lângă piscină, pierdut, uitat… La dracu'!

— Întotdeauna ai avut o slăbiciune pentru copiii pierduţi.

El scoase o înjurătură.

— Cred că o să trebuiască să închiriez o casă sau un apartament. Când am venit, Derek a spus că ar trebui să stau cu el. Dar am simţit tensiunea şi şovăiala Suzannei.

— Nu-mi vine să cred că soră-mea s-a purtat aşa.

Jesse îi aruncă o privire.

— Bine, încuviinţă ea. Îmi vine să cred. E Suzanne

cea de odinioară. Dar e şi casa ta.

— Nu mai este. I-am cedat partea mea lui Derek drept cadou de nuntă.

— Chiar eşti plin de surprize astăzi. Suzanne nu mi-a spus.

El ridică din umeri.

— Nu contează. Trebuie doar să văd unde pot să stau.

— Aici.

Avea să facă şi ea ceea ce trebuia.

— Katie, nu pot să-ţi cer…

— Nu îmi ceri. Eu îţi ofer.

— Nu e suficient spaţiu în casa de oaspeţi.

— O să-l aşez în dormitorul meu de rezervă.

El păru să cântărească situaţia.

— Eşti sigură?

— Absolut.

El se aplecă în faţă, sprijinindu-şi mâinile de genunchi.

— Un bănuţ pentru gândurile tale, spuse ea.

El ridică privirea după o clipă.

— Un băiat, Katie. Am un fiu.

De data aceasta, nu îşi mai ascunse emoţia. Părea surprins şi uluit de întreaga poveste.

— Habar nu am cum să am grijă de cineva, cu atât mai puţin de un copil.

La început, ea nu răspunse, apoi repetă cuvintele pe care el i le spusese pe când se opintea la emisiunea despre gătit.

— Uiţi cu cine vorbeşti.

El o privi întrebător.

— Ştii mai multe decât crezi, îl asigură ea, punându-şi mâna pe braţul lui. Ştii foarte bine cum să ai grijă de copilaşi, cum să îi faci să se simtă în siguranţă.

El o studie, o şuviţă de păr negru căzându-i peste sprânceană. Brusc, ea se simţi stânjenită şi surprinzător de

timidă.

— În plus, adăugă repede, retrăgându-şi mâna, e doar pentru o lună.

— O lună.

El se îndreptă şi privi în gol.

— O lună, repetă el, cuvintele sunând mai confortabil pe limba lui. Sigur, pot să mă descurc o lună. Cât de greu poate fi?

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Veşti bune

Am pregătit totul pentru următoarea emisiune *Getting Real* al lui Katie, programată să se difuzeze mâine dimineaţă. M-am întâlnit cu bunii oameni de la Tumbleweed legat de interviul cu cowboy-ul. Am încredere că telespectatorii noştri vor adora emisiunea.

xo, Julia

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Dragoste?

Încă nu ştiu ce oferă atrăgător noua emisiune. Kate înconjurată de cai şi căpiţe de fân, vorbind cu o persoană de care nu a auzit nimeni dintre noi? Sună complet neatrăgător pentru mine.

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: O, ai

…niţică încredere. Atrăgătoare este persoana cu care va vorbi Kate. Cowboy-ul este o bucăţică bună. Am considerat că e o treabă bună să scot omul la cină, ca să mă asigur că este capabil să poarte o conversaţie decentă… cu Katie, desigur. Deşi, acum serios vorbind, conversaţia nu este necesară. Tipul e o bunăciune.

xo, J
P.S. Nici nu sărută rău.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Sărut?!!!

Ai scos un bărbat la o cină de afaceri şi l-ai lăsat să te sărute? Zău aşa, Julia! Totuşi, dacă arată chiar aşa de bine şi dacă facem nişte promouri în timpul ştirilor de dimineaţă, ne putem baza pe o audienţă decentă. De ce sunt femeile atrase de un cowboy bine făcut?

Chloe, dezgustată… Bine, şi un pic intrigată. Dar numai în sens academic.

P.S. Kate, unde eşti?
To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Sunt acasă

Am avut o mică traumă aici. Trebuie să facem interviul cu cowboy-ul rapid, ca să mă pot întoarce acasă, de vreme ce, fără îndoială, Jesse va avea nevoie de ajutor cu fiul său.

Kate

P.S. Am primit greutăţile pentru glezne şi pantofii de sport pe care i-ai cumpărat pentru Chloe şi pentru mine. E foarte drăguţ din partea ta, Julia, dar, după cum ţi-am spus atunci când ai menţionat că o să-i cumperi pentru toate trei, sincer nu mă pot imagina purtându-i.

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Jesse are un fiu?!
Dumnezeule, despre ce tot vorbeşti?

JJJJJJJJJJJJJ!

P.S. Tu pierzi dacă nu porţi greutăţile pentru glezne… Anunţul garantează că le conferă fetelor un funduleţ sexy şi picioare minunate în scurt timp, dacă le porţi regulat. Eu le port chiar acum.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Copilul

Se pare că Jesse al nostru a experimentat cel puţin o partidă de sex neprotejat în viaţa lui. Iar acum are un fiu de doisprezece ani drept dovadă. Travis va sta în dormitorul meu de rezervă, în timp ce mama lui îşi va căuta o slujbă.

K

P.S. Funduleţ sexy în scurt timp? Poate o să mă răzgândesc în privinţa greutăţilor…

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Motivaţie sub semnul întrebării

Să inviţi un copil să stea în casă? Şi copilul lui Jesse, pe deasupra! Mi se pare că motivaţia ta nu se referă doar la lipsa de suficient spaţiu. Ai grijă, scumpo. Nu vreau să suferi şi, deşi n-am fost niciodată bună la matematică, pot să adun şi să scad. Băiatul are doisprezece ani, calculele mele plasează momentul concepţiei în perioada în care tu îţi proclamai iubirea nemuritoare în casa din copac.

xo.
Julia Scarlett Boudreaux

5

Jesse şi Travis stăteau la masa din bucătăria lui Katie, privind micul dejun pe care îl pregătise Jesse.

— Prăjituri Pop-Tarts, spuse Travis gânditor, preocupat, în timp ce soarele răsărea în zare.

Katie plecase deja la muncă, lăsându-i pe tată şi pe

fiu să se înţeleagă cumva în prima lor zi împreună.

— Avem şi gogoşi pudrate cu zahăr, se oferi Jesse.

— Văd că eşti înnebunit după mâncarea sănătoasă.

Jesse ar fi râs, dacă nu ar fi fost deconcertat, doar îi spusese exact aceleaşi cuvinte lui Katie. Oare trecuseră doar douăzeci şi patru de ore de atunci?

Stătuse treaz până târziu în noapte, aşezat la măsuţa din cabană, şocat.

Travis.

Fiul lui.

Încă nu îi venea să creadă.

Nu voia un fiu, cel puţin nu în acel moment al vieţii lui. Şi în mod cert nu ştia cum să procedeze cu el. De asemenea, nu îi venea să creadă că se oferise să aibă grijă de el până când Belinda se aranja.

Dar avusese cel mai straniu sentiment când îl văzuse pe puşti. Şoc, desigur, dar altceva, ceva care făcea tot restul vieţii sale să pară mai puţin semnificativ. Şi nu îi venea să creadă că poate gândi aşa ceva.

Era pe punctul de a câştiga campionatul. Avea ocazia de a-şi face cu adevărat un nume, ca jucător de golf, nu ca un băiat, despre care media adora să vorbească. Ceea ce însemna că avea nevoie să exerseze. Să se concentreze. Dar nu se putea gândi decât la faptul că avea un fiu. Iar asta îl făcea să se gândească la tatăl lui. Ceea ce nu îl interesa.

După moartea mamei, rămăseseră doar cei trei bărbaţi – tata, Derek şi Jesse – fiecare încercând să găsească o cale de a face faţă morţii lui Janie Chapman. El avea zece ani, Derek – optsprezece, iar tatăl lor avusese un şoc.

Katie, care avea şase ani, venise la Jesse în noaptea înmormântării, strecurându-se în casa lui după ce toţi plecaseră în sfârşit, iar tatăl şi fratele lui se culcaseră. Avea ursuleţul de pluş sub braţ când se strecurase alături de el.

— O să fie bine, Jesse, îi şoptise, vârându-şi braţul mic sub gâtul lui, în timp ce el privea tavanul.

A fost singura dată când şi-a îngăduit să plângă.

Se trezise la patru dimineaţă, cu ursul ăla blestemat strâns în braţe şi Katie cuibărită lângă el, dormind dusă.

Cât putuse de încet, ca să nu-şi trezească tatăl, o scuturase, îi luase mâna şi îi conduse picioruşele goale prin arcada de zăbrele care ducea la casa ei. Era deja 4: 15 şi, când împinse uşa din spate a bucătăriei, o văzu pe mama ei stând la masă şi plângând. Nu era un secret că noul soţ al lui Mary Beth tocmai îşi luase tălpăşiţa.

Chiar şi la acea vârstă, Jesse îşi putea da seama că mama lui Katie putea fi considerată o femeie frumoasă, aprigă şi sălbatică. Bărbaţii erau atraşi de ea, în pofida raţiunii.

— Salut, Jess, îi spusese Mary Beth, ştergându-şi ochii, înainte de a i se adresa lui Katie: Salut, somnoroaso!

Doar atât, nimic altceva, nici prelegeri, nici furie pentru că îi adusese fiica la ora aceea. Nici măcar nu se mişcă pentru a o duce pe Katie în camera ei. În schimb, el fu cel care o aşeză în pat.

Vreme de ani buni, Kate plecă din casa ei şi veni la el la orice oră. De obicei, Mary Beth era prea absorbită de sine, prea prinsă în preocupările ei pentru vreun bărbat ca să observe lipsa lui Katie.

Când se întoarse în bucătărie în zorii zilei, el ridică din umeri, simţindu-se ciudat.

— La revedere.

— Jess?

El se opri cu o mână pe clanţa uşii.

— Îmi pare rău pentru mama ta. Te-a iubit mult.

Simţi din nou nodul în gât şi ochii arzându-i. Dar înghiţi, hotărât să nu mai plângă.

— Mulţumesc.

Se grăbi să iasă pe uşă, traversă curtea şi se strecură în pat înainte ca tatăl lui să se trezească pentru a pregăti

micul dejun. Carlen Chapman nu le vorbi prea mult fiilor săi vreme de luni întregi, o ciudată îndepărtare amplificându-se între ei, până când Jesse simţi că îşi pierdea şi tatăl. Dar Carlen continuase să îşi hrănească şi să îşi îmbrace fiii.

Mâncare şi haine. Două lucruri pe care un părinte trebuie să le ofere copilului.

Jesse se uită la farfuria cu prăjituri Pop-Tarts.

— Trebuie să mănânci mai mult.

Travis îşi privi noul tată. Nu tocmai un tată nou asemenea taţilor vitregi pe care îi aveau unii dintre puştii de la şcoală. Tipul acesta fusese tatăl lui de la bun început, deşi nimeni nu ştiuse, cu excepţia mamei. Aşa că era ca un tată nou, se gândi Travis.

Jesse Chapman era foarte înalt – *te rog, te rog, te rog, fă să ajung înalt ca el!* – şi frumos ca o vedetă de cinema, oricum nu tatăl tipic. De fapt, nu părea deloc un tată.

Fără să întrebe *ce vrei să mănânci?* Jesse se uită în frigider, iar Travis îşi dădu seama că era surprins de ce văzuse.

— Ouă, spuse Jesse.

— Da, Katie a zis că nu putem trăi doar cu Pop-Tarts.

— Ai vorbit cu ea?

— Azi de dimineaţă, înainte să plece la serviciu. S-a trezit devreme şi a mers la cumpărături.

— Trebuie să se fi trezit foarte devreme.

— Da, a spus că nu vrea să ne lase aici fără mâncare, răspunse Travis râzând. E foarte drăguţă.

Tatăl lui privi pe fereastră şi râse, gândindu-se la ceva care îl făcuse se zâmbească şi să scuture din cap în acelaşi timp.

— Da, spuse Jesse, e drăguţă.

Apoi se întoarse asupra alimentelor.

Travis stătea la masă, încercând să se hotărască dacă să menţioneze faptul că, după ce mersese la supermarket,

Katie trecuse pe la McDonald’s şi îi cumpărase un Big Breakfast. Nu îşi luase nimic pentru ea, doar nişte cereale şi cafea, spunând *Am terminat-o cu coapsele grase!* Motiv pentru care, se gândi Travis, plecase de acasă purtând greutăţile pentru glezne.

Travis se hotărî să nu îi spună lui Jesse despre Big Breakfast şi nici despre greutăţi.

— Te-am văzut înotând în dimineaţa asta, spuse Travis în schimb, privind şovăielnic ouăle care intrau într-o tigăiţă. Îmi aduci aminte de înotătoarea aia din filmele vechi, la care îi place mamei să se uite. Esther Williams.

Nu obţinu decât o sprânceană ridicată ciudat, de parcă nu ar fi fost tocmai încântat de comparaţia cu Esther.

— Nu că ai arăta ca o fată, adăugă Travis grăbit. Vreau doar să spun că eşti un bun înotător. Ca Tarzan. Da, Tarzan din filmele foarte vechi. Dar tu înoţi mai bine ca el. Tu îţi bagi capul în apă. Tarzan face chestia aia ciudată deasupra inelului de apă, de parcă n-ar vrea să-şi ude părul. Deşi de ce i-ar păsa lui Tarzan de părul ud nu ştiu. Doar îşi petrece timpul cu Cheetah. Chiar crezi că unei maimuţe îi pasă?

Jesse îl privi de parcă ar fi încercat să-şi dea seama dacă trebuie să răspundă la aşa ceva.

Era acelaşi gen de privire pe care mulţi oameni i-o aruncau atunci când vorbea.

— Te uiţi la multe filme vechi? întrebă Jesse.

Vorbea! Cu tatăl lui!

— Sunt preferatele mamei mele. Ştiai asta?

Urmă o tăcere şi, într-un târziu, lui Travis îi trecu prin minte că probabil nu ştia foarte multe despre mama lui, pentru că aproape că nu o recunoscuse. Ceea ce nu putea fi grozav, de vreme ce Travis ştia totul despre cum se fac copiii.

Jesse aşează o farfurie cu ouă, şuncă şi pâine prăjită în faţa lui.

— Uau!

Încercă să pară entuziast în faţa muntelui de mâncare.

Mâncară în tăcere, până când Jesse rămase nemişcat, iar capul i se ridică şi întrebă:

— Ce faci de obicei vara?

— Eu? Diverse.

— Adică?

Băiatul ridică din umeri.

— Mă uit la televizor sau ceva de genul ăsta.

— În timp ce mama ta e la serviciu?

— Sigur.

— Cine stă cu tine?

Travis se îndreptă.

— Am doisprezece ani. Sunt destul de mare încât să am grijă de mine.

Jesse îşi lovi furculiţa de marginea farfuriei şi se gândi.

— Nu poţi să-ţi petreci timpul, pur şi simplu.

— De ce nu?

Jesse nu luă în seamă întrebarea.

— Ce-ai zice de un soi de program de vară? Ceva care te interesează?

Grozav. Mai multă şcoală, oftă Travis încetişor.

— Cum ar fi?

— Nu ştiu. Trasul cu arcul? Poate şah?

— Şah?!

Băiatul se strâmbă.

— Atunci chimie?

Jesse îşi apucă ceaşca.

— Să amesteci substanţe. Să faci experimente. Eu iubeam chimia. Sau geologia. Pun pariu că au un program de vară pentru copii la universitate.

Atunci îşi dădu seama. Travis îşi muşca buza şi era tot ce putea face ca să-şi înfrâneze încântarea.

— Ce-ai spune de nişte lecţii de golf?

Tatăl lui se smuci uşor, iar cafeaua trecu peste marginea ceştii.

— Pun pariu că ar fi grozav, se entuziasmă Travis. Tu eşti jucător de golf. La fel a fost şi tatăl tău.

— De unde ştii?

Travis se înroşi.

— Am citit despre tine şi despre el. Simt o mulţime de articole despre voi. Ei spun că tatăl tău ştia să joace, dar tu eşti cel care a câştigat toate trofeele. Tatăl tău nu a câştigat niciodată?

Chipul lui Jesse luă o expresie ciudată.

— Tata a câştigat o mulţime, spuse el. A fost un mare jucător de golf la vremea lui.

Aşteptând nerăbdător, Travis se gândi că povestea trebuia să fie mai lungă. Dar nu mai primea nimic.

— Am citit că eşti pe cale să câştigi un mare campionat. Suna absolut grozav.

Împinse nişte ouă, răsucindu-le.

— Şi am mai citit că toate fetele te iubesc.

Jesse se încruntă.

— Se spune că poţi să atragi o fată în pat mai repede decât orice alt jucător de golf. Super!

— Super?! Conversaţia asta nu are nimic de-a face cu mâncarea sau cu hainele.

— Poftim?

— Nimic. Numai să nu crezi tot ce citeşti, puştiule. Şi îmi pare că ai fi un reporter grozav. Poate Katie ţi-ar putea obţine o bursă pe vară la postul TV.

Dezamăgit, Travis încercă să zâmbească.

— Da, poate.

Când maică-sa îi spusese că aveau să-l vadă pe tatăl lui, fusese deosebit de încântat. Crezuse că şi Jesse va simţi acelaşi lucru. Taţii nu trebuie să fie încântaţi în legătură cu astfel de chestii?

Acum, stând acolo, având asupra lui privirea ciudată a lui Jesse, Travis se gândi că taţii nu trebuie să fie

încântaţi sau poate că nu ar fi încântaţi de un puşti ca el. Ştia că e şters. Totuşi, atunci când nu era şters, era mai rău… mult mai rău. Ceilalţi copii spuneau că vorbeşte prea mult.

— Pot să dau drumul la televizor?

Jesse părea a cântări răspunsul. Dar probabil că nici nu mai voia să vorbească, pentru că spuse:

— În regulă.

Toată chestia asta cu tatăl şi fiul nu funcţiona aşa cum sperase Travis.

La o apăsare de buton, micul ecran prinse viaţă. Travis se lăsă pe spate şi privi şunca şi pâinea prăjită într-o tristeţe tăcută, când Kate apăru pe ecran.

— *Bună dimineaţa, West Texas!*

— Hei, uite, e Kate.

Se opriră din mâncat sau din a se preface că mănâncă.

— *Astăzi mă aflu la Tumbleweed Trails pentru o discuţie cu vedeta rodeo Cowboy Bob.*

Jesse şi Travis se priviră.

— Cowboy-ul Bob? spuseră la unison.

Kate era îmbrăcată cu o vestă din piele, cu franjuri pe margini, şi pantaloni asortaţi din piele, se părea, deşi erau greu să-ţi dai seama pentru că ecranul tăia partea de jos. Stătea în picioare lângă un bărbat roşcat, uriaş, care purta cea mai mare pălărie de cowboy pe care o văzuse Travis vreodată.

— Pare destul de stânjenită, observă Travis.

— Cine n-ar fi, îmbrăcat aşa? Sigur sunt 32 de grade afară. Nu m-ar mira dacă leşină.

— Are grijă Cowboy-ul Bob, dacă se întâmplă.

Jesse îl privi încruntat.

— Ce vrea să însemne asta?

— Doar că arată suficient de puternic să o ridice şi să o ducă dacă se întâmplă ceva.

Cu siguranţă, Cowboy Bob o ameţi pe Kate, deşi nu

avea nicio legătură cu leşinul. Ea scoase un ţipăt, iar el se clătină uşor. Dar, câteva clipe mai târziu, stătea pe un cal, la fel de surprins ca şi Kate… şi aproape la fel de fericit.

— Uau! exclamă Travis, uitând de micul dejun. Ai văzut cum a ridicat-o?

Travis privi ecranul mai îndeaproape.

— Ce face? Parcă ar încerca să-şi ascundă picioarele.

— *Ei bine, Cowboy Bob, te rog, vorbeşte-le telespectatorilor puţin despre floră şi faună.*

— Are tenişi de fitness, spuse Travis privind cum Kate se lupta să-şi tragă picioarele în jos. Şi, ce zici de asta, încă mai are greutăţile alea pentru glezne!

— Greutăţi pentru glezne? De ce dracu'… De ce naiba le poartă?

— Nu ştiu, dar când a ieşit pe uşă în dimineaţa asta a spus ceva despre nevoia de a se reinventa.

— Poftim? se stropşi Jesse, înainte să clatine din cap. Katie, Katie, Katie! întotdeauna, când încearcă prea din greu să facă o nebunie, dă de bucluc.

Apoi fluieră.

— Dacă încearcă să se reinventeze, dă-mi voie să-ţi spun că ne aşteaptă multe zile grele pe aici.

— Crezi?

— Ştiu.

— *Vrei să-mi vorbeşti despre Flora şi Fauna?*

Cowboy-ul râse.

— *Cred că am cunoscut vreo câteva fete cu numele astea. Deşi nu cred că ai bătut atâta drum până aici ca să discutăm despre ele. Dar aş fi fericit să le spun prietenilor de acasă părerea mea despre tine.*

Şi fluieră.

Ea i-o tăie scurt, strângând din buze ca o profesoară nebună.

— *Mulţumesc, dar chiar nu e nevoie.*

Bărbatul întinse un braţ puternic, sprijinindu-l de mânerul şeii, făcu semn cu ochiul în direcţia camerei de

luat vederi, apoi o privi pe Kate într-un fel care încingea atmosfera şi aşa fierbinte.

— Ai văzut cum a privit-o? întrebă Jesse, lăsându-şi ceaşca jos cu o bufnitură.

— *Acum dă-te în spate, coniţă, o să-ţi ofer plimbarea vieţii tale.*

Kate făcu ochii mari. Dar, câteva secunde mai târziu, îi îngustă.

— Uh… Oh… făcură tatăl şi fiul în acelaşi timp.

— *Domnule Bob… a… domnule Cowboy…*

Apoi scuturăă din cap.

— *Domnule!* strigă ea afectată.

Apoi, deodată, îngheţă şi se întoarse spre cameră. Travis ar fi putut să jure că o văzuse albindu-se la faţă. Cu un efort extraordinar, Kate zâmbi.

— *Ha, ha,* râse ea, deşi nu părea că ar fi găsit ceva amuzant. *Te distrezi, nu-i aşa, Cowboy Bob?*

Cum cowboy-ul nu spunea nimic, ci doar privea mânios, Kate deveni foarte agitată, panicată chiar, apoi începu să delireze, dând informaţii şi cifre despre deşertul înconjurător, cu o viteză uluitoare. Ba chiar spuse ceva despre capitala statului Texas.

Travis nu ştia sigur ce legătură aveau toate astea cu Cowboy-ul Bob sau cu deşertul din El Paso, dar o mai văzuse pe mama lui în starea aia, spunând chestii ciudate, atunci când încerca să-şi răscumpere vreo greşeală.

— Iisuse! exclamă Travis. Kate e demnă de milă şi tristă, n-are cum să nu-ţi pară rău de ea, pe calul ăla râios.

Jesse se ridică şi luă farfuriile.

— Katie, Katie… spuse el gânditor, apoi chicoti punând farfuriile în maşina de spălat vase.

Când termină, se îndreptă spre uşa din spate. Apoi se opri brusc. După o vreme şi după ceva care semăna a geamăt, se întoarse.

— Cred că trebuie să ne gândim la ce-o să faci astăzi. O s-o sun pe Suzanne.

— După cum ţi-am spus, nu am nevoie să mă păzească nimeni.

— Şi, după cum ţi-am spus, nu te pot lăsa aici de unul singur.

— Aş putea să vin cu tine!

— Eu merg la cursul de golf.

— Cu atât mai bine.

Tatăl lui Travis se crispă.

— Îmi pare rău, dar trebuie să exersez câteva ore înainte să se sfârşească dimineaţa.

Travis oftă. Jesse lăsă capul în jos.

— Poate reuşim să facem ceva împreună mai târziu, spuse el.

Băiatul se înveseli.

— Uau! Grozav! Tu şi cu mine putem să facem nişte chestii adevărate ca tată şi fiu!

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Am vedenii

Kate, spune-mi că am vedenii! Chloe, mi-am pierdut minţile sau Kate chiar purta greutăţi pentru picioare împreună cu Cowboy Bob?

Julia

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Greutăţi pentru glezne

Cred că ai dreptate, Julia. Deşi nu cred că telespectatorii au idee ce reprezintă. Dau vina pe tine, desigur, de vreme ce tu ştii bine, Kate nu face niciodată

lucrurile pe jumătate.
Chloe

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Trunchi

Aaa!!! Chloe, ai spus că o să se filmeze doar trunchiul!!! Calul trebuia să fie o decoraţiune. Dar ştiu, ştiu, nu e vina nimănui, ci doar a mea. Deşi cu tot acest efort de a mă transforma în noua şi îmbunătăţită Kate, jur că nu fac decât să înrăutăţesc lucrurile! îmi pare rău!
Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: re: Trunchi

De fapt, mie mi s-a părut drăguţ. Faptul că ai fost surprinsă cu greutăţi la glezne te face cât se poate de reală. Aşa că să nu-ţi pară rău.
xo, J

P.S. L-am văzut pe Parker ieri. Tot ce pot spune este că, dacă nu îl doreşti, să-l eliberezi. E de-a dreptul divin.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Parker

Iau prânzul cu el astăzi.
Kate

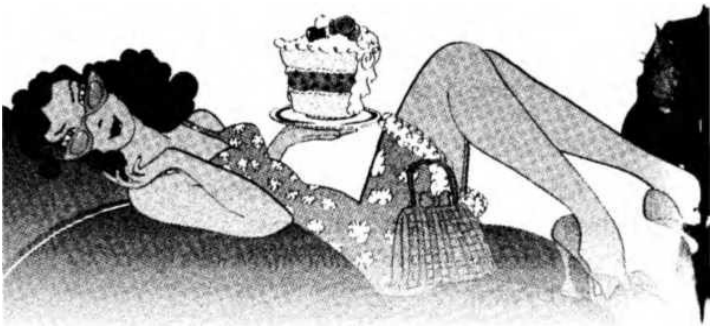

6

Avea nevoie de un plan. O idee sclipitoare pentru o emisiune care să lase audienţa cu gura căscată. Dar ce anume?

Ceva fără implicarea vreunui bărbat… dezbrăcat sau îmbrăcat.

Ceva care să-i facă plăcere cu adevărat.

Ceva care să o facă să uite că îşi pierduse minţile şi purtase greutăţi de glezne într-o emisiune live la televizor.

Ce fusese în capul ei?

Kate gemu. Nu se gândise. Ce om zdravăn la cap poartă greutăţi de glezne oriunde în afara intimităţii propriei case ori a sălii de gimnastică?

Intră în restaurantul Hacienda la ora unu fix. Se schimbase într-o bluză albă de bumbac şi o fustă dreaptă, ca să se poată lupta cu arşiţa.

— Kate!

Parker se ridică de la masă când o văzu apropiindu-se, zâmbetul lui cald liniştind-o de îndată.

— Am fost surprins când ai sunat, adăugă el, ţinându-i scaunul.

Stând atât de aproape, îşi reaminti cât era de înalt, de solid şi de arătos. Purta o bluză bleu cu dungi şi o cravată grena. Fiind cel mai mare fiu al familiei Hammond din Newland, preluase conducerea companiei Hammond Industries când tatăl lui se retrăsese, cu trei ani înainte.

Era unul dintre cei mai râvniţi burlaci din El Paso. Dar el arătase cât se poate de clar că doar ea îl interesa.

— Voiam să te văd, spuse ea.

El îşi înclină uşor capul şi încuviinţă.

— Mă bucur.

După ce comandară, se dădu în spate şi privi.

— Arăţi grozav, ca de obicei.

Era cât pe ce să îi spună şi ea la fel. Pentru că era adevărat. Soarele bătea printr-una din ferestrele vechi de o sută de ani, Río Grande fiind la doar o aruncătură de băţ de această clădire care fusese fort în anii 1800. Chirpiciul şi lemnul rustic îi aminteau de acel amestec extraordinar între culturile texană şi hispanică din oraşul ăsta, pe care îl iubea atât de mult.

Când Parker întinse mâna şi o apucă pe a ei, după un moment de surprindere, Katie zâmbi, dându-şi seama cu uimire şi mulţumire că aceasta era viaţa adevărată. Momente liniştite, împărtăşite cu oameni la care ţii.

Uimitor cât de uşor îi era să discute cu el! Mâncară enchiladas şi tacos crocante, umplute cu carne de vită tocată şi lăptuci, râzând şi amintindu-şi de copilăria lor în El Paso. Când el îi oferi o bucăţică de chile relleno, ea acceptă şi luă îmbucătura din furculiţa pe care i-o întinsese. La final, când luară cafeaua şi o tartă cu fructe, Kate uitase cu totul de Cowboy Bob.

Parker o conduse până la maşină, îi luă cheile şi deschise portiera. Ea dădu să urce, apoi se întoarse şi îi mulţumi. El stătea chiar acolo.

Soarele îi lumina chipul cu putere, iar ochii lui verzi străluceau ca iarba proaspăt tăiată. Se aplecă în faţă, o sărută. Uşor şi blând, plăcut şi cald.

Când se dădu înapoi, privirea lui o întâlni pe a ei.

— Mă bucur că m-ai sunat.

— Şi eu.

Îndepărtându-se, Kate îşi dădu seama că era mulţumită cu adevărat. Parker era tot ce spusese Julia.

Divin, blând şi sigur. Nu, nu sigur. Julia nu spusese niciodată aşa ceva. Dar cumva acesta era cuvântul care se tot juca în mintea lui Kate. Sigur, spre deosebire de Jesse. Bun, în contrast cu viaţa de băiat rău a lui Jesse.

Se întoarse la birou, rezolvă nişte probleme şi se îndreptă spre casă. Parcă în umbra aruncată de un vechi arbore de hibiscus din curte. Mirosul de caprifoi şi leandru se amestecau cu arşiţa verii. Când ajunse la uşa din spate, zări interiorul bucătăriei prin plasă. Inspiră încet şi adânc văzându-l pe Jesse în picioare, în faţa frigiderului deschis, cu braţul pe uşa acestuia, privind înăuntru.

Stătea în profil, soarele auriu al după-amiezii subliniind trăsăturile puternice ale feţei lui, bărbia dăltuită, nasul patrician aproape perfect. Muşchii bine sculptaţi se zăreau de sub mâneca bluzei de golf care îi atârna peste pantalonii scurţi ce-i acopereau coapsele puternice. Katie simţi astăzi o nelinişte în membrele sale, de parcă ar fi fost un animal încordat, gata să sară la atac.

Nu era nimic sigur sau calm în privinţa lui.

În clipa în care dădu plasa deoparte, el o privi peste umăr. Ochii îi sclipiră întunecaţi.

— Bună, scumpule, sunt acasă, spuse ea, încercând ca prin bună-dispoziţie şi glume să ascundă stinghereala pe care i-o provoca.

El părea obosit şi orice urmă din băiatul rău dispăruse. Katie îl studie.

— Ai avut o zi grea la birou?

Ea nu înţelese intensitatea de pe chipul lui. Ochii lui mijiţi se deschiseră apoi. Jesse inspiră şi, ca prin minune, furtuna dispăru. O secundă mai târziu, un zâmbet îi apăru pe buze.

— Eu? Să am o zi grea?

Râse cu poftă, încrezător.

— Cred că ai uitat cu cine stai de vorbă. Tipul care nu are nicio grijă pe lumea asta.

Ştia că nu îşi imaginase întunecimea de mai devreme.

— Jesse, eşti sigur că totul e în regulă?

El închise uşa frigiderului şi se sprijini cu spatele de aceasta.

— Absolut. Totuşi, te las să inventezi ceva, dacă asta te face să te simţi mai bine.

— Amuzant! Nu m-aş simţi mai bine.

— Bun. Acum povesteşte-mi cum a fost ziua ta.

Jesse îl studie încă o secundă înainte să ridice uşor din umăr.

— A fost bună. Mai mult decât bună. De fapt, a fost grozavă, nici nu se putea mai bine.

Râjnetul lui era şi mai evident.

— Îmi dau seama.

Se îndepărtă de frigider şi porni spre cameră de parcă locuinţa ar fi fost a lui.

— A sunat mama ta.

Motoraşele din creierul ei se puseră în mişcare.

— De unde ştii? întrebă ea, rămânând cu gura căscată, confuză.

El îi aruncă o privire.

— A sunat telefonul. Am răspuns.

— Aşa, pur şi simplu?

— Au apărut noi reguli despre felul în care se răspunde la telefon de când am plecat eu din Texas?

Începu să cotrobăie prin încăpere. Kate se încruntă.

— Nu poţi să… pur şi simplu… să te întorci aici şi să te porţi ca şi cum totul ar fi la fel. Nu mai este cum era. Nu mai suntem copii.

— Deci tu spui că n-ar fi trebuit să răspund la telefon?

— Fii serios!

— Sunt.

Ieşi din cameră cu o şurubelniţă în mână.

— Înţeleg că nu vrei să auzi mesajul.

Kate mârâi şi îşi lăsă poşeta pe bufet.

— Spune-mi ce a zis.

— Am stat de vorbă…

— Despre ce?

— Una, alta. Ştii că întotdeauna m-a plăcut.

— Grozav! Primeşti o medalie. Acum spune-mi care era mesajul.

— Vremea e frumoasă în Wyoming în perioada asta a anului.

Lăsă umerii în jos, dezamăgită.

— Asta e tot? Şi ce faci cu şurubelniţa aia?

— Cuvintele ei exacte cred că au fost „Spune-i micuţei mele Kate că există o mulţime de bărbaţi fierbinţi în clima asta rece”.

Suzanne menţionase că Mary Beth se mutase în vest. Jesse porni spre uşa din spate.

— Balamalele ramei de la plasă s-au lăsat. Vreau să le strâng înainte să iasă de tot.

Kate fornăi, deloc elegant pentru o domnişoară.

— Presupun că sora mea a spus ceva printre rânduri, anume că mama a trebuit să plece din Texas pentru că a rămas fără bărbaţi buni de însurătoare în întregul stat… Ceea ce mama tocmai a dovedit cu mesajul ei.

Privi balamalele.

— Nu trebuie să faci asta. Tu eşti oaspete. O să sun un lăcătuş.

— Atâta vreme cât sunt eu aici, nu e nevoie.

— Jesse Chapman, spuse ea neputându-şi înfrâna zâmbetul, jucător de golf extraordinar şi priceput cu uneltele. Cine-ar fi zis?

— Şi nu cumva să uiţi!

Jesse chicoti cu putere şi întinse mâna spre balamaua de sus, luând poziţie de atlet. Tricepşii i se flexau la fiecare mişcare a şurubelniţei.

— Mama ta m-a rugat să îi transmit mesajul şi lui Suzanne. Am impresia că Mary Beth nu a dorit să o sune ea însăşi pe Scumpa Fiică Numărul Unu.

Trecu la următorul şurub.

— Niciodată nu s-au înţeles bine, din câte îmi amintesc. Deşi cred că erau o mulţime de oameni care nu o înţelegeau pe mama ta.

Kate ştia că el spunea adevărul şi în adâncul inimii era de acord cu el. Dar era vorba despre mama ei şi imediat deveni defensivă.

— Are spirit creator şi simte nevoia să fie liberă să creeze.

Jesse lăsă braţele în jos şi se întoarse. O surprinse când întinse mâna şi îşi trecu degetul de-a lungul unei şuviţe lungi, ondulate, încet-încet, hipnotic. Când se opri, o atinse, înclinându-i capul până când ea îi întâlni privirea. Simţi emoţia până în străfundurile fiinţei când ochii lui coborâră asupra gurii ei. Lumea din jurul lor începu să dispară. Se simţea deconectată de orice cu excepţia acestui bărbat, plutind într-un vis ca o nebunie. Adică exact ce voia Jesse Chapman. Era o nebunie.

— Ea nu te merită, Katie, niciodată nu te-a meritat. Mary Beth e o persoană neserioasă… O persoană neserioasă grozavă, fără îndoială, dar…

— O persoană neserioasă.

— Exact.

— Dacă reproşezi atâtea…

Brusc, el îşi coborî mâna. După o secundă, zâmbetul ironic apăru din nou şi îşi reîndreptă atenţia asupra balamalei.

— Trebuie să fi avut o zi grea. Ai scos cuvinte măreţe. Unde e dicţionarul?

— Foarte amuzant, domnule 4.0.

— 3.8. Am luat un B la spaniolă.

— Ai dreptate, îl tachină ea. Încercarea ta de a o cuceri pe Señorita González a dat greş.

Ultimul şurub de sus nu voia să intre la locul lui.

Se concentră, îl deşurubă, îl îndreptă şi apoi îl fixă la loc.

— N-a mers, nu-i aşa? întrebă ea amuzată.

— Să spunem doar că probabil meritam un C. Niciodată n-am fost bun la conjugarea verbelor.

— Nu, ţie îţi place doar să conjugi.

Jesse privi peste umăr.

— A fost o glumă?

Lui Katie îi venea să mârâie. El râse încetişor.

— Îmi place când te înfierbânţi şi te enervezi.

— Nu simt fierbinte şi cu siguranţă nu sunt enervată.

— Ba cu siguranţă că eşti.

Jesse fixă ultimul şurub din vârf, apoi se lăsă pe vine ca să facă la fel cu balamaua de jos. Afară se auzi un claxon. Niciunul dintre ei nu făcu nimic până când nu se auzi din nou. Curioasă, Kate străbătu camera şi merse la uşa din faţă, privind pe geam.

O maşină trase în locul de parcare, iar Kate recunoscu sedanul lui Madge Lehman. Deschise uşa.

— Salut, Kate!

— Salute, Madge!

Nimeni nu mai spuse niciun cuvânt, deşi Kate îşi putea da seama că vecina ei aştepta ceva.

— Am venit să o iau pe Lena.

Într-un târziu, Kate îşi aminti de Travis.

— O, da… Numai puţin, Madge.

Kate se întoarse. Jesse era acolo.

— Travis a cunoscut deja pe cineva din vecini? întrebă ea.

— Nu am habar. În plus, e la Suzanne.

Se uitară într-o parte şi în alta şi zăriră un rucsac necunoscut în foaier, alături de un altul, pe care îl recunoscură ca fiind al lui Travis.

— Eşti sigur că e la Suzanne?

— Am ajuns aici cu puţin timp înaintea ta.

Jesse se încruntă.

— Minunat! Trebuie să fie aici. În casă. Singur cu micuţa Lena, nesupravegheat.

În adâncul sufletului, ea ştia că reacţionează

exagerat. Dar ea nu era părinte, nu avea liniştea pe care o au părinţii atunci când s-au obişnuit de ani buni cu comportamentul copiilor. Pentru ea, era ceva nou, iar afară se afla un părinte adevărat şi încrezător că odrasla lui este aici, în siguranţă şi, fără îndoială, sub supraveghere.

Nici Jesse nu părea mai fericit decât ea.

Străbătură casă, dar nici urmă de Travis. Dar când ajunseră la camera lui, văzură uşa închisă. Se auzea radioul.

Kate îngheţă, cuprinsă de panică.

— Ce crezi că fac? La urma urmelor, e fiul tău. Mă întreb dacă precocitatea sexuală este ereditară.

Jesse înjură, apoi apăsă pe clanţă şi îi văzură pe Travis şi o fată de aproximativ aceeaşi vârstă stând în genunchi lângă pat.

— Se roagă? întrebă Kate în şoaptă.

— Ar face bine, se stropşi Jesse.

— Asta e chiar bună! spuse Lena, înclinându-şi capul ca să vadă mai bine.

— Da, poate.

Travis dădu pagina. Nu era o Biblie, ci mai degrabă o revistă glossy.

— Dar asta e mai bună.

— Cine spune? întrebă ea dispreţuitoare.

— Spune… Nu ştiu. Pur şi simplu este. Băieţii se pricep mult mai bine la golf. Toată lumea ştie asta.

Lena sări în picioare şi îşi puse mâinile în şolduri.

— Eşti un fraier. Bărbaţii nu se pricep mai bine.

— Fraier? M-ai făcut fraier?

— Ce se întâmplă aici? întrebă Jesse acuzator.

Nu era tocmai metoda educaţională din manual – până şi Kate ştia asta –, dar atrase atenţia copiilor.

Travis şi Lena se întoarseră. Fata făcu semn cu mâna.

— Salut, domnişoară Bloom!

— Salut, Jesse! spuse Travis. Ai venit acasă! O să facem o chestie tată-fiu acum?

— Ce faceţi voi doi aici? se interesă Jesse, ignorând întrebarea.

Zâmbetul fetei dispăru.

— Poate ar trebui să plec, se bâlbâi ea. Ne vedem mai încolo, Travis.

Porni în viteză spre uşă şi ieşi din casă înainte ca ei să apuce să îi mai spună ceva.

Kate, Jesse şi Travis rămaseră privindu-se.

— Trebuia să fii la Suzanne, spuse Jesse.

Travis ridică din umeri.

— M-am plictisit. Când a început să vorbească la telefon, am plecat să mă plimb. Atunci am întâlnit-o pe Lena. E super şi mi-a spus o mulţime de lucruri pe care le pot face taţii şi fiii.

— Există… există reguli în privinţa lor, adăugă Jesse, neştiind ce să spună.

— Reguli despre cum să te uiţi pe reviste? Despre cum să vorbeşti cu Lena? Sau despre chestiile dintre tată şi fiu? întrebă Travis.

Apoi deveni din nou încântat şi întinse una dintre reviste.

— Ar trebui să vezi pozele de aici. Uită-te la asta! Eşti aici!

Kate privi mai de aproape şi, într-adevăr, era o fotografie strălucitoare, color, un instantaneu cu Jesse făcând semnul victoriei sub forma unui cerc.

— Uau! exclamă ea.

— Nu e super?

O veche ediţie din *Golf World* atârna din mâna lui Travis care merse în mijlocul camerei.

— Pot să fac acelaşi lucru.

Ridică un genunchi şi îşi trase braţul încovoiat în jos, asemenea unui şofer de camion care claxonează.

— Vezi? Aş fi un jucător de golf grozav. Pun pariu că niciun jucător de şah nu poate să facă aşa.

— Şah? întrebă Kate confuză. Golf?

Jesse luă revista îngrijorat.

— Dansurile victorioase nu sunt pe lista mea de calităţi pentru a fi un bun jucător de golf…

— Articolul din *Star Magazine* spune altceva.

Buzele lui Jesse se subţiară. Kate scutură din cap, confuză încă.

— Despre ce vorbiţi?

— Am citit despre Jesse şi despre golf. Ştiu că ar trebui să-mi dau seama şi ce altceva în afară de golf aş putea să fac vara asta. Dar golful sună distractiv şi am citit că Jesse joacă de pe vremea când avea vârsta mea.

Travis zâmbi ca un cunoscător.

— Mai vorbeşte şi despre succesul lui la fete. Cam ca mine şi la capitolul ăsta, spuse el zâmbind satisfăcut. Lena e drăguţă, nu-i aşa?

— Din câte ştiu – spuse Kate privindu-l pe Jesse – strecurarea fetelor în dormitorul unui băiat nu era considerată o activitate extracuriculară.

Jesse strânse din fălci.

— Asta înseamnă pedeapsă.

— Pedeapsă? exclamă Kate.

— Pentru mine? întrebă Travis.

— Da, pentru tine, se stropşi Jesse.

— Pentru că am citit reviste de golf? ţinu Travis să ştie.

Kate şi Jesse făcură un schimb de priviri.

— Pentru că… ai adus o fată în camera ta, afirmă Jesse, apoi se întoarse şi ieşi din cameră.

— Ei bine, reflectă Travis, presupun că pedeapsa este o chestiune între tată şi fiu. Nu voiam decât să facem ceva mai distractiv.

Kate scutură din cap şi îşi dădu seama că nu era singura persoană care avea dificultăţi în a se adapta la noua situaţie. Purta greutăţi pentru glezne la televizor, iar Jesse tocmai îşi pedepsise fiul fără vreun motiv real. Iisuse, chiar erau o pereche!

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: întâlnirea

Cum a fost prânzul cu Parker?

Chloe
Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Grozavă

Absolut grozavă! A fost minunat! Parker e pur şi simplu de vis. De asemenea, am o idee pentru o nouă emisiune care le va arăta telespectatorilor că nu sunt o idioată şi că asta n-ar trebui să mă transforme într-o proastă care se înroşeşte. Mă gândeam la ceva cu animale de companie. Ce ziceţi?
Toate cele bune.

Kate
Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Animale

Hmmm… De fapt, îmi place ideea. Şi sunt încântată să aflu că ai avut o întâlnire plăcută cu Parker. Nu-mi vine să cred că, după tot acest timp, atât tu, cât şi C*hl*oe aţi avut întâlniri.

xo, J

P.S. Lasă-mă să mă gândesc la chestia cu animalele de companie.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Întâlniri

Chloe a avut o întâlnire şi nimeni nu mi-a spus? Cine, când, unde?!!!

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Aranjamente

Eu am aranjat întâlnirea pentru Chloe, dar ştii cum face. E atât de emoţionată în preajma bărbaţilor. Ciudată. Dar am jurat să o vindec, de vreme ce e prea dulce şi minunată şi uimitoare ca să nu fi fost niciodată îndrăgostită. O să-i găsesc un bărbat, chiar dacă va trebui să-mi dau duhul.

xo, J

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Gâsca

Jules, ştiu că ai intenţii bune, dar nu e genul meu. La

urma urmei, i-a dat nume propriei maşini: Gâsca. Ai mai auzit de cineva care, după ce a terminat liceul, să-şi boteze maşina?

Chloe

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Ce contează un nume

Deci îi spune maşinii Gâsca. Poate a numit-o aşa după tipul din *Top Gun.* Tipul care a trecut la serialul *Spitalul de Urgenţă.* În locul tău, nu aş fi atât de mofturoasă.

xo, j
To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Datul numelor

Nu îmi pasă dacă se referă la gâscă cu oul de aur. Dacă până şi maşinii îi pune nume, ce altceva mai trebuie botezat? Mă trec fiori când mă gândesc!

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Ooo…

Chiar crezi că şi-a botezat şi „anexa" pubiană? Poate… Igor? Regele Junglei? Cred că e greu să faci ceva sălbatic sau răutăcios, cum ar fi să te apleci asupra cocoşelului şi să-i dai un nume. Vai! i-a spus „Cocoşelul"!

xo, j
To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>

Subiect: Tom Cruise

Anexa pubiană? Dumnezeule, Julia! Şi tu, Chloe, părerea mea e că, dacă omul şi-a numit maşina Gâscă, probabil că penisului i-a spus Maverick. Un fel de temă *Top Gun.*

K

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: De nelipit

V-aţi pierdut minţile? Părţi din corpul personajelor din filme… Nu mă aplec asupra a nimic, la nimeni, indiferent cum se numeşte partea cu pricina! Şi nu vreau să mai aud nimic despre chestia asta cu mironoseala. E pur şi simplu vorba despre bun-simţ. Acum lăsaţi-mă în pace amândouă, ca să lucrez în tihnă.

7

Era aproape miezul nopţii când Kate opri computerul. Mai devreme, Parker sunase şi vorbiseră la telefon, asemenea adolescenţilor. În loc să se îndepărteze tot mai mult de Parker de la sosirea lui Jesse, se simţea mai confortabil în preajma lui. Fusese distractiv şi închisese

telefonul puţin buimăcită de această schimbare neaşteptată în lumea ei. Scoţând o foaie din imprimantă, ieşi din casă şi străbătu curtea ca să o strecoare sub uşa casei de oaspeţi. Voia ca Jesse să primească informaţia la prima oră a doua zi de dimineaţă.

Aplecată, după ce strecură foaia pe jumătate sub uşă, se sperie când aceasta se deschise. De unde era, nu văzu decât nişte picioare incredibil de musculoase, cu o undă de păr întunecat, care dispărea sub o pereche de pantaloni scurţi kaki. Apoi văzu o cămaşă, pe care o ţinea în mână, de parcă l-ar fi întrerupt când tocmai se îmbrăca.

Se strădui să se ridice.

— Am informaţii pentru tine, spuse ea cât putu de încet, inima bătându-i foarte tare.

Buzele lui se înclinară la un colţ.

— Salutare şi ţie!

— Am găsit asta pe Internet. E soluţia perfectă. Dacă vrei, pot veni cu tine.

— Asta înseamnă că vrei să intri, presupun.

Kate rămase cu gura căscată văzând că el nu aşteaptă niciun răspuns, îşi pune tricoul pe umeri şi se îndreaptă spre mica bucătărie.

Kate trebuia să se concentreze asupra propriilor gânduri, dar nu apucă fiindcă el se opri, se întoarse, o privi şi spuse:

— Ai de gând să stai colo sau intri?

— Bine, în regulă, răspunse ea dând cu putere din cap şi păşi înăuntru.

Dar în clipa în care intră, îşi dădu seama că face o greşeală. Casa de oaspeţi i se părea mai mică decât oricând. Jesse parcă umplea locul, fiind tot numai transpiraţie şi muşchi, prezenţa lui nelăsând loc pentru nimic altceva. Trei tipuri de crose putter erau sprijinite de im scaun tapiţat şi mai multe mingi albe erau răspândite pe covor, în jurul unei conserve goale de supă, aşezate pe o parte. Mai mult însă, nu putu să nu observe că ceainicul şi

ceştile ei stăteau încă pe bufet, ca o mustrare stânjenitoare.

Din fericire, îşi zări părul într-o oglindă decorativă, iar asta îi distrase atenţia. Se strâmbă văzându-se. Cârlionţii ei semănau cu şerpii de pe capul Meduzei.

Privirea lui coborî însă peste tot şi Jesse fluieră apreciativ.

— Frumoase picioare!

Greutăţile pentru picioare funcţionau!

Apoi îşi aminti brusc: de fapt, asta nu o interesa. După încă o secundă, îşi aduse aminte de ce se afla acolo.

— Travis.

Zâmbetul de pe chipul lui mult prea frumos dispăru.

Se îndepărtă de ea, luă o bere din micul frigider şi o desfăcu. Ezită înainte să soarbă.

— Vrei? întrebă el.

— Nu, mulţumesc.

— Eşti sigură? Ţi-ar prinde bine să te relaxezi niţel.

— Sunt foarte relaxată, răspunse ea băţoasă.

Amuzamentul i se citi în ochi, însă din fericire nu făcu niciun comentariu.

— Am venit să vorbim despre Travis. Cred că este o idee grozavă să-l înscrii într-un program de golf pentru la vară.

Nici nu reuşi să ducă berea la gură. Kate vedea emoţia străbătându-i chipul. Apoi aceasta dispăru, iar el ridică din umeri.

— Dacă tu vrei să joace golf…

— *El* vrea să joace. Este o soluţie grozavă de a-l ţine ocupat în timp ce eu sunt la muncă, iar tu faci… mă rog, ce faci. Asta, dacă nu ai o problemă cu golful.

Ochii întunecaţi scânteiară, apoi Jesse se temperă vizibil.

— Nu am nicio problemă. După cum începusem să spun, dacă vrea să joace golf, e în regulă în ce mă priveşte.

— Mai devreme am dat un telefon şi am aflat că la

clubul country e vacanţă. Dar am mai aflat că în Canutillo au un program de după-amiază la cursul public. Un microbuz ia copiii de aici, de la colţ.

— Doar spune-mi pentru cine să scriu cecul şi o să mă ocup de asta de dimineaţă.

— Of…

Kate se aşteptase la o discuţie în contradictoriu. În mod clar, omul ăsta era mai mult decât generos cu banii lui. Doar emoţiile şi le ţinea pentru el.

După o clipă de uimire, îi întinse foaia printată. El aruncă o privire şi, când termină, ea era tot acolo.

— Mai voiai şi altceva? întrebă el.

— Nu. Nimic altceva.

Dădu să plece, ar fi trebuit să plece, dar se opri în ultima secundă.

— Mai este chestia cu pedeapsa.

Zâmbetul lui larg reapăru, de data asta puţin sfios.

— Ştiu. Nu m-am descurcat prea bine.

— E adevărat. Poate că de dimineaţă, când îi spui despre cursul de golf, aduci vorba şi despre asta.

El nu răspunse.

— Travis are nevoie de mai mult decât bani de la tine, Jesse. E un gest minunat că îi plăteşti lecţiile, dar nu ţine pentru tine restul. Sunt convinsă că vrea să joace golf pentru a avea ceva în comun cu tine.

Jess o studie, apoi îşi termină berea dintr-o înghiţitură, strânse doza în pumn şi o aruncă în coşul de gunoi. Se întoarse cu faţa la ea, iar lui Kate nu-i plăcu deloc expresia lui. Ochii lui se îngustară şi el făcu un pas spre ea.

— Uau! spuse ea încet. Două puncte.

Cum el nu se oprea, făcu un pas în spate.

— Ce faci, Jesse?

— La naiba! Tare aş vrea să ştiu şi eu!

Îşi scoase cureaua de la pantaloni dintr-o singură mişcare, pielea pocnind în noaptea fierbinte de vară.

— Aş spune că… te dezbraci?

— Ai spirit de observaţie.

— Asta înseamnă?

— Ai spus că ţin pentru mine totul în afară de bani şi nu apreciez asta.

— Jesse, când am spus asta n-am vrut să te rănesc. Deloc.

El lăsă cureaua alături. În ochi i se citea furtuna. Tensiunea sexuală o înfioră. Detesta să-şi simtă respiraţia puternică venind din adâncul pieptului, la fel cum ura faptul că simţea aceeaşi nelinişte pe care o simţise cu cinci ani înainte, când dăduse peste el în timp ce se îmbrăca pentru nunta Suzannei şi a lui Derek.

Mintea îi zbură înapoi la acea zi din trecut. Jesse era în casa lui şi tocmai ieşise de la duş. Casa ei era plină de domnişoare de onoare şi de invitaţi care se pregăteau pentru ceremonia din curte.

Nedându-şi seama că Jesse se întorsese, intră în dormitorul lui, ca să scape, numai că îl găsi tocmai când ieşise din baie. Probabil că făcuse vreun zgomot, pentru că el se întorsese. Stătuse în faţa ei, dezbrăcat şi uimitor, cu penisul mare şi gros, atârnându-i molatec între coapse. Kate îşi simţise gura uscată.

— Oh… şoptise ea.

Avea douăzeci şi doi de ani, tocmai absolvise şi hotărâse ce voia să devină. Era tânăra Kate care fusese atât de aventuroasă, luptându-se cu noua Kate, care petrecuse prea mulţi ani având grijă de mama ei inconştient de focoasă. Jesse o făcuse să uite şi de una, şi de alta.

— Eşti frumos, îi spusese ea.

El o urmărise. Iar când privirea ei îndrăzneaţă se oprise asupra deplinătăţii lui, se excitase. Înjurase încet şi începuse să se îndepărteze. Dar raţiunea dispăruse. Ea făcuse cei câţiva paşi care îi separau în micul dormitor, apoi îi atinsese spatele. Văzuse cum trupul lui se

tensionase, văzuse muşchii flexaţi ai spatelui, dispărând în şoldurile suple, atât de albe faţă de bronzul de pe restul trupului.

— Sărută-mă, îi şoptise ea.

Nu mai voise niciodată ceva cu atâta disperare. Tocmai când îşi imagina că el îi va spune să iasă naibii de acolo ca să se poată îmbrăca, el se întorsese.

— Katie, zisese el cu fălcile zvâcnindu-i şi, în acelaşi timp, cu o bunătate incredibilă. Tu eşti o fiinţă neprihănită…

— Nu vreau să fiu.

Convingerea o copleşea, la fel şi dorinţa.

El aproape că întinsese mâna ca de atâtea ori înainte, ca un prieten, ca băiatul care avea grijă de ea. Dar apoi expresia lui se schimbase, nările îi tremurau şi îşi lăsase mâna în jos.

— Poate că nu vrei să fii, dar eu vreau să fii. Un tip o să vină şi o să te poarte pe aripile iubirii. Meriţi asta.

— Te vreau pe tine, Jesse. Ştii asta.

— Meriţi mai mult.

Asta nu înţelesese ea niciodată, de ce credea el că ea merită ceva mai mult. Şi de ce nu o credea niciodată atunci când îi spunea cât de minunat e.

În noaptea aceea, după ce se apropiase şi mai mult şi îi şoptise „Te merit *pe tine,* el gemuse o ultimă dată înainte ca ceva din el să cedeze şi să o tragă aproape de el.

Trupurile lor se alăturaseră, palmele ei atingându-i pielea. Buzele lui coborâseră asupra buzelor ei, aţâţând-o şi gustând-o cu o pricepere care ar fi trebuit să-i dea de gândit. Îi arăta pasiunea cu trupul, de parcă ar fi aşteptat acest moment.

Senzaţia era divină. Ea îşi trecuse palmele peste trunchiul lui, apoi le coborâse pe spate, în timp ce el o sărută, simţindu-i tremurai în întregul trup.

El o strânsese lângă el, ca şi cum ar fi dorit ceva mai mult decât un sărut şi îşi îngropase faţa în părul ei.

— Dumnezeule, Katie! spusese, înăbuşindu-se.

Ea simţea că el începe să-şi piardă controlul, îl simţise aproape tremurând când o sărutase din nou, de data aceasta folosind limba. Când ea îi cedase, el o explorase adânc, sălbatic deodată, de parcă şi-ar fi pierdut stăpânirea de sine. Îi apucase faţa cu mâinile lui puternice, înclinându-i capul ca să îi poată săruta tâmplele şi ochii, gâtul şi cochilia urechii.

Când îi simţise palmele sub cămaşă, ridicându-se tot mai sus până când îi atinseră sânii, fiecare nerv din trupul ei prinsese viaţă. Îi înlănţuise gâtul cu mâinile, rămânând aşa în timp ce el o alinta. Kate îi îndeplinea aşteptările, iar el îi aducea trupul la viaţă, făcând-o să vrea mai mult.

— Kate! spusese el gâfâind.

Apoi îngăimase o înjurătură şi îi scosese tricoul peste cap. Ea simţise aerul lovindu-i pielea şi, în acelaşi timp, el îşi lăsase capul în jos, desfăcându-şi buzele peste sânii ei. Capul ei atârna, în timp ce mâinile lui coborau, cuprinzându-i coapsele, apăsând-o înspre dorinţa lui.

— Dumnezeule, eşti frumoasă! îi şoptise cu admiraţie. Frumoasă şi pură.

Atunci, brusc, îngheţase. După o secundă, se desprinsese. Îl simţise întărindu-se, mâinile lui şi gura o exploraseră intim, iar acum stătea lângă ea, cu un geamăt feroce.

Respira din greu, cu ochii mijiţi. Apucase tricoul şi i-l scosese peste cap, apoi îi trăsese braţele prin mâneci, de parcă ar fi fost un copil.

— Trebuie să pleci, îi spusese. Gata.

— Dar…

— La naiba, Katie! Ieşi dracului de aici!

În ziua aceea fusese supărată şi îngrozită când ieşise în goană din camera lui, dând peste Derek.

— Kate? Eşti în regulă?

— Sunt bine, răspunsese ea, lacrimile curgându-i pe obraji, înainte să o rupă la fugă.

Două ore mai târziu, fusese devastată când îl văzuse pe Jesse apărând la nuntă nu cu o parteneră, ci cu două. Ambele femei erau strălucitoare şi focoase ca mama ei. Kate se simţise trădată când el nici măcar nu o salutase, apoi distrusă când, după o discuţie aprigă cu Derek, Jesse îşi luase partenerele şi plecase.

Acum, după toţi aceşti ani, Kate înghiţi în sec atunci când Jesse făcu un pas spre ea în casa de oaspeţi. Ea păşi înapoi, dând peste o măsuţă. Amintirea lui se confrunta întotdeauna cu imaginea bărbatului care devenise. Păcătos, dar încă incredibil. Sălbatic, dar nu putea nega că îşi asumase responsabilităţile faţă de fiul lui. Ca întotdeauna, era un amestec greu de înţeles.

El îşi aruncă pantofii unul câte unul. Inima ei tresări, iar sângele începu să-i gonească prin vene.

Îşi drese glasul.

— Îmi dau seama că vei fi lăudat pentru că ai grijă de Travis. Dar sper că îi vei da mai mult decât un loc în care să stea. Tânjeşte după un pic de atenţie din partea ta. Merită asta de la tine.

— O să-l trimit la şcoala de golf.

— Eu spun să petreci timp cu el.

El inspiră adânc, trecându-şi mâinile prin păr.

— Arăţi al naibii de sexy în hainele astea sport…

De data asta ea inspiră adânc.

— … dar eşti o mare pacoste, adăugă, deranjat şi amuzat în acelaşi timp.

— Încerc doar să scot în evidenţă ce este bine, reuşi ea să spună. Este atât de rău să ai aşteptări mari?

Îşi dădu seama din zâmbetul lui că îi era milă de ea.

— Nu, micuţă Katie, nu este. Dar eu nu m-am întors aici să primesc lecţii de la tine sau să fiu părinte. O să am grijă de Travis cât timp se aranjează mama lui. Dar asta e tot. Aşa că nu încerca să faci din călătoria asta ceva ce nu e.

— Dar atunci ce înseamnă călătoria asta?

El nu răspunse. Privirea îi coborî spre buzele ei când făcu ultimul pas care îi separa, apropiindu-se suficient încât, dacă voia, o putea atinge. Nu mai avea cămaşă, doar pantalonii scurţi făceau diferenţa faţă de felul în care arăta în ziua aceea în care intrase în dormitorul lui.

În ciuda oricărui avertisment, simţi cum o cuprinde fierbinţeala, oprindu-se în mijloc, atâta fierbinţeală, încât simţi nevoia de a-şi strânge picioarele, gândindu-se ce ar fi vrut să-i facă el. Să o atingă. Să o sărute. Să termine ce începuseră cu cinci ani înainte.

Ar fi închis ochii, respirând plină de aşteptare, dacă privirea lui arzătoare nu ar fi fost aţintită asupra ei.

Dar nu credea să reziste dacă o atingea din nou şi plecă. Îi trebuiseră cinci ani lungi ca să-şi pună ordine în viaţă şi să nu mai hrănească speranţa că într-o zi vor fi împreună.

— Ascultă, îi scăpă ei, oricare ar fi motivul pentru care te-ai întors, e timpul să vorbim cât se poate de clar despre înţelegerea noastră cât timp stai aici.

— Înţelegerea?

Cu un efort, îşi puse mâinile în şolduri şi făcu tot posibilul să pară autoritară şi stăpână pe situaţie.

— Fără sex. Nu vom face sex.

— Interesant! De ce anume?

O sprânceană se ridicase provocator, iar buzele se înclinaseră aţâţător.

— Nu eşti de acord?

— Ba da, dar sunt curios de ce trebuie să faci o regulă din asta.

— Ei bine, în primul rând, spuse ea ridicându-şi bărbia, pentru că o să pleci.

El încuviinţă dând din cap.

— Adevărat.

— Apoi, eu nu sunt genul tău.

— Eu nu am un gen anume.

Kate nu îşi putu opri un pufnet de neîncredere.

— Totuşi, mai important este că ai un fiu la care să te gândeşti.

Asta chiar îl făcu să rânjească.

— Nu pot face sex, *dar* am un fiu? o tachină el.

Ea îşi dădu ochii peste cap.

— Cineva ar trebui să-ţi vorbească despre păsări şi albine.

El râse cu putere, apoi întinse mâna spre ea. Dorinţa o străbătu ca o flacără.

Gândurile astea perfide pe care le avea în preajma lui Jesse se luptau la suprafaţă. Să-l sărute. Pe acest bărbat. Şi poate, doar poate, nu ar fi chiar atât de rău să aibă o mică aventură.

Aproape că râse batjocoritor. Să cedeze? O mică aventură? Ca femeile pe care le aducea la nuntă?

Ca mama ei.

Gândul îi risipi dorinţa care i se strecura în trup.

— Fără sex!

El ezită o secundă, apoi zâmbi răutăcios şi apucă ceva de pe masa din spatele ei. Ea realiză prea târziu că, tot acest timp, el nu făcuse decât să se îndrepte spre prosop.

— Nu pot să fac duş fără el, zise Jesse.

Stânjeneala o cuprinse, alungând orice urmă de dorinţă. Ar fi trebuit să se simtă uşurată şi, totuşi, din nou ar fi fost mai bine dacă ar fi lăsat lucrurile aşa. Dar nu se putu opri căci mintea ei se învârtea în jurul întrebării dacă râsese sau nu de ea.

Poate că era vorba despre orgoliul ei sau poate că jurnalista din ea nu putea fi ţinută deoparte impunându-şi să fie drăguţă şi politicoasă, dar întrebă:

— Jesse, dacă eşti atât de hotărât să stai departe de trecutul tău, atunci, zău, de ce te-ai întors?

Trupul lui se încordă. Trecu ceva vreme până când spuse:

— Toată lumea are nevoie de o vacanţă.

— Majoritatea oamenilor merg în Bahamas ori în Tahiti ca să se deconecteze.

— Nu şi când încerci să eviţi mass-media.

— E chiar atât de greu să fii erou? Chiar trebuie să te lupţi atât cu atenţia încât a fost nevoie să fugi?

Era pornită.

— De ce cred eu că e vorba de ceva ce nu-mi spui?

Văzu cum falca începe să-i zvâcnească şi cum strânge prosopul în mâini.

— Pentru că aveai deja capul plin de vise, capul ăla care i-a prostit pe toţi să creadă că eşti raţională.

Îşi aranjă prosopul în jurul gâtului.

— Acum, dacă nu vrei să mai rămâi şi să ai parte de spectacolul pe care încep să cred că ţi-l doreşti în secret, ţi-aş sugera să te întorci la tine acasă. N-aş vrea să încalc vreuna dintre regulile tale „fără sex”.

Pentru a-şi impune punctul de vedere, îşi trase fermoarul pantalonilor kaki, care îi alunecară de-a lungul picioarelor, lăsându-i la vedere chiloţii albi Jockeys. Şi chiar când Katie se întoarse pentru a pleca în grabă, îl zări aruncându-şi chiloţii alături, în toată anatomia lui sculpturală.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: împlinirea dorinţei

M-am gândit şi sunt de acord că o emisiune despre animalele de companie la următoarea serie *Getting Real with Kate* ar fi perfectă. Am chiar şi o idee grozavă. Proaspătă şi originală. O să-ţi placă. La fel şi audienţei!

xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>

Subiect: Mulţumesc

Mulţumesc, Julia. Animalele de companie mă reprezintă mult mai bine decât bărbaţii dezbrăcaţi sau care vor să fie dezbrăcaţi. Promit că voi face postul să se mândrească de mine de data asta.

Acum, spune-mi pe cine voi intervieva. Vreau să fiu pregătită şi să am o listă de întrebări pertinente de pus. Poate ar trebui să merg la bibliotecă şi să iau câteva cărţi despre îngrijirea animalelor ca să arăt că sunt în temă.

Multe mulţumiri.
K

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas
To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Cercetaşa

Kate, scumpo, cred că cel mai bine e să vii nepregătită. Toată planificarea de cercetaşă te bagă în bucluc. Gândeşte-te la seria asta ca la un moment de relaxare şi distracţie. Apoi, joi, cu o noapte înainte, hai să mergem în oraş ca să sărbătorim înainte de show. Doar noi trei. Îţi promit că nu voi încheia seara cu un partener. O să fie amuzant.

xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>

Cum pot să merg nepregătită? Deşi poate că ai dreptate. Poate e cel mai bine dacă las lucrurile să curgă pur şi simplu. Sunt doar animale de companie, la urma urmei. Cât despre noaptea fetelor de joi, mi-ar face

plăcere, dar Travis are prima zi de golf şi vreau să fiu acasă şi să aflu cum a mers.

K

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Hmmm

Eşti cam prea casnică zilele astea. Stai acasă să te asiguri că totul merge bine. Totuşi e în regulă. Roberto a sunat până la urmă.

xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Băieţi răi

Recunoaşte, Jules, pentru cineva care ne tot spune mie şi lui Kate că ar trebui să ne găsim un bărbat şi să ne aşezăm la casa noastră, tu stai cam departe de orice bărbaţi cu adevărat de însurătoare. Singurii tipi cu care te întâlneşti sunt artiştii pasionali şi nişte cowboy zdrenţăroşi, care lasă clar de înţeles că nu sunt interesaţi să se aşeze la casa lor.

Chloe, observatoarea

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Tăioaso

Nu eşti o observatoare, pur şi simplu inventezi lucruri. Am doar 27 de ani, sunt destul de tânără ca să mă întâlnesc cu oricine vreau. Acum întoarce-te la muncă. Trebuie să pregăteşti emisiunea lui Kate. Îţi trimit ideile mele într-un e-mail separat.

xo, j

8

— Sanders, Travis!

— Aici.

Travis privi în jur către micul grup de puşti care stăteau în parcarea Şcolii de Golf Canutillo. Un tip mare, corpolent, care nu arăta ca şi cum ar fi ştiut ceva despre golf şi cu atât mai puţin că ar fi putut ţine o crosă de golf din cauza circumferinţei, făcea prezenţa.

O gaşcă de băieţi stăteau într-o parte. Travis îşi dădu seama pe loc: erau puştii cool. Puştii care nu erau cool aveau un simţ special pentru asemenea; lucruri. În mod normal, el ar fi stat departe de grup, dar avea la dispoziţie câteva săptămâni, poate nici măcar atât, ca să-i arate tatălui său ce puşti grozav: era. Iar puştii grozavi au prieteni cool, nu-i aşa?

— După ce se încheie prezenţa, iar antrenorul le spuse să se grupeze câte patru, Travis îşi luă inima în dinţi şi se apropie de cei mai cool trei băieţi.

— Bună, zise el, târşâindu-şi picioarele şi făcându-le cu mâna, agitat.

Puştiul care părea liderul lor în aruncă o privire încruntată.

— Ce vrei, fraiere?

— Ştii, un grup de patru…

— Perversule!

Băieţii râseră.

— Ce e atât de amuzant? întrebă antrenorul.

— Nimic, domnule, răspunse un băiat, cu o politeţe exagerată.

Antrenorul îi analiză, mormăi ceva, apoi continuă.

— Sanders, pe tine te pun cu Hartman, Puskus şi Fisk.

Grozav! O privire fu de ajuns. Orice idiot şi-ar fi dat seama că tipii nu erau cool deloc. Dovada veni atunci când tipii cool anunţară variaţii ale numelor acestora. Niciunul nu suna bine. Măcar Travis nu avea un nume care putea fi transformat în ceva jenant.

— Hei, perversule! îi şoptiră ei.

În regulă, deci nu au nevoie de un nume pe care să-l pocească.

Restul după-amiezii lucrurile nu merseră deloc mai bine. Crosele care le fuseseră încredinţate erau vechi şi, când reuşea să lovească mingea, un tremur metalic îi trecea prin braţe, până la umeri, dându-i o durere de cap sfâşietoare.

— Nu, Sanders, nu pocni mingea. Loveşte-o fulgerător, spuse antrenorul.

Totuşi, Travis nu înţelegea ce însemna asta exact, de vreme ce ori de câte ori bărbatul legăna crosa semăna mai degrabă cu un jucător de baseball decât orice jucător de golf pe care îl văzuse vreodată.

Cu toate acestea, încercă, hotărât să-şi croiască drum spre tipii cool.

După ce lovi câteva mingi, veni rândul altcuiva să lovească. Travis se dădu înapoi.

— Te mişti destul de bine, îi spuse el celui mai cool puşti.

Complimentul nu rămase neapreciat, dar nu primi

niciun răspuns.

— Tatăl meu ar fi probabil impresionat.

Tot nimic. Bine, e timpul să atacăm dur.

— Da, tata chiar ştie să joace golf. Toată lumea spune asta.

— Cine spune? întrebă într-o doară cel mai cool tip, Jimmy.

Travis ridică din umeri, cu inima bătându-i puternic. Se întâmpla. Vorbeau cu el. Şi într-o secundă, când vor afla de Jesse, locul lui va fi asigurat.

— Ziarele şi restul. Scriu despre el tot timpul.

— Cine e tatăl tău?

— Jesse Chapman.

O fracţiune de secundă, uimirea li se putu citi în ochi, apoi izbucniră în râs.

— Da, sigur! Tu eşti rudă cu Chapman? Nici pomeneală, perversule.

— Ăsta este adevărul. Toată lumea îmi spune că arăt exact ca el.

— Nici măcar nu este însurat.

Aici, Jimmy deveni şiret.

— Ce eşti tu, un soi de accident?

Travis simţi că este pe cale să facă un atac de cord. Nu se gândise la asta. Nu îşi dăduse seama unde vor ajunge lucrurile.

— Eşti! strigară băieţii amuzaţi, râzând.

— Eşti un pervers şi un bastard.

Chiar li se părea amuzant.

— Mama ta e o curvă? E scumpă? Ne-o permitem?

Nu i se mai întâmplase niciodată, dar stând acolo în căldură, praf şi smocuri de iarbă, simţi că se umple paharul. Toată veselia şi optimismului lui se spulberaseră. Nu îşi dădu seama cum, dar ţâşni brusc spre Jimmy. Anii în care trăise fără un tată adevărat, de vreme ce Harlan nu îl plăcuse niciodată prea mult, se adunaseră până când simţise lacrimile coborându-i pe obraji, cu fiecare lovitură

de pumn. Dădea, lovea, dar după o secundă de surpriză Jimmy se dădu rapid din drum, iar băieţii râseră mai tare când Travis se balansă încă o dată, rată şi ateriză cu faţa într-o grămadă de nisip uscat.

Râseră multă vreme, apoi îl lăsară acolo. Ar fi vrut să se deschidă pământul şi să-l înghită cu totul. Rămase aşa un timp, parcă o veşnicie. Apoi, brusc, mâna ciolănoasă a antrenorului îl apucă de umăr.

— Haide, Sanders, nu-i lăsa să-ţi vină de hac, spuse bărbatul ajutându-l. Şi nu-i lăsa niciodată să te vadă plângând.

Bărbatul îl şterse de praf, apoi îi vârî o crosă de golf în mână.

— Eşti iarăşi pe picioarele tale. Iar de data asta puneţi toată furia în lovitură.

Microbuzul îl lăsă pe Travis la colţul dintre Meadowlark şi Vista del Monte. Trebuise să stea lângă şofer ca să supravieţuiască scurtei călătorii de la şcoala de golf. Când se dădu jos, cu crosele închiriate legănându-i-se la picioare, auzi tachinările puştilor care se îndepărtau.

Travis nu se mişcă. Privi microbuzul până când dispăru în josul străzii, apoi se întoarse şi se îndreptă spre casa lui Kate.

Kate fu foarte drăguţă. La naiba, îşi făcuse griji pentru el mai mult decât mama lui. Dar nu voia să se gândească la asta. Kate nu era mama lui şi curând avea să plece la Las Vegas. Se întreba dacă lui Jesse i-ar fi dor de el, apoi râse batjocoritor. Tatăl lui probabil că ar ţopăi de bucurie…

Rămase surprins când traversă parcarea şi îl văzu pe Jesse lângă piscină. Avea nişte unelte şi repara unul dintre şezlonguri. Din câte se părea, Jesse repara tot timpul câte ceva pe aici, mereu avea câte o unealtă. Deşi Travis văzuse că noaptea Jesse citea tot felul de cărţi despre golf. Cărţi de strategie, cărţi despre felul de a juca. Ba chiar privea

înregistrări cu jocuri de golf, unul după altul, la aparatul video al lui Kate. Era ca şi cum tipul ar fi căutat ceva.

Pentru că avusese o zi mizerabilă, Travis nu avea chef să vorbească. Încercă să se strecoare fără să fie observat. Dar Jesse trebuie să-l fi auzit, căci se întoarse.

— Bună! strigă el ridicându-se, cu un ciocan în mână.

Travis făcu rapid semn cu mâna, dar nu se opri.

În casă, găsi ceva de mâncare. Se bucură niţel când văzu o farfurie pe care erau fursecuri adevărate, nu cele tari din cutii, cu glazură cremoasă deasupra. Reuşi să-şi toarne un pahar cu lapte şi se îndreptă spre masă cu toată farfuria.

Se miră foarte tare când, după vreo câteva minute, Jesse intră în casă.

— Aşadar, spuse tatăl lui vesel, ai găsit fursecurile. Eu le-am făcut.

— Tu?

— Da. Le adoram.

Uimitor, tatălui său chiar părea să îi pese dacă îi plăceau fursecurile.

— Sunt bune.

Jesse zâmbi fericit.

— Cum a fost la tabăra de golf?

Nu tocmai grozav. Dar Travis nu avea de gând să accepte că poate nu era făcut pentru golf până la urmă. Zâmbi forţat şi spuse:

— Grozav! A fost foarte distractiv!

Jesse îl privi destul de ciudat.

— Îmi povesteşti? îl întrebă el.

— Nu prea sunt multe de zis. Am învăţat despre crose, am lovit nişte mingi. Mâine o să învăţăm loviturile uşoare.

Grozav. Mâine va trebui să se întoarcă.

— Cine predă?

— Antrenorul Peters.

— Gary? Glumeşti. E un tip grozav, dar e antrenor de

baseball.

Aşa se explica felul ciudat în care lovea mingea. Travis răspunse ridicând din umeri.

Amândoi se întoarseră auzind cauciucurile unei maşini pe pietriş. Câteva secunde mai târziu, Kate intră în casă cu un zâmbet uriaş pe faţă.

— Salut, T. Cum a fost în tabără?

T. Începuse să îi spună T. O poreclă amuzantă, care îi arăta că face parte dintr-un grup. Simţi lacrimi prosteşti năvălindu-i în ochi.

— Grozav, spuseră el şi Jesse în acelaşi timp.

Kate îi privi pe amândoi, apoi zise:

— Este o veste grozavă. Ce ai învăţat până acum?

Travis răspunse expeditiv.

— Doar nişte chestii. Dar sunt cam transpirat, pot să mă duc să fac o baie?

— Da, sigur.

Travis ieşi înainte să apuce să-l mai întrebe ceva despre golf. Nu, trebuia să găsească nişte răspunsuri. Era mulţumit că se îndepărtase pentru că, tocmai pe când ieşea din bucătărie, Derek venea pe uşa din spate.

Părea foarte furios, dar în clipa în care îl zări pe Travis se strădui să zâmbească.

— Salut, Travis.

— Salut.

Făcu semn cu mâna, apoi porni ţintă spre camera lui.

Jesse îşi studie fratele prin plasa de la uşă. Derek intră în bucătărie fără să fie invitat.

— Kate, spuse el salutând-o cu o mişcare a capului, pot să stau de vorbă cu fratele meu o clipă?

— Bineînţeles.

Îşi luă poşeta şi îl urmă pe Travis.

Din expresia lui Derek, Jesse îşi dădea seama că nu era fericit.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el, sprijinindu-se de bufet şi încrucişându-şi gleznele.

— Am primit o vizită de la Daniel Lehman astăzi.

— Să înţeleg că ar trebui să ştiu cine este Daniel Lehman.

Falca lui Derek zvâcni, dar îşi păstră tonul calm.

— Este un vecin, un coleg de la bancă şi tatăl Lenei.

Lena. Suna cunoscut. Apoi Jesse îşi aminti de fetiţa din camera lui Travis. Minunat!

— Şi?

— Nu era fericit pentru că fiica lui a venit să se joace cu Travis fără să fie sub supravegherea unui adult.

— Nu se va mai întâmpla. Am discutat deja. În plus, n-au făcut decât să se uite la reviste de golf.

— Este exact genul de răspuns la care mă aşteptam de la tine. Nu contează ce făceau…

— Nu contează?

Furia începea să iasă la iveală, deşi se străduia să o ţină în frâu.

— Ceea ce contează este să îl călăuzeşti pe copil şi să îi dai exemple bune. Tu nu ai habar cum să faci niciuna, nici alta.

Jesse se dezlipi de bufet.

— Ce dracului înseamnă asta?

— Nu face pe naivul cu mine. Ştim amândoi că nu ai nici cea mai mică idee cum să faci educaţie sau ce înseamnă să te porţi cum se cuvine. Travis e un puşti şi are nevoie să înveţe astfel de lucruri, indiferent dacă tu ai învăţat sau nu.

Fusese de ajuns. Acum stăteau de vorbă, ca în secunda următoare anii de frustrare ieşeau la suprafaţă. Jesse îşi lipi fratele de perete.

— Habar n-ai ce dracului vorbeşti!

Dar şi Derek era frustrat.

— Serios? Când ai început să fumezi? La unsprezece ani! Şi să bei? La doisprezece!

Îl împinse pe Jesse deoparte, eliberându-se doar pentru că Jesse se simţea de parcă ar fi fost lovit în

stomac. Începu să respire din greu.

— Când ai făcut prima oară sex? continuă Derek neînduplecat. La treisprezece ani?

— Nu sunt obligat să te ascult.

— Şi cum a fost atunci când ar fi trebuit să fii decent şi să stai departe de o tânără inocentă, care te iubea atât de mult, încât te-a lăsat să profiţi de ea?

— Despre ce dracului vorbeşti?

— Despre Kate.

— Nu am profitat niciodată de Kate.

— Zău? Nici în noaptea nunţii mele?

— Ţi-am mai spus înainte şi ţi-o mai spun ultima oară: nu am profitat de Kate în ziua aia.

— Doar nu-ţi imaginezi că o să cred că nimic nu s-a întâmplat între voi doi în dormitorul tău. Am văzut-o. A ieşit de acolo plângând.

— Fir-ar…

— Desigur, la asta te pricepi cel mai bine!

Furia explodă şi îşi lipi din nou fratele de perete, demonii cuprinzându-l ca într-un cleşte. De data asta, Derek înjură, apoi oftă obosit, inspirând adânc şi recăpătându-şi cu greu calmul.

— La naiba! spuse Chapman cel mare, scuturând din cap. Îmi pare rău. N-ar fi trebuit să zic nimic. Face parte din trecut. Eu am venit aici pentru viitor.

— Despre ce vorbeşti?

— Recunoaşte, Jesse, chiar crezi că poţi avea grijă de Travis? Nu crezi că merită un loc în care doi oameni maturi să aibă grijă de el?

— Ce tot spui?

— Mă ofer să ţi-l iau pe Travis de pe cap. Te cunosc. De abia aştepţi o ocazie să pleci de aici. Aşadar, pleacă. Lasă-l pe Travis cu Suzanne şi cu mine.

Jesse miji ochii.

— Acum înţeleg de ce faci asta. Voi nu puteţi avea copii, aşa că v-aţi hotărât să-l luaţi pe al meu.

Dacă loviturile fizice au dat greş, cea emoţională nu a dat. Jesse ştia că nu ar fi trebuit să-i pese. Dar se simţea ca un ticălos pentru că spusese una ca asta. Aşa funcţionau lucrurile între ei. Furia îi împingea, fiecare spunând lucruri care răneau adânc. Nici nu se mai ştia de câţi ani erau aşa. Vechile obiceiuri sunt greu de schimbat.

— La naiba! Pleacă, Derek! Travis e datoria mea. Am aranjat pentru o tabără de golf.

— A avea grijă de un copil înseamnă mai mult decât o tabără de golf. Trebuie să-l înveţi, să-l formezi şi să-l îngrijeşti.

Jesse şi-o aminti pe Katie spunându-i cam acelaşi lucru. Atunci îi veni o idee.

— O să fac mai mult. Am un plan pentru ca Travis şi cu mine să petrecem mai mult timp împreună.

Nu-i veni să creadă că rosteşte aceste cuvinte. Dar era prea târziu s-o mai întoarcă.

— O să reconstruim casa din copac.

— Poftim?

— Cea din vechiul hibiscus al lui Katie. Travis şi cu mine o vom reconstrui împreună.

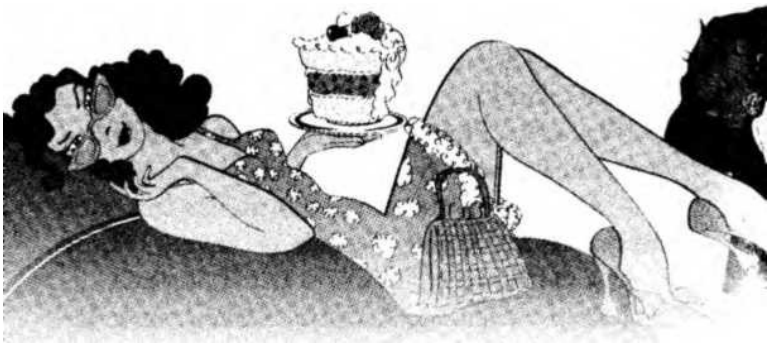

9

Să reconstruiască vechea casă din copac.

Ce naiba fusese în mintea lui?

Travis şi Kate pregăteau cina, iar Jesse plecase din

casă. Voia să lovească ceva. Voia să plece din oraş. Exact cum spusese Derek.

Jesse se gândi la tatăl lui.

În urmă cu zeci de ani, totul începuse la cursul de golf. Tatăl lui îi luase pe el şi pe Derek să dea câteva lovituri. Jesse avea unsprezece ani, iar Derek, nouăsprezece. Derek detestase jocul. În schimb, Jesse, în clipa în care simţise crosa lovind mingea mică şi albă, fusese cucerit. Senzaţia era uimitoare. Un sentiment de putere pe care nu-l mai avusese niciodată până atunci. Mai mult, fusese prima dată de luni bune când Jesse simţea că se poate apropia din nou de tatăl lui. Era pentru prima oară când ceva strălucise în ochii lui Carlen. Un semn că mai exista viaţă în el, că poate Jesse nu-l va pierde până la urmă.

Golful era, de asemenea, cel mai frustrant sport inventat. Era o provocare zilnică, indiferent cât de bun devenea un jucător. Într-o rundă bună, golful îl făcea să se simtă ca un rege. Într-una proastă, se întreba de ce se mai oboseşte. Dar zilele în care simţise emoţia impetuoasă a succesului, senzaţia de apropiere adevărată, îl întorseseră din drum.

Dar Carlen şi Jesse împărţeau mai mult decât doar golf. Odată ce se reapropiaseră, Carlen îşi împărtăşise întreaga lume cu fiul mai mic. Băutura, femeile… chiar aşa cum spusese Derek, de la vârsta de unsprezece ani.

Aceasta fusese perioada de trecere. Înainte, însemna anii când tatăl lor era disperat în urma morţii soţiei. După, a fost când, încet-încet, viciu după viciu, bărbatul şi-a făcut un prieten din fiul său mai mic. Carlen Chapman fusese un om cu toane şi un egoist arogant, iar Jesse nu ştiuse niciodată cum să spună nu, aşa că inocenţa lui sfârşise devreme, deşi treptat, astfel încât uneori nici nu-şi amintea dacă fusese altfel.

După un an în care avusese un tată distrus, Jesse nu ştiuse să refuze când Carlen îi oferise prima băutură. Îşi

voia tatăl înapoi, indiferent cum. Dezordinea devenise singura viaţă pe care o cunoştea. Dar în privinţa lui Katie, Jesse făcuse întotdeauna ceea ce trebuia.

În ziua nunţii lui Derek, nu dorise nimic mai mult decât pe Katie. Atingerea ei nevinovată aproape îl distrusese, cum se întâmplase cu ani înainte, când ea avea paisprezece ani şi îşi trecuse degetele prin părul de pe pieptul lui.

Acesta părea să fie stilul lor. Katie vedea în el ceva ce nu mai exista, iar Jesse încerca să procedeze corect, cel puţin atunci când era vorba de ea. Pentru că el nu era un inocent. Şi ştia că, dacă o va avea, după ce va pleca mai departe, cum ştia că avea să facă, Katie avea să fie considerată întotdeauna una dintre femeile care n-au fost în stare să-l păstreze.

Jesse urcă în Jeep şi porni, apoi se trezi trecând printre porţile înalte şi negre de la El Paso Country Club. Strânse volanul când zări clădirea din cărămidă roşie care se întindea în capătul unei zone circulare, umbrite de bătrâni arbori de hibiscus.

Stătu o clipă, privind terenul de dincolo de clădire. Se întreba dacă îşi permitea să rişte, să-şi scoată crosele şi să încerce să lovească nişte mingi. Oare terenul era aglomerat? Oare oamenii se vor strânge în jur, apropiindu-se tot mai mult de el?

Fusese sincer atunci când spusese că venise la El Paso ca să scape de reporteri. Nu voia să vorbească despre chestia cu eroul. Dar era mai mult decât atât, era mai mult decât îndrăznea să recunoască până şi faţă de sine.

Fusese în focuri tot anul, apropiindu-se de câştigarea fiecărui campionat. Acum, Campionatul PGA urmând în august, nu îşi permitea ca presa să afle că, de când o salvase pe femeia aceea, nu mai putea ridica o crosă fără să simtă transpiraţie rece pe spinare.

Inspiră adânc şi îşi spuse că va rezolva problema aici, pe terenul unde se îndrăgostise de acest sport. Avea să-şi

scoată crosele, să-şi golească mintea şi să rezolve eroarea din jocul lui.

Îşi puse o pereche de pantofi moi cu vârf din metal, apoi scoase o crosă putter, una nine iron şi una driver din geantă. Îndreptându-se spre centrul de golf, fierbinţeala ieşea din pista neagră, cerul de deasupra era de un albastru aproape dureros, fără niciun nor. În stânga, auzea copiii jucându-se în piscină. Din stânga răzbătu sunetul unei mingi de tenis izbite peste plasă.

În clipa în care intră în centrul de golf, răcorit cu aer condiţionat, toţi se opriră din ceea ce făceau.

— Jesse!

Jucătorii de goli se adunară ciorchine în jurul lui, strângându-i mâna, fericiţi să se afle acolo la întoarcerea lui. Alţii, pe care nu îi cunoscuse niciodată, se ţineau în spate, zâmbind cu acel zâmbet plin de speranţă al fanilor demni, atunci când vor ca el să-i observe pe ei. Majoritatea oamenilor presupuneau că aceasta era partea lui preferată din joc, dată fiind atenţia uriaşă a mass-mediei de care avusese parte de-a lungul anilor. Însă adevărul era că o ura.

— Bun venit acasă, spuse profesorul, apropiindu-se şi strângându-i mâna. Mă bucur să te văd aici.

Jesse încercă să se concentreze la ce spunea bărbatul. Discutară despre clasamente şi noi talente. I se păru că a trecut o veşnicie până când a reuşit să-şi continue drumul prin centru până în celălalt capăt, ajungând la pista verde.

Cu mişcări măsurate, îşi aşeză celelalte crose alături, apoi luă crosa putter şi o mână de mingi. Rămase în picioare multă vreme. Avea un nod în gât şi palmele lipicioase.

Relaxează-te, Chapman.

Concentrează-te.

Vedea printre copaci înălţimile Muntelui Franklin ridicându-se pe cerul Texasului de vest. Terenul de goli se

întindea în faţa sa ca un covor, sălcii şi hibiscus aliniindu-se de fiecare parte. Iată lumea pe care o ştia dintotdeauna. Aceasta era soluţia erorii din jocul lui. Trebuia să fie.

Lăsând mingile să cadă pe verdele catifelat, luă poziţie peste crosa putter şi făcu câteva mişcări de încălzire. Privi munţii încă o dată înainte de a se desprinde de lumea din jur, inspiră adânc, trase crosa putter înapoi, apoi lovi. Conexiunea trecu prin el în timp ce privea mingea îndreptându-se spre steag. Se concentră atât de tare, încât ar fi putut citi numele producătorului de pe minge. Aceasta se roti până când intră în gaură.

Răsuflă cu putere, apoi închise ochii strâns. Era bine.

Le lovi pe următoarele două în şir.

Tensiunea creată în jurul lui se diminuă puţin. Suficient cât să se simtă bine aici, pe teren. Nicio cameră de luat vederi nu se afla în jur. Niciun fan cu aşteptări imposibil de împlinit.

Păşind spre ultima minge, trase adânc aer în piept. Auzi pe cineva rostindu-i numele undeva, la distanţă. Pentru o clipă îngheţă. Dar apoi se deconectă de tot. Legănă crosa uşor şi simţi lovitura care trimise mingea spre gaură, luând-o uşor spre stânga înainte să ajungă lângă gaură, înconjurând marginea, ca apoi să cadă înăuntru cu o pocnitură satisfăcătoare. Succes. Cinci din cinci. Era un început. Dar nu jocul scurt fusese problema. Ci jocul la distanţă.

Înainte ca cineva să poată ajunge la el, îşi strânse lucrurile, se îndreptă spre automatul de mingi şi luă un coş. Concentrându-se, îşi spuse că va recrea cu crosa putter aceeaşi senzaţie pe care o reuşise cu crosa driver şi cea nine iron.

Îi ignoră pe ceilalţi jucători, apucând cu putere mânerul de metal al coşului de sârmă, şi se îndreptă spre gradene. Dar scăparea nu era la margine. În câteva minute, o mulţime îl încercui, apropiindu-se tot mai mult, nelăsându-l să respire. Şi se sperie când cineva strigă,

cerând să ţintească pomii de dincolo de marcatorul de 275 de metri. Vremurile liniştite din El Paso dispăruseră. Nu mai spera să găsească un simplu remediu pe acest teren.

Dintotdeauna se dăruise femeilor, sexului şi vieţii trăite la limită, adrenalina şi satisfacţia pulsându-i în vene, golindu-i mintea. Câteva minute, câteva ore, uita viaţa inocentă pe care o avusese înainte. În mod ciudat, tatăl lui îl învăţase despre uitare. Mai întâi, cu ajutorul ţigărilor. Apoi, cu băutura, după ce tatăl şi fiul au început să joace golf împreună. O băutură, apoi două la infama „gaură a nouăsprezecea”.

Dar noaptea când împlinise treisprezece ani fusese cea care îl schimbase complet. Tatăl lui îl lăsase cu una dintre numeroasele lui prietene. Ea îi făcuse acel gen de cadou care îi trezise trupul la viaţă. O noapte care se anunţase de doi ani.

Derek fusese furios când femeia ieşise din dormitorul lui Jesse. Tatăl lor râsese. Jesse nu ştia ce să facă. Dar ştia că trebuia să-şi protejeze tatăl. Ce s-ar întâmpla dacă Derek le-ar spune asta oamenilor care îi vizitau ca să se asigure că erau bine toţi trei după moartea mamei? Le-ar lua tatăl, lăsându-i singuri? Cum de anturajul la care Jesse luase parte ca să nu-şi piardă tatăl devenise brusc încă o modalitate de a provoca o nouă pierdere?

Oricare ar fi fost răspunsul, Jesse îşi ocrotise tatăl de atunci.

Jesse se răsuci. Mai mulţi oameni îi făcură cu mâna. Femeile îi arătau zâmbetul acela pe care ajunsese să-l urască. O invitaţie. O promisiune a ceea ce voiau să-i dăruiască.

Îşi dădea seama că nu va îndrăzni să lovească, pentru că, dacă o făcea, chiar şi aici, putea foarte bine să rateze. Şi nu îşi putea permite să fie văzut greşind.

La dracu’!

Făcând un efort, zâmbi şi se înclină graţios.

— Îmi pare rău, dragii mei, dar tocmai mi-am amintit

că trebuie să fiu în altă parte.

Oamenii începură să vocifereze, dar Jesse nu se opri. Lăsă coşul plin cu mingi albe pe teren, trecu pe lângă centrul de golf de data asta, apoi se îndreptă spre parcare, crosele lovindu-i-se de picior când mergea.

Înjurând, îşi aruncă neglijent crosele pe bancheta din spatele Jeepului. În clipa în care se aşeză, porni maşina şi făcu un efort să nu apese pedala de acceleraţie până la podea.

În schimb, trecu grijuliu şi cu precizie printre porţile deschise, apoi drept spre Country Club Place, până la Country Club Road, departe de terenul de golf, departe chiar şi de casa lui Katie şi de vechiul cartier. Când ieşi din raza vederii lor, apăsă acceleraţia cu putere, gonind nebuneşte, ca şi cum ar fi putut să învingă îngrozitorul gând că nici măcar El Paso nu îl putea face să-şi revină.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Şantier

Sunt îngrijorată pentru că pe Suzanne a cuprins-o panica fiindcă nu poate rămâne însărcinată. David a venit aici şi a vrut să-l ia pe Travis. Jesse ar fi putut să aleagă calea uşoară şi să spună da. În schimb, s-a hotărât să reconstruiască vechea casă din copac.

A început deja să schiţeze planuri, să facă liste cu toate lucrurile care îi trebuie. Spune că este un proiect la care el şi Travis pot lucra împreună. Travis, din nefericire, nu părea la fel de încântat. A făcut nişte comentarii despre incompatibilitatea dintre el şi unelte. Dar cred că aşa se poate crea uşor o legătură între ei.

K

P.S. Poate că, la un moment dat, ar trebui să ne gândim la o emisiune despre femei însărcinate.

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Telenovelă

Este trist să aflu că tot sexul programat şi ejacularea în pahare nu au dat rezultate pentru Derek şi Suzanne. Sper doar că, atunci când voi găsi un bărbat demn să-mi poarte copilul, voi fi capabilă.
xo, j

P.S. Refuz să realizez o emisiune despre femei însărcinate, dar o emisiune *distractivă* despre *cum* să rămâi însărcinată nu este o idee proastă. Totuşi, mai întâi să trecem peste emisiunea cu animalele de companie.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: re: Şantier

Vrei să spui că, pe lângă faptul că scurta vacanţă a lui Jesse s-a prelungit din cauza fiului său, acum face pe meşterul în curte, când îl aşteaptă un mare campionat? Deşi cred că ai dreptate în privinţa timpului lor petrecut împreună.

În fine, Kate, emisiunea de mâine e pregătită. Totuşi,

Julia, eşti sigură?

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Sigură în ce privinţă?!

Ce anume trebuie să fie sigur în legătură cu o emisiune despre animale de companie?
K

10

Dimineaţa, la prima oră, Kate trase maşina în spatele televiziunii KTEX şi apăsă butonul de la intrare. Nu trebui să aştepte mult şi cei de la pază îi deschiseră.

Echipa ştirilor de dimineaţă vorbea şi râdea în direct înainte de difuzarea unei reclame. Stând pe platoul puternic luminat, nici măcar nu o observară pe Kate, care trecu pe lângă ei, căci prezentatorii de ştiri şi cel de la buletinul meteo erau ocupaţi să scoată pudra corectoare din aranjamentele de flori de pe pupitru şi din spatele

planşelor meteo ca să-şi poată pudra nasul care nu avea nicio şansă să devină strălucitor.

KTEX era un post TV premiat, dar, asemenea majorităţii posturilor locale, nu avea personal pentru coafat sau machiaj. Talentele de pe sticlă se machiau singure, scoţând fardul de obraz şi fondul de ten compact din decoraţiuni între fiecare segment.

Kate făcea acelaşi lucru de ani buni. Dar, pe lângă machiaj, făcea o mulţime de pregătiri. Astăzi avea să fie prima oară când intra în direct fără să aibă habar despre subiectul emisiunii. Se ruga ca Julia să fie de acord că un stil mai liber o va face să pară mai dezinhibată.

Înainte de a se gândi iarăşi la emisiunea cu animale, ţinea să facă ceva. Trecu pe lângă biroul ei şi îşi continuă drumul pe hol, spre departamentul de sport.

Vern Leeper stătea în biroul său.

— Bună dimineaţa, Vern.

Fostul jucător de fotbal, de vreo şaizeci de ani, se lăsă pe spate, arcurile scaunului din vinilin şi metal, din anii ’50, scârţâind a protest. Era editorul de sport al postului şi, în ciuda aspectului bătrâior, era o enciclopedie ambulantă de informaţii pertinente în domeniu. Tot ce nu ştia, cerceta cu mare interes.

— Bună dimineaţa şi ţie, frumoaso.

Întotdeauna se crezuse şarmant.

— Cu ce pot să te ajut? întrebă el.

— Ce ştii despre Jesse Chapman?

Vern fluieră.

— Fiul risipitor din El Paso. Ce anume vrei să ştii mai exact?

— Orice. Totul.

— Nu citeşti revista *People?*

— Nu mă interesează viaţa lui amoroasă.

Oricum, nu avea de gând să recunoască asta în faţa lui Vern.

— Vreau să aflu mai multe.

— Să vedem.

Vern se aplecă în faţă, sprijinindu-şi coatele de birou.

— Este un jucător de golf al naibii de bun. Ar putea fi unul dintre cei mai buni. Totuşi, vom vedea cât de bun e în august, când o să concureze la Campionatul PGA.

— Ce vrei să spui?

— PGA este ultimul dintre cele patru mari campionate ale anului. Orice jucător de golf ştie că, dacă vrea mai mult decât să trăiască bine, trebuie să câştige cel puţin unul dintre cele patru jocuri majore. Până acum, Jesse nu a reuşit să facă asta.

— Toţi jucătorii grozavi le câştigă?

— Nu toţi, dar presiunea de a reuşi este mai mare asupra lui Jesse decât asupra altora. Nu am nicio îndoială că este bun. Dar, vezi tu, toţi sunt cu ochii pe el… şi unii spun că asta se întâmplă doar pentru că arată bine şi are succes la femei, nu datorită talentului. Dar ce am admirat eu întotdeauna la Jesse este că nu a cedat niciodată în faţa tachinărilor sau a aluziilor. Şi-a trăit viaţa, şi-a jucat meciul şi acum este pe cale de a dovedi că răuvoitorii nu au dreptate. Iată de ce acest campionat este altfel pentru Jesse. Dacă poate câştiga unul dintre meciurile mari, va dovedi că nu este doar un frumuşel. Kate îşi aminti cum se întunecase la faţă Jesse. Tensiunea care ardea în ochii lui şi pe care o alunga ferm. Oare îi era mai greu să fie băiat rău decât crezuse ea?

Vern îşi încrucişă degetele.

— Pe Jesse îl aşteaptă un mare campionat. Presiunea este intensă şi toţi comentatorii sportivi vor fi cu ochii pe el în august. Este un meci uriaş pentru el. Chiar are nevoie să câştige. Trebuie să-şi păstreze mintea limpede şi să se concentreze. Cum ar putea să facă asta mai bine decât întorcându-se la rădăcini?

— Şi tu crezi că de-asta s-a întors? Este ăsta un loc în care să aibă spaţiu şi să fie lipsit de griji?

— Exact.

Dar sosise fiul lui, întorcându-i lumea pe dos. În ciuda a tot ce reprezenta campionatul, Jesse îşi asumase răspunderea pentru Travis. Kate simţi un val puternic de uimire şi de respect. Nu era de mirare că Jesse nu fusese în apele lui în ultima vreme.

— Bună dimineaţa, Kate.

Se întoarse şi îl găsi pe director stând în uşă.

— Salut, Pete.

— Eşti gata pentru emisiune?

Kate îşi desfăcu braţele, arătându-i pantalonii lejeri şi puloverul. Părea un echilibru bun între pantalonii din piele de antilopă şi ţinuta ei obişnuită de business.

— Arăţi grozav, spuse el. Ne vedem pe platou.

Când părăsi biroul lui Vern, se concentră să uite de Jesse pentru moment. Avea o emisiune de făcut, o emisiune în care trebuia să strălucească, dacă ţinea să-şi păstreze slujba.

Dar, o oră mai târziu, când intră în platoul *Getting Real,* inima i se opri în loc.

Jesse şi Travis parcară Jeepul negru.

— Cred că am găsit tot ce ne trebuie, spuse Jesse.

— Şi ceva în plus.

Jesse râse.

— Da, poate că m-am lăsat dus de val. Dar magazinele cu materiale de construcţii au ceva care te face să cumperi chestii.

Travis îl privi de parcă ar fi fost nebun. Ajunseseră la Home Depot la şapte şi jumătate dimineaţa şi petrecuseră două ore acolo, Travis târându-se după Jesse şi încercând să pară interesat. La raionul de fierăstraie, puştiul deveni agitat.

— Eşti sigur că ar trebui să luăm unul dintr-astea?

— Trebuie să tăiem lemnul cumva. Doar nu te temi de fierăstraie, nu?

După ce se gândi puţin, răspunse:

— Eu? Nici pomeneală. Ador fierăstraiele.

Acum partea din spate a SUV-ului era încărcată cu aproape tot ce le trebuia ca să reconstruiască casa din copac din copilăria lui Jesse. Restul lucrurilor urmau să sosească.

În clipa în care Jesse opri maşina, Travis sări jos.

— E vremea pentru *Getting Real with Kate!* Repede sau o să pierdem emisiunea!

— Ia-o tu înainte.

Travis nu aşteptă. Se repezi înăuntru. Jesse ezită, neştiind dacă voia să o mai vadă pe Kate, în emisiune sau în afara ei. Dar, ca şi cum nu ar fi putut rezista, lăsă în curte nişte unelte, cuie, şipci de lemn pentru treptele scării şi un fierăstrău, apoi intră în casă. Îşi spuse că îi era sete.

Televizorul din bucătărie anunţa emisiunea. Travis stătea aplecat înainte. Se auzea muzica de început şi rula genericul.

Apoi apăru Katie însăşi, dulce şi minunată în noua vestimentaţie. Stătea pe o canapea, zâmbind. Dar Jesse îşi dădea seama că era panicată. Privi un card cu însemnări, iar ochii i se umplură de groază când spuse:

— Să-i urăm bun venit domnişoarei Reynalda.

O pauză lungă, dureroasă urmă înainte să adauge:

— Medium pentru animale.

— Medium pentru animale? întrebă Jesse.

— Super! se entuziasmă Travis.

Fără îndoială că Julia era capul răutăţilor.

O femeie îmbrăcată într-un caftan lung şi vaporos, purtând pe cap un turban apăru în scenă ca o regină din Orient primită de curteni.

— Vă salut, spuse ea cu un accent strident.

Un fel de *o mie şi una de nopţi* cu o nuanţă mexicană nereuşit deghizată. Ţinea sub fiecare braţ câte o pisică mare şi blănoasă.

— Mulţămesc, don’şoară Kate, că m-aţi invitat.

Femeia se aşează pe sofa, apoi îi întinse lui Kate un ghem de blană. Zâmbetul lui Kate tremură, ochii i se măriră de groază când pisica îşi întinse labele de parcă ar fi pus frână. Jesse parcă o auzea gândind că nici măcar animalele nu o plăceau.

Pentru o secundă, Kate ţinu pisica la distanţă de un braţ o clipă, apoi păru să-şi aducă aminte de camera de filmat.

Străduindu-se să zâmbească, aduse animalul cât putu de aproape, dar felina nu era prea încântată. Începu să se vânzolească, încercând să scape.

— Uşurel, uşurel, don'şoară Kate! spuse Reynalda alinând-o binevoitoare. Relaxează-te. Trebuie să te simţi în largul tău cu pisicuţa.

Kate îngheţă, degetele apucând mâţa într-o strânsoare de moarte, făcând-o să se agite şi mai mult. Jesse se lăsă pe un scaun ca o bucată de plumb.

— Don'şoară Kate, te rog, adăugă femeia, când pisica şuieră. Trebuie să îţi mângâi pisicuţa.

Chiar şi la ecranul mic, de doisprezece inci, Jesse văzu cum Kate se înroşeşte ca racul. Apoi, brusc, Kate începu să mângâie felina. Nu cu blândeţe, nu liniştitor, ci mai degrabă frenetic, ţinând palma dreaptă şi trecând-o peste capul animalului, închizând ochii de fiecare dată.

— Nu, nu! Nu aşa. Lasă-mă pe mine să-ţi mângâi pisicuţa.

Auzind asta, Kate sări de pe canapea, iar mâţa făcu un salt şi zbură chiar spre cameraman. Deşi de data asta nu era vorba despre un simplu morcov care îşi lua zborul prin platou. Pisica probabil că se prinsese de piciorul lui, pentru că imaginea începu să se rotească într-o parte, până când Jesse şi Travis nu mai reuşiră să vadă decât echipa de ştiri pe platou aranjându-şi machiajul în timp ce aştepta să intre din nou în direct. Brusc, prezentatorii deveniră băţoşi şi îşi compuseră zâmbete înainte ca ecranul să se înnegrească.

Câteva secunde mai târziu, o reclamă la Herb Harts Auto Parts începu răsunător.

Travis închise televizorul, apoi cei doi se priviră în tăcere.

— Uau! spuse puştiul într-un final. N-aş fi crezut că cineva se poate înroşi aşa. Şi doar din cauza unei pisici!

— Poate ar fi bine să nu-i pomeneşti despre asta lui Kate când o vezi.

— Zău? De ce nu?

Bună întrebare. Jesse nu era interesat să explice problema pisicuţei pentru că nu avea habar ce ştia şi ce nu ştia băiatul despre anatomia femeii şi despre termenii folosiţi ca să o descrie. Asta chiar nu intra la capitolul mâncare sau haine.

— Majoritatea artiştilor nu agreează să discute despre munca lor.

Îi suna jalnic până şi lui.

— De ce nu?

— Ascultă, Travis, avem o casă de construit.

În clipa în care emisiunea se încheie, Kate ieşi din platou şi merse în birou de unde îşi luă geanta în grabă.

— Kate! strigă Chloe după ea.

— Nu acum!

Cu mişcări măsurate, repetând în gând toţi preşedinţii de la George Washington încoace, părăsi clădirea. Totuşi, de îndată ce ieşi în soarele strălucitor, îşi dădu seama că habar nu avea unde putea merge. Cu siguranţă, nu acasă, de vreme ce ultima persoană pe care voia să o vadă era Jesse.

Aşa că se duse la mall. Nu la Sunland Park Mall de lângă casă. Traversă oraşul cu maşina până la Cielo Vista Mall.

Nu voia să se gândească… nici la rating, nici la emisiuni de televiziune, nici la pisici. Nu-şi mai amintea de când nu îşi mai făcuse pofta cu un hot dog.

Dar în clipa în care intră în clădirea răcorită cu aparatele de aer condiţionat, auzi prima fluierătură.

— Uite, e don'şoara Kate!

Primi câteva aclamaţii. Şi câteva comentarii nu tocmai amuzante cu privire la emisiune.

— Ai o pisicuţă grozavă, don'şoară Kate! era doar începutul criticilor abătute asupra ei.

Fu tentată să se arunce în fântâna sclipitoare din mijlocul mallului. Din nefericire, era golită pentru reparaţii şi n-ar fi reuşit decât să se lovească straşnic la cap. Deşi poate că o amnezie norocoasă i-ar fi putut şterge din minte pisicuţele şi mediumii pentru animale. Ar fi putut începe o viaţă nouă de bucătar într-un bufet ambulant. Păcat că nu ştia să gătească.

— Am ajuns de râsul celor din West Texas, murmură ea, întorcându-se la maşină.

Merse să ia prânzul la Louis's Barbeque Palace, cel mai întunecos local pe care îl ştia, unde clienţii nu o puteau recunoaşte în semiobscuritate. Dacă au recunoscut-o, n-au zis nimic. Comandă un platou uriaş de carne picantă, salată de varză, o salată de cartofi şi cea mai mare Cola pe care o aveau.

Dar, înainte să sosească mâncarea, se deschise uşa, lumina căzând în interior. Se crispă şi încercă să se ascundă când văzu că erau Julia şi Chloe.

Se gândi să se vâre sub masă, dar pantofii i se prinseră de podea şi chiar nu voia să-şi distrugă pantalonii cei noi.

— Ştiam noi c-o să te găsim aici, anunţă Julia, aşezându-se în faţa ei, brăţara Tiffany zdrăngănindu-i pe masa din melamină.

Chloe se aşează lângă Kate, întotdeauna arătând dulce şi afectuoasă cu bretonul ei şi hainele serioase.

— Eşti în regulă? întrebă Chloe cu blândeţe.

— Mă simt grozav, niciodată nu m-am simţit mai bine.

— Uiţi că vorbeşti cu noi, dulceaţă, observă Julia. Şi

tocmai ai avut o zi grea la muncă. Cine era să ştie că Domnişoara Reynalda avea să îi dea înainte aşa despre pisicuţe?

Kate oftă, Chloe îşi muşcă buza, apoi un hohot izbucni şi Kate îşi ascunse faţa în mâini.

— Un medium pentru animale vrea să-mi mângâie pisicuţa.

Apoi toate trei izbucniră în râs până când le dădură lacrimile.

— Chiar nu este amuzant! le certă Kate printre hohote.

— Vezi? Deja te simţi mai bine, adăugă Julia, calmându-se. Data viitoare o să venim cu ceva diferit, ceva mai bun.

Îi zâmbi şi adăugă:

— Noi suntem Cei Trei Muşchetari, ai uitat? Rămânem împreună.

Kate simţi un nod în gât din pricina emoţiei şi a recunoştinţei faţă de prietenele ei.

— Mi-e dor de vremurile de demult, când viaţa nu era atât de complicată.

— Nu te supăra, scumpo, dar viaţa nu a fost niciodată atât de puţin complicată.

Julia făcu semn unei ospătăriţe.

— Vrem şi noi ce a comandat ea. Mulţumesc.

Apoi reveni la discuţie.

— Unde eram? Ah, la revizuirea istoriei lui Kate prin afirmaţia că viaţa nu era atât de complicată.

— N-am revizuit nimic.

— Este nevoie să o aduc pe mama ta în discuţie şi politica ei de uşă rotitoare în materie de soţi?

— Julia! o mustră Chloe.

— Ce este? Ştim amândouă, Kate a refuzat să înveţe numele taţilor ei vitregi până când n-au depăşit termenul de şase luni.

— Nu e adevărat!

Julia se aplecă înainte.

— Câte nume ai învăţat?

— Le-am învăţat pe toate.

Apoi Kate strâmbă din nas.

— Doar că n-am vrut *să le folosesc* până când n-au trecut şase luni.

— Ah, da, spuse Julia ironic, nu e complicat deloc.

Kate ştia că era adevărat. Să crească împreună cu Mary Beth nu era nici uşor, nici normal. Deşi adevărul era că, până când n-a împlinit şapte ani, când Julia şi familia ei au reconstruit vila de alături, schimbând cartierul pentru totdeauna, Kate nu îşi dăduse seama că se poate trăi altfel. Chloe se mutase la câteva luni după. Deşi nici Chloe, nici viaţa ei nu fuseseră normale.

Doamna Boudreaux fusese cea care îi deschisese ochii lui Kate. Femeia, frumoasă şi îngrijită, o făcuse să-şi dea seama că alte femei nu stăteau în pat cu zilele. Şi patul alb şi pufos al Juliei avea întotdeauna cearşafuri.

Doamna Boudreaux purta costume elegante, care o făceau să semene cu Nancy Reagan. Mama lui Kate se îmbrăca în haine lălâi, care fluturau ca nişte draperii bătute de vânt. Mary Beth fusese întotdeauna asemenea unei prinţese din poveşti, ruptă de realitate. Kate fusese ca un pod, priponită de mama ei prin lumina puternică şi iubirea pe care Kate o forţa să şi le amintească ori de câte ori lumina scădea şi iubirea părea să dispară. Deşi ura toţi bărbaţii, Kate învăţase că un nou bărbat însemna întotdeauna întoarcerea iubirii, dăruită fără egoism tuturor celor din casă.

Cu trecerea anilor, Kate avu grijă de Suzanne, învăţase să plătească facturile, alunga preceptorii când banii începeau să se împuţineze şi suna avocatul de divorţuri atunci când un tată pleca.

După toţi aceşti ani, Kate nici că putu fi mai recunoscătoare când sosiră platourile cu mâncare, gonindu-i gândurile.

— Iisuse, ai putea hrăni toată China cu mâncarea asta! declamă Julia.

Asta nu o opri să se înfrupte… cu toată graţia, delicateţea şi fineţea care o caracterizau.

Între prietene şi savurând cea mai bună friptură la grătar din oraş, amintirea mediumului pentru animale începu să se şteargă din memoria lui Kate. Emoţiile ieşiră la suprafaţă şi îşi luă de mână prietenele.

— Sunteţi cele mai grozave! Mă bucur că m-aţi găsit.

— Ştii că nu te-am putea lăsa să suferi aşa, spuse Chloe.

Julia se dădu înapoi.

— Nu începeţi cu văicăreala. Bineînţeles că te-am găsit.

— Mai ţineţi minte codiţele mele? întrebă Kate. Cum râdea toată lumea pentru că mama insista să le port?

— Îţi spuneau Elveţianca, răspunse Julia.

Chloe dădu din cap amintindu-şi.

— Puştii pot fi atât de răi!

— Nu m-am mai gândit la codiţele tale de ani buni, cugetă Julia, după ce îşi termină o îmbucătură. Mama ta ar fi trebuit împuşcată. Singurul plus al episoadelor ei melodramatice a fost că măcar nu te-a pus să faci lucruri nebuneşti. Ideea ei de mamă trebuie să fi fost învăţată dintr-o carte scrisă de bătrâna din *Hansel şi Gretel.* A încercat vreodată Mary Beth să te pună în cuptor?

— Julia! strigară Chloe şi Kate râzând surprinse.

— Bine, am întrebat doar.

— Oricum, continuă Kate, tu ai aruncat o privire la coafura mea şi cea mai crâncenă zeflemea a fost când ai venit a doua zi la şcoală cu exact acelaşi stil.

Julia îşi exprimă dezacordul dând din mână.

— Voiam să fac o demonstraţie de modă.

— Voiai să demonstrezi că eşti prietena mea. Nimeni nu îndrăznea să râdă de Julia Boudreaux… şi nici de mine după ce m-ai luat sub aripa ta. Aş fi vrut să ştie toată

lumea ce inimă mare se ascunde sub toate penele şi tot sclipiciul ăla.

Julia îşi făcu de lucru amestecându-şi Cola cu paiul. Nu se simţise niciodată în largul ei când oamenii foloseau cuvinte generoase şi sentimentale.

— Cred că ai probleme hormonale sau eşti surmenată, Kate.

Ridică privirea şi zâmbi aproape timid.

— Dar e un amestec dulce şi minunat de hormoni surmenaţi.

Toate trei aveau lacrimi în ochi când terminară de mâncat. Ieşind în parcare, Julia întinse mâna ultima oară.

— Mă bucur că te simţi mai bine, scumpo. Acum du-te acasă. Foloseşte restul zilei ca să te refaci. Apoi mâine o să venim cu ceva nou.

Chloe o îmbrăţişă cu putere şi cele două plecară în Lexus-ul Juliei.

Simţindu-se mai bine şi plină de speranţă, Kate se gândi să-l surprindă pe Parker şi să treacă pe la biroul lui, concentrându-se asupra sărutului său dulce şi blând şi a emoţiei pe care o simţea când el îi lua mâna.

Dar el nu era la birou şi la ora patru după-amiază nu avea altă şansă decât să meargă acasă.

În clipa în care parcă maşina observă crosele închiriate ale lui Travis sprijinite de zid. Zărea un pic din băiat şi pe Jesse cocoţat în hibiscus. Chiar reconstruiau casa din copac. O podea tăiată grosolan fusese deja prinsă în vechile crestături ale crengilor care încă rezistaseră.

Imaginea îi stârni şi mai mult respectul pentru Jesse. Era neliniştitor să se gândească la Jesse Chapman ca la un bărbat căruia îi păsa mai mult decât lăsa să se vadă. Oare îl mai cunoştea cu adevărat?

Travis şi Jesse lucrau în copac. Mai bine zis, Jesse lucra, iar Travis stătea cu picioarele încrucişate şi degetele în jurul unei crengi, ca să-şi menţină echilibrul.

I se părea imposibil să-şi ia ochii de la Jesse, care

lucra cu precizie şi încredere. Era foarte concentrat. Ţinea cuiele între buze, înainte să le ia, unul câte unul, şi să le înfigă la locul lor, cu trei lovituri fulgerătoare. Dacă n-ar fi ştiut că e jucător de golf, Kate ar fi presupus că era un tâmplar experimentat.

Dar contururile clare ale trupului său erau cele care îi atrăgeau atenţia. Coapsele fine de sub jeanşii subţiri pe care îi purta.

Alungând imaginea, intră şi se schimbă, cu gândul să lucreze la computer. În schimb, ignoră mesajele telefonice şi nu îşi verifică e-mailurile. Se întoarse în curte. Înfiorată peste poate, traversă peluza până la copac şi se urcă pe podeaua proaspăt instalată.

— Unde e Travis? întrebă când ajunse în vârf. L-am văzut acum o secundă.

Jesse, în care atracţia sexuală se lupta cu arşiţa texană, o privi o clipă înainte să-şi mijească ochii de parcă ar fi fost supărat pe el însuşi. Se uită în altă parte şi făcu un gest spre garaj.

— Mai aduce cuie.

Fără să aştepte o invitaţie, Kate se aşeză pe podea. Cuprinzându-şi genunchii cu braţele, privi în zare. Jesse se întoarse la bătutul cu ciocanul.

— Ai văzut emisiunea? întrebă ea cu grijă.

— Poftim?

— *Getting Real with Kate.* Ai văzut emisiunea azi? El păru că se gândeşte, apoi se sprijini în călcâie.

Kate se simţi stânjenită sub intensitatea privirii lui.

— Contează dacă am văzut-o?

— Ei bine, nu.

— Bun.

Travis se urcă ţinându-se cu grijă şi crispându-se până când reuşi să se aşeze pe podea.

— Salut, Kate. Ce părere ai de locul ăsta?

— Sunt impresionată.

— Da, Jesse spune că va fi cea mai grozavă, chiar mai

grozavă decât cea care era aici înainte, când ţi-ai aruncat braţele în jurul lui şi l-ai sărutat prosteşte.

Kate rămase cu gura căscată.

— Nu am făcut aşa ceva!

Jesse îşi ridică o sprânceană.

— Mă rog, poate am făcut. Dar nu m-aş fi gândit niciodată că eşti genul care sărută şi spune şi altora.

— Tu m-ai sărutat, nu eu.

Jesse chicoti. Kate bolborosi ceva.

— Jesse a spus că erai un pistol în copilărie.

— *Un pistol!* şuieră ea la Jesse.

— A spus că ai fost şi azi un pistol în emisiune. Kate se întoarse la timp şi-l văzu pe Jesse făcându-i semn lui Travis să tacă.

— Deci ai văzut emisiunea?

— Sigur că am văzut-o, spuse Travis dând din cap şi pufnind neîncrezător. Ai avut nişte pisici pe cinste. Şi cine ar fi zis că pisicile gândesc? Dar Jesse şi cu mine am închis televizorul. Am pierdut partea în care ai vorbit cu ele.

Apoi băiatul se opri, faţa i se schimonosi şi privi în zare, dincolo de Kate. O secundă mai târziu făcu ochii mari şi o privi.

— Deşi poate că ne uitam la altceva. Nu la tine. Era… *Pet detective.* Cu Jim Carrey. Asta e.

Îşi strânse umerii şi adăugă:

— Mor de foame. Cred că mă duc să iau o gustare. Apoi coborî prudent din copac.

Kate îşi lipi fruntea de genunchi.

— Recunoaşte, am fost îngrozitoare.

— Îngrozitoare? Exagerezi.

Kate îi aruncă o privire.

— A fost distractiv. Interesant. Pun pariu că nimeni nu te-a refuzat astăzi.

— Te-ai uitat!

— Priveşte lucrurile astfel: bune sau rele, comentariile simt comentarii şi fără îndoială că oamenii

vor vorbi după emisiunea aia.

— Grozav, exact ce îmi doream! Tot Texasul vorbeşte despre mine.

— Nu neapărat despre tine, sălbatico. Despre pisicuţa ta.

— Aaa!

Jesse se dădu din drum şi coborî înainte ca ea să apuce ciocanul.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Veşti bune

Audienţele au explodat în timpul emisiunii cu animalele. Publicul te iubeşte când te înroşeşti şi eşti stânjenită. Motiv pentru care am decis următoarea emisiune. „Lecţia iubirii”. Un show despre produse sexuale, exact cum ai sugerat tu.

Julia Boudreaux
Patroană
KTEX TV West Texas

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinektextv.com>
Subiect: Nici vorbă

Nu cumva să îndrăzneşti să mă iei pe mine cu „patroană”!! Nu o să fac o emisiune despre produse sexuale. Eu am sugerat o emisiune despre sarcină!! Un program perfect respectabil despre femeile gravide.

KCB
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloomekatherinetextv.com>

From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Perfect plicticos

…şi ştii foarte bine asta. Mediumul pentru animale nu a *f*ost plicticos. Privirea de pe faţa ta când Domnişoara Reynalda te instruia să mângâi pisica a fost de nepreţuit. Deşi sunt sigură că putem găsi un echilibru între a fi prea pregătită şi a nu fi pregătită deloc. Îţi trimit toată gama de produse ca să te uiţi la ele de data asta. Pregăteşte-te în caz că va fi nevoie.

xo, j

11

Jesse ieşi din casa de oaspeţi cu gândul să ia câteva crose şi să traverseze strada spre cel de-al şaptelea teren de golf al clubului country. Era întuneric, trecuse de miezul nopţii şi era convins că va avea tot spaţiul numai pentru el.

Dar când o văzu pe Katie în bucătărie, se opri pentru că ea se plimba în lung şi în lat. Cu un oftat, sprijini crosele de zid, apoi merse la uşa din spate.

Când intră, Katie se opri şi se întoarse cu faţa la el. Era îmbrăcată cu un maiou alb, vârât în pantalonii de pijama prinşi cu şiret la mijloc şi rulaţi la glezne. Avea părul desfăcut şi creţ, ca şi cum şi-ar fi trecut mâinile prin el de multe ori. Iar ceaiul pe care îl făcuse rămăsese pe

bufet, neatins. Părea pe jumătate sălbatică, pe jumătate al naibii de fierbinte.

— Ce faci? întrebă el îndrăzneţ.

— Încerc să mă hotărăsc dacă să-i spun Juliei când demisionez.

După ce se luptase din răsputeri să-şi păstreze slujba, o asemenea hotărâre era surprinzătoare. Jesse *era prea* nedumerit ca să răspundă.

Îşi întinse mâinile în aer, iar maioul i se lipi strâns pe sâni. Nu avea sutien. Bumbacul îi sublinia plinătatea dulce, sfârcurile zărindu-se prin material, ceea ce pe el îl înfierbânta. Uitase de slujbe şi de demisii, simţea o dorinţă puternică de a o duce în casa de oaspeţi şi de a-i da jos pijamaua, ca să-şi poată trece limba de-a lungul fiecărui sân, apoi să coboare.

— Grozav! se stropşi ea. Mai bine nici că se putea! Ştiu la ce te gândeşti!

— Ştii?

Jesse se strâmbă, refuzând să se simtă vinovat în vreun fel, pentru că a gândi şi a face erau două chestiuni complet diferite. Doar pentru că se gândea la sâni, limbi şi Katie în acelaşi scenariu nu însemna că avea să facă ceva în privinţa asta. Chiar nu.

Privi uşa şi îşi dădu seama că urma să aibă nevoie de un duş rece.

— Arzi de nerăbdare să pleci de aici. Ţi-e ruşine să fii văzută cu o femeie care nu se poate uita la o pisică, nu poate auzi pe cineva numind-o… pisicuţă – Katie se cutremură –, fără să se înroşească toată, ca o cireaşă bizară.

Toată discuţia asta despre pisicuţe şi cireşe nu o ajuta.

— Am auzit, să ştii! strigă ea.

— Ce ai auzit?

— Oftatul tău. Te-ai săturat să auzi de asta. Despre mine şi slujba mea. Te gândeşti că ar trebui să plec de aici

şi să găsesc un alt serviciu pentru că nu sunt făcută pentru televiziune.

— Ah…

— Da, sigur. Stai acolo şi judecă oamenii.

— Bine…

— Ştiam eu! Crezi că mă fac de râs şi că, dacă aş avea un pic de tupeu, nu aş suporta aşa ceva. O să fiu tare şi o să spun *nu!* Refuz să ajung de râsul Texasului!

El oftă şi îşi vârî mâinile în buzunare.

— Te descarci.

— Mă descarc? strigă ea, cu braţele întinse, părul sălbatic, sânii zăpăcindu-i mintea lui Jesse. Ţi se pare că mă descarc?

— De fapt…

— Nu-mi răspunde. Spune-mi dacă mă descarc după ce vezi asta.

Jesse se simţea tot mai confuz şi se gândi că ar fi fost bine să-şi continue drumul în loc să se oprească aici. Iubea femeile, îi plăcea să fie în preajma lor… cu excepţia momentelor când o luau razna.

— Katie, eşti supărată…

— Normal că sunt supărată.

Începu să scoată obiecte dintr-o pungă de hârtie maro.

— Sunt supărată din cauza ăstora.

Aruncă o mână de produse multicolore învelite în plastic.

— Eşti supărată din cauza unor fructe deshidratate? întrebă el, în continuare nedumerit.

Ea mai aruncă ceva.

— Fructe deshidratate şi astea.

Scutură un pachet cu nişte zaruri supradimensionate, învelite în plastic.

— Tot nu înţeleg, spuse el.

Kate nu se obosi să-i explice. Continuă scoţând un joc. Privindu-l îndeaproape, Jesse îşi dădu seama că era un

soi de joc de golf.

Apoi răsturnă punga şi o mulţime de alte obiecte se rostogoliră din ea. Le luă o secundă să le desluşească. Apoi Jesse începu să râdă.

— Nu e de râs, Jesse Chapman. Julia şi-a pierdut minţile. Mi-a trimis o pungă cu jucării sexuale şi îmi spune că o să fac o emisiune despre ele.

Apucă o rolă din fructe deshidratate şi o desfăcu. Muşcă o bucată şi începu să mestece.

— Lenjerie comestibilă.

Kate exclamă, apoi scuipă.

— Poftim?! Cum poate fi asta folosită ca lenjerie?

— Dacă vrei să ştii cu adevărat – spuse el, neputându-şi reţine un rânjet se derulează, se taie două fâşii lungi, se încrucişează între picioare, se urcă şi se prind în talie cu o panglică sau o curea.

Kate clipi de mai multe ori.

— Adică X marchează locul.

— Te-ai prins.

— Sunt oripilată.

El ridică din umeri, cu o nonşalanţă diabolică.

— Tu ai întrebat.

— De unde ştii lucrurile astea? îl întrebă ea.

— Ai fi surprinsă dacă ai afla câte se pot învăţa pe terenul de golf.

Jesse apucă jocul de golf şi chicoti.

— Asta e chiar o chestie inventivă. *Joc!* Sexual. O combinaţie între sex şi un termen din golf într-un singur joc de golf pentru dormitor. Isteţ!

— E grotesc.

— Deci nu eşti un fan al golfului, rânji el. Dar, recunoaşte, zarurile îţi plac.

Îl privi cu severitate în timp ce el desfăcea cuburile din pachet. Dar nu mai aşteptă şi alte lămuriri, începu să meargă din nou prin cameră.

— Toată lumea vrea să fiu o nouă Kate. Eu nu ştiu

cum să fiu o nouă Kate. Nu mă pot decide nici măcar cine ar trebui să fie această nouă Kate. Nu mă pot concentra. Deşi aş putea, dacă… dacă… dacă tu nu mi-ai distrage atenţia. Asta este. Tu eşti cel care mă abate din drum.

— Eu? Ce-am făcut eu? întrebă el, înecându-se de râs.

Brusc, ea se opri şi gemu.

— Ai dreptate. Tu nu ai făcut nimic. Dar eşti aici şi e uşor să dau vina pe tine, pe toate felurile în care îmi distragi atenţia, trupul superb, părul incredibil şi zâmbetul ăla al naibii de sexy…

— Îţi place zâmbetul meu?

— Îţi urăsc zâmbetul. E suficient ca să facă şi cea mai înţeleaptă femeie s-o ia razna. La naiba, au scris despre el în revista *People!* spuse Kate oftând dramatic. Totuşi, problemele mele nu sunt din vina ta. Nu e vorba despre tine. Ştiu asta. Dar, dacă nelămuririle mele nu simt din pricina ta, atunci trebuie să accept faptul că eu sunt de vină. Ceea ce înseamnă că trebuie să *mă* repar. Şi habar nu am cum să fiu altcineva.

Toată vigoarea şi furia dispărură, lăsând-o epuizată. Incapabil să facă altceva, Jesse îi atinse bărbia, făcând-o să îl privească. Îi zâmbi, iar ea îl privi încruntată.

— Dulcegăriile nu merg de data asta, spuse ea încăpăţânată. Sunt nefericită şi tristă, iar tu nu o să mă faci să mă simt mai bine.

El surâse şi mai încântat.

— Nu spun dulcegării, scumpo. Îţi spun doar adevărul. Nu ai înţeles niciodată cât eşti de grozavă şi că ai fost întotdeauna bună exact aşa cum eşti.

— Spune-i asta Juliei sau tuturor telespectatorilor care se cred critici.

— Nu m-am gândit niciodată la Katie Bloom ca la o plângăcioasă.

— Exact! Iată ce mi-a făcut emisiunea aia!

Jesse îi mângâie bărbia cu degetul.

— O să reuşeşti, Katie. Poţi să câştigi. Dar nu trebuie să renunţi.

Îi văzu vena din dreptul gâtului pulsând. Îi privi ochii căprui cu verde sclipind şi buzele strângându-se într-o linie care interzicea apropierea.

El îşi ridică mâinile a renunţare.

— Bine, fie cum vrei, Domnişoară Prezentatoare Premiată. Tu, Domnişoara Cele Mai Mari Audienţe săptămânale la KTEX de când postul a început să transmită *Getting Real with Kate.*

Kate îl privi sever.

— Grozav! Acum infamul Jesse Chapman o să se lanseze într-o prelegere despre onoare, morală şi respect.

Buzele lui se înclinară într-un rânjet.

— Ăsta e un grup rock?

Kate miji ochii, apoi, neputându-se înfrâna, izbucni în râs.

— Eşti rău, Jesse Chapman.

— Încerc.

Ea inspiră, apoi expiră încet şi prelung.

— De ce te porţi frumos cu mine?

— Vreau să te văd fericită, spuse el încet.

Brusc precum o furtună de vară, orice urmă de suspiciune îi dispăru de pe faţă, înlocuită de lacrimi care îi împăienjeniră ochii.

— Vorbeşti serios?

— Vorbesc serios.

Această clipă de intimitate şi tandreţe îl stânjeni oarecum. O voia fericită, dar nu dorea o asemenea emoţie sau intensitatea aceea. Nu putea face faţă… speranţei şi nevoii pe care o văzu în ochii ei, aceea ca el să aibă dreptate atunci când îi spune că e bună aşa cum e. Jesse îşi lăsă mâna în jos şi se îndepărtă.

— Pleci? întrebă ea, strâmbând din nas. Dacă rămâi, promit să mă joc frumos, se oferi ea cu un zâmbet dulce şi plin de speranţă. S-ar putea să am şi o bere în frigider.

Privirea lui îi coborî de-a lungul trupului. În ciuda a ceea ce îşi spusese despre această femeie şi a tot ce reprezenta, febra şi dorinţa îl ardeau. Fără să-şi ia ochii de la ea, îşi dădu seama că nu putea pleca, nu când ea avea privirea aceea.

Apoi, fără să se gândească, luă cuburile şi le rostogoli.

Zâmbetul ei apreciativ se transformă în îngrijorare.

— Ce faci? Am spus că promit să mă joc frumos, dar nu cu zarurile.

În voce i se simţea un fior.

— Pe unul scrie Linge şi pe altul Buze, o tachină el.

Se apropie de ea.

— Acum ce faci? întrebă ea agitată.

— Îţi arăt cum se foloseşte zarul. Măcar atâta pot să fac. Ştiu cât de mult îţi place cercetarea.

Apoi îi linse buzele.

— Mmmm, aromă de cireşe.

Îi văzu nesiguranţa când îi atinse buzele. Ceea ce începuse ca un joc al tachinării brusc nu mai semăna a joc. El voia mai mult decât să-i lingă buzele. Voia să-i lingă cutele şi despicăturile trupului.

— De ce îmi tot faci asta? îi şopti ea.

Ca şi cum nu ar fi putut face nimic altceva, el aruncă din nou zarul.

— Sărut şi Faţă.

Obrajii i se îmbujorară de spaimă. Dar, deşi panicată, respira adânc, sânii ridicându-i-se.

— Nu am să joc, spuse ea fără prea multă convingere.

— Te provoc.

— Nu mai am şase ani.

— Eşti un pui de găină, o tachină el blând.

Văzu spiritul de competiţie trezindu-se la viaţă şi, mai mult decât orice, se simţi uşurat pentru că vechea lui Kate se întorsese. Odată cu disperarea, se şterse şi nesiguranţa.

— Ba nu sunt.

— Cotcodac, şopti el.

Ea bombăni, apoi se aplecă în faţă repede ca unui pui şi îl ciuguli de obraz.

— Am reuşit.

— Niciodată nu poţi rezista unei provocări.

— De parcă tu poţi! pufni ea.

Zâmbetul lui deveni maliţios.

— Bine, accept.

Rostogoli din nou zarurile.

— Nu te provocam!

— Ba sigur că mă provoci.

Privi zarurile.

— Atingere şi Picior.

Kate păru uşurată până când el spuse:

— O să fie nevoie de ceva invenţii.

Apoi îi spuse să se aşeze pe bufet.

— Câtuşi de puţin!

El o ridică uşor, trupul ei alunecând pe al lui, înainte să se aşeze pe placă.

— Jesse…

Îşi muşcă buza, făcând-o să strălucească, şi îşi dori ca zarul să arate din nou Linge şi Buze.

În schimb, cu privirea aţintită asupra ei, Jesse îi dădu jos pantalonii de pijama până când ajunse la gleznă. Era subţire şi delicată. Începu să îi cuprindă piciorul, dar ea exclamă, apoi se foi repede pe bufet.

El ridică o sprânceană.

— Voiam să mă asigur că sunt curate.

Dar toată rezistenţa ei dispăru când Jesse îşi trecu palma peste arcul ei. Ochii lor erau înlănţuiţi, iar bărbia i se ridica pentru a-i înfrunta privirea. Buzele îi erau desfăcute şi inspira în tăcere.

Katie fusese întotdeauna drăguţă, cu buclele ei sălbatice şi cu ochii ei mari, căprui. Dar acum, stând aşa, se schimba în faţa ochilor lui. Câte un pic, zi după zi. Se

transformase într-o femeie frumoasă.

Devenise tot mai greu să o vadă în ea pe micuţa Katie pe care o cunoscuse dintotdeauna. Şi când mâna lui alunecă peste glezna ei şi sub pantalonii de flanel, nu se gândea deloc la prieteni.

Sângele îi gonea prin vene. Îşi trecu palma peste gamba ei, trăgând în sus materialul moale. Auriul din ochii ei străluci când cealaltă mână i se strecură sub flanelul de pe celălalt picior. Zăbovi în locul sensibil din spatele genunchilor, înainte de a-i desface picioarele şi a se apropia. Cuprinse cu degetele partea din spate a genunchilor, apoi îi trase încetişor fundul rotund până la marginea bufetului.

Aplecându-se spre ea, îi sărută tâmplele, plimbându-şi mâinile pe sub maioul ei, de-a lungul spinării. Pielea ei era fină ca mătasea. Căldura din încăpere părea să se înteţească, dar sfârcurile ei înţepau materialul subţire, de parcă ar fi fost frig.

Tremura, iar când el se aplecă şi o sărută încetişor, oftă. Dorinţa explodă, dar el o ţinu sub control cu brutalitate. Cunoştea femeile şi ştia că micuţa Katie îl dorea. Dar nu voia să o sperie şi când îşi frecă buzele de ale ei, mâinile lui Katie rămaseră în aer câteva secunde, de parcă nu ar fi ştiut ce să facă, apoi le lăsă pe pieptul lui.

Era sigur că ea îi simţea inima bătând tare şi gemu încet, lăsându-i săruturi mici de-a lungul buzelor.

— Deschide-ţi gura pentru mine, şopti el.

După o secundă de ezitare, ea se supuse. Mâinile ei îi mângâiau pieptul, când el îi găsi limba. O trase mai aproape de el. Cu V-ul dintre picioarele ei la doar câţiva centimetri de penisul lui, dori să o preseze cu putere de membrul lui tare, ca apoi să se scufunde în ea. Aproape îi putea simţi căldura înconjurându-l. Era fierbinte şi netedă.

Renunţând un pic la control, îşi apăsă membrul excitat de ea. Trupul ei se încordă simţindu-i dorinţa arzătoare, dar în acelaşi timp scoase un geamăt uşor.

Trecându-şi mâna pe spatele ei, Jesse îi apăsa trupul de al lui, încet, iar şi iar.

Când îşi înălţă capul, ea era fără suflare. Jesse nu voia nimic mai mult decât să-i ridice maioul, să îi ridice braţele deasupra capului şi să-i ia fiecare sfârc în gură. Şi ar fi făcut-o, la naiba cu toate consecinţele! Numai că, fără să-i dea vreun indiciu, Kate se opri dintr-odată, iar ochii îi deveniră sălbatici. Apoi îl luă pe nepregătite când îi împinse pieptul la o parte, se strecură pe sub braţul lui şi se dădu jos de pe bufet.

Se grăbi să iasă fără să arunce o privire în urmă, deşi el ar fi putut să jure că fredona „Fără sex, fără sex, fără sex” în timp ce dispărea pe uşă.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Din nou la gimnaziu

Kate, Parker a sunat aseară să mă întrebe care este restaurantul tău preferat. Probabil că n-ar trebui să-ţi spun, dar încă n-am înţeles dinamica dintre tine, Jesse şi Parker. M-am gândit că este singura cale raţională de a te încuraja. De ce mă simt de parcă aş fi din nou într-a şaptea?

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

P.S. I-am spus că îţi plac coastele şi salata de varză de la Country Line. A insistat pentru ceva mai fiţos, ceea ce mă face să mă întreb de ce m-a sunat de fapt.

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Acelea au fost vremurile bune

Cum e posibil să fiu singura fiinţă vie căreia chiar i-a plăcut într-a şaptea? Să diseci broaşte, să ai în sfârşit acces la cărţi pe care merită să le citeşti, să ai ocazia de a-ţi alege cursurile. Încă nu sunt sigură că am ales bine între franceză şi argumentaţie. Cine ştie unde aş fi fost acum, dacă aş fi învăţat o limbă străină. Poate în Franţa!

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas
Cunoscută şi ca Domnişoara Argumentaţie, Şcoala gimnazială Zach White

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Ce tot aud?

Ieşi cu Parker la o cină romantică? Asta înseamnă că o să fie ceva mai sălbatic decât crème brûlée la desert? Pardon, ce spun eu? Kate nu ştie nimic despre chestii sălbatice, aşa că nu cred că va face ceva sălbatic.
xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Julia cea rea

Jules, zău, *nu* te lua de ea! Ştii cum procedează Kate când o provoci să facă ceva rău.
Kate, nu te lua după Julia. Ştii că te iubim aşa cum eşti. Crème brûlée este tot ce îţi trebuie pentru desert.
Chloe

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>

Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: KATE cea rea

Pot fi sălbatică. Pot fi chiar sărită, mulţumesc foarte mult. De fapt, am impresia că Parker va avea parte de noaptea vieţii lui.

Kate Bloom cea sărită

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: re: KATE cea rea

O, Doamne.

12

A doua zi, la aproape şapte seara, Jesse stătea la un capăt al canapelei lui Kate, iar Travis, la celălalt. Katie nu se vedea nicăieri, dar Jesse ştia că era în casă.

Evitase cursul de golf zile întregi, nu mai pusese mâna pe o carte de golf şi nici nu se mai uitase la filmele instructive. Televizorul era deschis şi se uitau fascinaţi la reluările cu *Buffy, Spaima Vampirilor.*

— Nu-mi vine să cred că ăsta chiar e un film, spuse Jesse strâmbându-se, dar nu reuşea să nu se uite.

— Personajul meu preferat este Xander. E grozav, răspunse Travis. Dar e genul tocilarului.

Jesse privi în gol.

— Dacă e tocilar, atunci e un tocilar cool.

— Zău? Un tocilar poate fi cool?

— Sigur că da. Uită-te la Bill Gates. E unul dintre cei mai bogaţi oameni ai lumii.

— Mie îmi place şi de Riley.

— Tipul din comando? E în regulă.

Se lăsă o tăcere până la următoarea pauză publicitară.

— Unde e Katie? vorbi Jesse în sfârşit.

— Se pregăteşte pentru întâlnire.

Jesse se îndreptă.

— Întâlnire?

— Da. Iese cu Parker. O duce la Café Central.

Lui Jesse îi stătu mintea în loc. Ştia că acest lucru nu ar fi trebuit să îl deranjeze. La naiba, ar fi trebuit să fie încântat. Dar, din motive pe care nu era interesat să le analizeze, îl exaspera.

Travis fluieră.

— O să cheltuiască ceva bani acolo, spuse el neluându-şi ochii de la televizor. De când a plecat Harlan şi mama a început să-şi dea întâlniri, ăsta e locul ei preferat. Spune că înseamnă că bărbatului chiar îi place de ea, dacă o duce acolo. Dar de obicei bărbaţii nu o duc decât în locuri precum Carlo’s Canteen şi Melville’s Mexican. Melville nu mi se pare tocmai mexican, dar steguleţele pe care le ridici ori de câte ori vrei ceva de la chelner sunt super.

Se uită la Jesse, care îl privea fix.

— Ce este?

— De unde ştii unde o duce Parker pe Katie? Mie nu mi-a spus nimic din toate astea.

Travis îşi întoarse capul la loc şi se concentră asupra ecranului.

— Nu cred că îi place foarte mult să vorbească cu tine. Ori de câte ori eşti în preajmă, se face roşie ca racul. Cam ca atunci când Cowboy-ul Bob a ridicat-o în şa. Sau în ziua aia cu pisicile. Nu e prea bine, mă gândesc. Dar cu mine… îi place să discute cu mine. Când şi-a călcat hainele pentru diseară, am stat de vorbă.

— Despre ce?

— Despre chestii.

Jesse îşi spuse să-şi ţină gura.

— Ce fel de chestii?

— Nu ştiu, de exemplu, a spus că o să-şi pună un costum. Dar mama e de părere că nu ar trebui niciodată să porţi costum la o întâlnire.

— I-ai spus lui Katie?

— Da. A fost foarte mulţumită să audă asta. I-am zis că ar trebui să poarte o fustă, ca să i se vadă picioarele. Mama mea spune…

— Mama ta nu e aici, îl repezi Jesse încăpăţânat. Şi după mine Katie ar trebui să poarte cămaşa aia cu gâtul înalt şi pantaloni lungi de flanel.

— E vară. Nu cred să se îmbrace aşa.

Dar Jesse nu asculta. Se ridică de pe canapea.

— Unde te duci?

— Să o caut pe Katie.

În capătul holului, bătu o dată la uşa ei, apoi răsuci mânerul. Ea se întoarse, maioul scurt de bumbac răsucindu-se. Purta o pereche de pantaloni scurţi flauşaţi, iar părul îi era acoperit cu un prosop.

— Nu poţi să intri aşa!

— Travis zice că ai o întâlnire.

Ea rămase cu gura căscată, apoi îi aruncă o privire plină de o răbdare exagerată.

— Poate că nu ai înţeles. Am spus *Nu poţi să intri aici aşa.* Un răspuns corect din partea ta – continuă arătând

spre el ar fi ceva de genul *îmi pare rău* sau *Nu am vrut să dau buzna peste tine. O să-mi iau tălpăşiţa.*

— Eu nu folosesc expresii precum *a-şi lua tălpăşiţa.* Te-am văzut deja dezbrăcată. Acum eşti îmbrăcată. Care este problema?

— Nu m-ai văzut niciodată dezbrăcată!

— Gândeşte-te la trecut…

— Grozav! încă una dintre plimbările tale în trecut.

— … la ziua în care te aflai în casa mea şi te-ai dezbrăcat. Ai spus ceva de genul că vrei să încerci o nouă spumă de baie.

— Aveam trei ani!

— Vezi? Deci recunoşti! Dar nu ca să discut despre asta am venit aici.

Deschise uşa cu totul, intră în cameră şi se opri în faţa ei.

— Parcă spunea că nu-ţi place de Parker.

Văzându-i obrăznicia de neînfrânt, lui Katie nu-i veni să creadă.

— N-am spus niciodată aşa ceva!

— Ba ai spus. Stăteam în bucătărie, în ziua aia când a venit cu florile. Erai murdară de pământ din grădină.

— *Tu* ai zis că nu-ţi place de el.

El îşi strâmbă gura.

— Ştiam eu că e cineva căruia nu-i place de el.

Katie îşi dădu ochii peste cap.

— Jesse, ce doreşti? întârzii.

— Cred că ar trebui să anulezi întâlnirea.

— Nu o s-o anulez.

Frustrarea îl făcu să mormăie.

— Atunci ar trebui să mergi într-un loc precum Melville’s Mexican.

— De ce naiba să merg acolo?

— Au nişte steguleţe pe care le ridici când vrei ceva.

Până şi el ştia că se purta nebuneşte, dar gândul că Katie a lui – da, a lui, la naiba – ieşea cu unul dintre

vechii săi prieteni făcea să-i fiarbă sângele în vine.

Ea îşi ridică bărbia.

— Nu văd cum un restaurant cu steguleţe ar fi locul ideal pentru o cină romantică.

Jesse strânse şi mai mult din fălci şi privi vârful bărbiei lui Katie, elegantă, frumoasă şi încăpăţânată, ca tot ce era ea, de altfel. Gândul îl făcu să-şi revină. Ceea ce făcea sau nu făcea ea nu era problema lui… şi nici ea nu era a lui. Mai mult, oricât de mult ar fi detestat să recunoască, un bărbat ca Parker Hammond avea să fie bun pentru ea. Merita pe cineva ca Parker, sprijin de încredere al comunităţii. Un bărbat care nu avea să-i facă niciodată rău lui Katie, nici măcar neintenţionat. Jesse ştia că nimeni n-ar putea spune acelaşi lucru despre el.

Brusc, nu mai ştiu de ce venise acolo, în camera ei, în casa ei. La dracu', în El Paso.

Se îndreptă spre uşă înjurând. Ieşi pe hol chiar când cineva sună la uşa de la intrare.

— Kate! strigă Travis.

Ea tresări, apoi îl împinse pe Jesse restul drumului până la uşă.

— Trebuie să fie Parker. Vrei să răspunzi tu? întrebă ea. Şi să fii drăguţ cu el până sunt gata. Mulţumesc!

Apoi îi trânti uşa în nas.

Cinci minute mai târziu, Jesse, Travis şi Parker stăteau în încăpere, cu coatele pe genunchi. Conversaţia era încordată.

— A spus Kate dacă va dura mult? întrebă Parker.

— Nu a spus, răspunse Travis.

Jesse privea în gol. Mai trecură câteva minute de tăcere.

— Şi? Cum e să vii înapoi în El Paso? încercă din nou Parker.

— E în regulă.

— I-ai mai văzut pe cei din vechea gaşcă?

— Nu.

Parker dădu din cap.

— Am pierdut legătura unii cu alţii.

Rămaseră din nou tăcuţi.

În cele din urmă, Kate ieşi. Toţi trei săriră în picioare, uşuraţi. Cu toate astea, uşurarea lui Jesse dispăru imediat ce o văzu. Era superbă, avea părul ridicat şi oarecum sălbatic. Era îmbrăcată într-o bluză de mătase strălucitoare şi o fustă… o fustă blestemată, care arăta cele mai incredibile picioare.

— Uau, Kate! exclamă Travis. Arăţi minunat.

Zâmbetul ei era timid, dar încântat.

Parker părea vrăjit. În ciuda propriei lui păreri despre ce merita Katie, Jesse ura faptul că simţea mocnind în el… furia? Da, furia, se asigură el. Genul de furie pe care ar simţi-o orice bună prietenă a ei, văzând cât de seducătoare era. Nu îşi permise să admită că furia nu avea niciun sens şi că n-ar trebui să fie mai acceptabilă decât gelozia.

Cuplul se îndreptă spre uşa din faţă, dar chiar înainte să iasă, Katie privi în urmă şi şopti:

— Urează-mi noroc!

Uşa de stejar se închise cu un pocnet.

— Noroc? întrebă Jesse. Pentru ce îi trebuie noroc?

Travis se întoarse spre el grav ca un preot.

— Părerea mea este că o să facă sex.

— Sex?

— Da, se poartă foarte asemănător cu mama de când a început să-şi dea întâlniri.

Jesse nu dorea să se gândească la faptul că Travis era conştient de… activităţile extracuriculare ale mamei sale, după cum nu voia să se gândească nici la posibilitatea ca Katie să fi ieşit pe uşă ca să facă sex şi la ce simţea el în privinţa asta.

Şi totuşi nu se gândi la altceva.

— Să vedem ce mai e la televizor, mormăi el.

Cina a fost divină.

Kate stătea sprijinită de scaunul tapiţat şi privea în jur. Luminile erau slabe, iar muzica se auzea încet în fundal.

Parker întinse braţul peste masa pentru doi şi o luă de mână.

— Eşti cea mai frumoasă femeie de aici.

Katie simţi că i se înroşesc obrajii. Era plăcut. Îşi dădu seama că se simte fericită, chiar dacă nu copleşită de o exaltare nebună. Asta era viaţa.

Strângându-i şi ea mâna, spuse:

— Îţi mulţumesc. Totul a fost perfect.

Condusă de aceeaşi mulţumire pe care o simţise cu Parker la prânz şi când vorbiseră la telefon, se hotărî că, dacă voia să nu mai trăiască la marginea vieţii, aceasta era ocazia ei de a lua nişte măsuri drastice. Era vremea să înainteze spre un nou viitor.

Îşi aminti şi de e-mailul Juliei.

— Mă gândeam că am putea merge la tine, spuse ea.

Ochii lui se umplură de dorinţă şi vocea îi coborî.

— Mi-ar face plăcere.

Merseră cu maşina până la casa lui din Rim Road. O văzuse o dată sau de două ori. Era întruchiparea bunului gust în privinţa mobilei şi a obiectelor de artă. Ceea ce însemna că nu semăna câtuşi de puţin cu mixul eclectic din casa lui Kate, cu acoperişul din ţigle de teracotă, canapeaua umflată şi scaunele de bucătărie vopsite manual, în toate culorile.

— Pot să-ţi ofer un pahar cu vin?

Ea acceptă şi se aşeză pe scaunul ultramodern. Fusta îi flutură în jurul genunchilor. Apoi sorbi din cabernet, sperând să capete curaj. Încercă să se impulsioneze să gândească *sălbatic,* dacă nu chiar *nebuneşte,* o dar nu reuşea decât să-şi facă inima să bubuie şi mai tare.

Parker porni combina stereo, apăsă un buton care trase draperiile livingului şi Kate văzu oraşul întins sub

veranda lor de pe deal.

— E minunat! spuse ea sincer.

El se aşeză alături fără să răspundă, apoi îşi trecu degetele de-a lungul unicei şuviţe care atârna pe obrazul lui Kate. Ea aşteptă să simtă o senzaţie, un fior de dorinţă… ceva, orice.

— Întotdeauna mi-a plăcut părul tău, zise el, vorbind tot mai încet.

Ea îşi dădu umerii înapoi, inspiră adânc şi îl lăsă să o sărute.

Buzele li se întâlniră, dezmierdându-se uşor, iar când ea nu reuşi să-şi dezlipească buzele, el îşi trecu mâna senzual pe spatele ei.

Ea îşi ridică braţele şi le strecură în jurul umerilor lui, făcându-l să geamă de plăcere. Apoi, brusc, gura ei se deschise, iar limba lui se jucă iscusit cu a ei. O împinse înapoi între perne.

Pulsul îi crescu, dar nu din cauză că îi era frică de Parker, ci din teama că niciun alt bărbat în afară de Jesse nu o va putea face să simtă ceva. De data asta, cu acest bărbat, nu simţea nimic. Nu simţea nimic pentru el, doar o prietenie caldă şi confortabilă.

Cu greu se concentră, încercând să se lase dusă de val. Voia să facă sex. Avea să facă sex.

Se relaxă în timpul sărutului. Îşi trecu mâinile în sus, peste braţele lui. Dar tot nu putea stârni mai mult decât o tresărire pe Harta Emoţiei.

În regulă, îşi spuse, *poţi să faci asta.*

Dar când mâna lui urcă spre torace şi îşi dădu seama că voia să ajungă la sânii ei, nu mai putu să reziste. Simţind că în orice clipă poate să izbucnească în lacrimi de frustrare, se dădu înapoi.

Strânse din ochi cu putere, ca să alunge stânjeneala, apoi îi deschise din nou.

— Îmi pare atât de rău, spuse ea. N-ar fi trebuit să încep.

Parker arăta de parcă nu ştia ce să creadă şi cu atât mai puţin ce să zică.

— E prea devreme, adăugă ea, sperând că era adevărat. Tu eşti minunat şi nu vreau să îţi strici părerea despre mine pentru că am fost atât de pornită.

— Nu mi-am stricat părerea despre tine, Kate.

Îi venea să-l strângă de gât pentru că era atât de înţelegător. Ar fi vrut să se laude şi să se agite şi să-i spună că nu o va aştepta o veşnicie. Ar fi vrut să o înfrunte, nu să-i suporte toate mofturile.

Apoi el o surprinse.

— E vorba despre Jesse, nu-i aşa?

Lui Katie nu-i veni să creadă. Deschise gura, apoi oftă încet. Nu ştia cum să răspundă la asta.

— Sigur că este, zise el. Totul s-a schimbat de când a apărut Jesse în oraş. M-ai sunat să mă inviţi la prânz. Noaptea trecută m-ai sunat doar ca să vorbim.

Îi luă mâna.

— Am fost flatat. Eşti o femeie uimitoare. Eşti frumoasă şi deşteaptă. Dar eşti, de asemenea, bună şi grijulie. Este o combinaţie incredibilă.

Îi studie degetele.

— M-am gândit chiar că poate îţi vei da seama că nu sunt chiar atât de rău.

— O, Parker, eşti un bărbat minunat.

Dezamăgirea i se strecură în întreaga fiinţă când îşi dădu seama că asta nu era suficient pentru ea.

— Orice femeie ar fi norocoasă să te aibă.

El zâmbi cu regret.

— Dar nu sunt suficient de minunat să îţi cuceresc inima.

Ea deschise gura ca să spună ceva, să nege. Dar nu putea minţi. Oricât ar fi dorit să nu recunoască faţă de el sau faţă de ea însăşi, ştia că el avea dreptate. Nu era suficient să îi cucerească inima.

El se ridică.

— Te conduc la tine acasă.

Simţindu-se îngrozitor şi nostalgică după ceea ce ar fi putut să fie noaptea aceea, îl lăsă să o ducă la maşină. Merseră în tăcere pe străzile întunecate. Kate se lăsă pe spate pe scaunul din piele şi îşi dori cu disperare să-l poată iubi.

Acasă încercă să-l invite la ea, dar el îi atinse mâna.

— Noapte bună, Kate.

Ea dădu din cap, apoi se strecură înăuntru, aşteptând în tăcere cu spatele lipit de uşa închisă până când văzu farurile reflectându-se în casă, când el ieşi din parcare. Apoi oftă, rămânând fără niciun strop de energie şi de hotărâre, slăbită, epuizată şi deloc fericită.

Simţea frustrarea pentru dorinţa ei melancolică. Toţi voiau ca ea să se schimbe – audienţa, auditorii, Julia – toată lumea, în afara lui Jesse, care dorea ca ea să rămână o plăsmuire din trecutul lui. Nu putea face niciuna, nici alta.

Gândindu-se să se arunce pe pat, se duse în camera ei. Dorindu-şi o cană cu ceai de muşeţel, se schimbă rapid, punându-şi un top şi pantaloni scurţi înainte de a se îndrepta spre bucătărie. Ca şi cum în adâncul fiinţei sale ar fi ştiut că el era acolo, îl găsi pe Jesse stând la masă, la lumina lunii.

Ca întotdeauna, văzându-l, trupul ei se trezi la viaţă. Părul lui întunecat era pieptănat de la frunte spre spate, căzându-i pe gât în onduleuri strălucitoare. Avea coatele aşezate pe un suport de masă. Bicepşii i se vedeau de sub marginile tricoului de bumbac moale. Câteva secunde lungi nu făcu decât să se uite la ea când intră, de parcă n-ar fi avut idee ce caută acolo.

— S-a întâmplat ceva? întrebă ea.

— Da, răspunse el într-un târziu. Totul. Dar nu contează. Cum a fost întâlnirea?

Ea intră în bucătărie şi aprinse lumina.

— Grozavă.

— Nu arăţi atât de grozav.

— Ei bine, a fost mai puţin decât grozavă, nu a fost perfectă.

Apoi vocea ei se frânse.

— S-a terminat.

— Ce?

Katie se aşeză la masă, lăsându-şi capul în mâini.

— Parker şi cu mine nu o să ne mai vedem.

Bun, gândi Jesse.

Din fericire, nu o spuse cu voce tare, deşi simţea nevoia cunoscută de a o proteja.

— S-a terminat, gata, spuse ea, înghiţind cu greu.

El nu se putu abţine. Murmură o înjurătură, apoi îşi trase scaunul mai aproape şi îşi puse mâna pe capul ei.

— Ah, Katie, spune-mi ce s-a întâmplat.

— Nu sunt în stare de nimic zilele astea, şopti ea, vocea frângându-i-se din nou în timp ce se lupta cu lacrimile.

— Nu e adevărat.

Cu o grijă neţărmurită, o trase în braţele lui. O lacrimă îi curgea pe obraz şi Katie îşi îngropă faţa la pieptul lui, plângând.

— Faci o mulţime de lucruri bune, şopti el, mângâind-o pe spate.

— Ba nu. Şi în seara asta am dat greş.

— La ce ai dat greş, scumpo? întrebă el răbdător, legănând-o cu blândeţe.

Ea îl împinse cu o tresărire.

— La sex.

Mintea lui Jesse avu nevoie de o secundă ca să se adapteze.

— Sex? Aţi făcut sex?

La dracu', exact cum prevăzuse Travis.

— *Am eşuat* la sex şi am eşuat în a avea un iubit.

— De abia dacă ieşeaţi împreună.

Jesse o aşeză la loc pe scaun şi se ridică de la masă.

— Vreau să mă întorc la prima parte. Vrei să spui că ai făcut sex cu Parker?

— Că am încercat? Da. Că am făcut? Nu. Am mers la el acasă cu intenţia de a mă culca cu el. Asta a dus la despărţire.

Privindu-i creştetul capului, era încântat prosteşte.

Ea îşi ridică bărbia, focul arzându-i în ochi.

— Nu am putut merge până la capăt! Am mers la el acasă pregătită, doritoare şi capabilă. Şi…

El începu să păşească prin cameră.

— Şi ce?

— Şi apoi m-a sărutat şi eu nu am simţit nimic, cel puţin nu a fost la fel de bine ca atunci când m-ai sărutat tu, ceea ce m-a făcut să vreau să fug în direcţia opusă şi să nu vreau să fac sex, deşi îmi spusesem că a trecut multă vreme de când n-am mai făcut-o…

Se auziră paşi pe hol, care le atraseră atenţia.

— Ce se întâmplă?

Travis se opri în dreptul uşii, cu părul răvăşit de somn şi ochii mijiţi din pricina luminii.

Kate încercă să zâmbească.

— Nimic, T. Totul e în regulă.

— Întâlnirea a fost nasoală? întrebă el ca un cunoscător.

Deodată, buza ei inferioară începu să tremure.

— Mă gândeam eu.

Fără să scoată un cuvânt, băiatul merse la frigider, se ridică pe vârfuri şi scoase nişte Häagen-Dasz, găsi o lingură, apoi se întoarse la masă. Dezlipind capacul, aşeză îngheţata în faţa ei, apoi îi oferi tacâmul.

— Ce faci? ţinu Jesse să afle.

— E un tratament. Ciocolata e mai bună, dar Kate nu are decât de căpşuni.

— Nu-mi spune, se strâmbă Jesse. Ai învăţat de la mama ta.

Travis zâmbi.

Kate nu zâmbi, dar luă îngheţata. Începu să mănânce. Jesse îşi dădu seama că era extrem de jalnic, dacă un puşti de doisprezece ani era singura persoană de acolo care putea face faţă situaţiei.

— Aduc un castron.

Travis scutură din cap.

— Fără castron. Din motive necunoscute, folosirea unui castron nu ajută pe nimeni să se simtă mai bine, spre deosebire de mâncatul direct din cutie.

Cei doi stăteau în picioare, unul lângă altul, şi o priveau de parcă ar fi fost un animal exotic la grădina zoologică, mâncând întruna. După o vreme, Travis dădu din cap aprobator.

— Acum mănâncă de-a binelea. E semn sigur de recuperare. Mă întorc în pat.

Travis îi lăsă singuri, iar Jesse se aşeză lângă ea. Îşi dădea seama că, într-adevăr, Katie se simţea mai bine. De fapt, ochii ei căprui începeau să aibă scânteieri verzi. Acesta, îşi spuse el, era semn sigur că ceva se întâmpla.

Lingura rămase nemişcată, iar ea îl privi. Apoi o aşeză jos cu zgomot. Nu era semn bun.

Ea îşi linse buzele, de parcă ar fi încercat să fie sexy. El îşi dădu seama din nou, cu aceeaşi uluire, că e o femeie de douăzeci şi şapte de ani, cu foarte puţină experienţă. Greu de imaginat în astfel de vremuri! Dar asta îi făcea plăcere mai mult decât ar fi trebuit.

Katie îşi scoase clama din păr, iar buclele lungi se rostogoliră.

— Katie, întrebă el grijuliu, ce faci?

Ea îşi muşcă buza de jos şi îl privi printre gene.

— Mă gândeam…

— Poate n-ar trebui să gândeşti după ce ai mâncat dulce.

Ea se apropie şi zâmbi cu încântarea cuiva care tocmai a întocmit un plan diabolic.

— Fă sex cu mine.

Jesse rămase cu gura căscată. Îşi îndreptă spinarea.

— Tu eşti băiatul rău, Jesse Chapman. Nu poţi face pe inocentul cu mine. Îţi vei distruge reputaţia.

— Tu eşti cea care a făcut regula „fără sex”.

— O abrog. De fapt, de ce ne obosim cu reguli? Mă simt sălbatică. Mă simt într-o dispoziţie nebunească.

— Tu şi cu mine nu facem sex, spuse el pe un ton de avertizare.

— De ce?

— Deoarece.

— Iată un răspuns grozav!

— Vrei unul mai bun? întrebă el. Ce zici de ăsta? Nu mă interesează să mă implic într-o relaţie în acest moment al vieţii mele. Şi, în ciuda încercărilor tale de a fi modernă şi deschisă, pe tine nu te interesează sexul fără implicare… Apropo, aveai de gând să te măriţi cu Parker?

Se aşteptase ca asta s-o rănească, s-o facă să se indigneze şi să iasă furtunos din cameră. În schimb, ea îi zâmbi. Era un zâmbet foarte sexy, iar el ştia că acesta nu poate fi un semn bun.

De data asta, când se aplecă spre el, îl sărută. Fierbinţeala îi cuprinse simţurile. O dorea.

Se dădu înapoi. Nu conta ce vrea el. Ea nu era o fiinţă în care să se piardă o vreme, fără să se gândească.

— Nu, Katie. Nu-mi permit asta, şopti el. Şi nici tu.

— Ce rău poate să facă?

Îl sărută din nou, uşor, pe buze şi simţi senzaţiile cutremurându-l.

— Reputaţia mea îţi va face rău.

— Nu-mi pasă de reputaţia ta, cel puţin nu acum.

— La naiba! gemu el.

Dar, când să se ridice şi să plece, ea îi cuprinse umerii cu braţele.

— Suntem amândoi blestemaţi, presupun, murmură ea.

Apoi îl sărută. Deloc prietenește. Nu era un pupic.

— Mă înnebuneşti! şopti el o ultimă oară, disperat, înainte să-i cuprindă gura cu buzele.

Îşi trecu mâinile pe spatele ei. Katie simţi războiul pe care îl ducea din greu cu dorinţa copleşitoare. Jesse îi arătă ce vrea modelându-i gura după a lui. Ea oftă uşor.

Respira tremurând din tot corpul, iar mintea ei procesa. Senzaţia buzelor lui pe ale ei era extraordinară, caldă şi încinsă, blândă, dar solicitantă. Ochii ei se închiseră şi răsufla ca şi cum ar fi aşteptat. Ca şi cum ar fi aşteptat să respire, ar fi aşteptat asta… atingerea profundă şi divină, care îi făcea trupul să se trezească la viaţă într-un fel pe care nu îl înţelegea. Când limba lui îi trecu peste buze, despărţindu-le, încetă să mai gândească.

I se păru că aude un zgomot uşor, ca un scâncet, şi refuză să creadă că vine de la ea. Totuşi, nu mai putu să nege când următorul sunet pe care îl auzi fu un murmur prelung de satisfacţie.

El îşi trecu vârfurile degetelor peste pielea ei, coborând pe gât, apoi mai departe, până la marginea tricoului. Privea în jos şi atunci, brusc, ea îşi aminti că nu are sutien.

Focul din ochii lui străluci şi mai tare, apoi degetele trecură peste marginea subţire de bumbac, înainte şi înapoi, aţâţând, înainte de a ridica materialul, uşor, expunându-i sânii.

Expresia de pe chipul lui era de uimire deplină, îşi trecea mâinile peste plenitudinea lor, oprindu-se chiar înainte de a-i atinge sfârcurile.

Lui Katie i se tăie respiraţia şi simţi o presiune plină de dorinţă crescând între coapse. Dorea ca el s-o atingă acolo, să o cuprindă, să o desfacă cu buzele, aşa cum visase, şi apoi să o umple.

Îi încercui un sân cu degetul, evitând sfârcul, iar fierbinţeala din trupul ei crescu. Dorea cu ardoare, dar stânjenită, să-şi mişte şoldurile spre el. Voia să simtă duritatea lui între coapse. Apoi, într-un final, el atinse

vârfurile ascuţite şi dureroase, iar ea gemu în extaz când el i le ciupi uşor.

Apoi gura lui o acoperi pe a ei şi simţi o bucăţică de rai. Avu un sentiment de uriaşă putere când el gemu. Limbile lor se uniră, apoi el îi străpunse încet gura, din nou şi din nou, atât de intim, arătându-i cum ar fi sexul cu el. Fierbinte şi umed, încet şi dulce.

Delectându-se cu aceste senzaţii, Katie îşi strecură degetele în cămaşa lui. Pasiunea se dezlănţui.

El o trase la el în poală, fundul ei fiindu-i aşezat pe coapse, iar gura lui o ceru din nou. Senzaţia era fierbinte şi învăluitoare, ameţitoare şi vioaie. Katie simţi cum se topeşte în el, braţele lui puternice lipind-o de pieptul lui masiv.

Când limbile li se atinseră, focul izbucni în ea, buzele lui trecând peste ale ei încetişor la început, apoi doritoare. Coapsele lui se desfăcură suficient cât ea să simtă întărirea de neconfundat a trupului său. Strângând-o aproape de el, o devoră. El avea gustul întunericului şi al pericolului, ca o pantă alunecoasă între decenţă şi desfrâu, făcând-o să vrea mai mult. Să-şi dorească să cedeze, să uite ce e bine şi ce e rău, să se piardă în intensitatea emoţiei.

— Kate? Jessie?

Cuvintele veneau chiar de dincolo de uşă. Îngrozită, Katie încercă să se elibereze. Dar Jesse o păstră în siguranţă, acoperind-o în timp ce îi trase tricoul în jos discret, înainte de a o lăsa să se ridice.

— Jesse?

Travis veni şi se opri în dreptul uşii dintre hol şi bucătărie, serios ca o măicuţă.

— Pot să discut cu tine?

— Acum? întrebă Jesse.

— Păi… da.

Jesse ezită înainte de a se ridica, potolindu-şi dorinţa năvalnică. Simţind un pic din ceea ce se temea că ar putea

fi grijă paternă, îl urmă pe Travis afară, în hol.

— Ce este?

Băiatul se uită înapoi, ca să se asigure că ea nu îi putea auzi.

— Înţeleg toată chestia cu dorinţa de a o săruta.

Jesse se înecă.

— Dar nu cred că e o idee bună să cedezi dorinţei şi s-o faci.

— Ce tot spui?

— A ieşit la o întâlnire şi nu s-a simţit bine. Apoi vine acasă şi începe să te sărute pe tine ca să compenseze.

— Eu nu sunt o compensare, spuse Jesse indignat. Totuşi, în adâncul inimii, ştia că puştiul avea dreptate. O văzuse adesea şi se ţinuse departe de aşa ceva. Dar în seara asta, împreună cu Katie, raţiunea dispăruse. Inocenţa ei făcu acea parte istovită din el să se deschidă şi simţi o seninătate pe care nu o mai cunoscuse de ani buni. De când avea unsprezece ani.

— Ştim amândoi că asta eşti, adăugă Travis, mult prea perspicace. Am văzut-o de o mie de ori la…

— Mama ta.

Jesse lăsă capul în jos.

— Dacă mergi mai departe… cu ceea ce faci, te va urî mâine dimineaţă. Şi, deşi te urăşte deja destul de mult, se va urî şi pe sine. Mă gândeam că e prea drăguţă ca să înceapă să se urască, pe lângă toate problemele pe care le are la serviciu.

Jesse îl privi intens şi îndelung pe băiat.

— Mergi şi te culcă.

— Promite-mi că n-o să profiţi de ea.

— N-o să profit de ea, răspunse el sever.

— Promite-mi că n-o s-o săruţi din nou.

Ochii mijiţi ai lui Jesse l-au făcut pe Travis să-şi dea seama că forţează nota, aşa că băiatul spuse brusc:

— Bine, bine, plec.

Dispăru în hol.

Cu trupul înfierbântat şi mintea vuindu-i, Jesse se întoarse în bucătărie. Orice păcate ar fi săvârşit, nu profitase în viaţa lui de o femeie.

— E totul în regulă? întrebă ea.

— Da, răspunse el cu răceală.

Apoi inspiră adânc.

— Da, totul e în regulă. Dar e târziu şi amândoi trebuie să dormim.

— Să dormim!

Da, să dormim, cel puţin în noaptea asta. Nu avea să meargă până la capătul logic pe care şi-l dorea trupul. Dacă o privea din nou, văzându-i confuzia şi dorinţa amestecate pe trăsăturile delicate, se temea că va rămâne fără convingere.

— Noapte bună.

Se îndreptă spre uşa din spate.

O dorea şi nu voia să se gândească. Voia să se piardă în dulceaţa ei, oricare ar fi fost consecinţele. Se gândi cum ar putea să o lase pe spate, să îi scoată chiloţii şi să îi lingă centrul dulce al fiinţei, sugându-i uşor clitorisul până la orgasm. Erau atâtea căi de a-i provoca plăcere unei femei. Le dăruise plăcere multora, fără număr.

Plăcere. Katie.

Cuvintele îi străpunseră mintea ca un fior. Voia asta. Dar apoi şi-o aminti pe Katie cuibărindu-se dulce lângă el, bazându-se pe el să aibă grijă de ea.

Aceasta era problema. Faptul că o vedea mereu mică şi nevinovată, amintindu-şi legătura dintre ei. Nu tocmai ca pe o soră, dar nici ca pe o femeie la care se putea gândi din punct de vedere sexual.

Dar nu se mai putea preface că lucrurile nu se schimbaseră. Indiferent dacă îi plăcea sau nu, relaţia lor se transformase. Nu mai era loc de întors. Trebuia să facă în cele din urmă faţă realităţii că micuţa Katie era de domeniul trecutului. O femeie matură, senzuală îi luase locul. O femeie care îl făcea să tânjească şi să îşi dorească

ceva ce crezuse că a murit demult în el. Şi o dorea.

Rămânea o singură întrebare. Ce avea de gând să facă în privinţa asta?

Răsuci mânerul, apoi împinse plasa înrămată. O briză de vară intră, aducând miros de caprifoi şi de trandafiri.

În ultima clipă, întoarse privirea spre ea.

— Ţi-am spus că eşti prea bună pentru Parker?

— Nu.

— Ei bine, eşti.

Apoi lăsă rama să cadă la loc, zgomotos şi porni spre casa de oaspeţi.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Spune tot

Aşadar, cât de nebunatică ai fost la întâlnirea cu Parker?

xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Desert

Am mers la el acasă după cină, dar niciunul n-a avut noroc. Deşi am încercat, Julia. Ai fi fost mândră de mine. Apoi am simţit nevoia puternică de a mă arunca într-un bazin cu apă. Preferabil unul cu rechini. Mi se pare că e o temă frecventă zilele astea.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>

Subiect: Zvonuri şi apă

Trebuie să fie ceva în aer, de vreme ce umblă un zvon cu privire la Julia şi o anumită piscină.

Julia, spune-mi că nu este adevărat că te-ai scufundat în piscina hotelului la Gala Symphony League.

Chloe

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Fără comentarii

Nu poţi să crezi tot ce auzi despre mine. Dar poţi să fii sigură că emisiunea lui Kate cu produsele sexuale este programată mâine!

Distracţie maximă!

xoxo
Julia Scarlett Boudreaux

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Hmmm

Încep să cred că o emisiune despre produse sexuale nu e o idee chiar atât de rea.

Kate, cunoscută *anterior ca prezentatoare* de *ştiri* premiată

13

Buze de un roz aprins. Bifat.

Buclele lăsate lungi, periate cât să fie pline de volum şi sălbatice. Bifat.

Top mulat, cu decolteu adânc, gâtul subliniat cu pene de marabou şi sclipici din paiete. Perfect.

Fustă strâmtă, cu crăpătură mare. Poate prea strâmtă şi cu crăpătură prea mare. Cu atât mai bine.

Pantofi roşii, cu tocuri înalte, în genul celor purtaţi de prostituate.

Kate aproape că leşină când se privi în oglindă şi nu era genul care leşină.

În orice clipă se aştepta să-i sară inima din piept, căci bătea foarte tare. Sau poate că va reuşi.

Se uită în jur, în cabina de machiaj a postului KTEX, căutând o pungă maro de hârtie. Negăsind niciuna, încercă să-şi amintească tehnicile de management al stresului. Dar nu îşi putea aminti cursul ori instrucţiunile pe care i le dăduseră. Se mulţumi să-şi rotească umerii.

— Mobilizează-te, Katherine, îşi şopti ea în oglindă. Poţi s-o faci. O s-o faci.

Mai erau trei minute până la emisiune. Se ridică din scaun, gândi, lasciv – se rugă să ştie ce înseamnă „lasciv” – apoi dădu din cap şi ieşi din cameră.

Străbătând culoarul lung şi îngust, ignoră exclamaţiile uluite, la fel cum ignoră gândul care îi

zumzăia undeva în minte cum că tocurile de prostituată nu o ajutau foarte mult să pară mai prietenoasă. Astăzi avea altceva de dovedit şi era mânată ca de ordinul unui general în luptă. Uită faptul că generalul trebuie să fi fost un dement care se lupta cu vrăjmaşi imaginari sau, mai rău, într-un război fără speranţă, de necâştigat, în timp ce ea purta tocuri cui.

Aproape că reuşi să zâmbească auzind toate exclamaţiile.

Trecu pe lângă Chloe, clipboard-ul din metal al directorului postului căzând pe podea şi provocând singurul sunet. Până şi Julia se dădu înapoi clătinându-se, când o văzu. De vreme ce Kate nu voia să le spună că ea şi Parker se despărţiseră, le evitase pe Chloe şi Julia. I-ar fi pus mai multe întrebări decât ar fi avut ea răspunsuri şi nu voia să recunoască ceea ce zisese el, anume că adevăratul motiv al despărţirii nu era nimeni altcineva decât Jesse Chapman. Nu, ar fi fost nevoie de mult mai mult timp pentru discuţii decât era ea interesată.

Astfel, Kate evita pe toată lumea. În plus, acum, îndreptându-se spre platou, le ignoră pe cele două care stăteau şi o priveau şocate.

Îşi puse casca în timpul muzicii de introducere, imaginea soarelui care se ridica peste orizont şi nuanţe strălucitoare de roşu şi portocaliu apărând pe monitorul pe care îl vedea sub camera de luat vederi.

— Bună dimineaţa, Texas!

Îşi spuse că era în stare şi se rugă ca inima să i se calmeze.

— Astăzi avem o emisiune încântătoare şi distractivă, care ne va da tuturor câteva ponturi despre cum să facem fierbinţile nopţi texane *încă şi mai fierbinţi.*

Îşi aruncă părul peste umeri, dar nu reuşi decât să primească un puf de marabou în faţă.

Clipboard-ul se auzi din nou zdrăngănind.

Tuşind, Kate luă o pană de pe buzele date cu gloss

neted şi strălucitor. Dar făcu asta cu ceea ce spera ea că era un zâmbet senzual şi lasciv.

Cameramanul ieşi o secundă din spatele camerei, privind-o uimit, nevenindu-i să creadă.

Pete îi behăi din nou în ureche.

În loc să se lase asurzită, se prefăcu a se juca cu buclele şi scoase un dop de plastic din ureche.

Ca o pisică pe un acoperiş fierbinte, se îndreptă spre primul produs aliniat pe masă, gândind sexy, foarte sexy, încercând în acelaşi timp să nu se împiedice. Demonstrativă, ca în jocurile televizate, îşi aruncă braţele şi anunţă:

— Ce cale mai bună de a-ţi condimenta viaţa decât cu o pereche de zaruri distractive?

Sporovăind mai departe, rostogoli cuburile de câteva ori, asigurându-se că arată camerei doar feţele cele mai cuminţi, de fapt nereuşind decât să prezinte unele mult mai fierbinţi decât Sărut şi Obraz, Linge şi Ureche. O parte a creierului ei nu funcţiona. Nu voia ca emisiunea să fie eliminată pentru că ea era profană.

— Iar pentru pasionaţii de golf, ce-aţi spune de un *Joc?* Sexual! Dacă găsiţi un bărbat bine făcut, cu o crosă puternică şi un set bun de mingi, sunt convinsă că veţi striga: „Mai vreau”!

Nu era sigură, dar crezu că Julia ar putea leşina dincolo de platou. Oricum, Kate era în elementul ei.

Trecu la un joc pe care îl găsise într-un magazin din centrul El Paso. Mai devreme, îl agăţase pe un perete fals din bucătăria *Getting Real.* Era acoperit cu o mică draperie. Cu o unduire, eliberă satinul, descoperind o placă de darts, cercurile conducând spre cercul din mijloc, plin cu ţinte instrucţionale imprimate, care l-ar fi făcut să roşească până şi pe Hugh Hefner.

Luând o săgeată, Kate o azvârli cu toată puterea. Dar ratăcomplet, iar săgeata zbură prin platou. Cineva schelălăi în depărtare.

Kate privi drept în cameră.

— Cred că e aşa cum se spune. *Iubirea doare.*

Jesse se plimba încolo şi încoace prin bucătăria lui Katie. Avea de gând să o strângă de gât de îndată ce sosea.

Chiar şi la ore bune după difuzarea emisiunii *Getting Real with Kate,* lui tot nu îi venea să creadă ce văzuse la televizor. Katie a lui pe ecran, sexy, senzuală şi… Dumnezeule, pantofii ăia erau incredibili. Când ieşise din spatele unui bufet, iar camera de luat vederi o cuprinsese cu totul, Jesse scuipase toate Cheerios pe care le avea în gură.

Putea să jure că făcuse asta ca să-l scoată din minţi. Fără îndoială, avea să se bucure aflând că strategia ei funcţionase. Şi cine nu ar fi exasperat, dacă ar avea de-a face constant cu bătălia asta? Ba voia să o protejeze şi să aibă grijă de ea, ba voia să o posede cu totul.

Da, se pierduse cu firea. Îşi pierdea minţile din cauza unei femei pe care nu voia să o dorească.

Uşa de la intrare se deschise, apoi se închise cu un clic încet. Cineva păşi pe vârfuri prin holul de la intrare, iar tăcerea era cât se poate de discretă. Aşa ar şi trebui, se gândi Jesse neîndurător la emisiunea de astăzi.

Dar *cea* pe care o aştepta nu era câtuşi de puţin Katie. Travis stătea în foaier, îngheţând la vederea lui. Geanta de golf îi atârna încă de umăr, iar surpriza, vina şi o roşeaţă suspectă îi acopereau chipul.

— Ce s-a întâmplat cu tine? întrebă Jesse pe un ton aspru şi preocupat.

— Cu mine? întrebă Travis prudent. Ce s-a întâmplat cu mine?

Jesse putea vedea motoraşele din capul băiatului, muncind rapid ca să creeze o poveste.

— Ai un semn roşu pe faţă.

— Ah, păi… am căzut. Da, asta s-a întâmplat! Am căzut.

— În cap?

— Păi… Luam o minge din iaz.

— Zău?

Oare chiar credea că el se născuse ieri?

— Da, vezi tu, n-am vrut să pierd mingea. Aşa că am întins mâna şi imediat am căzut.

— Dar nu eşti ud.

Nasul lui Travis se încreţi.

— S-a întâmplat acum mai multe ore. Acum sunt uscat.

Jesse privi lung băiatul, apoi oftă.

— Travis, poţi să discuţi cu mine dacă ceva nu e în regulă.

— Serios? întrebă Travis, îndreptându-se spre bucătărie, nepărând convins.

— Serios.

— Bine. Vreau să renunţ la golf.

— Să renunţi?

Simţi că ameţeşte când încercă să gândească precum un tată. Nu era o misiune naturală pentru el din multe motive.

— Atât de devreme? De abia dacă ai dat jocului o şansă.

— Pun pariu că aş fi mai bun la şah decât am crezut, spuse foarte serios băiatul de doisprezece ani. Sau chestia aia cu chimia despre care spuneai tu. Experimente, amestecatul de ingrediente. Sună distractiv.

— Nu poţi să renunţi pur şi simplu, afirmă Jesse, apropiindu-se de bufet ca să îi pregătească o gustare.

— De ce?

Bună întrebare! Primul impuls fu să-i spună *Ţi-am zis eu.* Dar asta ar fi fost la fel ca şi pedepsirea fără motive reale. Încercă să gândească precum un tată bun, dar nu avea idee ce ar face un tată adevărat. Îl putea auzi pe propriul lui tată. *Vrei să renunţi? Nicio problemă.*

Dar Jesse învăţase că un om nu poate renunţa, cel

puţin nu dacă îşi dorea să ajungă undeva. Exact cum el nu putea renunţa acum, când Campionatul PGA se apropia. Trebuia să se forţeze să se întoarcă pe teren; nu se putea folosi de Travis sau de Katie ca de o scuză să nu persevereze.

— De ce nu-mi spui ce s-a întâmplat cu adevărat, Travis? E mai greu decât ai crezut? Antrenorul e rău? La naiba, nu pricep cum poate fi bun, dacă nu ştie decât baseball. O să discut cu el. De fapt, o să-l sun luni dimineaţa.

— Oh, e în regulă. Nu e nevoie să…

Un declic al uşii de la intrare care se deschidea din nou le atrase atenţia. Cineva încerca să se strecoare înăuntru.

— Ce e asta? întrebă Jesse, privind tavanul de parcă ar fi căutat călăuzire. Brusc, toată lumea se hotărăşte să intre prin faţă?

Jesse se întoarse în living şi găsi o a doua persoană mergând pe vârfuri spre holul din spate.

— Era şi timpul să te întorci acasă.

Kate îngheţă, apoi se răsuci cu faţa către el. Îi zâmbi. Era un zâmbet mare, vinovat. Dar Jesse ştia că era o încercare de a-şi ascunde nervozitatea.

— Tot ce vreau să ştiu, spuse el cu grijă, este ce dracului s-a întâmplat cu toată lumea de aici.

Jesse nu ştia cum să exprime frustrarea care îl măcina. Preocuparea pentru Travis, pe care nu ştia cum s-o arate. Sentimentele lui pentru Katie, pe care nu ştia să le manageriez.

Privi cum fiecare strop de nervozitate dispăru din Katie.

— Nimic nu s-a întâmplat, răspunse ea vehement.

— Nimic? Vorbeai despre acte sexuale! La televizor! Dumnezeule, Katherine, nu-mi vine să cred că ai spus *Dacă găsiţi un bărbat bine făcut, cu o crosă puternică şi un set bun de mingi.*

Travis rămase cu gura căscată.

— Nu-mi vine să cred că am ratat emisiunea!

Roşeaţa se abătu asupra feţei lui Katie şi dispăru la marginea părului. Dar, doar o secundă mai târziu, ochii ei se îngustară periculos.

— Nu e treaba ta la ce mă gândeam sau ce făceam, la urma urmei. Am avut o emisiune de făcut şi am făcut-o.

Jesse scutură din cap.

— Mai întâi tu vorbeşti despre sex la televizor, apoi Travis vrea să renunţe la golf.

Katie înclină imediat capul, problema ei fiind brusc uitată.

— Vrei să renunţi, T?

— M-am gândit la asta, recunoscu el.

— Nimeni nu renunţă la nimic, anunţă Jesse. Nu încă, în orice caz.

— Măi, măi, spuse ea cu un zâmbet superior care îl enervă. Ai devenit arbitrul comportamentului corect.

— Ai face bine să crezi asta. Cineva trebuie să aibă capul limpede aici.

— Ce ai de gând să faci? întrebă ea cu vocea deosebit de dulce. Ne pedepseşti pe amândoi de data asta?

Jesse miji ochii.

— Cred că pedeapsa nu este o idee chiar atât de rea, la urma urmei. Dar nu, nu ăsta e planul meu. Am ceva mai bun. Sâmbătă vom merge toţi trei să jucăm golf.

— Noi? strigă Travis. Adică o să joc şi eu?

— Golf? întrebă Katie. De ce naiba aş face aşa ceva?

— Pentru că Travis trebuie să se relaxeze şi adu-ţi aminte că e doar un copil. Iar tu – spuse el arătând cu degetul către Katie – trebuie să îţi scoţi mintea din studio şi să nu-ţi mai faci griji că nu eşti suficient de bună aşa cum eşti.

Văzu cum furia o părăsea. Katie înghiţi în sec. Dar vechea ei încăpăţânare nu era uşor de învins.

— Şi tu crezi că un teren de golf o să rezolve?

— Un teren cu optsprezece găuri salvează o mulţime de lucruri.

— Golful nu este soluţia pentru toate, Jesse.

— Poate că nu. Dar este singura soluţie pe care o ştiu.

Soarele apusese, iar măreţul cer al Texasului era brăzdat de stele, când Kate auzi apa plescăind la întoarcerea de la plimbare. O singură scufundare în piscină, urmată de tăcerea nopţii de vară.

Tot nu-i venea a crede ce emisiune făcuse de dimineaţă. În ciuda negării în faţa lui Jesse, îşi pierduse minţile. Din nou! se cutremură când îşi aminti fraza despre crosă şi mingi. Deşi, dacă e să fim sinceri, cu greu îşi putu stăpâni un zâmbet. Kate cea rea.

Intră prin poarta din spate şi văzu trupul bine definit al lui Jesse străbătând piscina, lin, fără mişcări inutile, de abia creând o undă pe suprafaţa apei în timp ce înota. Ca întotdeauna, trupul ei se trezi la viaţă. Braţele îi străluceau în lumina lunii, la fiecare mişcare. Când ajunse în capăt, se întoarse uşor, apoi începu să înoate înapoi.

Lui Katie chiar nu îi plăcea dansul ăsta ciudat al lor. Ciudăţenie amestecată cu reprimare. Trupul ei tânjea după atingerea lui. Dar, oricât ar fi încercat să fie Domnişoara Modernă gen *Sex and the City,* când ajungea în situaţia respectivă şi îşi venea în fire, tot nu putea trece peste faptul că nu voia să fie încă una din lungul şir de femei care se ţineau după el. Nu era menită pentru Parker, dar nici pentru Jesse.

Ar fi trebuit să treacă pe lângă piscină şi să intre în siguranţa relativă a casei, dar când porni spre uşă se opri.

El se ridică în marginea mai puţin adâncă a piscinei, îşi şterse ochii cu palmele, apoi îşi dădu părul pe spate. De fiecare dată când făcea asta, văzând braţele lui ridicate şi degetele amestecându-se între şuviţele întunecate, Katie simţea fiorii aceia frustranţi ai senzualităţii.

— N-ai putut să dormi? întrebă el.

Ea ridică din umeri, privind linia neclară a trupului său, parţial luminat de becuri. Nu ştia cum să exprime neliniştea pe care o încerca. Pendularea neîncetată înainte şi înapoi, între dorinţa de a trăi liber şi vechile temeri că orice fel de nebunie o va distruge.

— Nici eu, spuse el.

Merse până la marginea piscinei, mişcările lui fiind exagerate din pricina rezistenţei apei.

— Temperatura este perfectă. Ar trebui să încerci măcar cu picioarele.

Katie îşi spuse că ar fi bine să intre în casă. Dar porni spre el.

La marginea piscinei, îşi aruncă sandalele şi păşi pe prima treaptă, sprijinindu-şi şoldul de balustrada din crom care ducea în mijloc. Apa îi vuia în jurul gleznelor. Îl privi până când el trebui să-şi întoarcă privirea.

Bătrânul hibiscus se proiecta pe cerul luminat de lună. Laturile casei păreau dinţii unui dovleac de Halloween.

— Ar trebui să terminăm săptămâna viitoare, cândva, spuse el urmărindu-i privirea.

— O să fie grozavă şi rezistentă de data asta. Majoritatea caselor obişnuite nu sunt construite atât de bine.

El râse straşnic, hohotul răsunând în noapte.

— Mai simt multe ore de lucru până când va fi securizată în copac. În momentul ăsta o furtună puternică ar putea s-o rostogolească. Deşi ştiu că Travis s-ar bucura să scape de ea. Nu e prea înnebunit după fierăstrău, ciocan, nici măcar cuie.

— Atunci, de ce o faci?

El urcă treptele, una câte una, oprindu-se cu o treaptă mai jos de ea şi o privi în faţă.

— Are doisprezece ani, dar se poartă şi vorbeşte de parcă ar avea treizeci. După cum am spus mai devreme, trebuie să se distreze. Ca un copil, adăugă el repede, apoi

ezită. În plus, m-am gândit că, după ce o vom termina, va fi mândru. O să aibă încredere în el.

Inima ei stătea la pândă. Katie îşi încrucişă braţele la piept.

— Ai potenţial să devii un tată bun.

El râse din nou.

— Nu, nu am şi ştim amândoi asta. Dar e un băiat bun.

— Pari să te fi adaptat la realitatea de a fi părinte.

— Gândul ăsta încă îmi dă fiori.

Ezită, apoi privi casa din copac.

— Oricât mi-aş spune că viaţa va redeveni cum era înainte, nu se va întâmpla. Acum trebuie să-mi dau seama ce să fac în privinţa asta pe termen lung.

Se întoarse spre ea şi îi cuprinse braţele goale cu degetele.

Instinctiv, ea îşi ridică mâinile şi îşi puse palmele peste piept, cu intenţia de a se elibera. Pielea lui era fierbinte şi rece, ca marmura încărcată electric. Nu putea să se îndepărteze.

— Ce faci? întrebă ea cu vocea tremurândă.

— Te iau în braţe.

Cuvintele erau ca nişte vârfuri de degete coborând pe spatele ei gol. Inspiră adânc.

— Mă refer la Travis.

El se concentră asupra mâinii care îi cuprindea braţul, plimbându-şi degetul mare peste carnea ei, aşa cum făcuse în emisiunea despre gătit, care părea să fi avut loc în urmă cu o veşnicie.

— Sincer, nu ştiu, îi răspunse. Mi-aş dori ca lucrurile să nu fie atât de…

Nu termină fraza.

— Complicate, spuse ea. Cunosc sentimentul.

— Poate, recunoscu el, vocea devenindu-i o şoaptă aspră. Vreau ca lucrurile să fie mai simple. Dar nu există răspunsuri simple.

Îşi privi degetele plimbându-se pe braţul ei. Apoi o surprinse întrebând-o:

— De ce ai făcut emisiunea cu obiectele sexuale? Ea nu îi răspunse imediat, pentru că habar nu avea cum să explice.

— Mi s-a părut o idee bună la momentul respectiv. Apa sclipea pe trupul lui, iar ea privi o picătură care îi coborî pe trunchi spre slipul umed, care îi modela şoldurile şi prohabul. El îi ridică bărbia cu degetul, forţând-o să îl privească în ochi. Atunci, Katie îşi dădu seama că nu o credea.

— Bine, recunoscu ea. Am vrut să fiu sexy.

Ceea ce era adevărat. Dar nu reuşise decât să se simtă ca o trădătoare faţă de ea însăşi. Cu fiecare pas pe care îl făcuse zilele astea, nu se simţea mai reală, ci simţea că se îndepărtează tot mai mult de orice ar fi avut legătură cu realitatea.

Braţul lui puternic o cuprinse şi o trase aproape, bluza ei din bumbac absorbind apa de pe trupul lui. Brusc, ea îi simţi duritatea membrului şi începu să gâfâie.

— Dezbaterea despre sex la televizor nu face o femeie sexy, spuse el, coborându-şi mâna puternică pe spatele ei. Când o femeie se simte puternică, atunci e sexy. Când nu se teme să fie ea însăşi, atunci e incredibilă. E cât se poate de simplu.

Kate simţea temperatura crescând, dorinţa sexuală cuprinzând-o.

— Ai spus că nimic nu e simplu.

Mâinile lui coborâră pe spate şi îi cuprinseră fundul. O trase înspre el, ţinând-o ferm. Nevoia pe care o simţea ea era înviorătoare şi un pic înfricoşătoare.

— Ce vreau să spun, o corectă el, ochii întunecându-i-se, e că nu există răspunsuri simple. Există multe alte lucruri simple şi directe.

El se aplecă şi ea ştiu că avea să o sărute. O fracţiune de secundă se întrebă dacă de-asta plecase la plimbare, nu

ca să se îndepărteze, aşa cum îşi spusese, ci ca să se poată întoarce şi să-l găsească acolo, să-i simtă mâinile pe ale ei, să guste plăcerea buzelor lui pe gura ei.

Simţea bătaia puternică a inimii lui, intensitatea dorinţei lui. El o dorea, chiar dacă ceva din fiinţa lui lăuntrică îl ţinea departe.

Katie se îndemnă să îl îndepărteze, să păstreze măcar o urmă din raţiunea care o lua razna. În schimb, braţele ei îi cuprinseră gâtul, nedorind să-i dea drumul.

— Dumnezeule! şopti el.

Răsuflarea lui peste pielea ei o făcu să se simtă vie. Dorită.

Dorinţa îi pulsa în corp cu o intensitate şi cu o îndrăzneală care îi făcea inima să bată cu putere. Se simţea devorată de privirea lui, fierbinte şi senzuală. Iar când el îşi depărtă picioarele şi o trase aproape, între coapsele lui, ea se delectă auzindu-i geamătul atunci când se aplecă să o sărute.

Doar un sărut, se linişti ea. Doar un simplu sărut.

El îi ciuguli buzele, sugând tandru şi muşcând, până când ea deschise gura. Se cutremură când el o apăsă cu membrul în erecţie.

— Te doresc, şopti el. Te doresc aşa cum n-am mai dorit nicio femeie până acum.

Brusc, ea îşi dădu seama că, în ciuda spuselor lui, nu era nimic simplu în asta.

14

Jesse se cutremură când simţi moliciunea lui Katie presându-i membrul. Se încordă în costumul de baie, nedorind decât să alunece cu putere şi adânc în ea.

Incapabil să facă altceva, o sărută din nou, frecându-şi buzele de ale ei, înainte şi înapoi, încercând să-şi înfrâneze dorinţa. Dar, când şi ea îl sărută, agăţându-se de el, imitându-i cu inocenţă mişcările, îi fu greu să se mai gândească la altceva decât la împlinirea nevoii înnebunitoare care îi străbătea corpul.

Având-o pe Katie în braţe, înţelese în clipa aceea inevitabilitatea drumului pe care se aflau. Încercase să facă ce trebuia şi să stea departe de ea. Dar lupta fusese în zadar.

Dându-se înapoi, îi cuprinse faţa cu mâinile, forţând-o să-l privească în ochi. Katie, Katie a lui crescuse şi devenise Kate, o femeie senzuală, care se ascundea sub întrebări serioase de reporter şi ţinute business respectabile. Katie cea cu ochi căprui, limpezi, umbriţi de gene lungi.

— M-am împotrivit, dar nu mai pot, îi spuse el. Vom face dragoste, Kate.

Văzu cum dorinţa adâncă din ochii ei începe să dispară pe măsură ce înţelegea. Îşi dădea seama că declaraţia lui îndrăzneaţă îi crease nervozitate şi emoţie în acelaşi timp – dorinţa de a se dezlănţui luptându-se, ca

întotdeauna, cu nevoia de a fi responsabilă.

— Nu putem.

Încercă să se îndepărteze, dar el o ţinea cu fermitate.

— De ce? întrebă el.

— Avem o regulă…

— Ai aruncat regulile în noaptea în care mi-ai cerut să fac dragoste cu tine.

Ochii ei sclipiră şi dansară în timp ce încerca să vină cu un răspuns.

— A fost un moment de nebunie, aşa cum asta este o clipă de nebunie. Ai avut dreptate mai devreme când ai spus că mi-am pierdut minţile. Am început să-mi pierd controlul începând cu momentul în care am purtat greutăţi pentru glezne la televizor şi a continuat cu noaptea trecută, când capul mi se învârtea din pricina unei întâlniri complet nereuşite şi… şi… din cauză de prea mult zahăr.

El îi privi gura senzuală mişcându-se, apoi cedă şi se aplecă să o guste din nou.

— Eşti dulce, dar asta nu are nicio legătură şi ştii bine. Nu poţi nega ce se întâmplă între noi, cum nici eu nu pot nega.

Ea inspiră, dând capul uşor pe spate. Ochii îi ardeau.

— Mi-am reconsiderat solicitarea de deunăzi, spuse ea. Iar acum neg cu vehemenţă că vreau să… ştii tu.

— Să faci sex?

— Mă rog.

El îşi ridică mâinile şi le trecu prin păr, prin buclele bogate, mângâindu-le cu blândeţe, vârfurile degetelor alunecându-i pe pielea sensibilă din spatele urechilor. Ea oftă şi buzele i se desfăcură. Buzele ei nefardate erau ude şi roz. Apoi îi luă mâna o duse la dovada că o dorea atât de mult.

Pulsul ei începu să gonească, pupilele i se dilatară şi, după o secundă, văzu pedanteria din ea, după ce pierduse bătălia.

— Nu sunt de acord, spuse el. Simt excitat, sunt

fierbinte şi te vreau. Şi pun pariu că, dacă îmi vâr degetele în chiloţeii cu talie înaltă, pe care îi văd sub pantalonii tăi…

Ea gemu.

— … când o să te ating, o să fii udă – continuă el sărutându-i încetişor colţul gurii – şi fierbinte – îşi trecu limba peste partea cealaltă – şi moale.

Ea scoase un sunet încetişor când îi deschise gura, urmat de un oftat tremurat atunci când el îşi strecură încet limba printre buzele ei. Ea reacţionă instinctiv şi făcu la fel. Kate era dulce şi delicioasă, ca un păcat desfrânat.

Inocenţa din atingerea ei stârnea atât nevoia de a proteja, cât şi dorinţa de a cuceri, pe care o simţea cu putere în mădular. Nu minţise când spusese că nu mai dorise nicio femeie aşa cum o dorea pe ea. Fără îndoială că era acelaşi tip de dorinţă, dar de data asta era mai intensă, o nevoie copleşitoare, de care, oricât ar fi încercat, nu putea scăpa.

— Aşa! o încurajă el, când degetele ei îi acoperiră erecţia pentru o clipă, Katie rămânând fără suflare.

Dacă existase un moment în care s-ar fi putut îndepărta de acest drum nebunesc, dispăruse complet în secunda în care îi simţise mâna prin slipul ud.

Cedând, gurile lor se uniră. Intenţionase să înceapă cu blândeţe, să o lase să se obişnuiască cu plăcerea senzuală. Dar imediat gurile lor se uniră cu forţă, devorându-se. Sărutul ei era la fel de flămând ca şi al lui, de parcă nu s-ar fi putut sătura unul de altul. Ea respira scurt, în timp ce el îi presa spatele de balustrada solidă, coapsele ei înlănţuindu-se cu ale lui, iar braţele cuprinzându-i umerii.

Lăsându-şi mâinile să-i alunece de-a lungul curbelor trupului ei, îi cuprinse şoldurile şi apoi coborî spre fundul ei. Ea gemu cu gura lipită de a lui, când o trase cu putere spre el.

Acum, el gemu la dorinţa ei. Îi ciuguli încetişor buza

inferioară, iar ea se arcui mai aproape. Mădularul lui era dur şi pulsa sub curba micuţă a abdomenului ei. Ridicând-o uşor, o purtă până în casă. Se opri de abia în bucătărie. Aşezând-o pe bufet, se apropie şi mai mult, ajungând cu trupul între coapsele ei.

Mirosul de caprifoi şi leandru îi urmă, amestecându-se cu parfumul lui Kate, inocent şi senzual, învăluindu-l, înfierbântându-l, întărindu-l şi conştientizându-l de ce voia să facă… să o aplece peste chiuvetă şi să o pătrundă.

O sărută cu pasiune, încet, fierbinte, palmele lui trecând uşor peste ea, coborând, iar buzele simţind pulsul gâtului. Ea gemu când Jesse îşi trecu mâinile peste sânii ei. Doar bluza subţire din bumbac o separa de atingerea lui.

Dorinţa zvâcnea în el precum fulgerul pe cerul negru, sălbatic, neprecaut. Ea îşi lăsă capul pe spate, sprijinindu-se de un dulap, iar degetele lui alunecau peste sfârcurile ei, aţâţându-le. O mână alunecă peste nasturii din centrul bluzei. Îi desfăcu unul câte unul.

Se opri la nasturele aflat chiar deasupra pantalonilor ei, apoi dădu deoparte materialul, scoţându-i sânii la iveală. Jesse privi îi privi uluit frumuseţea.

— Visez la tine, şopti el. Eşti împlinirea unei dorinţe care nu mă lasă să dorm. A fost greu ca naiba să stau în casa de oaspeţi şi să nu traversez curtea ca să mă strecor în patul tău.

Drept răspuns, văzu îndrăzneala crescând în ea. Şi, când îi prinse mâinile, aşezându-i-le la spate şi îşi lăsă capul peste ea ca să o guste, îşi dădu seama că ea uitase de tot – de proprietate, de responsabilitate, de trecutul lor.

Foamea ei reprimată ieşi la suprafaţă, iar lui îi făcu plăcere s-o simtă cedând plăcerii. Se arcui spre el, iar Jesse aplecă din nou capul spre ea, prinzând întâi un sfârc, ciugulindu-l uşor cu dinţii, apoi pe celălalt.

Era aproape de neimaginat că ajunseseră aici. După ani în care o văzuse ca pe micuţa şi dulcea Katie, o permanenţă în viaţa lui, i se păruse dificil să se împace cu

felul în care asta avea să îi schimbe lumea. Dar nu era genul care să nege inevitabilul. Nu avea nici cea mai mică îndoială că el şi Kate se aflau într-o cursă senzuală ameţitoare, care nu avea să se oprească până când nu ajungeau la aceeaşi concluzie. Accepta asta acum. Şi avea să se asigure că şi ea acceptă.

O umbră de îngrijorare trecu peste el gândindu-se unde avea să se termine povestea. Dar o alungă. Aveau să găsească plăcerea sexuală şi satisfacţia pe care o căutau amândoi.

Brusc, îi dădu drumul. Ajunseseră faţă în faţă. Ochii ei erau împăienjeniţi de dorinţă şi de o confuzie tot mai mare.

— Dacă nu mă opresc acum, n-o să mai pot, spuse el, înfrânându-şi trupul şi controlându-se aprig.

Pielea ei era roşie, buzele uşor desfăcute şi un sentiment de dezamăgire satisfăcută i se citea pe chip.

— Ţi-a plăcut, nu-i aşa, Kate? spuse el zâmbind.

Ameţită, ea nu reuşi decât să-şi atingă buzele.

— Am să-ţi arăt mult mai mult.

Privirea lui începu să-i demonstreze cuvintele arogante. Ştia că era suficient s-o facă să-şi ţină în frâu pasiunea. Şi, dacă nu reuşea, nu era sigur că nu o va lua pe sus şi nu o va duce în casa de oaspeţi ca să facă dragoste.

Ea deschise gura să protesteze, dar el îşi lipi un deget de buzele ei.

— Am să te sărut şi am să mângâi fiecare centimetru al trupului. Am să-ţi desfac coapsele şi am să-ţi gust miezul dulce şi fierbinte până când vei înţelege ce înseamnă cu adevărat să fii sexy. Apoi, fii sigură, am să fac dragoste cu tine. Nu în noaptea asta, pentru că ştiu că încă nu eşti pregătită. Dar vom face dragoste, îţi promit asta.

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>

From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Memo

Dragă Chloe.

Am citit informarea ta despre parcare şi sunt complet de acord cu tine că fiecare dintre noi ar trebui să fie mai grijuliu şi să nu parcheze aiurea, ocupând mai mult decât un loc marcat. Fii sigură că voi face tot posibilul pentru rezolvarea problemei parcării de la KTEX TV.

Cu cele mai bune gânduri.
Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Ce s-a întâmplat?

Kate, niciodată în viaţa ta nu mi-ai răspuns la un mesaj despre parcări. Apreciez interesul tău, dar te cunosc destul de bine. Ceva s-a întâmplat.

Prietena ta.
Chloe
Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Adevărul

Ei bine, adevărul este că am răspuns unui e-mail în speranţa de a primi un mesaj de la Julia despre emisiunea cu obiectele sexuale. Cu siguranţă ea nu este foarte supărată, de vreme ce, sincer, a fost ideea ei până la urmă. În plus, pe ea o interesează foarte mult chestiile sexy. Ai crede că e înnebunită după ele.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Greu de spus

Nici eu n-am mai primit vreun mesaj de la ea. Dar poate că ar trebui să-i laşi nişte timp. N-am mai văzut-o să leşine aşa.
Chloe

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Uau
Chiar a leşinat? Sperasem doar că mi-am imaginat. Cât de uşor se poate transforma într-o mironosiţă! Brrr! Cum se face că tot eu trebuie să mă ocup de lucruri nebuneşti? Mai întâi reacţia publicului, apoi vizita-fulger a lui Jesse, iar acum gândul la sex?! Nu mai suport!!!
Kate

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Explică, te rog

Urăsc să fiu cea care să ţi-o spună verde în faţă, dar a fi sexy şi a fi exagerată sunt două lucruri complet diferite. Şi ce-i cu chestia asta legată de sex? Credeam că ai dat înapoi cu Parker. Spune-mi că nu ai făcut vizite nocturne la casa de oaspeţi!
C

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Nu!

Fără sex. Jur. Şi nu va fi sex! Şi te rog sincer, C, să nu îndrăzneşti să-i spui vreun cuvânt despre asta Juliei. Promite-mi! N-ar fi trebuit să destăinui niciodată nimic. Pe de o parte, mă descărcăm, pe de alta, mă gândeam că, dacă spun lucrurile cu voce tare, nu vor mai părea atât de rele. Dar sunt rele. Adevărul este că *vreau* să fac sex cu Jesse.

Cât despre sexy versus exagerată, ştiu că ai dreptate. O să înţeleg dacă Julia nu mă va ierta niciodată.

Kate

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Chiloţaşi

Ce-i chestia asta cu sexul? Cu Jesse? Trebuie să aflu fiecare detaliu. Cât de departe ai mers? E la fel de bun cum zic ziarele? Şi corpul lui cum e? Delicios? Aştept un raport complet cât mai curând.

xoxo, j

P.S. M-am gândit să nu mai discut cu tine niciodată, dar m-am răzgândit când am văzut că audienţele au luat-o razna din nou. Până la cer! Cine ar fi ştiut că eşti capabilă să fii sălbatică *şi* nebună? Brava! Vom ignora toate scrisorile înnebunite ale fanilor din închisori, care vor lecţii particulare.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: De neiertat

Chloe, nu pot să cred că i-ai spus Juliei!! Nu vreau să mai aud nimic. Pentru informarea tuturor, NU AM FĂCUT SEX!!! Şi ce treabă ai tu cu scrisorile de la închisori?!

Katherine Bloom, cunoscută anterior ca o prezentatoare de ştiri respectabilă şi cetăţeană demnă, care se aşteaptă să joace golf – *golf* – duminică, dimineaţa devreme.

P.S. Că veni vorba de închisori, mulţumesc pentru iertare, J.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Vorbim despre acelaşi lucru

Poate că nu ai avut parte de o partidă bună de sex, scumpo, dar eu pot citi printre rânduri. O să ai în curând. Cât despre golf, cred că aveai dreptate când vorbeai despre un bărbat bine făcut, cu o crosă puternică şi un set bun de mingi.

xoxo, Julia Scarlett Boudreaux

P.S. Ce ai văzut tu n-a fost un leşin. Râdeam atât de tare că m-am prăbuşit.

15

Jesse avea nevoie să-şi limpezească mintea, să se poată concentra. Dar de noaptea trecută nu reuşise să se gândească decât la Katie.

La dracu'. Nu fusese doar noaptea trecută. Fusese de când intrase în oraş.

Devenise obsedat de ea, de frumuseţea ei… o senzualitate înnăscută pe care ea de abia începea să o descopere. Dar era mai mult decât atât. Kate era frumoasă într-un fel mult mai profund. Oricât l-ar fi înnebunit idealismul şi hotărârea ei, îi admira şi dorinţa de a face orice pentru a realiza ceva. Nu renunţa. Şi nu se temea să arate că îi păsa nespus şi mereu de lucrurile pe care le considera importante în viaţă.

El îşi asumase răspunderea pentru Travis pentru că nu suporta să o vadă dezamăgită de el, cât şi pentru că nu ştia ce altceva să facă. Aşa se cuvenea – ştia asta – şi privea astfel lucrurile pentru că de multe ori în viaţă se trezise privind lucrurile de parcă le-ar fi văzut cu ochii lui Kate.

Îşi blestemă întristarea, deşi ştia că îl salvase de mai multe ori. Dar trebuia să lase gândurile despre Kate deoparte. Cel puţin pentru moment.

Începând din această zi, avea de gând să îşi petreacă dimineţile concentrându-se asupra jocului. După-amiaza, când Travis se întorcea de pe terenul de golf, aveau să lucreze la casa din copac. Iar noaptea se va concentra asupra lui Kate.

Îi era greu până şi să se gândească la toate lucrurile pe care avea să i le arate. Plăcerea pe care avea să i-o dăruiască. Dar asta era pentru mai târziu.

Travis, Kate şi casa din copac deveniseră o scuză pentru a nu face faţă problemelor. Îşi ieşise din mână la jocul de golf. Nu era capabil să ia o crosă fără să îl apuce transpiraţia. Avusese întotdeauna nervi de oţel. Dar acum

inima îi bubuia doar când se gândea că trebuia să joace în Campionatul PGA. Avea să dea greş chiar acum, când era, în sfârşit, considerat favoritul pentru câştigarea titlului?

Şi mai era şi fiul lui. Jesse nu ştia cu adevărat ce anume din copil îl îndemna să-i facă loc în viaţa lui. Oare pentru că băiatul era ceva ce crease el, chiar dacă fusese fără ştiinţă şi cu atât mai mult fără voie? Ceva dincolo de el însuşi, dincolo de totalul devotament faţă de sport care fusese viaţa lui?

Băiatul era naiv în atâtea feluri, deşi mult mai matur decât alţii pentru anii săi. Jesse nu ştia sigur ce ar fi trebuit să facă în legătură cu puştiul, dar ştia că avea nevoie să facă ceva, să îi dea ceva băiatului dincolo de amintirea unei case în copac pe care o construiseră împreună. Ceva care să dea încredere în sine, o încredere pe care el nu o avea.

Fără îndoială că Travis nu era fericit şi voia să renunţe la golf. Asta se întâmpla după ce băiatul îl implorase să îl înveţe. Ceva nu era în regulă şi Jesse intenţiona să afle ce anume.

Aşa că, în loc să facă dreapta şi să pornească spre clubul country ca să lucreze la lovituri, pentru că nu mai rămăsese mult timp până la Campionatul PGA, făcu stânga şi se îndreptă spre terenul de golf al lui Travis.

Jocul lui avea să mai aştepte.

Travis stătea cât mai departe de grup. Soarele bătea cu atâta putere încât nu mai era un petic de iarbă verde cât vedeai cu ochii. În faţa lui se întindea un câmp lung, tuns, cu mai multe rădăcini decât iarbă, de vreme ce pământul bătătorit şi compact nu mai lăsase plantele să crească.

Făcu un pas şi un vălătuc de prai se ridică în jurul pantofilor săi sport. Se simţea ca Pig Pen din vechile desene animate cu Charlie Brown, pe care mama lui le îndrăgise atât de mult, şi în acelaşi timp un proscris.

Ar fi renunţat cu totul la terenul de golf, dacă Jesse n-ar fi stat cu ochii pe el la venirea autobuzului. În dimineaţa aceea începuseră ca de obicei. Luaseră micul dejun – tatăl lui era obsedat să-l hrănească. Dar apoi nu mai lucraseră nimic la casa din copac. Ceea ce lui îi convenea pentru că nu se descurca prea bine cu uneltele. Deşi Jesse îi arătase de multe ori cum să le folosească, nu reuşea să se descurce. Odată aproape că îşi zdrobise degetul mare, dar Jesse întinsese mâna foarte repede şi apucase ciocanul la timp.

Travis se cutremură doar gândindu-se la potenţială durere.

Dar nici măcar asta nu se compara cu durerea reală pe care o resimţea când avea de-a face cu teroriştii de pe terenul de golf. Ar fi preferat să iasă cu Lena Lehman, care era cool, deşi era fată şi le ştia pe toate.

Într-o zi, se strecuraseră amândoi pe terenul de golf şi loviseră câteva mingi. Fusese chiar distractiv cu crosele. Şi, cu toate că nu era cel mai bun la jocul ăsta, o impresionase cu loviturile lui.

Dar apoi Jimmy şi aghiotantul lui, Walter, de la şcoala de golf îşi făcuseră apariţia şi nu fuseseră încântaţi să-l vadă. Ultimul lucru pe care îl dorea Travis era să fie pus într-o situaţie penibilă în faţa Lenei, aşa că îi spusese că trebuie să plece acasă şi fugiseră.

Pierdut în gândurile lui, îşi vârî mâinile în buzunarele jeanşilor şi speră ca antrenorul să uite să-l strige, îşi dădu seama de bucluc doar când era deja prea târziu.

— Hei, perversule! îl tachină Walter, împingându-l.

Jimmy nu scoase niciun cuvânt. Doar privea.

— Ah, salut! spuse Travis, ridicând mâna, apoi se întoarse cât putu de repede şi se îndreptă spre antrenor, care se afla în celălalt capăt al pistei, ajutând un jucător ghinionist să lovească.

Dar Walter şi Jimmy îl încercuiră pe Travis, blocând drumul. Singurul lucru pe care îl putea face Travis acum

era să plângă. Şi nu era tocmai un bebeluş.

— Unde te grăbeşti aşa, grăsanule?

Walter îl împinse către Jimmy, iar Jimmy îl îmbrânci înapoi.

— Avem de vorbit.

— De vorbit? întrebă Travis cu voce tremurândă.

Walter îl împinse spre gardul mărginit de tufişuri, iar braţele lui Travis se zgâriară.

— Stai dracului departe de Lena! E a mea.

— Oh…

Lena spusese că îi ura pe Jimmy şi pe Walter.

— Cum poate fi a ta, dacă nu te place?

Atunci fu împins cu putere. Dar, neavând unde să înainteze, nu se întâmplă decât că rămase fără aer când se izbi din nou de gard, cu mai multă putere. Travis îşi dădu seama prea târziu că nu ar fi trebuit să-i spună asta unui huligan.

— Stai departe de ea, nasolule, mârâi Walter.

Aerul îi trecu din nou prin trup, ameţindu-l. Se gândi că ar putea să vomite peste pantofii fiţoşi de golf ai lui Jimmy şi ai lui Walter.

— Nicio problemă, spuse el. Nu voi mai vorbi cu ea niciodată.

Ei îi râseră în faţă şi îl îmbrânciră din nou. Travis încercă să scape, dar îl aruncară la pământ şi sfârşi într-un nor de praf şi în pietriş.

— Eşti un bastard nenorocit, ţine minte, perversule! adăugă Walter.

Walter şi Jimmy râseră când auziră, dar brusc râsul lor se opri ca tăiat de ghilotină.

Travis observă apoi umbra, acoperind soarele texan arzător. Slavă Domnului, antrenorul venise să-l salveze de la o moarte sigură sau măcar de la pierderea câtorva dinţi.

— Ce se întâmplă aici?

Vocea îl făcu să îngheţe. Nu era antrenorul.

Travis ridică privirea şi simţi cum inima îi stă în loc.

Era suficient să se gândească la Lena văzând cum Jimmy şi Walter se iau de el, dar simţi că moare la gândul că tatăl său avea să-l vadă ca pe un prostănac plângăcios, tăvălit pe jos.

— Travis? întrebă Jesse, mijindu-şi ochii şi analizând situaţia. Ce se întâmplă?

Walter şi Jimmy făcură mare caz când îl ridicară şi îl scuturară, cuprinzându-l de umeri.

— Eşti în regulă, Travis? întrebară ei râzând fals. E bunul nostru prieten.

— Da, sunt în regulă. Serios.

Travis îi făcu semn lui Jesse să îl urmeze.

— Vino, cred că ar trebui să plecăm.

Băieţii nu avură nevoie de mai mult. Se răsuciră şi alergară spre jucătorii aliniaţi, care aruncau mingi de golf pe teren.

De abia când Walter şi Jimmy se strecurară la locurile lor, marcate cu crosele, Jesse îl privi pe Travis.

— Ce-a fost asta? îl întrebă.

— Nimic.

Jesse se gândi un minut. Travis nu-şi făcu griji că va continua discuţia. Nu o făcea niciodată. Folosirea unui cuvânt simplu precum *nimic* se dovedea un răspuns grozav când voia ca Jesse să-l lase în pace.

— Te bat băieţii ăia? De-asta nu-ţi place golful?

Mă rog, în trecut funcţionase.

Nu îi luă mai mult de o secundă să îşi dea seama că nu va scoate nimic de la puşti. Îşi aminti vânătaia de pe tâmpla lui Travis. Brusc, dorinţa băiatului de a renunţa la şcoala de golf căpătă o cu totul altă dimensiune.

Instinctul primar al lui Jesse era de a face orice pentru a îmbunătăţi situaţia lui Travis.

— O să discut cu antrenorul tău.

Travis deveni agitat şi făcu ochii mari.

— Nu! Te rog, nu! Nu e nimic de zis, serios.

Lui Jesse îi veni în minte propriul lui tată, felul în

care omul îl punea continuu în situaţii stânjenitoare. Ba râdea ca un tip amuzant şi zgomotos, ba privea mânios, cu o furie care îi poposea în ochi la cea mai mică provocare. Drept răspuns, Derek deveni precaut şi de un conservatorism de neclintit. Jesse ajunsese exact opusul fratelui său mai mare – nepăsător şi sălbatic în mod intenţionat – ceea ce făcuse cu plăcere. Dar nepăsarea şi sălbăticia, după cum avea să descopere, aveau consecinţe. Genul de consecinţe care stăteau acum în faţa lui, cu praf şi pietricele lipite de piele.

Jesse voia să facă lucrurile cum trebuie. Nu voia să-şi stânjenească propriul copil.

Propriul copil.

Cuvintele îl izbiră din nou.

— Zău, adăugă Travis. N-ai face decât să înrăutăţeşti lucrurile.

Jesse tăcu o secundă, apoi se aplecă într-un genunchi.

— Vreau să îmbunătăţesc lucrurile. Spune-mi de ce te bat.

Travis se strâmbă, privindu-l deznădăjduit.

— Chiar nu trebuie să faci pe tatăl. Nu eşti foarte bun la asta. Dar îţi mulţumesc.

Se îndreptă spre parcare.

Jesse nu avea de gând să cedeze atât de uşor.

— Travis, mă străduiesc. Dă-mi o şansă.

Acum Travis oftă şi îşi lăsă capul în jos.

— O să aranjez eu lucrurile pentru tine, T.

Aşa îl striga Kate pe Travis. Jesse nu voise niciodată mai mult decât să-i facă bine puştiului.

— Spune-mi ce se întâmplă.

Travis oftă din greu.

— Ei mă cred un fraier. Ştii, genul lui Xander din *Buffy.*

— Nu eşti un fraier, replică Jesse indignat.

Primi o pufnitură drept răspuns.

— Vorbesc serios. Eşti un puşti grozav. Tot ce ai de făcut este să fii tu însuţi şi să nu îţi faci griji.

— Fiind eu însumi intru în bucluc.

— Nici vorbă. Pun pariu că îi ocoleşti şi eşti emoţionat sau încerci prea din greu. Chiar eşti un puşti grozav. Şi nu trebuie să suporţi nicio mizerie din partea ăstora.

— Vrei să spui că ar trebui să ripostez? exclamă puştiul de doisprezece ani. Să mă bat cu pumnii?

Jesse nu îşi dădea seama dacă Travis era îngrozit sau i se părea cool. Nu că ar fi contat. Îşi putea doar imagina cum avea să reacţioneze Kate dacă îl vedea dându-i băiatului lecţii de bătaie. Deşi impulsul său iniţial fusese tocmai acesta.

— Nu. Fără bătaie.

Îşi stoarse creierul să găsească o alternativă.

— Dar trebuie să îi înfrunţi.

Iată un plan folositor, îşi spuse Jesse cu dispreţ.

— Ţie îţi e uşor să vorbeşti. Tu eşti cool. Şi porţi haine cool.

— Nu sunt atât de cool, recunoscu Jesse. Sunt doar un puşti în haine de adult. Întreab-o pe Kate.

Travis zâmbi într-un sfârşit, pufnind chiar în râs.

— Da, tu o scoţi din minţi.

— Poate doar puţin.

O altă pufnitură.

— Cred că o scoţi din minţi bine de tot.

— Bine, am prins ideea, se strâmbă el. Dar cred că se dă pe brazdă.

Brusc, zâmbiră amândoi, gândul la Kate limpezindu-le amândurora mintea.

— Haide, lasă-mă să discut cu antrenorul. Apoi vedem noi cum să ne ocupăm de colegii tăi.

Jesse se îndreptă spre celălalt capăt al terenului, iar Gary Peters îl observă imediat.

— Jesse Chapman! strigă mătăhălosul antrenor.

— Salut, Gary.

Dădură mâna.

— Speram să treci pe aici cândva, spuse Gary.

Jesse se întoarse spre Travis.

— Du-te şi ia-ţi crosele, T.

În clipa în care se îndepărtă, adâncindu-şi picioarele în praf, Jesse se concentră din nou asupra antrenorului.

— Voiam să discut cu tine despre Travis.

— E un băiat bun.

— Ştiu, dar când am venit aici, acum câteva minute, era îmbrâncit de nişte băieţi.

Gary oftă.

— Am încercat să stau cu ochii pe el, dar ştii cum este cu un copil ca Travis.

Ochii lui Jesse se îngustară.

— Nu, nu ştiu.

Peters se fâţâi de pe un picior pe altul.

— După cum am spus, e băiat bun, dar i-a fost greu să se adapteze. E cam ciudat. Aş vrea să fac mai multe. Travis ar putea fi un jucător de golf bunicel. La aruncarea scurtă este al naibii de bun şi loveşte mai bine decât oricine din clasă. Recunosc asta. La naiba, dacă programele de sport ar avea nişte bani de cheltuit, aş avea un asistent şi nu aş mai fi singur, nevoit să supraveghez douăzeci şi cinci de puşti în linie. Ne trebuie bani. Atunci aş putea să fac ceva cu un puşti ca Travis. Şi la fel este în tot oraşul.

Mai vorbiră o vreme. Apoi, când el şi Travis plecară, Jesse îşi dădu seama de unde să înceapă să-şi ajute fiul.

Sâmbătă dimineaţă, la prima oră, Jesse intră în casa lui Kate cu paşi mari, ca un sergent, trezind pe toată lumea ca să-şi poată expune noul plan.

— Mergem la cumpărături? întrebară Travis şi Kate la unison.

— Ai nevoie de haine noi, îi spuse Jesse puştiului.

La zece fix, plecară la Sunland Park Mall. Mergând

din magazin în magazin, Kate sorbea dintr-o ceaşcă de cafea. Dar, cu sau fără cafea, îşi dădură seama imediat că niciunul dintre ei nu ştia ce însemnau haine cool pentru un adolescent. Din fericire, exista un vânzător priceput la raionul de haine pentru adolescenţi.

Când terminară, Kate nu spuse că Travis arăta ca un golan de la oraş, cu turul pantalonilor lăsat până la genunchi. Nu văzuse niciodată băiatul atât de bucuros ca acum, în jeanşii lălâi şi în tenişii gigantici Nike, nu adidaşi, cum le spusese ea din greşeală. Jesse părea la fel de fericit ca şi fiul său.

În haine noi, Travis mergea agale sau păşea ţanţoş în jurul magazinelor. Pe drumul spre casă, se opriră la supermarket. Jesse anunţase pe drum că avea să gătească la cină. În parcare, când Jeepul fu încărcat cu alimente şi haine cool, orice urmă de întunecare ce fusese în ochii lui Jesse când sosise acasă de la terenul de golf al lui Travis dispăruse.

După ce puse mâncarea deoparte, Kate merse la casa de oaspeţi ca să discute cu Jesse. În clipa în care intră pe uşă, îşi simţi palmele umede. Indiferent de câte ori îl vedea, Jesse avea acest efect asupra ei.

— Te-ai purtat minunat cu Travis astăzi, spuse ea cu sinceritate, privindu-i buzele.

El zâmbi strâmb. Părul îi cădea în faţă, făcându-l să arate ca un şcolar zăpăcit.

— Tu ai fost grozavă. Mulţumesc pentru că ai venit cu noi.

Făcu un pas spre ea, întinzând braţul. Dar mâna i se opri când auziră uşa din spate trântindu-se.

— Bună! strigă Travis intrând în goană.

Apoi se opri.

— Jesse? Kate?

Ea clipi şi se dădu înapoi. Obrajii îi erau roşii. Se simţea vinovată şi stânjenită gândindu-se la ce voise să facă. Să îl lase să o atingă. Să îl atingă la rândul ei.

După ce îi privi o secundă, băiatul zâmbi şi dădu din cap atotştiutor.

— Ţi-a arătat crosa aia a lui?

Kate simţi că îi vine să leşine. Sprâncenele lui Jesse se uniră. Ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, Travis merse direct spre crosa cu pricina şi luă o mână de mingi. Pentru prima dată, ea observă traseul de golf din jurul casei de oaspeţi.

— Ia priviţi, anunţă Travis.

Apoi începu să lovească mingi spre o conservă de supă, de multe ori, cu o acurateţe uluitoare.

— Am exersat.

Jesse rămăsese în picioare, un zâmbet ivindu-se într-un colţ al gurii.

— Se vede, spuse el.

Kate se simţi extrem de uşurată când Jesse şi Travis îndreptară traseul creat din conserve şi ambalaje. Travis nu se referise la emisiunea ei cu obiecte sexuale.

După ce jucară de câteva ori, Jesse sugeră o partidă de înot. Travis fu încântat, dar Kate nu era nici pe departe la fel de entuziastă. Nu partea cu înotatul o deranja – deşi nu-şi amintea când se aventurase ultima oară în piscină –, ci mai degrabă ideea de a-şi pune costum de baie. După episodul cu Cowboy Bob, jurase că nu-şi va mai pune greutăţi pentru glezne.

Dar curând se trezi că-şi pune un costum dintr-o piesă, pe care îl avea de pe vremurile când se gândea că se va menţine în formă înotând. Când ieşi din casă, cu un prosop în jurul brâului, prins bine la subţiori, Jesse fluieră.

Kate se înroşi. Travis comentă:

— Iar arată aşa.

— Aşa cum? întrebă ea.

Jesse scutură rapid din cap. Dar Travis răspunse oricum.

— Ca atunci când ai făcut interviul cu pisica.

Jesse gemu. Kate s-ar fi întors în casă, dar el o prinse

şi o întoarse din drum, chiar când Travis se arunca în apă.

— Ups! exclamă Jesse, în timp ce ea stătea acolo plină de apă.

Totuşi, pe faţa lui nu era pic de remuşcare. Şi chiar mai puţin atunci când o aruncă în piscină.

— Presupun că a fost un alt accident, spuse ea când scoase capul să ia o gură de aer.

— Nu, de data asta a fost cu intenţie.

Restul după-amiezii, înotară şi se jucară. La cină, Jesse şi Travis pregătiră totul. Râseră şi glumiră, iar Kate simţi un fior lăuntric, pe care nu dorea să-l analizeze, atunci când el întinse mâna peste masă şi îl ciufuli pe Travis.

Petrecură o zi idilică, cel puţin până mai târziu, când Kate îşi dădu seama că în orele cât stătuse afară îşi arsese pielea.

— Au, au, au! gemu ea când ieşi din cadă.

Ca să se usuce, mai mult se tamponă, căci fiecare atingere o făcea să se strâmbe de durere. Punându-şi un halat uşor peste cămaşa de noapte din bumbac, merse să vadă ce făcea Travis. Băiatul dormea adânc. Cearşafurile şi cuverturile erau pe jumătate date deoparte, pe jumătate strânse în jurul gleznelor. Pijamaua cu Spiderman era prea mică şi prea veche, dar ea îşi dădu seama că era vorba despre ceva la care băiatul încă nu se îndura să renunţe.

Intră în cameră ca să îndrepte cuverturile. Îl adora pe băiat, dar ştia că nu este bine să se ataşeze prea mult. Avea să plece peste câteva săptămâni. Oare avea să plece şi Jesse atunci?

Gândul îi veni pe neaşteptate.

Scoasă din minţi, apelă la sistemul ei de apărare. El avea să plece. Nu va rămâne. Îşi spuse că trebuie să nu uite asta.

Închizând uşa, merse în bucătărie. În jeanşi şi un tricou, Jesse stătea lângă bufet, privind în curtea întunecată. Ea nu făcu niciun zgomot. Pur şi simplu

rămase aşa o vreme, privindu-l, admirându-l.

După un timp, el se întoarse. Nu spuse nimic văzând-o, doar se sprijini cu spatele de chiuvetă, cu mâinile la spate, prinse de margine. Privirea i se înceţoşă şi deveni senzuală când o studie de sus până jos.

— E târziu, până şi pentru tine, spuse el cu o voce răguşită şi sexy.

— Nu e chiar atât de târziu.

Ceasul din hol anunţă ora exactă. Era două noaptea.

— Poate un pic.

Împingându-se în chiuvetă, Jesse se îndreptă spre ea. Inima ei se opri, după care începu să bubuie. Pulsul îi crescu, palmele i se umeziră şi fu recunoscătoare că purta mai mult decât cămaşa de noapte.

Nu putu să îi spună să rămână acolo unde era, după cum nu putea nici să fugă. El nu se opri decât când ajunse în faţa ei, privirea oprindu-i-se asupra buzelor ei, apoi coborând.

Sfârcurile i se întăriră drept răspuns la privirea lui, încordate şi arzând de dorinţa ca el să-şi treacă palmele peste ele, aşa cum mai făcuse.

Întinzând mâna, o atinse, vârfurile degetelor alunecându-i pe gât, apoi pe braţe, ceea ce o făcu să-şi amintească de ce nu era în pat.

— Au!

— Ce s-a întâmplat?

— Nimic.

— Ah, alte *nimicuri.* Ai învăţat asta de la Travis?

Deşi nu voia, Kate zâmbi.

— Bine, dacă vrei să ştii, m-a ars soarele.

El făcu un pas în spate, nu departe, dar suficient cât ea să poată respira. Cel puţin până când el începu să tragă de marginile halatului.

— Ce faci? întrebă ea pe un ton strident.

— Îţi scot halatul.

16

— Halatul? se bâlbâi ea.

El răspunse trăgând de material, scoţând la iveală pielea albă, strălucitoare, care se unduia ca o panglică printre porţiunile roşii, arse de soare, care o dureau.

— E prea cald pentru halat.

El simţi fiorul de dorinţă care o străbătu, văzu cum în ochii ei căprui trecu un fulger de foc verde. Respiraţia ei se opri şi apoi deveni sacadată. Instinctiv, încercă să se acopere când el îşi trecu degetul peste pielea albă, delicată, nearsă de soare, mâna coborând până când ajunse la rotunjimea sânilor, ascunşi în siguranţă sub cămaşa de noapte pretenţioasă.

Era frumoasă, inocentă, vulnerabilă. Cu fiecare zi care trecea, o dorea mai mult. Trupul lui ardea de dorinţa de a-l găsi pe al ei. Dar îşi dădu seama că voia ca ea să aibă încredere în el. Simţi o hotărâre aproape de nerecunoscut de a avea răbdare, de a o curta.

Gândul acesta îi aduse în trup o plăcere lacomă. Fusese întotdeauna un bărbat care luase ceea ce voise, atunci când voise. Dar, în cazul lui Kate, voia să o conducă într-un loc unde putea cu adevărat să-şi accepte propria dorinţă. Pentru că ba voia să fie liberă şi modernă, ba ieşeau la iveală anii îndelungaţi în care fusese responsabilă.

Era o luptă pentru ea. El îşi dădea seama de asta. Şi avea să o conducă încet spre ceea ce era convins că erau destinaţi să împărtăşească. Pasiunea, trupurile lor.

— Lasă-mă să-ţi văd arsura.

Îi luă mâna, trecându-şi cu blândeţe degetele peste încheietura ei.

— Arsura? bâigui ea, strângându-şi halatul din nou.

El îi zâmbi.

— Da, arsura. Atât.

Ea îşi muşcă buzele, dar nu protestă când el îi smuci mâinile şi, după o secundă, ea le dădu drumul. Era un mic gest de încredere. El simţi că avea să-i explodeze pieptul de mândrie. Era uimitor ce reuşea să-i facă şi cum putea să-i şteargă orice altceva din minte.

O simţi tremurând când îi scoase din nou halatul, dar nu era frică şi mândria lui crescu.

Pielea ei era o combinaţie de alb ca perla, fără cusur şi roşu ca racul.

— Am văzut şi mai rău decât atât, dar sunt convins că doare. Am nişte unguent care va ajuta.

Grijuliu cu arsura, îi încheie halatul, apoi o duse pe uşa din spate şi traversară pontonul spre casa de oaspeţi.

Înăuntru, ea ţinu să rămână în micul living, iar el îi dădu drumul şi merse mai departe în baie. Ea rămase cu halatul strâns bine şi braţele încrucişate. Îl auzi cotrobăind prin dulap.

— Unde eşti? o strigă el.

— Mă gândeam că poţi aduce aici orice ai de adus.

— Nu am de gând să sar pe tine, Kate.

Kate se strâmbă.

— O, ce vorbe dulci îmi spui!

Când intră în baie, el nu îi răspunse, începu doar să dea jos halatul. Din obişnuinţă, mâna îi sări să-l încheie.

— Îl închei eu, spuse.

După o secundă, el îi întinse tubul de plastic, cedând.

— Bine.

Kate îşi dădea seama că el încerca să o ajute, dar, în acelaşi timp, îi arăta că era dispus să se ia după ritmul ei, de parcă nu ar fi avut nicio îndoială că vor face dragoste.

Ceea ce o înfurie, dar o şi excită. Indiferent dacă el rămânea sau pleca, ea se întreba tot mai mult ce îşi dorea. Să îşi dea o şansă? Să aleagă siguranţa? Să poarte precauţia şi virtutea ca pe o medalie de onoare?

Nu ştia.

Luă unguentul, se gândi o clipă, apoi părăsi casa de oaspeţi, dar numai pentru a se întoarce cinci minute mai târziu. El nu se mişcase din loc.

— Da? întrebă Jesse.

Avea părul negru dat pe spate, iar în ochi avea o strălucire de animal de pradă, cu greu mascată de o răbdare binevoitoare.

— Nu pot să o pun.

Deşi se străduise din răsputeri. Dar încercările ei nu avuseseră prea mult succes, căci îi era imposibil să ajungă la spate fără să-şi întindă pielea arsă de soare, ceea ce o făcea să ţipe de durere.

— Te ajut cu plăcere.

Zâmbetul lui se transformă într-un rânjet aţâţător.

Kate dădu ochii peste cap, deşi era mai uşor să-şi clarifice sentimentele pentru el atunci când o tachina decât atunci când privirea lui întunecată se înflăcăra atât de tare încât îşi simţea sufletul la gură şi nu reuşea să respire.

Jesse chicoti, îi scoase halatul înainte ca ea să-şi dea seama ce făcea şi îl puse deoparte.

Orice urmă de umor se topi. Deveni conştientă de cămaşa de noapte subţire pe care o purta. El o privi cu uimire. Îngrijorarea începu să lase locul fierbinţelii, plăcerii îndrăzneţe, trădătoare.

El o întoarse cu spatele. Kate tremura aşteptând. Apoi, el nu făcu decât să-i ungă umerii cu loţiunea densă, asemenea unui profesionist plin de calm. Dar până şi asta

era senzaţional.

Un geamăt – micuţ, îşi spuse ea – îi scăpă printre buze. Jesse murmură fără să scoată un cuvânt, alunecându-i palmele peste pielea ei şi trăgându-i bretelele în jos.

Ea dădu din umeri.

— Încă puţin în stânga.

De data asta, scoase un chicotit amestecat cu senzualitatea atingerii lui. Dar Kate se gândi că o fată are nevoie de un pic de atenţie din când în când şi, sub pretextul unui masaj pentru piele arsă de soare, nu putea să facă rău, nu? Se linişti pe jumătate. În clipa în care se ajungea la altceva, avea să oprească lucrurile.

Totuşi începu să se întrebe tot mai mult de ce se gândise că regula ei „fără sex” era o idee atât de bună. Era de ajuns ca el să o privească şi se topea, iar un dans ciudat staccato începea să bată în pieptul ei.

Începând de la umeri, mâinile lui alunecară în sus, apoi în jos, apăsat. Dar a doua oară când porniră în sus, palmele nu i se opriră. Trupul ei începu să vibreze când vârfurile degetelor lui unseră claviculele.

— De când n-ai mai făcut sex? întrebă el.

Surpriza o cutremură şi încercă să pară iritată.

— În primul rând, asta nu e treaba ta. Şi, în al doilea rând, nu a trecut chiar atâta vreme.

— Nu te cred. Cred că a trecut multă vreme… dacă ai făcut-o vreodată.

Ea îşi ridică bărbia sfidător.

— Dă-mă în judecată. Nu voi fi mama mea.

Cuvintele îi ieşiră brusc, părând a veni de nicăieri. Se crispa.

Mâinile lui puternice se opriră, apoi se ridicară şi îi strânseră umerii uşor, trăgând-o spre el, respirându-i în ceafă.

— Nu ai fost niciodată ca mama ta, Kate. Nu ai putea fi.

Ea se întoarse cu faţa spre el, cămaşa alunecându-i când bretelele subţiri coborâră şi mai mult pe braţe.

— Serios?

Nu-şi putea explica de ce se simţea insultată. Ca întotdeauna, atunci când era în preajma lui, se simţea ca înţepată de săgeata raţiunii şi a dorinţei. Nimic nu mai părea alb sau negru. Prea mult gri, făcând-o să oscileze de la o nevoie la alta. Nu voia să fie ca mama ei, încurcându-se cu bărbaţi până când nu mai rămăsese din ea decât un nod răsucit pe podea. Dar erau alte momente, ca acum, când Kate dorea să pară pasională şi extrem de dezirabilă. Însă ştia, de asemenea, că sentimentele ei erau mai mult decât atât. Mai profunde.

— Ştiu că nimeni nu m-ar putea confunda cu mama, pentru că ea este atât de vibrantă şi de frumoasă, încât bărbaţii nu pot să nu se îndrăgostească de ea. E ca o flacără luminoasă care atrage oamenii, în special bărbaţii.

Kate ştia că era ridicolă, copilăroasă chiar, dar nu se putea abţine.

Privirea lui ardea, iar fălcile i se încleştară când îi privi trupul. Îi înclină bărbia, forţând-o să-i întâlnească privirea. Era atât de înalt, de impunător, iar ea îşi ridică privirea spre el şi îi văzu intensitatea emoţiilor.

— Ai înţeles greşit, Kate. Nu ai putea fi niciodată ca mama ta nu pentru că nu eşti plină de pasiune, ci pentru că Mary Beth a fost întotdeauna egoistă. Ea se foloseşte de bărbaţi pentru a-şi îndrepta viaţa. Şi când pasiunea păleşte şi lumea reală se instalează, trece la următorul biet suflet nevinovat, pentru o nouă doză de pasiune care să alunge realitatea. Tu, Katherine Bloom, ai privit întotdeauna adevărul în faţă, indiferent cât de greu a fost. Te-am admirat întotdeauna pentru asta.

Ea îşi muşcă buza. Cuvintele lui o atingeau profund, dar o şi frustrau.

— Poate că m-am săturat de admiraţia oamenilor, afirmă ea. Poate că vreau doar să mă simt vie şi eu, fără să

îmi fac griji pentru ce se va întâmpla sau pentru ce va aduce viitorul. Dar ori de câte ori încerc să cedez, mă gândesc la mama. Ba încerc să fiu sălbatică, ba nu suport să aud cuvântul *pisicuţă* ca referire la o simplă pisică fără să mă înroşesc toată de ruşine. Atunci, ca să arăt că nu sunt mironosiţa care m-am dovedit a fi, trec în extrema cealaltă, purtându-mă ca o posedată, aşa cum am făcut în emisiunea cu obiectele sexuale. E un cerc vicios. Sunt responsabilă ca să nu fiu ca mama, dar apoi mă pedepsesc pentru că trebuie să fiu atât de responsabilă tot timpul. În noaptea în care ţi-am cerut să faci dragoste cu mine, am vrut să mă simt liberă şi sălbatică. Brusc, am simţit nevoia asta copleşitoare de a uita totul şi de a mă simţi *sexy.* De a deveni deodată sexy.

Îşi scuturră capul, atât i se părea totul de ridicol. Pufni.

— Dar apoi mintea mea o ia invers şi nu pot merge până la capăt.

Degetul lui îi alunecă pe bărbie, până la pulsul care zvâcnea în dreptul gâtului.

— Eşti sexy, Kate. Nu deodată, după ce îţi pui o fustă scurtă sau pentru că îmi ceri să fac dragoste cu tine. Eşti sexy de ani buni, sexy fără cusur. La naiba, erai sexy până şi când strângeai albumul ăla la piept, cu ceainicul pe masă, lângă tine. Erai fierbinte şi frumoasă, dar nu mi-am permis să te văd aşa.

Ochii lor se întâlniră şi se priviră lung. Kate respira sacadat. Îi trecu prin minte că Jesse ar putea să o tragă spre el, să o strângă la piept, iar buzele lor să se încline, unindu-se înfometate. Dar nimic din toate astea nu se întâmplă. Niciun moment de pasiune copleşitoare, niciun pic de muzică urcând spre crescendo în fundal.

— Acum lasă-mă să văd mai bine arsura aia, spuse el.

Dezamăgirea o făcu să ofteze. Ea se gândea la melodii pasionale, iar el se gândea la medicină.

Dar el îşi strecură cu grijă degetele sub bretele,

coborându-le şi mai mult, scoţându-i sânii la iveală.

Oftatul ei se opri în gât, iar inima începu să-i bubuie. Încercă să răspundă privirii lui arzătoare cu o atitudine prietenoasă.

El îi dădu jos cămaşa de noapte cu o încetineală infinită, până când se adună în jurul gleznelor ei. Flacăra din ochii lui strălucea, apoi buzele i se înclinară.

Aceasta este şansa ta să fii sexy.

Cuvintele îi trecură în goană prin cap. Dar nu era vorba despre a fi deodată sexy, nici măcar revoltător de sexy aşa cum fusese în emisiunea cu obiectele sexuale. Ci cu adevărat sexy, într-un fel care, în sfârşit, era autentic. Putea fi puternică. Putea fi încrezătoare.

Ca un obicei prost, stânjeneala îşi făcu loc atunci când el o privi.

— Ce este? întrebă ea agitată când el rămase cu ochii la ea.

— Chiloţei noi?

Bikini cu trandafiraşi roz pe margine.

O încredere nouă, puternică o străbătu când el o întoarse şi o strânse cu spatele de pieptul lui. Îşi trecu palmele peste mijlocul ei gol, oprindu-se chiar sub sâni, înainte să coboare din nou, făcând-o să tremure de dorinţă.

— Şi ojă asortată, îi murmură el la ureche. Îmi place.

Apoi îşi trecu palma peste curba abdomenului ei, lipindu-se şi mai mult de ea, dovada dorinţei lui apăsându-i cu forţă spatele.

— Simţi? şopti el răguşit. Simţi cât de mult te doresc?

Ea rămase fără grai când degetele lui trecură peste marginea chiloţilor ei. Cu un geamăt, Jesse îşi scoase tricoul peste cap, dintr-o singură smucitură, apoi o trase spre el din nou.

Sărutând-o uşor de-a lungul gâtului, îi cuprinse sânii, ridicându-i. Kate gemu când el nu o lăsă să se întoarcă. Jesse îi strânse uşor sfârcurile între degete. Ea se simţea în flăcări, arzând de dorinţa a ceva ce nu putea numi. Dar

în adâncul ei ştia că asta lipsise din viaţa ei. Sexul şi dorinţa. Pasiunea.

Nu, înţelese Kate. Jesse lipsise din viaţa ei.

Era o nebunie. Doi oameni atraşi unul de altul în ciuda faptului că ea îl dorea cu totul, iar el dorea distanţă.

Nu ştia de ce voia el să rămână la distanţă, de ce avea nevoie de un zid sigur clădit în jurul său. Se simţea confortabil atunci când avea control, când tachina şi când se juca. Dar, în cele din urmă, zâmbetele lui ascundeau ceva mai profund decât înţelegea ea. Dar poate ea reuşea să străpungă armura aceea puternică. Poate că, rămânând cu ea în loc să părăsească oraşul sau plecând la un hotel, ar fi vrut ca ea să încerce.

Gândul o umplu de speranţă şi de încântare. Când braţul lui îi trecu peste claviculă, ţinând-o strâns, cu o mână cuprinzându-i sânul, apăsându-l şi ridicându-l, se aplecă şi se apăsă cu spatele de el. Pielea ei era fierbinte, dar nu de la soare. Şi când degetele lui se strecurară sub elasticul chiloţilor, trupul i se cutremură.

Jesse îi îndepărtă picioarele. Kate se supuse doritoare, gemând când degetele lui îi găsiră unduirile dintre picioare. Cu vârful unui deget, o desfăcu.

Copleşită de senzaţii, gura ei se deschise şi scoase un *ah.*

— Eşti udă, îi şopti el la ureche.

Degetul lui mângâie marginile sensibile. Ea scoase un sunet incoerent.

— Eşti fierbinte, adăugă el. Eşti nespus de pasională.

O mângâia şi o aţâţa, dar degetul lui nu o pătrunse.

O întoarse cu faţa spre el, ochii lui întunecându-se de satisfacţie. Îi cuprinse umerii cu mâinile, trăgând-o spre el.

O apucă fierbinţeala şi inspiră când el îşi înclină capul să o sărute. Era ca şi cum ar fi aspirat-o în el, buzele lui sugându-le pe ale ei, muşcând-o uşor cu dinţii. S-ar fi putut pierde în sărutul acela simplu pentru totdeauna.

Când o luă de mână şi o trase spre dormitor, ea îl

urmă. Inima îi bătea puternic în aşteptare, dar el nu se îndrepta spre dormitor. O trase după el în baie şi închise uşa cu o lovitură de picior. Când se aplecă şi dădu drumul apei să curgă în cadă, tot nu îi dădu drumul.

— O baie? întrebă ea.

— O baie, răspunse el.

Cotrobăi prin dulapul plin de lucruri pe care ea le păstra pentru invitaţi. Sticla din plastic cu ulei de baie cu Vitamina E era nedesfăcută, ceea ce arăta câţi oaspeţi avusese.

Jesse turnă ulei în apă.

— O să-ţi facă bine la arsură.

Ah, din nou arsura. Deşi nu ştia cum avea să o ajute o baie după unguentul aplicat deja. Dar cine era ea să se lamenteze? se gândi, pulsul sângelui din vene bubuindu-i în urechi.

Când îi cuprinse cu degetele marginea chiloţilor, îl lăsă, închizând ochii şi expirând, în timp ce el o dezbrăca.

El nu făcu nimic o vreme şi, când Kate deschise ochii, îl văzu îngenunchind în faţa ei, ca un cavaler superb.

— Eşti frumoasă, spuse el.

Nu mai era şarmantul jucător de golf. Era un bărbat extraordinar în ochii căruia se citea dorinţa. Apoi se aplecă şi îşi lipi buzele de unduirile dintre picioarele ei. Instinctiv, Kate gemu.

— Să nu te simţi niciodată stânjenită în faţa mea, îi porunci el ridicându-se şi trecând cu limba de-a lungul trupului ei.

Ea savură fiecare atingere. Când se ridică în picioare în faţa ei, Kate i se topi în braţe.

Ezitând, îl sărută. Îi simţi şi îi auzi geamătul când îşi trecu mâinile peste contururile sculpturale ale trupului său, palmele admirând muşchii bine definiţi ai spatelui său. Pentru câteva clipe incredibile, el o lăsă să deţină controlul. Îl atinse şi îl sărută, explorând în voie.

Apoi, brusc, bărbatul acesta puternic nu mai rezistă.

— Ai grijă, Kate, spuse el, cu vocea răguşită. Dacă mâinile tale mai coboară, o să te trezeşti în patul meu, pe spate, iar eu o să mă strecor în tine.

Kate îşi dădu seama în clipa aceea, că, dacă ar fi încercat, ea nu ar fi spus nu. Regula ei „fără sex" dispăruse în cele din urmă. Şi, brusc, se simţi sălbatică şi liberă.

El o duse spre cadă, ţinându-i braţul cu putere, ca să nu alunece în apa uleioasă. Apa era caldă şi blândă cu pielea ei. Se lăsă pe spate. Oftă de plăcere şi îşi închise ochii, scufundându-se până când apa îi ajunse la bărbie.

Îşi ridică privirea spre el, lângă cadă. Înalt, cu pieptul gol, jeanşii lăsaţi în jos şi nasturele de sus desfăcut. Putea zări un pic din zona aceea unde soarele nu îi colorase pielea, fâşia îngustă de păr care îi cobora pe abdomen şi dispărea.

— Eşti uimitor, murmură ea.

El zâmbi cu un colţ al gurii şi se aşeză pe podea lângă ea. Ea îl văzu cum o priveşte, pumnul lui odihnindu-se pe genunchiul îndoit, iar bărbia sprijinindu-se în pumn. Apoi zâmbetul îi dispăru şi îşi vârî mâna în apă.

Anticiparea îi străbătu trupul, amestecată cu un început de emoţie.

— Jesse?

— Şşş, şopti el, vârându-şi palma în apă, apoi trecând încet peste un sân şi peste celălalt, întărindu-i sfârcurile.

În mod clar, intenţia lui nu era ca ea să se relaxeze. Dovada veni atunci când mâna lui dispăru mai adânc, de-a lungul curbei abdomenului ei, apoi încă şi mai jos, înainte de a-i desface coapsele din nou.

De data aceasta nu se opri. O atinse intim, încercuind-o cu blândeţe.

— Da, murmură el, desfăcându-i coapsele un pic mai mult, înainte de a strecura un deget alunecos, uşor întărit, în interiorul ei. Kate gemu.

Invazia era fierbinte şi ameţitoare.

— Eşti încordată. Relaxează-te, o îndrumă el cu

tandreţe. Desfă picioarele pentru mine, scumpo.

Ea voia, deşi mintea îi şoptea să se oprească. El o mângâie din nou, iar creierul ei îşi pierdu controlul, trupul ei trecând peste orice îngrijorare.

Ea gemu într-un fel care îl făcu să se oprească. Ceea ce nu o făcu decât să geamă şi mai tare.

— Este prea mult? întrebă el, lăsându-şi degetul să alunece încet.

— Da, scânci ea.

Dar când el dădu să scoată mâna, ea se împotrivi. Incapabilă să se lupte cu dorinţa, nu îi mai păsa să se poarte cuviincios. Asta voia, avea o nevoie primordială, dincolo de cuvinte.

Chicotitul lui grav era plin de satisfacţie arogantă, dar ei nu îi mai păsa nici de asta. Şi când el strecură un al doilea deget în ea, tare şi adânc, se cutremură de plăcere.

Nu se putu abţine şi îşi arcui fără ruşine coapsele înspre el. Degetele lui descriau cercuri şi atingerea asta o aţâţa.

Trupul ei tânjea după ceea ce voia el să-i dea.

— Aşa, Kate.

Trupul ei strălucea de dorinţă, iar pleoapele închise îi tremurau.

— Aşa, şopti el, mângâind-o îndrăzneţ, scoţând degetele până când vârful atinse cel mai sensibil loc, încercuindu-l, apoi scufundându-se din nou adânc.

— Ridică-ţi genunchii, te rog, o învăţă el, pe un ton grav şi pasional.

Când Kate îl privi din nou, expresia lui era plină de emoţie.

— Deschide-te pentru mine, Kate.

Inima ei bătea cu putere. Încet, ţinându-şi respiraţia, făcu aşa cum îi ceruse el. Îşi ridică genunchii până când gleznele îi ajunseră pe marginea căzii, oferindu-se. El îi studie din nou faţa, apoi îi desfăcu şi mai mult picioarele, aplecându-se şi sărutându-i genunchiul ud.

— Da, iubito, aşa.

Un fior fierbinte o străbătu când el trase dopul, lăsând apa să curgă, apoi îşi strecură mâna între coapsele ei, în profunzimea ei. Palma lui trecu peste o coapsă, apoi îi cuprinse pentru o secundă miezul şi trecu la cealaltă coapsă. Apa se scurgea, coborând încet, înnebunitor, scăzând în jurul ei.

Se simţea de parcă apa ar fi lins-o. Apoi, mâna lui, strecurându-se tot mai jos, o desfăcu şi îşi adânci din nou degetul.

Atitudinea şi raţiunea dispărură. Kate nu voia decât mai mult din ceea ce îi dădea el. Când se gândea că ceva mai plăcut nu poate exista, el strecură un al doilea deget în ea. Ea se agită, căutând ceva despre care ştia, dar nu experimentase niciodată.

Degetele lui pătrunseră mai adânc, mângâind-o prelung şi încet. Degetul gros îi găsi expert punctul sensibil. Simţind nevoia să se ţină de ceva, ea îşi ridică mâinile, apucând marginile de porţelan şi refuză să se gândească la faptul că îşi desfăcuse şi mai mult coapsele, ca să i se ofere şi mai mult lui.

— Da, murmură el, mângâind-o mai repede, aducând-o tot mai aproape de ceea ce voia ea.

Tonul lui era atât de tandru, orice notă dominantă de aroganţă masculină fiind înlocuită de uimire. Ea se simţea mult mai sexy şi cu totul altfel faţă de încercările de dinainte.

Simţi nevoia să se dezlănţuie. Era vag conştientă că îşi rostogolea capul dintr-o parte în alta, auzea vag respiraţia lui puternică, plină de dorinţă. Voia să întindă braţele spre el, să-l atingă, dar când încercă, el o ţintui în loc atingând-o.

— Încă puţin, şopti el. Dă-ţi drumul.

Iar ea făcu întocmai, împingându-şi pelvisul înspre degetele lui alunecoase. Şi când ele se apropiară tandru de clitorisul ei, lumea explodă, cutremurând-o ca un fulger.

Albastru şi electric. Intens şi copleşitor.

El îi cuprinse muntele cu palma, ajutând-o să treacă prin şocul senzaţiei. Întregul ei trup era tensionat.

De abia când orgasmul explodă în ea simţi toată încordarea evaporându-se. Următorul lucru de care deveni conştientă fu că Jesse o scosese din cadă, cuibărită la pieptul lui, scoţând-o din baie şi aşezând-o pe pat, ca pe un dar preţios.

Văzu în ochii lui satisfacţia imensă că o putuse face să simtă cu atâta intensitate. Nu mai cedase niciodată complet până atunci. Dar acum era cu bărbatul la care visase întreaga viaţă. Nu îi păsa de bine şi de rău. Înţelesese că putea atinge, simţi, îşi putea da frâu liber pasiunii, iar el nu avea să o dispreţuiască. Brusc îşi dădu seama că acest bărbat o lăsa să renunţe la inhibiţii şi nu o va face să se simtă vinovată după aceea.

Atunci îşi dădu seama că ştia ce voia… Să-l facă să simtă aceeaşi nevoie profundă pe care o simţea ea ori de câte ori el o atingea. El se ascunsese întotdeauna în spatele autocontrolului ca sub o platoşă de fier, puternic şi copleşitor. Chiar şi după afirmaţia lui îndrăzneaţă că aveau să facă dragoste, păstrase o distanţă sigură între ei. Iar ea se săturase.

Surprinzându-l, se ridică în picioare în faţa lui. Privirea lui deveni îngrijorată, de parcă ar fi simţit schimbarea din ea.

— Ce este? întrebă el.

Ea nu îi răspunse. Cu inima bătându-i puternic, îi desfăcu ceilalţi nasturi de la jeanşi.

— Kate, ce faci?

Kate ştia că nu simţise niciodată dorinţa unui bărbat înainte, dar acum înţelesese că avea nevoie să-şi împărtăşească iubirea pentru el. Mai încercase înainte, dar el o respinsese întotdeauna. Nu avea de gând să îl lase să o respingă din nou. Pentru că îl iubea… Nu pentru că era băiatul pe care îl preţuise de mică. Ci pentru că el

devenise un bărbat bun şi tandru, doar că-şi ţinea această bunătate ascunsă sub o faţă şarmantă de băiat sălbatic.

El râsese batjocoritor când ea îi spusese că încearcă să se poarte ca un tată, dar numai un om bun ar fi lăsat totul deoparte pentru a face ceea ce trebuie. Şi el fusese un astfel de om încă din ziua în care sosise şi o salvase în emisiunea despre gătit.

Din nou şi din nou, el o salvase. Acum avea să facă orice pentru a-l salva şi ea la rândul ei.

Avea să-l sărute, să-i preţuiască puterea uimitoare. El spusese că aveau să facă dragoste. Îşi dădu seama că avusese dreptate. Şi că asta nu o făcea să fie ca mama ei.

Dar înainte să se contopească întru totul, trebuia să găsească o cale de a pătrunde dincolo de barierele pe care el le ridicase în jur. Trebuia să-l facă să simtă.

Îşi dădu seama în secunda aceea că Jesse reuşea să trezească sentimente în ceilalţi. Să-i facă să zâmbească şi să râdă. Dar nu era valabil şi pentru el. Nu îşi dădea voie să piardă controlul. Nu îşi permitea să-şi dăruiască inima.

Trecuse prin mai multe amante fără să le dea mai mult decât plăcere.

Ochii ei îl implorară când începu să-i mângâie jeanşii.

— Aş avea grijă în locul tău, Kate. Te joci cu focul.

Ea continuă să-l mângâie, mai tare, până când Jesse trebui fie să scape de jeanşi, fie să o îndepărteze. Văzu lupta din el, vulnerabilitatea din ochii lui. Dar el îşi dădu pantalonii jos, o acţiune simplă şi nu tocmai, o cărămidă din zid dispărând.

Stătea în faţa ei ca un bărbat sculptat din granit, dur şi solid, în mod evident dorind-o. Ei nu îi păsa că era dezbrăcată şi udă. Se simţea mai vie ca niciodată.

— Sărută-mă, şopti ea.

Nu aşteptă. Se întinse spre el. Un fior trecu prin el, apoi se aplecă, cedă şi îşi trecu buzele peste ale ei, o dată, de două ori, înainte de a o trage înspre el.

Amândoi dezbrăcaţi, sărutul lor deveni dur, puternic,

fierbinte şi umed. Ea nu se putea apropia suficient. Când deveni nerăbdătoare, el nu râse, nu rânji. Gemu ca un om pierdut înainte să cadă pe pat. El îi prinse mâinile sub cap.

— Te vreau, Kate, murmură el, sugându-i un sfârc. Vreau să fac dragoste cu tine.

— Şi vom face dragoste, aşa cum ai spus, îi promise ea, arcuindu-şi trupul spre el.

El îi ciuguli, sărută şi linse sfârcurile cu limba. Trupul ei tânjea din nou. Dar de data asta nu mai era vorba despre ea.

— Dar nu încă, adăugă ea.

Simţi întregul lui trup tensionându-se tulburat. Kate se rostogoli din pat. El o urmă, dar nu ajunse mai departe de marginea saltelei, înainte ca ea să-l oprească punându-i o mână pe piept.

— Ce faci?

Vocea lui tremura.

— Te voi face să simţi.

Deveni precaut, ceea ce îi dovedi lui Kate că avea dreptate. Bărbatul acesta puternic nu îşi îngăduia să simtă. Dar ea nu avea să renunţe.

Îşi apăsă mâna pe pieptul lui, aplecându-se spre el. El se aşeză, privind-o siderat. Focul se uni cu pericolul când ea îngenunche în faţa lui.

— Kate! spuse el pe un ton de avertisment.

— Ce este, Jesse?

— Vrei să îmi dovedeşti cu orice preţ că ai crescut. Te asigur că nu a mai rămas nimic de dovedit.

Vocea lui părea atât de dură, de poruncitoare, încât Kate îşi muşcă buza de jos, brusc cuprinsă de nelinişte. Dar ceva mai puternic decât atât o mâna, alungându-i toate spaimele.

Sperând ca el să nu observe că tremură, îşi trecu îndrăzneaţă palmele pe coapsele lui goale. Trupul lui se înfioră, erecţia amplificându-se, iar pulsul zbătându-se vizibil, în timp ce încerca să se controleze.

Fără un cuvânt, convingându-l cu privirea, ea îi cuprinse genunchii. Dar el nu se clinti. Începuse să respire greu.

— Depărtează-ţi picioarele.

Exact cum îi spusese el.

Când el nu se mişcă, încordându-şi fiecare muşchi, ea şopti:

— Vreau asta.

Jesse simţi nevoia propriului său trup, împreună cu nevoia de a nu-şi pierde stăpânirea de sine. Nu se simţise niciodată atât de aprins pentru o femeie în viaţa lui. Dar nu voia să pângărească singurul om despre care ştia că nu era altceva decât bunătatea întruchipată.

Să facă dragoste cu ea era una. Să o lase să coboare în faţa lui era alta. O felaţie din partea lui Kate părea imposibilă. Dar când ea se aplecă înainte şi începu să-i sărute coapsele, nu ştiu cum să se apere.

După câteva secunde lungi, îşi desfăcu picioarele cu un geamăt disperat. Ea se aşeză între coapsele lui şi îl privi ultima oară, cu o emoţie atât de sinceră încât el simţi lacrimile arzându-i în ochi. În cele din urmă, coborându-şi capul, Kate îi luă uşor membrul dur în gură.

Imediat, o senzaţie cum nu mai trăise niciodată îi explodă în tot trupul. Ea se mişca, gura fierbinte, umedă şi alunecoasă trecând peste el cu o dorinţă inocentă, care îi făcea sângele să gonească prin vene.

Jesse nu era sigur cât va rezista dulceţii ei. Ea îl purta înapoi în timp, la nevinovăţie şi puritate. Chiar şi când buzele ei îl încercuiau, mişcările ei neştiutoare vorbeau despre inocenţă, un fior de dorinţă sinceră străbătându-i tot corpul.

Îşi lăsă capul pe spate şi, deşi îşi spuse că trebuie s-o dea deoparte, mâinile lui nu făceau decât să o ghideze, să o înveţe ce dorea trupului lui, care începuse să ceară.

Senzaţia se amplifică, iar plăcerea deveni tot mai greu de stăpânit. El se arcui peste spatele ei, trecându-şi

palmele pe spinare şi pe şolduri.

Un geamăt profund îi ieşi din piept. Kate îl auzi, el îşi dădu seama, pentru că deveni şi mai îndrăzneaţă.

Ea îi cuprinse testiculele cu mâna, luându-i membrul şi mai adânc în gură, fierbinte şi sălbatică, udă şi dulce.

El ştia că, dacă nu făcea ceva, avea să-şi dea drumul. Şi nu voia. Nu acum. Aşa că încercă să o îndepărteze.

Dar când o ridică, ochii ei străluceau.

— Vreau asta, Jesse, spuse ea, aproape nemaisemănând cu Kate.

Ochii lor se înlănţuiră.

— Lasă-mă înăuntru, adăugă ea, vocea tremurându-i de emoţie. Lasă-mă în interiorul zidurilor pe care le ţii în jur.

Se desprinse din strânsoarea lui, încercuindu-i penisul cu palma, apoi încet, divin, îşi aplecă din nou capul.

Nu mai era drum de întoarcere. Trupul lui sfida raţiunea. Acceptând o înfrângere bahică, simţi cum picioarele i se desfac şi mai mult. Mâna cuprinse părul lui Kate. Trupul îi tremura, pierdea controlul.

Şi se dezlănţui. Se lăsă în voia pasiunii. Trupul lui ajunse în culmea plăcerii când ea îl cuprinse încă o dată, adânc, şi se întâmplă. El se cutremură, eliberându-se chiar în momentul în care o îndepărtă. O trase înspre el, strângând-o la piept, sămânţa lui răspândindu-se pe trupul ei. Membrul îi pulsa, zvâcnea, iar el simţi că nu mai poate să respire.

Atunci simţi minunea din ea, agăţată de el, şi i se puse un nod în gât. Ochii îi ardeau. Când inima i se domoli în sfârşit, îi ridică bărbia. Ea zâmbea. Era fericită. Apoi se îndepărtă şi îl sărută pe frunte, punându-şi mâinile pe coapsele lui. Erau faţă în faţă.

— Te iubesc, Jesse Chapman. Te-am iubit toată viaţa. Dar asta este o altfel de iubire. O iubire matură, care nu are nimic de-a face cu genunchi bandajaţi şi salvare. Şi nu

am să te las să mă mai ţii afară.

Apoi îşi trase hainele pe ea şi îl lăsă aşezat, doritor să se apropie de ea, dar refuzând să facă asta. Vechea lui nevoie de a păstra distanţa se simţea încă, dar se lupta cu nevoia şi dorinţa reale de a o apropia pe Kate. Mai mult, îşi permitea iubirea ei? Nu ştia. Ştia doar că sigur nu o merită.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Duminică frumoasă

Bună dimineaţa, prietenele mele minunate! Sper că toată lumea are un weekend frumos!

xo, Kate

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect:!!!

De ce sunt atâtea semne de exclamaţie? Nu îţi dai seama cât de dezgustător de veselă eşti? O femeie care, acum câteva zile, se lamenta pentru situaţia ei legată de un act sau un non-act sexual. Hmmm, mie îmi pare suspect.

J

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Foarte suspect

Şi ai observat că am primit şi un xo?

Chloe

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Alergii

Aş presupune că a făcut sex dacă, unu, nu ar fi fost deja o presupunere exagerată prima dată când am făcut-o, pentru că, doi, Kate şi sexul au ajuns să aibă alergie unul la altul. Şi în ritmul în care merge, nici nu va mai ţine minte cum se face. De fapt, nu există un nou trend privind revirginarea? Kate ar fi cu siguranţă potrivită.
xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: *Veşti* minunate

Ţineţi-vă bine, doamnelor. Cred că lucrurile între Jesse şi mine vor funcţiona. Situaţia se schimbă… şi desigur este întreaga chestiune de cât de bine se descurcă să fie tată.
K

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: O, Doamne

Kate crede că lucrurile se pot rezolva cu Jesse şi asta nu e bine.

xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Eşti surprinsă?

Scuză-mă, dar nu uita! Tu eşti răspunzătoare pentru asta, Jules. Dacă n-ai fi fost tu care să-l forţeze pe Jesse să stea în casa de oaspeţi, nimic din toate astea nu s-ar fi întâmplat. Nu şi-a pierdut niciodată iubirea pentru el şi ştii asta. Totuşi, nu îi strica bucuria. N-am mai văzut-o atât de fericită de multă vreme. Dă-i nişte timp şi să sperăm că lucrurile se vor rezolva de la sine. Dacă nu, vom găsi noi o cale de a le îmbunătăţi.

Chloe

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Vina mea

Mă învinovăţesc. După cum mi-a spus Chloe, este numai vina mea. Nu ar fi trebuit niciodată să-i spun lui Jesse că poate sta cu tine. Dar tu ştii că te iubim, scumpo, şi ştii că noi ne gândim doar la binele tău. Aşa că atunci când îţi spun să ai grijă, tu ştii că o fac cu cele mai bune intenţii. La urma urmelor, el e Jesse Chapman… bărbatul la fel de faimos pentru că părăseşte femei pe cât e de faimos pentru aspectul fizic şi pentru jocul de golf. Nu vreau să fii rănită şi mă tem că exact asta se va întâmpla aici. Pentru că Jesse va pleca.

Prietena ta, Jules

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>

From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Pardon?
Parcă te rugasem să nu-i strici bucuria!!!

Chloe

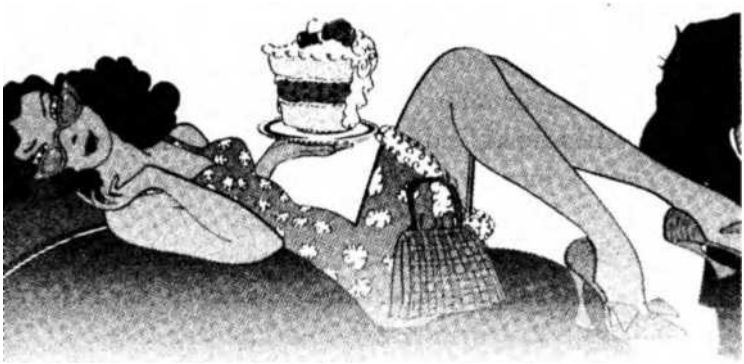

17

Jesse va pleca.

Kate încercă să ignore e-mailul Juliei. Julia nu ştia cum se schimbaseră lucrurile, nu îl ştia pe Jesse atât de bine ca ea. Dar când el intră în bucătărie în dimineaţa următoare şi o privi cu expresia aceea întunecată, Kate simţi un fior de îndoială.

Din fericire, îndoiala se evaporă în clipa în care el alungă distanţa dintre ei şi o trase aproape. Îi sărută fruntea, vârful nasului, apoi buzele… Un sărut prelung, care îi înmuie genunchii.

Dar când se dădu înapoi, Jesse nu pomeni nimic despre noaptea de dinainte. Din nefericire, Travis apăru în spatele lui chiar atunci, alungând orice şansă de a mai spune ceva. Deşi ar fi spus. Cu siguranţă.

— Salut, Jesse. Salut, Kate, spuse băiatul fericit.

— Bună dimineaţa, T, spuse Jesse zâmbind larg. Eşti gata să joci golf?

Travis se strâmbă.

— O, da, am uitat.

— Haide, o să fie distractiv, îl asigură Jesse.

Jesse se întoarse cu spatele la Kate şi ridică o sprânceană.

— De ce nu eşti îmbrăcată? începem jocul de golf în patruzeci şi cinci de minute.

Golf. Of, Doamne. Ultimul lucru pe care şi-l dorea Kate era un teren cu optsprezece găuri. Nu mai jucase de ani buni.

— Îmi pare rău, sincer, dar nu am crose şi ştiu că clubul country nu le închiriază, aşa că nu pot juca. Ce-ar fi să mă duc la supermarket şi să pregătesc o cină grozavă pentru tine şi Travis, când vă întoarceţi?

Jesse chicoti.

— Nici pomeneală.

Plecă, întorcându-se câteva minute mai târziu cu un set de crose nou.

— Sunt ale surorii tale, explică el.

— O, minunat! bâigui ea. Şi mulţumiri sincere. Dar adevărul este că e o zi frumoasă şi am o mulţime de lucruri pe care să le rezolv înainte să înceapă o nouă săptămână.

El îi ignoră comentariul şi îi puse o grămadă de haine în braţe.

— Le-am luat de la Suzanne şi pe astea, în caz că vrei să foloseşti *Nu am nimic de îmbrăcat, scuze.*

Ea recunoscu în tăcere că aceea avea să fie următoarea replică.

Treizeci de minute mai târziu, stătea în faţa centrului de golf El Paso Country Club. Travis şi Jesse erau chiar lângă ea, Jesse amuzat, Travis aproape la fel de încântat ca şi ea.

— Faine haine, spuse băiatul generos.

Faine nu reuşea să descrie oroarea cu care era îmbrăcată. O fustă roşie scurtă, pe care erau desenate mingi de golf, aşezate perfect pe mai multe suporturi. Bluza pe gât nu avea umeri şi era vârâtă în fustă. Avea o

minge mare peste sânul drept. Dacă ar fi avut doar o altă bluză sport pe gât, ar fi purtat-o. Se simţea ca o combinaţie dintre o majoretă şi o nebună.

— Mulţumesc, Travis.

Jesse, pe de altă parte – nedrept din partea lui, în opinia lui Kate –, nu avea o groază de mingi multicolore pe haine. Purta o cămaşă de golf gri cu albastru, vârâtă în pantaloni albaştri mulaţi pe corp. Putea fi considerat cu uşurinţă un fotomodel.

Privirea ei se întâlni cu a lui Jesse. Ochii lui întunecaţi o studiau, de parcă ar fi încercat să înţeleagă ceva.

— Ce este? întrebă ea.

El o mai analiză doar o clipă, apoi îşi privi ceasul.

— E timpul.

Înainte să urce în maşinuţele de golf, Lena Lehman alergă spre ei, împodobită şi ea în haine cu mingi de golf miniaturale. Codiţele împletite îi fluturau în aer.

— Bună, Travis!

Travis era vizibil surprins şi încântat, deşi privi în jur un pic nervos.

— Vrei să joci cu noi? întrebă fata. Ned Greenley nu şi-a făcut apariţia şi avem un un concurs de lovituri pe câmp. Am auzit că eşti grozav la lovituri.

— Ah, bâigui el. Păi joc împreună cu tata.

— Dar o să fie atâât de distractiv. Te rog!

Travis îşi plimbă privirea de la Jesse la Lena, nehotărât.

— Vrei să te joci cu alţi copii? îl întrebă Jesse blând.

— Nu, dacă tu nu vrei, răspunse el.

Jesse se lăsă pe vine ca să îl privească în ochi.

— Vreau să fii fericit, spuse el încetişor. Vreau să te distrezi.

— O să fie foarte distractiv! spuse Lena veselă. În plus, am nevoie de tine în echipa mea.

Ridicându-se, Jesse îşi îndreptă atenţia spre fetiţă.

— Cum te întorci acasă?

— O să merg pe jos. Travis poate veni cu mine.

Jesse îi strânse umărul lui Travis.

— Sună atrăgător, spuse Jesse. Mergi şi joacă-te împreună cu copiii.

Travis nu părea că ştie ce să facă, dar când Lena îi luă braţul cu îndrăzneală, el o urmă.

— Eşti sigur că e bine? întrebă Kate.

— Mie mi se pare cel mai bun lucru să îşi petreacă vremea cu puşti de vârsta lui.

— Cred că ai dreptate.

Astfel, Kate sfârşi îndreptându-se spre suportul numărul unu, într-o dimineaţă însorită de duminică, pe cale să înceapă jocul cu nimeni altcineva decât cu Jesse. Păcat că asta implica şi golful.

De îndată ce urcară în maşinuţă, el începu să îi povestească ce văzuse pe teren în ziua de dinainte. Avea fălcile strânse şi era îndârjit pentru că ceilalţi puşti se luaseră de Travis. Apoi încheie cu afirmaţia antrenorului că nu existau suficienţi bani pentru a supraveghea atât de mulţi jucători.

— Mi-aş dori doar ca Travis să fie suficient de încrezător şi să fie el însuşi, spuse Jesse.

— Are doisprezece ani.

— Asta înseamnă că nu poate fi încrezător?

Ea ridică din umeri, gândindu-se că ea, chiar şi la douăzeci şi şapte de ani, se lupta cu aceleaşi probleme. Acum era încrezătoare. După un minut se simţea ca un peşte scos din apă.

El conducea cu uşurinţă, trecând pe lângă suporturile bărbaţilor. Nu frână decât când ajunseră la marcatoarele roşii pentru femei.

— Dar tu? îl întrebă ea.

Apoi îşi îndreptă spatele când îşi dădu seama, în sfârşit, că el nu îşi adusese crosele.

El se foi, stânjenit.

— Mi-am lovit umărul şi am considerat că n-ar trebui să joc.

Kate îşi aminti noaptea trecută, când o ridicase din cadă şi o dusese în dormitor.

— Asta nu a părut să fie o problemă acum zece ore.

Un zâmbet şiret apăru pe faţa lui.

— Doar loveşte mingea.

Ea ridică mâna, cedând.

— Bine.

Ieşi din maşinuţă, scoase crosa, apoi îngheţă când îşi dădu seama că Jesse stătea în spatele ei, având în faţă priveliştea fundului şi a picioarelor ei.

Ridicându-şi bărbia, puse un suport în iarbă, aşeză mingea deasupra şi apoi alinie crosa. Simţea ochii lui Jesse aţintiţi asupra spatelui ei… sau a fundului ei. Nu avea altă şansă decât să-şi îndepărteze picioarele ca să se poziţioneze pentru lovitură. El avu îndrăzneala să fluiere.

— Afemeiatule!

— Mironosiţo!

Ea îl privi peste umăr şi îi zâmbi cu şiretenie.

— Nu cred că asta se mai aplică după noaptea trecută. Cu toate acestea, îndrăzneala îi dispăru când simţi un val de stânjeneală înroşindu-i obrajii. Un colţ al gurii lui Jesse se ridică amuzat.

— Ai avut dreptate aici.

Privi înapoi spre club.

— Dacă nu vrei ca cei patru din spatele nostru să se holbeze la fundul tău, ţi-aş sugera să loveşti mingea.

Kate observă la distanţă patru bărbaţi care îşi adunau crosele în maşină. Îşi legănă crosa şi lovi, prea agitată ca să-i treacă prin minte că ar putea rata. Drept rezultat, nu lovise niciodată o minge atât de bine.

— Uau! exclamă ea impresionată, când mingea zbură spre cerul albastru.

— Nu e rău, adăugă Jesse.

Porni spre maşinuţă. Jesse dădu ochii peste cap, apoi

porniră în jos pe câmp.

— Ai jucat? întrebă el.

— N-am mai jucat de când eram în liceu.

Ca să-şi dovedească spusele, următoarea lovitură n-a mai fost la fel de bună.

— Nu te mai gândi, o îndrumă el.

— Poate ţie ţi-o fi uşor, dar unii dintre noi nu au un buton de oprire în creier.

— Amuzant, mormăi el, dorindu-şi în acelaşi timp să fie adevărat.

Ce n-ar fi dat să se poată opri din gândit, în special la sentimentul de uşurare pe care îl simţea crescându-i în piept.

Nu îi venea să creadă. Pentru prima dată de când părăsise El Paso, cu treisprezece ani înainte, simţea că începea să simtă dorinţa de a rămâne.

Pregătindu-se pentru a treia lovitură, Kate îşi poziţionă crosa şi desfăcu picioarele, iar Jesse simţi cum îl cuprinde fierbinţeala. Simţea dorinţa de a cuprinde locul acela dulce dintre picioarele ei. Gândul nu putea fi şters şi se dădu jos din maşină, venind în spatele ei. Îl mâncau degetele de dorinţa de a o atinge. Voia să-şi pună braţele în jurul ei şi să o ducă înspre copacii veşnic verzi.

Alungându-şi gândurile şi vârându-şi mâinile în buzunare, spuse:

— Eu aş folosi o crosă de şapte în locul tău. Dacă loveşti bine, îţi duce mingea pe verde.

Ea se îndreptă, apoi îl privi încruntată.

— Dar tocmai asta e chestia. Tu nu eşti în locul meu. Şi vreau să folosesc crosa de nouă.

Începu să se concentreze asupra loviturii, apoi se întoarse brusc.

— Nu ai nimic să-mi spui?

El se strădui să pară confuz.

— O crosă de nouă te va lăsa descoperită?

— Nuuu. *Altceva* vrei să-mi spui.

El ştia că se referea la seara trecută. Când spusese că vor face dragoste, se întrebase dacă asta i-o va scoate din minte o dată pentru totdeauna. Dar amintirea lui Kate coborându-se asupra lui îl făcea să se excite atât de repede, încât îl durea. Nu cunoscuse niciodată o femeie care să nu vrea decât să-i dăruiască plăcere. Deşi asta nu era întru totul adevărat, recunoscu el. Kate voia o parte din inima lui. Şi, după ce ea i se dăruise atât de altruistă noaptea trecută, se temea că nu va fi capabil să trăiască fără ea.

Era posibil să înceapă un nou capitol din viaţa lui? Oare putea să-şi revină înainte ca toată lumea să observe că jocul lui de golf devenise jalnic? Putea câştiga Campionatul PGA şi să arate că era un jucător adevărat?

O putea lăsa pe Kate în viaţa lui? îi merita dragostea?

Nu ştia.

— Vrei să spun ceva? întrebă el. Atunci ce-ai zice de *Eşti uimitoare?*

Kate făcu ochii mari.

— Oh! exclamă ea.

— Acum loveşte.

Kate clipi, apoi se concentră asupra mingii, de parcă ar fi fost pe un poligon de tir, nu pe un teren de golf. Încercând să lovească mingea cu putere, dădu greş. În loc să o trimită în viteză spre spaţiul verde, o aruncă în aer. Când mingea se întoarse pe pământ, ateriză la doar zece metri în faţa lor, la treizeci de metri de gaură.

Rămaseră cu ochii la ea. Soarele se ridica pe cer, dar încă nu ardea. Cerul era de un albastru cobalt, fără un nor. O egretă zbură jos, cu aripile largi şi maiestuoase, înainte să poposească într-un hibiscus aliniat lângă teren.

— *Acum* poţi folosi crosa de nouă, spuse el chicotind, apoi se întoarse la maşină înainte să o poată atinge.

Kate străbătu distanţa scurtă, lovi impresionant de data aceasta, reuşind să arunce mingea exact aşa cum prevăzuse el. Se afla pe primul teren verde din patru

lovituri. Nu era rău pentru cineva care nu mai jucase din liceu. Sări veselă, iar Jesse nu-şi putu reţine un zâmbet.

După o lovitură decentă, se îndreptară spre al doilea set de suporturi.

Pentru prima oară după săptămâni bune, Jesse simţea o dorinţă puternică de a apuca o crosă. Nimic forţat, aşa cum simţise în fiecare zi în care mersese pe teren. Aproape o făcu, dar se hotărî să aştepte până la lăsarea serii, când se putea strecura prin gardul străzii de vizavi de casa ei, pentru a exersa. Nu avea sens să încerce, dacă nu era sigur că va reuşi.

În timpul următoarelor trei lovituri, de abia dacă îşi vorbiră. Jesse era pierdut în gânduri, la fel şi Kate. La numărul şase, el îşi dădu seama că ceva se eliberase în Kate, ca şi cum s-ar fi relaxat încet, cu fiecare lovitură.

Concentrându-se, se alinie la steag, ţintind drept spre gaură. El observă că avea obiceiul să-şi muşte buza inferioară atunci când se concentra. Până şi asta părea sexy.

Atât de multe păreau sexy la ea acum. Felul în care mergea, până şi stiloul pe care îl ţinea ascuns în sertarul de la bufetul din bucătărie. Era ca şi cum Kate i-ar fi distrus dorinţa pentru orice alt fel de femeie.

Când Kate azvârli o bucată de pământ în aer, el râse şi se surprinse luându-i crosa wedge. Pentru o clipă rămase nemişcat. Dar nu era nimeni în jur, cei patru rămânând cu mult în urmă.

— Dă-te înapoi, spuse el, simţind spiritul de competiţie ieşind la suprafaţă. Lasă un profesionist să-ţi arate cum se procedează.

Kate zâmbi, iar el lovi mingea, scoţând-o din capcană şi făcând-o să aterizeze la câţiva centimetri de gaură. Chiar o lovi uşor, ca să o ajute.

— Te-am salvat de la încă un bucluc sau poate mai rău, anunţă el cu mândrie, tachinând-o.

Ea încuviinţă dând din cap, dar ochii i se îngustară şi

porni hotărâtă spre următorul set. Ca să nu fie distrasă, se concentră şi îşi legănă crosa cu multă pricepere, dat fiind că juca arareori. Nimeri fiecare lovitură după aceea.

Jesse rămase în spate, până la jumătatea jocului opt. Nevoia de a legăna o crosă pulsa în el. Şi, când ea păşi pe verde pentru o lovitură scurtă, Jesse aruncă o minge chiar lângă a ei.

— Îţi dau un handicap de două lovituri, spuse el.

— Vrei concurs, domnule Chapman?

— Ai ghicit.

Cine ar fi crezut că poate să fie atât de competitivă? Kate îşi frecă mâinile şi chicoti răutăcios până când el izbucni în râs şi îi smulse crosa.

— Priveşte şi plângi, îi spuse el în zeflemea.

Dar chiar când dădu să lovească, ea scoase un ţipăt.

În sinea lui înţelese că ea se juca cu el. Dar o altă parte a fiinţei lui reacţionase cu violenţă, amintindu-şi ziua din urmă cu doar o lună, de pe traseul din Westchester. Campionatul era programat să înceapă a doua zi. În acel moment, jocul lui Jesse începuse să se ducă de râpă.

Amintirile acelei zile ieşiră la suprafaţă din memorie. Dimineaţa devreme, soarele nu ieşise încă. Dorise să petreacă un pic de timp singur pe traseul pentru maşini, înainte să sosească lumea, şi să exerseze în linişte. Dar nu avea să găsească linişte. Tatăl lui fusese deja pe teren, când cerul era încă roşu, neluminat de soarele care ameninţa la orizont. Carlen Chapman fusese furios şi lovise minge după minge, mirosind a alcool, supărat că Jesse nu îl prezentase jucătorilor la cina din ziua de dinainte.

Dar Jesse fusese la fel de furios. Îi ajunseseră caraghioslâcurile tatălui său, pretenţiile lui. În acel moment, şi el văzu negru în faţa ochilor, aşa că fură amândoi luaţi prin surprindere când totul se schimbă.

Se întâmplase atât de repede. Femeia apăruse strigându-l pe nume, aşa cum făceau atâtea. *Jesse!* Urmată de accidentul pe care nimeni nu îl văzuse în

semiobscuritatea dimineţii, la fel cum ea nu zărise crosa de golf legănându-se în timp ce se îndrepta spre Jesse. Ştia că nu va putea uita cât va trăi crosa lovind-o în piept. Aerul ieşise din ea cu un vuiet ciudat. Erau cele câteva clipe de şoc înainte de a se prăbuşi în faţa lui.

Până ce sosi în goană un bărbat cu un aparat foto, Jesse începuse să o resusciteze făcându-i respiraţie gură la gură. Şi când se răspândi zvonul despre accident, lumea află că salvase viaţa unei femei.

În noaptea aceea, nereuşind să doarmă, se uitase la ştiri peste ştiri despre *cariera* lui… Băiatul cel rău care juca golf era acum numit erou. În ziua următoare, când se apropiase de primul set de suporturi, cu mulţimea în jur, îşi dădu seama că nu era sigur că poate juca.

Nu renunţase, aşa cum dorise. Ieşise pe teren, dar fusese cea mai proastă rundă din viaţa lui. Nu mai reuşise să joace de atunci. Cu mai puţin de două luni înainte de Campionatul PGA, simţise cum disperarea începe să-i bubuie în tâmple.

Furia, frica şi frustrarea îl făcură să se îndrepte spre terenul de golf de la El Paso Country Club. Vreme de o fracţiune de secundă, nici măcar nu îşi dădu seama că o avea în faţă pe Kate. Când mintea i se limpezi, nu reuşi decât să întrebe:

— Ce dracului faci?

Sângele începu să-i gonească inexplicabil prin vene. Şi nici nu-i putea arăta câtă influenţă avea asupra lui.

— Ups! exclamă ea cu o inocenţă falsă. Ţi-a afectat concentrarea?

Zâmbetul obraznic şi dinţii albi coborând seducător în buză îi alungară furia de luptător – slavă Cerului! – fiind înlocuită de un val de dorinţă. Aproape râse uşurat de fierbinţeala care îl cuprinsese, distrăgându-l din tumultul minţii.

Inspirând adânc, se concentră pe răzbunare. Dar tachinarea lui nu avea să fie deloc bătătoare la ochi.

În clipa când Kate se aplecă pentru următoarea lovitură, el făcu ceea ce murise de dorinţă să facă toată dimineaţa. Îşi strecură mâna pe fundul ei.

Kate scoase un ţipăt, ratând mingea complet. Apoi veni după el cu crosa în mână.

— Serpentină! exclamă el descriind zigzaguri în timp ce alerga, ţinând-o la distanţă. Amintirile se estompară cu totul şi alergă cu nepăsarea şi dăruirea unui copil. Kate îi distrăsese atenţia.

Da, ea îl distrăsese de la motivul pentru care se întorsese aici – să-şi regăsească priceperea de jucător.

În câteva minute, reuşise să-i dea deoparte agitaţia din viaţă. O lăsă să-l prindă într-un pâlc des de copaci.

În clipa în care ajunse lângă el, Jesse îi cuprinse talia cu braţul.

Ajunseră faţă în faţă, fără suflare din cauza agitaţiei. Dar apoi totul se schimbă. Distracţia fu înlocuită de o dorinţă aprigă. O voia, avea nevoie de ea. Dorea să găsească eliberarea din iadul minţii sale.

— Chiar eşti uimitoare. Toată viaţa mea, şopti el, nu voi uita noaptea trecută.

Ea îşi desfăcu buzele.

— Nu ai vrut decât să îmi dăruieşti. Fără să te gândeşti o clipă la tine.

O sprijini cu spatele de copac. Ea ţinea crosa în mână. În clipa în care gura lui îi apăsă buzele, crosa căzu la pământ, iar ea se agăţă de el.

Sărutul se transformă imediat în flacără. Se căutau frenetic, nesătui. Lumea de dincolo de copaci dispăruse.

— Am vrut să fac asta de când ai intrat în bucătărie, purtând fusta asta caraghioasă.

— Poftim? îl întrebă ea, în timp ce el îi săruta gâtul. Credeam că jucătorii de golf adoră chestiile astea. Chiar azi de dimineaţă l-am văzut pe Hal „Panglici” Ribmore purtând o pereche de pantaloni portocaliu cu galben, care făceau soarele să se încrunte.

El îi ciuguli urechea.

— Cred că orice bărbat care lasă de bunăvoie oamenii să-l poreclească Panglici este un răspuns suficient la alegerea vestimentaţiei.

O ridică, ţintuind-o de coaja ascuţită a copacului. O voia cu o pasiune care ardea orice gând şi raţiune.

Cu o atenţie aţâţătoare, îi coborî picioarele pe pământ, apoi se lăsă în jos, sărutându-i trupul şi coborând până când ajunse în genunchi în faţa ei. Simţi că era pe jumătate ezitantă, pe jumătate excitată când îşi lipi buzele de fiecare dintre suporturile şi mingile desenate pe ea. Mâinile îi urcară pe picioarele goale, sub fustă.

Trăgând-o aproape, sărută mingea din mijloc, chiar între coapse, iar mâinile ei îl apucară de păr. Încet, el îi ridică fusta şi mai sus. Kate începu să respire sacadat când îi găsi chiloţii şi îi trase în jos.

Îi desfăcu picioarele. Pantofii de golf, alb cu roşu, păreau nişte acadele uitate pe iarba verde. O sărută din nou, buzele îndreptându-se spre pielea sensibilă din interiorul coapsei.

Trupul ei începu să tremure. Dorinţa câştigase. Dar când realitatea se estompă într-atât, încât el ar fi fost în stare să o pună jos şi să facă dragoste cu ea între copaci, balonul lor se sparse când o minge de golf aruncată dinspre grupul celor patru ateriză cu o pocnitură lângă ei, pe iarbă.

Îngheţară amândoi. Ea făcu ochii mari şi începu să se agite ca să scape.

— O, Doamne! Ce facem? Suntem pe un teren de golf, sunt oameni peste tot.

Îndreptându-şi fusta, o luă la fugă, dar se opri brusc atunci când cei patru îi apărură în faţă, uimiţi să o vadă ieşind dintre copaci. Dar uimirea se transformă în zâmbet de atotcunoscători când Jesse ieşi după ea.

Kate era mai roşie ca oricând. El zâmbi calm, ridică o minge şi spuse:

— Am găsit-o.

Bărbaţii îi priviră genunchii de care se lipise iarbă. Jesse se şterse repede râzând.

— E uimitor cum trebuie să te târăşti ca să găseşti chestiile astea mici! Ar fi trebuit să o consider o cauză pierdută şi să îmi văd de drum.

Cu ochii aţintiţi înainte, Jesse şi Kate săriră în maşină, apoi porniră spre setul nouă.

Kate execută loviturile şi nu mai vorbiră până la terminarea setului. Aveau un timp bun având în vedere că Jesse nu mai lovi nicio minge. Totuşi, la fiecare câteva minute, izbucneau în râs amintindu-şi privirile celor patru.

Dar când se întoarseră ca să pornească spre a doua rundă de nouă găuri, lucrurile se schimbară.

— Salut, Jesse!

Un individ care în mod clar nu avea ce să caute pe traseu se îndrepta spre ei.

— Ce mai faci, Jesse? îl întrebă acesta.

Purta o cămaşă business cu mânecă scurtă, veche de zece ani. Avea pixuri în buzunar. Scoase un carneţel.

— Tommy! spuse Jesse tăios.

Bărbatul o măsură din priviri pe Kate.

— Salut, păpuşo. Îmi place noua ta emisiune.

— Iar tu eşti…

— Tommy Davis.

— Redactorul de sport de la *El Paso Tribune?*

— Chiar el, unicul.

Tommy Davis era cunoscut pentru atitudinea lui caustică. Nu era un om care să-şi îndulcească vorbele. În plus, răspândea orice zvon. Dacă se dovedea a fi neadevărat, doar ridica din umeri. *Câştigi, dar mai şi pierzi câteva,* era zicala lui.

Kate simţi tensiunea lui Jesse crescând. Era o tensiune diferită faţă de cea pe care o simţise de la el mai devreme.

Lovindu-şi carneţelul cu pixul, Tommy le privi

maşinuţa de golf.

— Mă gândeam să scriu un articol despre tine. Eroul din El Paso.

— Nu-mi imaginez că e foarte interesant, răspunse Jesse.

Reporterul zâmbi, buzele subţiindu-se.

— Cred că toată lumea din zona asta ar dori o prezentare a lui Jesse Chapman.

Atunci Jesse îşi schimbă atitudinea. Se sprijini de scaun şi luă o mină relaxată, nepăsătoare. Tensiunea se risipi şi el redeveni acel Jesse Champman despre care Kate citise de mii de ori în revista *People.*

— Dacă doreşti o poveste, sună-mi agenta, pe Gwen Randolph.

Îi rosti din memorie numărul de telefon al femeii, iar Kate detestă fiorul de gelozie pe care îl simţi.

— Aş prefera să discut cu tine, insistă Tommy. De fapt, poate v-aş putea acompania la setul nouă.

Jesse chicoti.

— Îmi pare rău, prietene. Dar îi dau o lecţie lui Kate.

— Serios?

Reporterul o analiză îndelung pe Kate.

— Te apuci de golf la *Getting Real with Kate?* Nu e o idee rea.

Kate îl ura pe individ la fel de mult cât îl ura pe noul Jesse. Rece şi brusc o vedetă.

— Dar o lecţie este mai bună, insistă Tommy. Ar fi un articol grozav. *Un erou te ajută întotdeauna.*

Pe faţa reporterului apăru o privire ciudată, gânditoare.

— Eşti un erou, nu-i aşa, Jesse?

Jesse simţi tensiunea crescând în el şi îl apucă o panică aproape nedetectabilă. Se simţea de parcă ar fi fost vânat.

Kate îi privi pe rând pe cei doi bărbaţi, apoi îşi dădu seama ce trebuia să facă, indiferent de comportamentul lui

Jesse.

— Mi-a ajuns pentru o zi, spuse ea cu hotărâre.

O uşurare vizibilă străluci în ochii lui Jesse, o văzu. Apoi el ridică din umeri nonşalant.

— Trebuie să fac ce vrea femeia, Tommy, băiete. Sun-o pe Gwen. Ea poate să-ţi dea tot ce ai nevoie.

Se îndepărtară fără să spună un cuvânt, deşi Kate ar fi putut să jure că Jesse nu se relaxase deloc până când returnară maşinuţa la centru, adunară crosele şi se urcară în Jeep în cele din urmă. Căută ceva de zis, dar nu înţelegea agresivitatea fără cuvinte pe care o simţea strecurându-se în el precum căldura în valuri de pe o pistă de decolare.

El porni maşina, părăsi parcarea şi conduse cu precizie până când ajunseră la ea acasă.

— Te simţi bine? întrebă ea, atingându-i umărul.

În clipa în care îl atinse, simţi că în el se dădea o luptă între tensiune şi eliberare. Văzu o nelinişte, o nemulţumire frustrată în ochii lui, înainte ca un zâmbet plin de dorinţă să-i apară pe chip.

— Sunt în regulă. Am fost distras în ultima vreme şi am ceva treabă. Trebuie să joc şi să exersez. Indiferent dacă îmi place sau nu, Campionatul PGA se apropie şi o să am de-a face cu reporterii.

Nu aşteptă ca ea să răspundă. Întinse braţul puternic peste ea, atingând-o. Pentru o fracţiune de secundă, se aflară atât de aproape încât ar fi putut să o sărute. Era ca şi cum nu ar fi putut decât să-şi lipească buzele de ale ei. Apoi zâmbi, de data asta sincer.

— Ne vedem mai târziu.

Apoi întinse mâna şi-i deschise uşa.

— Îţi promit.

Neştiind ce altceva să facă, Kate ieşi din Jeep. În clipa în care închise uşa, el porni mai departe. Răbdarea şi controlul dispărură şi începu să gonească, apropiindu-se de marginea primejdioasă spre care se îndreptase de când

îl ştia.

To: Julia Boudreaux juliaektextv.com
From: Chloe Sinclair chloeektextv.com
Subiect: Auditorii

Julia, auditorii tot nu sunt impresionaţi de audienţa noastră. Mă presează să facem nişte schimbări în program. Mă tem că e timpul să ne uităm cu multă atenţie la emisiunile noastre.

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV
To: Chloe Sinclair chloeektextv.com
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: De exemplu
Au dat vreun detaliu?
Julia

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Detalii

Da, câteva, inclusiv pentru *Getting Real with Kate.* Adevărul este că audienţele pentru *Getting Real* sunt ameţitoare. Ba sus, ba jos. A avut câteva audienţe grozave, dar în rest a mers prost şi cei din publicitate sunt precauţi cu emisiunea.

Chloe

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: e-mail

Am citit mai multe e-mailuri ale telespectatorilor şi cronici ale emisiunii. Aparent, nimeni nu ştie la ce să se

aştepte. Kate ba încearcă să fie sexy, ba este ultraprofesionistă. Crezusem că acesta va fi răspunsul perfect la problema de imagine a lui Kate. Dar mă tem că n-am reuşit decât să agravăm lucrurile.

Julia

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Soluţia?

Ce propui să facem?
Chloe

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Oftat
Lasă-mă să discut cu ea.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: întâlnire

Kate, scumpo, poţi să vii la mine la birou?
Julia

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: re: întâlnire

Julia, lasă-mă o secundă. Am de trimis un e-mail urgent. Apoi vin.
K

To: Vern Leeper vleeperktextv.com
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Campionatul de golf

Dragă Vern.

Din câte îmi amintesc, Jesse Chapman a jucat într-un campionat acum câteva săptămâni. Cred că Westchester Open. Poţi să-mi obţii o filmare cu Jesse de la eveniment? Ţi-aş rămâne recunoscătoare.

Toate cele bune.

Kate

Katherine C. Bloom

Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

18

— Kate, îmi pare foarte rău pentru asta.

Pe Kate o luă ameţeala auzind aceste cuvinte.

— Dar nu putem decât să suspendăm *Getting Real with Kate.*

Mândria o obligă pe Kate să nu se apuce de braţele scaunului pe care stătea, ascultând motivele pentru care îi desfiinţau emisiunea.

— Ştiu că îţi pare rău, reuşi ea să bâiguie.

— Auditorii mi-au suflat în ceafă…

— Julia, zău, mi-ai explicat. Şi ştiu că nu ai face una ca asta dacă nu ai simţi că este absolut necesar.

Cea mai bună prietenă stătea în faţa ei, îngrijorată şi în acelaşi timp devastată de turnura pe care o luaseră lucrurile. Din fericire, telefonul sună şi, când răspunse,

Kate se folosi de această scuză pentru a pleca.

Se ridică şi ieşi cu paşi măsuraţi din birou, ezitând doar când o văzu pe Chloe. Managerul postului o privi îngrijorată. Chloe ştiuse. Kate văzu asta în privirea ei.

Simţind un fior de trădare pentru că vorbiseră despre ea pe la spate, Kate porni spre uşă, fără să se oprească atunci când Chloe o strigă.

În adâncul sufletului, înţelegea că proprietara postului şi managerul discutau afaceri, trebuiau să discute afaceri. Dar fiinţa superficială din ea se simţea trădată.

Dorind să-şi abată atenţia, având nevoie să-şi abată atenţia, şopti numele preşedinţilor.

— Washington, George. Adams, John.

Concentrându-se asupra numelor, îşi prinse tocul într-o crăpătură din parcare, apoi se chinui să deschidă maşina. Ajunse la *Monroe, James* când se lăsă pe canapeaua din velur a maşinii sobre… Ca şi cum ar fi căzut în locul în care se aflase înainte ca Jesse să se întoarcă acasă.

În cele din urmă se întâmplase. Rapid, ameţitor şi, totuşi, nu tocmai surprinzător. Chiar dăduse greş. Publicul nu o plăcuse atunci când fusese serioasă. O plăcuse încă şi mai puţin când fusese neserioasă. Ceea ce o făcu să creadă că nu o plăcea deloc.

Refuzând să-şi plângă de milă, făcu un efort să enumere capitalele statelor. Începu cu Alaska, atât pentru localizarea geografică, dar şi pentru că începea cu litera A. Nu avea să meargă la mall ca să-şi înece amarul într-un platou uriaş de carne la grătar şi salată de varză. Avea să meargă acasă.

Simţea nevoia de a-şi pune ordine în gânduri. Pentru că îşi dăduse seama că Julia nu spusese nimic despre ceea ce avea să urmeze. Oare mila din ochii lui Chloe era stârnită de mai mult decât de suspendarea emisiunii *Getting Real?* Oare o concediau?

Kate simţi că i se face rău acolo, în parcare. Dar nu

avea de gând să se prăbuşească. Trebuia să facă ceva pentru a-şi păstra slujba. Şi tot ce putea era să vină cu un plan alternativ. Ceva ce putea să facă şi care să prindă la televiziunea locală.

Apucă volanul şi privi în gol prin parbriz, atentă doar la gândurile care i se învolburau în minte. Ce voia să vadă El Paso? Ce cunoştea suficient pentru a face o prezentare convingătoare? Unde putea găsi pe cineva care să îndeplinească ambele criterii?

Atunci ideea veni brusc, luminoasă şi limpede asemenea soarelui texan. Îşi dăduse seama ce putea să facă.

Răspunsul ei.

Soluţia se afla la Jesse Chapman.

Se înfioră îngrijorată când se gândi că îi spusese lui Jesse că îl iubea… iar el nu răspunsese. Oare se iluziona că lucrurile vor merge?

Dar nu-şi putea face griji pentru asta acum. Trebuia să-şi salveze slujba.

Pornind Sedanul, ieşi din parcarea KTEX TV, luând-o pe autostrada 1 – 10 în loc să meargă pe strada Mesa, ajungând acasă în timp record. Dar când parcă, observă că Jeepul lui Jesse nu era acolo.

Porni în marşarier, ieşi, apoi merse până la clubul de golf. Negăsindu-l nici acolo, se îndreptă spre un magazin cu articole de golf. Trecu chiar şi prin parcarea Home Depot, căutându-i Jeepul negru. Dar nu era de găsit nicăieri.

Cu fiecare kilometru pe care îl parcurgea, se gândea că Jesse îi spusese lui Travis că trebuie să fie el însuşi. Şi era exact ce avea şi ea nevoie să facă. *Trebuia* să fie ea însăşi. Oricât ar fi sunat de prosteşte şi de răsuflat, era exact ce începuse să facă.

Aproape că se înveseli dându-şi seama că încetase să fie sexy sau inteligentă ori oricare dintre lucrurile în care se învăluise ca să nu trebuiască să sape suficient de adânc

pentru a afla cine era cu adevărat. Kate Bloom. O prezentatoare de ştiri care îi putea oferi Juliei audienţele dorite, îl putea ajuta pe Travis să-şi facă prieteni şi, în acelaşi timp, putea oferi programelor sportive fondurile de care aveau nevoie.

Trebuia doar să o convingă pe Julia. Trebuia, de asemenea, să-l convingă pe fiul risipitor din El Paso de rolul pe care avea nevoie să-l joace în planul ei.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Idee

Julia! Am o idee. O idee grozavă pentru o emisiune nouă. Ceva care ne va plăcea tuturor. Doar dă-mi o ultimă şansă şi îţi promit că îţi voi oferi ceva bun.

Kate

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Uşurare

Tocmai am primit veşti de la Kate. Nu şi-a ieşit din minţi şi nu a făcut nimic dramatic, aşa cum te temeai tu. Ba chiar pare foarte încântată de un nou plan al ei. Poţi să mai câştigi ceva timp cu auditorii?

Jules

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: încântată?

În legătură cu ce? Orice ar fi, nu o da în bară, Jules. Şi, da, pot să storc niţel timp.

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Idee?

Ce este, Kate? Ce fel de idee? Dacă vrei să vorbim faţă în faţă, ce-ar fi să ieşim diseară la cină?
xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Nu pot

…să merg la cină, dar îţi mulţumesc oricum. Am prea multe de făcut. Cât despre ideea mea, am menţionat-o pentru că nu voiam să mă excluzi prea repede. Lasă-mă să pun planul la punct întâi. Apoi o să te surprind.
Ai primit vreo veste de la Jesse? L-am căutat peste tot, dar nu dau de el.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Bine

Presupun că eu voi fi cea care va trebui să facă faţă surprizei de data asta. Aşa îmi trebuie. g Cât despre Jesse, am auzit că se întâlneşte cu Bobby Mac astăzi, la Bobby’s Place.
Ţine-mă la curent.

xo, j

19

Kate îşi conduse maşina de-a lungul străzii Mesa. Trecu peste dealurile unduitoare cât de repede putu. Muntele Franklin se ridica în stânga, ascuţit şi începând să se înroşească în soarele după-amiezii. În dreapta zărea Mount Cristo Rey, cu crucea din vârf, şi Sierra Madres din Mexic, mai departe, formând o vale care adăpostea partea vestică din El Paso.

Întorcând în parcarea de la Bobby’s Place, opri şi se grăbi spre uşă. Îl văzu pe Jesse în clipa în care intră.

Un val de fierbinţeală amestecată cu linişte o străbătu văzându-l. Stătea la masă cu Bobby Mac. Văzu umerii laţi ai lui Jesse, încordaţi când se apleca înainte, coatele sprijinite pe masă şi berea din faţa fiecăruia. Amândoi erau frumoşi, dar Jesse era cel care îi umplea mintea şi inima.

Jesse nu venise acasă în noaptea anterioară înainte ca ea să se culce, dar îi văzuse Jeepul când se trezise dimineaţa. Dar plecase din nou înainte ca ea să apuce să iasă de sub duş.

Acum părea obosit, de parcă nu ar fi dormit deloc. Expresia lui era îndârjită în timp ce vorbea cu Bobby Mac. Dar când ridică privirea şi o văzu, zâmbi. Fu suficient ca să

o liniştească, totul avea să fie în regulă. Ea aproape că se repezi la masă.

— Kate! exclamă Bobby surprins, ridicându-se. Jesse o studie câteva secunde, apoi zâmbetul i se lărgi şi se ridică şi el încet.

— Bună, Kate.

Ea ar fi vrut ca Jesse să îi ia mâna. Dar el nu o făcu.

IISchimb, îi ţinu scaunul ca un gentleman perfect.

— Sper că nu vă întrerup, spuse ea, realizând că avea vocea unei şcolăriţe zăpăcite.

— Deloc, spuse Bobby. Jesse şi cu mine discutăm despre cât de greu e să fii tată. Copiii nu vin cu instrucţiuni de folosire.

— Jesse face o treabă mai bună decât îşi dă seama, spuse ea, apărându-l.

— Sunt convins.

Jesse scutură din cap.

— Ce putem face pentru tine? întrebă Bobby. Kate clipi când înţelese întrebarea sau, mai bine zis, când înţelese un cuvânt din întrebare. *Putem.* Jesse şi Bobby.

Ceea ce înţelese, pe neaşteptate, îi limpezi gândurile. Brusc, planul ei se extinse. Nu doar că Jesse era un jucător profesionist de golf, dar Bobby era un fost atacant în echipa Texas Lone Stars. Avea să fie grozav.

— Am o propunere.

Zâmbetul lui Jesse avea o nuanţă de şiretenie.

— Tu? O propunere?

Kate simţi stânjeneala cuprinzând-o, când bărbaţii apreciară umorul.

— Amuzant!

— Mă străduiesc.

Se aplecă înainte, punându-şi coatele pe masă, entuziastă.

— M-am gândit că terenul de golf al lui Travis are nevoie de bani. Am căutat pe Internet şi am dat câteva telefoane înainte să vin aici. Am aflat că majoritatea

programelor sportive de stat din zonă au nevoie de sprijin. Nu e nicio surpriză, de fapt. Şi vreau să fac ceva în privinţa asta.

Bobby chicoti. Jesse, nu.

— Adică? întrebă fostul jucător de fotbal.

— Ei bine…

Îi privi pe rând.

— Mă gândeam la o confruntare de golf.

Lui Jesse îi îngheţă zâmbetul pe buze.

— Şi pe cine vezi tu *confruntându-se*?

— Păi… Pe tine şi pe Bobby Mac.

Schimbarea avu loc atât de rapid, încât simţi că i se învârteşte capul. Fălcile lui Jesse erau tensionate. Strânse halba cu atâta putere, că i se albiseră încheieturile mâinii. Nedumerită, Kate continuă.

— E cât se poate de logic! Două vedete, doi sportivi faimoşi din El Paso joacă în scopuri caritabile. Jesse Chapman versus Bobby MacMcIntyre. Ar fi grozav.

— Ştii, spuse Bobby râzând, acum că nu mai sunt pe teren, am jucat golf la modul serios. Nu m-ar deranja un meci amical în scopuri caritabile.

Jesse tot nu se mişcase. Braţele lui erau în continuare înfipte în masă, muşchii întinşi, bine definiţi. Kate se simţea ameţită străduindu-se să stea departe de el.

— Nu e o idee rea, continuă Bobby.

— O să fie grozav! se înveseli Kate, atât de dragul distracţiei, cât şi pentru că Bobby acceptase.

— Nu numai că fondurile vor merge la programele publice, dar problema va fi făcută cunoscută. Iar voi doi veţi dovedi că sunteţi cu adevărat eroii oraşului.

Îşi dădu seama că vorbeşte cam ca Tommy Davis, care voia să facă o prezentare despre Jesse. Dar aici era vorba despre altceva, nu-i aşa? Hotărât lucru, avea să-i salveze slujba, dar avea să ajute şi o cauză bună. Dacă i-ar fi spus cât de mult înseamnă pentru ea, câtă nevoie avea ca să-şi păstreze serviciul, cu siguranţă că el ar fi acceptat.

— Ţie ce-ţi iese de aici? întrebă Jesse.

Nu era tocmai răspunsul pe care îl aştepta.

— Mi se pare normal să întrebi.

Îşi uni palmele.

— Vreau să înregistrez evenimentul pentru *Getting Real with Kate.* Şi, da, am nevoie de asta, recunosc. Dar vă prezintă pe amândoi şi ajută programele sportive. O să transmitem evenimentul la televizor. Desigur, nu va fi un joc întreg. Vom face o mini versiune a meciului, amuzantă şi competitivă. Voi merge cu un cameraman şi un microfon şi vă voi intervieva pe amândoi în timpul jocului. Apoi voi edita imaginile în studio, ca să intre pe formatul de o oră.

Bobby se gândi.

— De unde vor veni banii pentru câştigător?

— Ideea mi-a venit astăzi. Aşa că nu am toate detaliile fixate. Dar, cum văd eu lucrurile, vom cere afaceriştilor locali să sponsorizeze evenimentul. Ei devin mai vizibili, plus bunăvoinţa comunităţii şi a telespectatorilor care vor cumpăra produsele, totul pentru a livra un cec gras programului sportiv ales de câştigător. De exemplu, Bobby, tu ai putea juca pentru programele de fotbal. Jesse ar putea juca pentru cele de golf. Oricine câştigă, câştigă pentru domeniul său.

— Iar cel care pierde? insistă Bobby. Cu el ce se întâmplă?

— Şi locul al doilea va primi bani, dar mai puţini. Toată lumea va avea de câştigat!

Kate îl privi pe Jesse, care stătea sprijinit de spătar. Nu fusese de acord, dar nici nu refuzase. Optimistă, continuă.

— Nu va fi nimic pretenţios şi va trebui să aibă loc vara pentru a evidenţia programele sportive de sezon. Dacă sunteţi de acord, voi începe imediat să fac pregătirile. Sunt convinsă că pot convinge El Paso Country Club să ne lase pe teren. Va fi grozav!

— Îmi place, se pronunţă Bobby. Ce spui, Jesse?

Jesse nu îl privea pe Bobby, ci pe ea, cu o întunecime de nepătruns.

— Nu ştiu cum aş putea să refuz.

— Atunci e stabilit, afirmă Bobby, ridicându-se din scaun. Să mergem la mine la birou şi să începem să punem la punct detaliile.

Jesse se ridică şi el şi dădu mâna cu Bobby.

— Nu pot. Trebuie să plec. Dar îţi mulţumesc pentru prânz.

Bobby îl bătu cu palma pe spate.

— O să te pun la grea încercare, prietene.

Cu un zâmbet forţat şi fără să-i arunce lui Kate nici măcar o singură privire, Jesse dădu să plece.

— Jesse?

El se întoarse, cu ochii arzători. Dar, după o secundă, se relaxă, iar zâmbetul îi deveni sincer.

— Ai planuri de făcut. Ne vedem mai târziu.

Apoi plecă.

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Fabulos!

Kate, îmi pare rău că a trebuit să te presez cu detaliile despre ideea ta. Dar, vai, auditorii au avut nevoie de mai mult decât de cuvântul meu. Respect faptul că nu ai vrut să-mi spui încă, lucrurile nefiind încă puse la punct, dar sunt atât de încântată că m-ai anunţat la ce lucrezi. O partidă de golf e o idee bună. Am citit propunerea ta în dimineaţa asta şi e delicioasă. Auditorii sunt şi ei impresionaţi. Jesse versus Bobby Mac. Ştiam că mă pot baza pe tine şi că n-o să mă dezamăgeşti. Dar două săptămâni? Cum se poate organiza aşa ceva în două săptămâni?

Xo, j
To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: De acord

Trebuie să fiu de acord cu Julia de data asta, Kate. E o idee grozavă, dar nu există timp suficient pentru a o pune în practică. Ce-ar fi s-o facem în septembrie? Sunt convinsă că auditorii ne vor acorda atâta timp.

Felicitări!

Chloe
Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Confruntarea de golf

În septembrie e prea târziu! Trebuie să organizăm asta în două săptămâni, pentru că vreau să îi prezint pe Travis şi pe puştii de la tabăra de golf. Iar tabăra se va închide în septembrie.

Dată fiind situaţia, trebuie să ne mişcăm foarte repede. Chloe, eşti cea mai tare, ştiu că poţi să te ocupi de asta. Publicitatea ar trebui să fie floare la ureche, pentru că orice sponsor local din oraş va dori să ia parte. Iar cu spoturile publicitare numeroase, nu vom avea probleme în a atrage companiile locale să doneze bani, atât pentru câştigător, cât şi pentru cel de pe locul doi. Nu numai că vor primi publicitate gratis, dar banii pe care îi vor dona vor fi neimpozabili. În plus, avem nevoie de o singură echipă de filmare, de vreme ce întregul show înseamnă Jesse şi Bobby Mac.

Vestea bună e că am obţinut deja terenul de golf pentru eveniment. Audienţele vor sări în aer!
Kate

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Bine

Eu zic să-i dăm bătaie. Am mai trecut prin asemenea focuri şi pot să trec din nou pentru a implica pe toată lumea. Ce zici, Julia?
C

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: re: Bine

Eu spun că avem un show de golf de pregătit. Dar nu ne putem permite nicio greşeală.
xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Nicio grijă

Va fi minunat! Nimic n-o să meargă prost!
Vă ţin la curent.
Kate

To: Vern Leeper vleeperktextv.com
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Campionatul de golf Westchester

Dragă Vern.

Scuze că nu am trecut pe la biroul tău, dar ai găsit vreo filmare de la Westchester Open? Aş vrea foarte mult să văd ce ai, cât se poate de repede.

Toate cele bune.

Kate

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Vern Leeper vleeperktextv.com
Subiect: re: Campionatul de golf Westchester

Dragă Kate.

Campionatul nu a fost acoperit la nivel naţional. Totuşi, am o persoană de contact la filiala locală, care trebuie să aibă imagini pe care le folosesc la ştiri. De îndată ce aflu ceva, te anunţ.

Vernon Leeper.

Director sportiv, KTEX TV West Texas

20

Nimic n-o să meargă prost! Era o afirmaţie puţin cam optimistă. Şi detesta faptul că trebuise să-i facă dezvăluirea Juliei înainte de a fi sigură că totul era în

regulă cu Jesse. Sigur, el acceptase să participe, la Bobby's Place, dar nu putea nega că era îngrijorată.

Sporindu-i neliniştea, Jesse o evitase în ultimele două săptămâni în care ea lucrase la Competiţia de Golf pentru Programele Publice. Să pregăteşti ceva de o asemenea amploare ar fi fost o mare provocare şi în condiţii normale. Însă, având atât de puţin timp la dispoziţie, fusese într-o goană continuă.

Dar nu logistica şi aranjamentele îi dădeau coşmaruri lui Kate. Încă din ziua în care Travis sosise în El Paso, Jesse pusese băiatul pe primul plan. Acum, competiţia arătându-se la orizont, Jesse îşi mutase întreaga atenţie asupra jocului. Lui Kate îi părea rău de Travis. Şi nu putea să nu se întrebe de ce o evita Jesse.

Pentru că acum nu o vedea decât ca pe un reporter care voia ceva de la el?

Îşi făcea griji că era vorba despre mai mult decât atât. Ceva mai amplu, care îi scăpa. Dar când încerca să discute cu el, el era ocupat, vorbea la telefon, tocmai pleca sau, de mai multe ori, pur şi simplu nu deschidea uşa. Nu mai stăteau de vorbă, nu mai mâncau împreună. Detesta că asta o deranja cel mai mult.

Într-o noapte, se trezi şi fu surprinsă găsindu-l pe Jesse adormit pe scaun, lângă patul ei, cu vechiul album de fotografii în poală. Ridicându-se din pat, îngenunchease uşor în faţa lui, privindu-i ridurile obosite. Jesse nu se trezi când ea îi luă albumul. Aşteptă ca el să se răsucească şi se aşeză pe podea, lângă scaunul lui, privind imaginile cu ei crescând. Familia lui şi a ei. Jesse, copil, râzând, mama lui alături, zâmbind, vizibil mândră. Apoi o altă poză cu el şi tatăl său, câţiva ani mai târziu, în faţa casei, Derek stând într-o parte, exclus. Sau Derek nu voise să ia parte la escapadele tatălui şi ale fratelui său?

După ce murise doamna Chapman, Carlen Chapman avusese nevoie de Jesse, cam aşa cum mama ei avusese nevoie de ea. Dar, în cazul ei, copilul devenise părinte, în

timp ce în cazul lui Jesse copilul devenise un prieten.

După ce văzuse toate fotografiile, Jesse încă dormea, de parcă n-ar mai fi dormit de săptămâni bune. În cele din urmă, îl înveli cu o pătură şi se întoarse în pat.

Dimineaţa, el nu mai era acolo, iar pătura era pusă în jurul ei. Kate îşi dădu seama că era atras de ea, dar, în acelaşi timp, o evita. O făcu să simtă atât speranţă, cât şi disperare, întrebându-se dacă va reuşi vreodată să treacă de zidurile din jurul lui.

În ziua de dinaintea competiţiei, cu o furtună de vară texană la orizont, nori uriaşi începură să umple cerul. Întregul El Paso vorbea despre eveniment. Travis stătea în bucătărie, cu coatele pe masă, cu faţa în palme şi privea televizorul nepornit.

Kate intră în casă prin uşa din spate. Îşi aruncă poşeta şi cheile pe bufet.

— Salut, puştiule!

— Bună.

Travis nu o privi.

— Nu ar trebui să fii la muncă?

— Iar tu n-ar trebui să fii vizavi, la Suzanne, până când apare autobuzul?

Scoase o jumătate de zâmbet de la el, un zâmbet atât de asemănător cu cel al tatălui său, încât Kate simţi că i se strânge inima.

— Da. Dar Suzanne îşi „şamponează” părul şi a spus că o să mă sune când termină. De fapt, îl vopseşte şi crede că eu habar n-am şi că nu pot face diferenţa. A spus că ai lăsat toate numerele de urgenţă cunoscute omului, aşa că voi fi în siguranţă câteva ore, cât îi ia să-şi aranjeze părul. În plus, mă duc la Lena în câteva minute, să o ajut cu nişte chestii.

— Mama ei e acasă?

— Da. Şi jur că nu o să ne uităm pe nicio revistă de golf.

Se priviră, apoi începură să râdă.

— Deci de ce ai venit aici? întrebă el.

Kate ridică din umeri, încercând să pară nonşalantă.

— Am trecut pe la terenul de golf, ca să mă asigur că totul este pregătit pentru marea zi de mâine.

— L-ai căutat pe Jesse, nu?

Kate, care îşi turna un pahar de suc de portocale, rămase cu mâna în aer. Apoi îşi dădu ochii peste cap.

— E chiar aşa de evident?

— Da. Dar e în regulă.

Apoi se întoarse cu faţa spre ecranul gol.

— E vreo problemă cu tatăl meu?

Kate tresări neliniştită. Travis fusese atât de încântat când auzise de eveniment.

Se grăbi să pună sticla în frigider.

— Nu, totul e în regulă.

Şi-ar fi dorit să fie la fel de sigură pe cât o arăta vocea ei. Fusese oare atât de concentrată pe propriile griji încât nici măcar nu dăduse atenţie avertismentelor care existaseră acolo tot timpul? întoarcerea lui la El Paso? Implicarea în proiectul cu casa din copac în loc să joace golf când cel mai mare campionat al vieţii lui se apropia? Şi ce voise Tommy Davis să spună cu *Eşti un erou, nu-i aşa, Jesse?*

Gândindu-se mai bine, îşi dădu seama că în vocea reporterului era ceva ciudat. O întrebare.

Scrâşnetul unor roţi pe pietriş le atraseră atenţia. Se priviră cu speranţă, fără să-şi dea seama că li se tăiase respiraţia. Când văzură Jeepul negru, răsuflară amândoi uşuraţi.

— Ele.

— A venit.

Kate trebui să facă un efort ca să nu alerge pe uşa din spate, chiar după Travis. În schimb, rămase în picioare lângă chiuveta din bucătărie, rugându-se să fie liniştită. Rugându-se să greşească şi Jesse să aibă dreptate.

— Salut, Jesse! strigă puştiul când el veni pe poarta

din spate.

Jesse se opri şi privi casa.

— Bună, Travis, îl salută el.

Kate îl putea vedea prin fereastră. Îşi scoase şapca de golf. Părul îi era ud de transpiraţie. O dâră albă de pe frunte îi scotea şi mai mult în evidenţă faţa aprinsă.

Travis traversă în goană curtea ca să-l vadă.

Kate nu înţelegea decât câteva cuvinte purtate de vântul care începuse să agite frunzele. Probabil că Travis spusese ceva despre casa din copac, pentru că priviră amândoi într-acolo.

Dând plasa de la intrare deoparte, Kate păşi în curte. Jesse se opri în mijlocul frazei şi o privi. Expresia lui deveni încă şi mai întunecată, şi mai misterioasă.

— Salut, spuse ea uşor.

El îşi vârî mâinile în buzunarele de la spate.

— Salut.

Travis îşi puse şi el mâinile în buzunarele de la spate.

— Tocmai îi spuneam lui Jesse că trebuie să terminăm casa din copac. Trebuie să punem o balustradă, care să fixeze laturile. Dacă nu, probabil că vântul o va distruge.

Ca pentru a îi da dreptate, o pală de vânt cutremură crengile copacului, iar plăcile de lemn scârţâiră cu putere. Era ca o reluare a tuturor anilor când vântul spulbera ceva la care ea ţinea.

— Când crezi că putem s-o facem? îl întrebă Travis pe Jesse. Ar fi bine cât mai curând. Deşi cred că nu se poate mâine, pentru că ai confruntarea de golf.

Lemnul scârţâi şi mai tare, dar Jesse nu răspunse.

Travis îl privi curios şi cu ceva mai multă îngrijorare.

— Joci, nu-i aşa?

Cuvinte simple, dar al căror înţeles nu era simplu, exprimate cu atâta îndrăzneală şi întrebând exact ceea ce Kate se temea să afle. O parte din ea se aştepta ca Jesse să arunce cu uşurinţă un *Sigur.*

— Travis, îmi pare rău. Dar nu, nu voi juca.

Vântul străbătu curtea, ajunse la casa din copac şi zgâlţâi plăcile, neliniştindu-le lumea.

— Poftim? întrebă Travis înecându-se.

— Se pare că trebuie să plec din oraş de dimineaţă.

Respiraţia lui Kate coborî dureros în piept. Jesse se concentră asupra ei.

— Îmi pare rău că anunţ pe ultima sută de metri.

O mie de întrebări îi trecură prin minte lui Kate. Cum era posibil să-l dezamăgească pe Travis? Sau oraşul El Paso? Grijile pentru campionat de abia dacă îşi mai făcură loc.

— Nu se poate face nimic în privinţa asta, adăugă Jesse.

Travis clipi nedumerit.

— Trebuie să plec, spuse el apoi, cu vocea încordată.

— Travis! îl strigă Jesse, încercând să îl oprească, îmi pare foarte rău, T.

— Nicio problemă. Chiar trebuie să plec. Lena mă aşteaptă.

Când Jesse dădu să-l întrebe ceva, băiatul se întoarse repede ca să-şi ascundă lacrimile. Apoi o luă la fugă. Sunetul porţii din spate răsună cu ecou împrejurimile liniştite.

Kate şi Jesse rămaseră aşa câteva secunde, apoi Jesse înjură şi porni spre casa de oaspeţi.

— Jesse! îl strigă ea şi se luă după el. Ce se întâmplă cu tine?

El continuă să meargă şi, când începu să izbească în pereţi, ea veni lângă el, cu mâna lipită de lemn.

— Ce s-a întâmplat? îl întrebă ea.

Jesse îşi trecu mâinile prin păr, cu ochii întunecaţi privind sălbatic.

— Nimic nu s-a întâmplat, aproape strigă el, întorcându-se şi intrând în casă chiar când un fulger despica cerul.

Kate rămase acolo, uluită. Începuse ploaia, iar vântul devenea tot mai puternic şi mai ameninţător, *p*ână când prima placă din casă se desprinse şi se rostogoli pe iarba văratică.

Scuturându-se, îl urmă trântind uşa. Numără până la zece.

— Jesse, la naiba, vorbeşte cu mine!

Răsucindu-se pe călcâie, el se întoarse cu faţa spre ea.

— Ce e de vorbit? Am venit acasă pentru a exersa jocul de golf şi am făcut orice altceva, *numai asta nu.*

— Nu ai făcut decât să lucrezi la asta în ultimele săptămâni.

— Şi mult bine mi-a făcut. Nu pot decât să mă gândesc la tine.

Făcu un pas spre ea.

Deşi îl cunoştea de o viaţă, instinctul îi striga că era periculos şi un fior de îngrijorare o străbătu. Când făcu încă un pas spre ea, îndârjit, ea se dădu înapoi. Brusc, să stea acolo şi să-i forţeze mâna nu i se mai părea o idee înţeleaptă.

— Jesse, zău, e clar că se întâmplă ceva mai mult. Lasă-mă să te ajut.

— Dumnezeule! gemu el. Nu pot fi ajutat. M-am dezechilibrat psihic. Tu mă înnebuneşti. Vreau să fii micuţa Katie Bloom pe care am cunoscut-o dintotdeauna. Dulce, blândă, simplă. Nu femeia asta aprigă care… care…

— Care ce?

Kate îşi trase umerii înapoi.

— Care are un trup menit păcatului.

Ea rămase cu gura căscată.

— Eşti supărat pentru că am crescut? Ce nebunie mai e şi asta?

Jesse îşi trecu mâna prin păr.

— Exact. Sunt nebun. Nu mă gândesc decât la tine, goală în braţele mele.

Lui Kate i se tăie răsuflarea.

— Dar nu vezi? Nu există niciun viitor pentru noi. Suntem atât de diferiţi. Vrem lucruri diferite. Viaţa mea nu este aici. Viaţa mea este pe circuit şi în Florida. Nu pot fi pur şi inocent şi tot ceea ce meriţi tu de la un bărbat. Ştiu asta şi ştii şi tu…

Kate îşi detesta nodul din gât.

— Şi totuşi, nu mă pot gândi şi nu pot visa decât la tine.

Făcu un pas spre ea.

— Tu coborând în faţa mea, făcându-mă să ard de o dorinţă inocentă pe care nu am mai simţit-o niciodată.

Mintea ei începu să vuiască văzându-l că se apropie. O sprijini de micul bufet din bucătărie.

— Am spus că vom face dragoste. Mi-am zis că nu îmi pasă dacă îmi distragi atenţia. Dar trebuie să îmi pese. Trebuie să îmi pese de golf… E meseria mea. Este singurul lucru pe care ştiu să îl fac. Aşa cum tu faci televiziune.

Marginea bufetului îi intra în partea de jos a spatelui. Jesse se opri chiar în faţa ei. Ochii îi ardeau.

Kate nu ştia ce să spună sau ce să gândească. Ştia doar că trupul ei vibra la simpla lui apropiere… şi pentru că îi infesta visele, aşa cum el le infesta pe ale ei.

— În fiecare noapte vreau să traversez curtea şi să mă strecor în patul tău, şopti el, cu o voce gravă şi acuzatoare, când ar trebui să mă concentrez să rămân în formă. Mănânc prăjituri şi mă delectez. Stau treaz până târziu, fără niciun gând.

— Dar se ştie că pierzi nopţile.

— Nu mai pierd. Nu-mi permit să trăiesc aşa, dacă vreau să câştig în sfârşit un campionat major. Iar acum am şansa să câştig unul dintre cele mai prestigioase campionate de golf, iar eu de abia dacă am mai văzut un teren de când am venit aici. Nu m-am concentrat. Irosesc o şansă incredibilă. Iar asta, cel puţin pentru moment, trebuie să fie prioritatea mea.

El dădu să se îndepărteze, dar ea îi prinse braţul.

— Nu mai fugi, Jesse!

El rămase nemişcat, în strădania de a se stăpâni.

— Atinge-mă, insistă ea.

— Kate, nu vrei asta, începu el, cu o voce chinuită.

— Ba da. Vreau tot ce poţi să îmi dai. Nu vreau inocenţă. Nu vreau puritate. Vreau bărbatul care eşti tu.

Kate îşi dădea seama că era extrem de tensionat, îşi strecură degetele în cămaşa lui, trăgându-l înapoi.

— Te rog, Jesse.

Apoi, brusc, asemenea unui baraj care se sparge, o trase înspre el, buzele cuprinzându-i gura, flămânde. Ea îi răspunse cu aceeaşi intensitate, potrivindu-şi mişcările după ale lui, când el începu să-i sugă buza inferioară, trecându-şi dinţii peste pielea fină a gâtului ei. De data aceasta, nu mai era o apropiere blândă, un preludiu aţâţător. El îi deschise cămaşa şi îşi vârî capul între sânii ei.

Instinctiv, ea se arcui când limba lui se întoarse la sfârcul ei, încercuindu-i marginea. Un geamăt îi scăpă când el îi ridică fusta. Îşi strecură palmele în chiloţii ei, cuprinzându-i fesele. Îşi îngropă faţa în umărul ei. Vârfurile degetelor alunecară mai jos, până când începură să îi mângâie miezul.

Un suflu adânc, înfiorat ieşi din plămânii ei, iar trupul i se încordă.

El o mângâia cu tandreţe.

— Mă termini.

El îi sărută tâmpla şi fruntea cu blândeţe. Apoi, dintr-o singură mişcare controlată, dar puternică, îi scoase chiloţii.

Ea îşi muşcă buza. Jesse îşi trecu limba peste contururile ei, savurând-o. Kate nu se putu înfrâna şi închise ochi, mişcându-şi şoldurile astfel încât să experimenteze mai mult din atingerea lui.

— Aşa, murmură el. Lasă-mă să te ating.

Cu o mână la spatele ei, ţinând-o bine, îi cuprinse muntele cu palma, mişcându-se erotic, în timp ce îi muşca uşor urechea.

— Eşti atât de dulce, şopti el, respiraţia caldă atingând pielea lui Kate.

Ea simţea plăcerea venind din toate părţile. Fierbinte şi intensă. Se simţea carnală, instinctuală. Apoi degetul lui îi desfăcu centrul umed, mângâindu-i centrul sensibil. Trupul i se cutremură. O făcea să se simtă sălbatică şi doritoare în acelaşi timp. Voia să simtă tot ce îi putea dărui el.

— Hai! îi porunci el.

Iar ea făcu întocmai. Îi descheie cămaşa şi, în câteva secunde, hainele lui dispărură. Când o ridică, aşezând-o pe bufet, simţi dalele reci pe pielea goală. Îşi lăsă capul pe spate, sprijinindu-l de bufet, în timp ce trupul ei căuta ceea ce el voia să-i dăruiască.

Dorinţa neînfrânată îi înmuia picioarele când el îşi trecea marginea degetului mare de-a lungul crăpăturii delicate dintre unduirile ei strânse. Apoi, încet, o smuci în faţă şi picioarele ei se desfăcură mai larg. Când o trase cu blândeţe de pe bufet, lipind-o de vârful membrului său dur, ea gemu şi se agăţă de el, cuprinzându-i mijlocul cu picioarele.

Cu grijă, o mângâie de vârful umflat al membrului său şi gemu cu buzele lipite de gâtul ei. Apoi, încet, cu blândeţe, îi împinse coapsele, iar ea alunecă spre el, cuprinzându-i în ea măreţia.

Jesse îi strigă numele când o pătrunse complet. Dar el era mare, mult prea mare pentru ea şi Kate scânci.

— La naiba! spuse el răguşit.

Cu o putere uimitoare, o eliberă, apoi o aşeză pe picioare. Când Kate voi să-l atingă, o întoarse până când ea îşi puse braţele pe bufet.

— N-o să te rănesc, îi promise el. Dar nu pot să mă opresc.

Jesse îi scoase cămaşa. Ea se simţea mai conştientă de sine ca oricând. Era goală şi îndrăzneaţă.

El îşi trecu palma pe spatele ei, peste coaste, până când îi găsi sânii. Sfârcurile ei se întăriră şi mai mult, un geamăt uşor scăpându-i din piept. Palmele lui îi ridicară sânii, degetele mari descriind cercuri, făcându-i trupul să vibreze. Iar când mâinile lui începură să coboare, se opriră de abia pe fese.

— Eşti minunată, murmură el, cuprinzând fiecare fesă, despărţindu-le uşor, apoi apăsându-şi erecţia dură de ea.

— Mă scoţi din minţi, mă ameţeşti până când nu te mai văd decât pe tine şi nu îmi doresc decât să intru în tine până îmi dau drumul.

Îi luă mâna şi o conduse în dormitor. Dar nu e o aşează pe pat. O puse să stea pe o canapea micuţă. Lui Kate i se tăie respiraţia când el îngenunche în faţa ei şi îi desfăcu genunchii cu tandreţe.

— Vreau să te ating şi să te sărut peste tot.

Pieptul ei se ridică şi respiră adânc.

— Pleoapele tale – spuse el sărutându-le – urechea ta – îşi trecu buzele peste cochilia delicată – gura ta.

Îi dădu un sărut rapid, apucându-i mâinile şi întinzându-le pe spatele canapelei.

— Nu-ţi mişca braţele, o învăţă el delicat.

Apoi îi cuprinse faţa cu palmele şi o sărută din nou. Ea inspiră adânc, iar Jesse îi gustă gura. Încercuia şi explora. Limba lui ajunse în gura ei, iar Kate, instinctiv, începu să o sugă. Când dădu să-şi mişte braţele, el se opri.

— Fără să te mişti, îi aminti el, cu vocea aspră.

Buzele îi erau lipite de ale ei şi se străduia să-şi ţină în frâu dorinţa.

Ea scânci uşor, frustrată, iar el începu să-i sărute pielea, explorând. Kate gemu când el se trase înapoi, dar geamătul tremură când el îi atinse sfârcurile cu buricele degetelor mari. Capul îi căzu pe spate, părul sălbatic

atârnând ca o cascadă de bucle.

— Ard de dorinţa de a te simţi, spuse el. Aici.

Strânse sfârcul uşor, apoi îl luă în gură, sugându-l cu putere, trecând cu limba peste vârf înainte de a coborî spre inelul din jur. Gâfâia, iar trupul lui se încorda înspre ea.

— Aici.

Coborî spre abdomen şi mai jos, până când buzele lui trecură peste muntele ei în formă de V. Capul ei se ridică, dar braţele nu se mişcară când el îi desfăcu şi mai mult genunchii. Privirile li se întâlniră.

— Şi aici, şopti el.

Fără să-şi întoarcă privirea, îi atinse carnea dulce şi moale dintre coapse, desfăcând-o cu degetul.

Instinctul îşi făcu simţită prezenţa şi Kate se încordă.

— Lasă-mă să te ating.

Atunci ea se relaxă un pic, suficient pentru ca el să-şi strecoare degetul în umezeala unduirilor ei secrete.

— Am spus că te voi atinge peste tot. De abia am început.

Ea îşi muşcă buza de jos, în felul acela care îl înnebunea.

— Ai încredere în mine, spuse el, trupul pulsându-i, nerăbdător să-i arate plăcere, să-i arate intensitatea pe care trupul ei o poate trăi. Voia să o întindă pe spate şi să cedeze dorinţei puternice de a fi în ea. Dar nu încă.

Genunchii ei se desfăcură puţin câte puţin, când el începu să-i mângâie unduirile strâmte. Când, în sfârşit, scoase un oftat, el îşi strecură un deget în ea, apoi două. Şoldurile ei se ridicară, în timp ce el o mângâia. Când îşi cufundă capul şi o linse, ea se pierdu şi se deschise cu totul.

El lingea, sugea şi o mângâia. Ea cedă cu totul, cuprinzându-i părul cu mâinile şi arcuindu-şi trupul deasupra capului său, în timp ce el îşi trecea limba peste curbele ei. Apoi, brusc, se treziră amândoi pe covor, cu

trupurile unite.

Se rostogoleau, fiecare flămând să fie mai aproape de celălalt. Înnebuniţi, se rostogoliră din nou, iar el ajunse deasupra.

Sprijinindu-şi greutatea în braţe, îi încadră faţa. Inocenţa şi iubirea ei străluceau sub ochii lui. Apoi ea se frecă de el. Jesse simţi nevoia de a fi în ea.

Se ghidă spre ea şi deodată îşi dădu seama că, deşi era udă şi îl dorea, trebuia să aibă mare grijă, să se mişte încet.

Dorinţa arzătoare era ca un pumnal înfipt în trupul lui, dar se concentră asupra lui Kate şi a plăcerii ei.

O sărută cu răbdare, curtând-o, pulsând peste intrarea ei, aţâţând-o pentru a-i relaxa carnea. Dar Kate gemea frustrată, legănându-şi capul dintr-o parte în alta.

— Te vreau în mine cu totul.

— Nu vreau să-ţi fac rău din nou, reuşi el să spună, dorinţa îl făcea să tremure şi ameninţa să-l consume cu totul.

Ea îşi trecu mâinile peste spatele lui, oprindu-se pe şoldurile lui.

— N-ai să-mi faci rău.

Apoi îl trase înspre ea, iar el nu mai rezistă.

Cedă nevoii copleşitoare şi îi scăpă un geamăt profund. Ciugulea şi sugea, eliberându-şi dorinţa în timp ce se scufunda adânc. Gura ei se deschise într-o exclamaţie tăcută. Dar când el se încordă şi încercă să iasă, ea îi spuse:

— Nu!

— Vrei asta? Mă vrei?

— Da! Da!

Ea îşi rostogoli capul pe covor cu fiecare silabă. Implorând. Cerând.

El o trase mai aproape, inima bubuindu-i, şi îi simţi întregul trup tremurând, potrivindu-se trupului său.

— Cuprinde-mi mijlocul cu picioarele, o instrui el.

În clipa în care făcu asta, el se scufundă şi mai adânc, iar acum exclamă în faţa femeii care îi putea cuprinde toată lungimea… De parcă această femeie, Kate, era făcută pentru el. Întotdeauna fusese.

— La naiba! şopti el în gura ei. Eşti a mea.

Începu să se mişte încet, până când simţi pasiunea ei crescând din nou. Ea gemu când el îi mângâie netezimea cu săgeata lui alunecoasă, aducând-o aproape de orgasm, sărutând-o, limba lui imitând mişcările membrului. Şi chiar când ea îşi dădu drumul ţipând, el o pătrunse adânc şi îi prinse gura cu a lui, strecurându-şi limba în umezeala ei fierbinte şi simţindu-i tremurul ca pe al său. Apoi veni rândul lui să se cutremure, trupul erupând şi arcuindu-se în ea, convulsionându-se cu o intensitate dureroasă pe care nu o mai trăise cu nicio femeie.

Jesse îi şopti numele de trei ori, în timp ce pasiunea se stingea.

Se strânseră în braţe multă vreme – li se păru că trecuseră ore – niciunul nedorind ca balonul de fericire din jur să se spargă. Când, în cele din urmă, el se ridică în coate, văzu că obrajii ei străluceau.

— De ce plângi? întrebă el răguşit.

Ea îi zâmbi, apoi îi atinse faţa. Degetele se udară.

— Sunt lacrimile tale, Jesse, nu ale mele.

21

— Jesse!

Cineva striga, ceea ce îi sperie de moarte.

— Jesse! Unde dracului eşti?

— La naiba! E Derek, spus Jesse.

— Ai încuiat uşa?

— Tu ai intrat ultima.

Kate exclamă şi se desprinseră. Ca nişte adolescenţi vinovaţi, porniră în goană spre bucătărie şi începură să-şi tragă hainele pe ei. Jesse termină cât ai zice peşte, dar Kate se lupta cu nasturii.

Jesse îi dădu cu blândeţe, dar şi cu hotărâre mâinile deoparte.

— Nu e timp!

— Exact, spuse el, amuzat şi arătând spre dezordinea pe care o făcuse ea.

Li închise bluza cu uşurinţă.

— Aici e gata.

Kate exclamă când văzu marginile rupte ale chiloţilor pe podea.

— Nu! *Acolo!*

— La naiba! Cum poţi să uiţi de lenjerie?

Ea dădu să-l contreze.

— Nu e timp, Kate.

Şi avea dreptate. Dar niciunul dintre ei nu apucă să ia piesa cu pricina înainte ca Chapman cel mare să dea buzna în casa de oaspeţi.

— Ce dracului e asta? întrebă Derek înfuriat, cu părul şi umerii uzi de ploaie. Flutură în aer ediţia de prânz a *EI Paso Tribune.*

Orice urmă de vulnerabilitate din Jesse dispăru.

— Salutare şi ţie, frate mai mare.

— Nu am nevoie de replicile tale şmechere. Ce naiba e articolul ăsta?

— Despre ce vorbeşti? întrebă Jesse.

Pericolul i se simţea în voce. Derek desfăcu ziarul.

— Prima pagină a secţiunii de sport.

Trupul lui Jesse se încordă rapid. Câteva secunde lungi, nu se mişcă. Kate fu cea care întinse mâna după *Tribune.*

Jesse încremenise, iar chipul lui părea o mască de piatră. În timp ce fraţii se priveau, ea deschise ziarul la secţiunea de sport şi titlul o şocă.

Este înfiorător să fii erou
Sau aşa ar părea pentru fiul risipitor al El Paso.
Jesse Chapman de Tommy Davis

Jesse privi peste umăr şi văzu şi el. Cu o smucitură, se îndepărtă, sprijinindu-şi braţele de bufet.

— Jesse? începu ea.

— Citeşte-i-l, Kate, spuse Derek. Trebuie să audă ce se spune despre el.

Neştiind ce altceva să facă, ea începu să citească.

„Umblă zvonul că Jesse Chapman nu a mai reuşit să joace de când a salvat viaţa unei femei”.

Kate îi privi spatele.

— Tommy Davis e reporterul acela pe care l-am văzut pe terenul de golf, în ziua aceea, nu?

— Chiar el, unicul, răspunse el cu răceală.

Kate continuă.

„Oare chiar este un erou sau este tot băiatul rău al golfului, care a pornit spre viaţa agitată aşa cum o raţă porneşte spre apă? Părerea mea este că, dacă Jesse nu ar fi un băiat atât de frumos, nimeni n-ar mai auzi de el. Se va schimba asta în august, la Campionatul PGA? Oare are talentul care să merite atenţia ce i se acordă?”

„Dar, mai mult decât atât, este Jesse Chapman cu adevărat un erou? Sau doar un lup în armură strălucitoare? Pentru că un reporter a aflat că singurul motiv pentru care femeia aceea a căzut pe terenul de la

Westchester a fost o lovitură cu crosa. Oare a lovit-o Jesse şi apoi a salvat-o? E greu de ştiut, pentru că nimeni nu vorbeşte, inclusiv Jesse Chapman. Ce ascunde băiatul nostru rău?”

Articolul continua, detaliind viaţa lui Jesse din ultimii zece ani. Campionatele de mici amploare câştigate. Articolele din presă.

Kate era în stare de şoc. Ridică privirea, iar Jesse se întoarse cu faţa spre ea.

— E adevărat? întrebă ea. Ai lovit-o pe femeia aceea?

— Ai făcut-o, Jesse? întrebă şi Derek.

Fălcile lui Jesse erau încleştate. Fratele lui închise ochii, de parcă s-ar fi rugat să aibă răbdare.

— Ce naiba ai făcut de a ajuns unul ca Tommy Davis să se întrebe dacă e adevărat că eşti erou?

Kate privi schimbarea din Jesse, pe care o mai văzuse. Pe platoul de la *Getting Real,* pe terenul de golf în faţa lui Tommy Davis. Şi acum.

Brusc, zâmbetele se întoarseră.

— Nu sunt erou, fratele meu mai mare, spuse Jesse cu zâmbetul lui de băiat rău. Tu, dintre toţi oamenii, ar trebui să ştii asta. Nu mi-ai arătat asta cât se poate de limpede, ani în şir?

Derek îşi îngustă ochii. Era scos din răbdări.

— La naiba, Jesse! Ce te împinge să faci lucrurile astea? Să bei la doisprezece ani…

Jesse îşi ridică mâna într-o încercare exagerată de a fi de ajutor.

— Ai înţeles greşit. Mai întâi m-am apucat de fumat şi apoi de băut.

Kate îi privea din ce în ce mai îngrozită.

— Nu-ţi face griji, nu am uitat, Jesse. Aşa cum nu am uitat cadoul pe care tata ţi l-a făcut când ai împlinit paisprezece ani. O târfă şi o partidă de sex de ziua ta. A fost bună? Ţi-a plăcut?

Kate se simţi de parcă ar fi fost lovită.

— Tu şi tata, continuă Derek, cu băutura şi cu femeile voastre…

Lui Kate nu-i venea să creadă ce auzea. Simţea, de asemenea, că Jesse îşi pierdea zâmbetul de băiat rău. Era pe cale să cedeze.

— Eşti o placă stricată, Derek. Dă-mi voie să-ţi uşurez munca. Băutură, femei, conceperea iresponsabilă a unui fiu. Ce altceva?

Cele două perechi de ochi întunecaţi se priveau de la câţiva centimetri. Apoi, ceva atrase îi atenţia lui Derek. Privi podeaua bucătăriei şi văzu chiloţii rupţi. După o clipă se uită la Jesse şi la Kate.

— Ce altceva, mă întrebi? De cât timp i-o tragi lui Kate?

Brusc, Jesse îşi ţintui fratele de perete.

— Nu i-am făcut niciodată rău.

— Da, sigur. Tot uiţi ziua aceea, de la nunta mea. Când te-ai culcat cu ea în dormitor. Şi nu ştii că tot El Paso vorbeşte despre ea ca despre noua ta jucărie, în timp ce tu stai bine sănătos în casa ei de oaspeţi? Mi se pare că se întâmplă întocmai.

Jesse îl izbi din nou de perete, lăsându-l fără suflare.

— Opreşte-te! strigă Kate, repezindu-se spre ei, pătrunzând în locul întunecat în care plecase Jesse.

El se desprinse cu o smucitură, iar Derek se aplecă pentru a-şi reveni.

Ea nu mai văzuse niciodată un om atât de devastat ca Jesse. Cu un geamăt de durere, ieşi din casă, în ploaie şi dispăru.

Ea voi să-l urmeze, dar nu o făcu. Se întoarse spre Derek, privindu-l lung, de parcă ar fi încercat să înţeleagă.

— Indiferent ce crezi, să ştii că eu m-am dat la Jesse în ziua nunţii tale, iar el m-a refuzat.

Derek se îndreptă, nedumerirea făcând loc şovăielii. O singură încruntare vinovată i se putea citi pe chip.

— Poate mă înşel în privinţa asta, dar nu şi în a altor

lucruri. Jesse a fost sălbatic şi iresponsabil de când îl ştiu.

Kate îl privi pe bărbatul înalt, puternic, atât de asemănător cu fratele lui mai mic la trăsături, dar lipsindu-i dorinţa de viaţă şi râsul care la Jesse veneau atât de uşor. Îi spuse cu blândeţe:

— Cred că eşti gelos pentru că tatăl tău i-a acordat întotdeauna mai multă atenţie lui Jesse decât ţie.

Derek miji ochii.

— Puţin mi-a păsat dacă Jesse a avut parte de atenţia lui.

— Chiar aşa?

— Tatăl meu şi Jesse aveau multe în comun. N-au decât să fie amândoi sălbatici şi să-şi distrugă vieţile. Eu nu vreau să fac parte din aşa ceva.

Kate îşi muşcă buza gândindu-se la spusele lui.

— Este posibil ca un adult să aibă „multe în comun” cu un copil? Sau adultul învaţă un băiat despre drumul în viaţă al bărbatului?

Văzu ochii lui Derek sclipind, apoi îşi dădu seama de un lucru.

— Câţi ani aveai când Jesse avea unsprezece ani? Nouăsprezece? Nu ai fi fost un tovarăş mai potrivit pentru băutură? *De ce* s-a îndreptat tatăl tău spre Jesse, în loc să te aleagă pe tine?

El ridică din umeri cu o nonşalanţă pe care Kate ştia că el nu o simţea. Dar nu răspunse.

— Ţi-a cerut vreodată să-l însoţeşti la băutură? insistă ea.

— Da! Şi am refuzat. Dar Jesse nu a făcut-o.

Explozia lui de furie o făcu să-şi dea capul înapoi, clipind surprinsă.

— Derek, de ce eşti atât de furios? Nu vezi? spuse ea cu o insistenţă inofensivă. Vrei să fii apreciat pentru că te-ai opus la nouăsprezece ani şi îl condamni pe Jesse pentru că nu a refuzat la unsprezece. Tu, un adult, versus Jesse, un copil?

Privirea furtunoasă a lui Derek şovăi.

— Nu ştiu ce s-a întâmplat exact în casa voastră, adăugă ea, privind pe geam şi amintindu-şi trecutul, dar ştiu că în noaptea în care a împlinit treisprezece ani a venit la mine, cu lacrimi în ochi şi nu m-a lăsat să-l ating. Nu m-a mai lăsat niciodată să-l ating de atunci.

De parcă ar fi fost lovit, Derek făcu un pas înapoi, iar de data asta chipul i se întunecă de ceva mai mult decât furie.

Ea îi întâlni privirea.

— Te-ai gândit vreodată, ca frate mai mare, că ar fi trebuit măcar să încerci să-l aperi chiar de atenţia pentru care îl condamni?

Nările lui Derek fremătară, iar Kate văzu că el înţelegea în sfârşit, pe deplin.

— La dracu'! murmură el.

— Se pare că a fost, într-adevăr, ca în iad, spuse ea. Pentru amândoi, sunt sigură. Dar nu te-ai gândit niciodată să-l ajuţi să găsească scăparea.

— La dracu'! repetă el, trecându-şi mâna prin păr într-un fel care îl făcea să semene şi mai mult cu Jesse.

— Avea nevoie de un tată şi de un frate mai mare.

Îţi dai seama că nu a avut parte nici de una, nici de alta? îşi puse mâna pe umărul lui.

— Nu încerc să te condamn, Derek. Chiar nu. Încerc doar să-ţi arăt că Jesse nu merită să fie condamnat, dimpotrivă. Tatăl tău merită asta.

— La dracu', spuse el ultima oară, înainte de a părăsi casa.

Kate nu ştia ce avea să facă. Tot ce ştia era că trebuia să-l găsească pe Vern Leeper şi să afle ce se întâmplase cu adevărat la Westchester Open.

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>

From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Vremea

Nu-mi vine să cred că plouă. Imposibil să plouă! Sau dacă plouă, trebuie să se oprească până mâine dimineaţă. Totul este pregătit. Promourile rulează din oră în oră. Telefoanele sună întruna. Kate, ai avut mare dreptate. Parcă fiecare cetăţean din El Paso vrea să participe la eveniment. Aşa că ploaia trebuie să înceteze.

Chloe

P.S. Kate, Vern întreabă de tine. Are o casetă video pe care a spus că o vrei. L-am zis să o lase pe biroul tău.

Chloe Sinclair, premiată.
Managerul postului KTEX TV

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Griji

Chloe, draga mea, îţi faci prea multe griji. Totuşi, presupun că pentru asta eşti plătită. Dar ştii cum sunt furtunile astea de vară. Se opresc până seara. Mâine va fi o zi glorioasă. Totul este perfect din punctul nostru de vedere. Dar tu, Kate? E totul în regulă?

xo, j

P.S. Ce casetă video?

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Kate

Ai mai primit vreo veste de la Kate? Iar face pe dispăruta. Sunt îngrijorată că ceva nu merge cum trebuie.

J

To: Katherine Bloom <katherinektextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Ocupată

Kate, ştiu că eşti foarte ocupată. Dar, te rog, fă-mi o actualizare a situaţiei.
Chloe

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Actualizare

Totul este în regulă. Ne vedem toate mâine dimineaţă, pe teren.
K

To: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Actualizare

De ce am impresia că lucrurile nu sunt tocmai în regulă?

22

Era întuneric atunci când Kate ajunse la postul de televiziune. Ştergătoarele alungau ploaia. Parcarea pentru angajaţi era goală, cu excepţia celor câţiva din tura de noapte. Gardianul stătea sub acoperiş, apărându-se de furtună.

— Salut, domnişoară Bloom, spuse bărbatul. Sunt surprins să te văd aici atât de târziu.

— Salut, domnule Vásquez. Trebuie să ridic ceva.

— De abia aştept marele concurs de mâine, adăugă el încântat.

Kate şi-ar fi dorit să simtă şi ea măcar un strop de încântare. În schimb, nu făcea decât să se îngrozească, aşteptându-se la un dezastru. Totuşi, trebuia să vadă caseta pe care i-o lăsase Vern, rugându-se să găsească acolo răspunsurile.

Gardianul îşi folosi propriile chei şi îi dădu drumul în clădire. Ea făcu semn cu mâna echipei de noapte şi se îndreptă spre birou. Aprinzând lumina, intră. Biroul ei era perfect organizat. Cărţile erau aliniate frumos pe rafturi. Caseta stătea pe sugativă. Pe etichetă era scris *Westchester* cu un marker negru. Un bilet fusese ataşat.

Kate.

Aceasta este filmarea pe care a făcut-o postul local

Westchester. Un vechi prieten de-al meu de la NBC a obţinut-o pentru mine. Nu e mare lucru legat de Chapman. Nu a fost unul dintre campionatele lui de succes. Dar întregul episod cu eroul este acolo. S-a întâmplat cu o zi înainte de începerea campionatului. Apoi sunt nişte filmări cu el pregătindu-se. Nu e mult, dar e tot ce am putut să obţin.

Spune-mi dacă mai ai nevoie şi de altceva.

Vern

Luând caseta, Kate intră în camera video, o introduse în aparat şi apăsă Play. Puncte albe, gri şi negre umplură ecranul înainte ca imaginile să pornească abrupt, de parcă cineva ar fi pornit aparatul deodată şi o izbi imaginea lui Jesse clătinându-se, ca şi cum cameramanul ar fi fugit spre el.

Era greu să distingi ceva în semiobscuritatea dimineţii. Doar traseul de golf, din catifea neagră, când cerul începea să se lumineze şi să devină mov. Îşi dădu seama că Jesse stătea pe traseu, cu faţa răvăşită, şocat. Tatăl lui era acolo, cu el. Imaginea lui Jesse îi dădea întotdeauna un fior, dar de data asta miji ochii şi i se puse un nod în gât. Îşi dădu seama că ceva se întâmplase deja, înainte să înceapă filmarea.

Inima începu să-i bubuie când privi scena derulându-se, văzând agitaţia din trupul lui Jesse. Când faţa i se văzu de aproape, ochii îi erau înnebuniţi. Dar vocea era puternică şi ţipase *Avem nevoie de ajutor aici!*

Nu mai văzu pe nimeni prin preajmă, singurii disponibili erau tatăl lui şi cameramanul.

Stomacul i se strânse când camera coborî şi văzu o femeie ghemuită la picioarele lui Jesse. Nu se vedea sânge. Doar stătea acolo de parcă ar fi adormit pe teren, lângă crose, iar dintr-un coş răsturnat se rostogoliseră pe iarbă câteva mingi albe, lângă o pereche perfectă de pantofi de golf. Scena ar fi fost paşnică, dacă n-ar fi fost unghiul acela

ciudat al corpului.

Kate privi în continuare. Palmele îi erau transpirate, iar inima îi bubuia în urechi. Jesse se aplecă peste femeie cu trupul său atletic, puternic. Începu resuscitarea. Lucra ca o maşină, respira în gura ei, apoi o apăsa pe piept. Iar şi iar.

De abia se auzeau cuvintele lui. *Haide, haide, întoarce-te.*

Dacă doar voinţa era suficientă pentru a o întoarce, atunci Jesse putea izbândi. Deodată, femeia începu să respire.

Kate văzu uşurarea lui Jesse. O ridică plin de forţă şi se îndepărtă. Cameramanul îl urmă. Jesse duse femeia în cortul unui medic. După ce uşa se închise, pe ecran apărură din nou purici.

Kate stătea şi privea în gol. Asta făcuse din Jesse un erou, ştia. Readusese viaţa în trupul acelei femei.

Înainte de a se gândi la toate aspectele, puricii dispărură şi următoarea imagine pe care o văzu fu cerul întunecat, furtunos. Trebuia să fie ziua următoare, când începuse campionatul, vântul amplificându-se. Apoi văzu o imagine cu mulţimea, jucătorii de golf, oficialii. Şi Jesse.

În depărtare, cineva strigă *Hei, Jesse, eşti un erou!*

Dar Jesse nu voise să vorbească. Era concentrat, gata să înceapă jocul, spuse el.

Kate apăsă pe Fast Forward, trecând rapid peste genul de imagini pe care un reporter sportiv le-ar folosi ca să ilustreze un reportaj la ştirile de seară. Nu încetini până când Jesse nu reapăru pe ecran. Nu glumi cu galeria, aşa cum obişnuia să facă. Era tăcut. Îngrijorat. Putea vedea încordarea pe chipul lui. Apoi înălţă crosa. Se văzu perfecţiunea trupului şi a mişcării când îşi exersă lovitura. Apoi izbi mingea. Dar lovitura nu fu nici pe departe bună. Jesse, bărbatul renumit pentru loviturile lui, aruncase mingea în afara terenului.

Kate continuă să privească, dar el nu îşi îmbunătăţise

jocul, pentru că restul imaginilor se concentrau asupra jucătorilor de top, unul dintre ei fiind un ţărănoi care juca după cum îl tăia capul, atrăgând atenţia.

Următoarele imagini de pe casetă nu arătau nimic folositor. Dar ceva o deranja şi nu putea lăsa lucrurile astfel. Apăsă Rewind, derulă toată caseta şi o porni din nou de la început. Aplecându-se înainte, concentrată, privi secvenţa de deschidere de multe ori, până când memoră imaginile. De abia când era să renunţe, înţelese.

Uluită, Kate apăsă Stop, cu mâna tremurând. Rămase acolo, până când îşi dădu seama că trebuia să-l găsească pe Jesse.

După un salut grăbit către domnul Vásquez, goni spre casă, urcând şi coborând dealurile ondulate. Când semaforul arăta roşu, aştepta agitată, rugându-se ca Jesse să fie acolo când avea să ajungă acasă. Cu fiecare kilometru pe care îl parcurgea, ploaia se potolea, iar furtuna se domolea. Când ajunse acasă, stelele şi luna încercau să-şi croiască drum printre nori. Iar Jeepul se afla în faţa casei.

Uşurarea îi dispăru repede când văzu casa din copac distrusă. Plăcile de lemn zăceau la pământ, după toată munca lor.

Bătu la uşa casei de oaspeţi, apoi la a ei, dar ambele erau goale. Însă Kate ştia unde era Jesse.

Alergă prin parcare şi traversă strada. Simţindu-se ca şi cum ar fi avut din nou doisprezece ani, se strecură prin gardul din lanţuri, având grijă să nu se agaţe. În clipa în care ocoli camera pompelor, îl zări. Stătea pe cutia cu suporturi, ascuns de stradă. Era frumos. Ţinea crosa în mână, iar terenul de goli se întindea în faţa lui.

L-ar fi privit o veşnicie.

— Ştiam că o să mă găseşti, spuse el.

Cuvintele de abia puteau fi auzite, dar nu se întoarse.

— Tu m-ai găsit întotdeauna. De când ai devenit suficient de mare cât să ieşi pe uşa din spate.

Kate zări un început de zâmbet, care deveni apoi o linie fermă. Făcu paşii rămaşi între ei şi se opri în faţa lui.

El îşi încrucişă mâinile peste crosă, ca şi cum s-ar fi străduit să se ţină departe de Kate.

— Îmi aduc aminte când mama ta te-a adus de la spital. Nu voiam să am de-a face cu un bebeluş, mai ales cu o fetiţă. Am reuşit să te evit o vreme… La naiba, câţiva ani. Dar apoi, într-o zi, mă jucam în curte şi te-am auzit plângând. Mama era la o întâlnire şi, fiindcă nu voiai să te opreşti, m-am gândit că ar fi bine să văd cum stau lucrurile. De pe atunci am simţit că ceva nu era în regulă cu Mary Beth.

Kate nu auzise niciodată povestea asta.

— Am mers la uşa din spate a casei voastre şi am bătut. Dar nu a răspuns nimeni. Aşa că am intrat şi m-am luat după zgomot.

— Mama nu era acolo?

— Ba da. Stătea pe podea, în dormitorul tău, şi plângea ca tine.

De data aceasta, Kate îi întoarse privirea.

— Cumva, nu m-a speriat, adăugă el. Am mers până la patul în care erai şi m-am aşezat alături de tine.

Întinse mâna şi îi întoarse bărbia spre el.

— Drăcuşor mic, te-ai oprit din plâns în clipa în care ai ridicat privirea şi m-ai văzut. Te uitai la mine cu ochii ăştia gigantici şi, la naiba, chiar mi-ai zâmbit.

— De ce nu mi-ai spus asta niciodată?

El ridică din umeri.

— Uram să adaug dovezi la faptul că mama ta habar nu avea să crească un copil. În plus, nu am vrut să recunosc niciodată că poate exista o legătură între noi. În special nu am vrut să recunosc asta faţă de tine.

— Presupun că am fost destul de tenace.

— Foarte. Mai ţii minte că te strecurai în camera mea?

Kate se crispă.

— Când?

— Exact. Ai făcut-o de atâtea ori.

Avea dreptate. Iar ea ştia. Dar el fusese întotdeauna refugiul ei, departe de instabilitatea mamei sale.

— Vorbesc despre ziua în care am avut cearta aia urâtă cu tata, îi explică el. Ai venit în goană în camera mea. Când ţi-am spus să pleci, nici măcar nu te-ai clintit. Ai rămas lângă mine, îmbrăcată în jeanşi şi un tricou Too Cool. Mi-ai spus să-ţi fac loc.

— Nu-mi amintesc partea cu tricoul.

— Apoi îmi aduc aminte că ţi-am povestit tot, că trebuia să muncesc mai mult, dacă voiam să devin vreodată un mare jucător de golf, dar tata nu mă credea în stare. Eu aveam paisprezece ani, tu zece, iar eu îţi povesteam totul.

— Asta îmi aduc aminte, spuse ea.

El fusese serios în privinţa golfului încă de la început.

— Ai fost numărul unu în echipa de golf la paisprezece ani, dar ziceai că nu eşti suficient de bun.

— Nu eram. Dar nu am ştiut asta până când am jucat în campionatul de juniori în Albuquerque. Erau tipi incredibili acolo. Şi m-au făcut să-mi dau seama că eu nu eram destul de bun. Dacă voiam o bursă, trebuia să fiu mai bun. Aşa că l-am rugat pe tata să mă ajute. Când a spus că e prea ocupat, am cerut să iau lecţii de la profesor. A refuzat şi asta. Dar mai ţii minte ce ai zis?

— Nu tocmai.

— Ai zis că, şi cu, şi fără ajutorul tatălui meu, aveam să devin cel mai mare jucător de golf care a existat vreodată.

Privirea lui deveni intensă.

— Tu, cu ochii ăia afurisiţi, m-ai făcut întotdeauna să cred că pot fi orice vreau să fiu.

— Pentru că era adevărat. Încă este.

El rămase nemişcat o veşnicie.

— Orice puşti merită să aibă pe cineva care să creadă

în el, să creadă cu adevărat şi să i-o dovedească. Mi-aş fi dorit să ştiu cum să fac asta pentru Travis.

— Ai făcut-o.

— Nu într-un fel care să schimbe lucrurile. Nu într-un fel care să îl sprijine întreaga viaţă.

— Atunci o vei face. Încă poţi.

Îşi dădea seama că el n-o credea.

— Eşti un om bun.

Ezită, căutând o cale de a-l face să-şi înţeleagă inima.

— Nu renunţa la Travis sau la tine însuţi.

— Să renunţ? râse el amarnic. Ca jucător, sunt terminat. Îţi vine să crezi, Katie? Eu, care am ţinut crosa în mână încă de când eram un puşti? Acum mă apucă transpiraţiile reci ori de câte ori simt pe teren. Iată de ce nu pot să joc mâine.

— Ştiu.

Amestecul de nori şi stele care încercau să îi străpungă luminau noaptea suficient pentru a-l vedea pe Jesse tresărind. Apoi se întoarse şi o privi.

— Despre ce vorbeşti?

— Am văzut o casetă video cu Westchester.

Nu văzuse niciodată un bărbat care să arate mai vulnerabil. Fălcile îi zvâcneau, la fel şi venele de la gât. Poate era şi un pic de speranţă că nu mai trebuia să păstreze secretul.

Kate nu mai putu face nimic atunci când se lipi de bărbatul acesta puternic, strângându-l tare. O fracţiune de secundă, o lăsă să-l cuprindă, deşi braţele îi atârnau în părţi. Respiraţia lui era agitată, aprigă, şuierătoare. După o eternitate, un geamăt sfâşietor ieşi din el, suficient de puternic încât să sperie un stol de păsări care dormeau în copac. Apoi o cuprinse cu braţele şi îşi îngropă faţa în umărul ei.

— Oh, Jesse! şopti ea şi îşi presă palmele de spatele lui, ca şi cum l-ar fi putut vindeca în vreun fel. De ce nu vrei să vorbeşti despre asta? Tu i-ai salvat viaţa. Am văzut

că nu ai renunţat. Chiar eşti un erou.

Jesse se desprinse de ea.

— Nu sunt un erou. Davis a avut dreptate. N-ar fi trebuit niciodată ca ea să aibă nevoie de ajutor.

— El a sugerat, de asemenea, că tu ai lovit-o cu crosa.

— La dracu'!

— Spune-mi ce s-a întâmplat, Jesse. Vreau să aud adevărul de la tine.

El îi apucă braţele disperat, de parcă ar fi cedat, lăsând, în sfârşit, cuvintele să curgă din el.

— Era aproape întuneric şi ea a apărut de nicăieri, strigând şi urlând la mine. *Jesse!* A alergat pe teren chiar în mijlocul unei lovituri. Crosa a nimerit-o în piept şi a doborât-o.

Asta nu prinsese camera, momentul care dusese la prăbuşire.

— Tu însuţi ai spus că ea a alergat. Nu poţi da vina pe nimeni pentru asta.

El închise ochii, fără îndoială retrăind momentul.

— Jesse, chiar ai salvat-o.

— Din nou, aşa cum a spus Tommy, n-ar fi trebuit să aibă nevoie să fie salvată. Apoi, brusc, toată lumea a început să mă numească erou. Dar pentru prima dată am văzut cu adevărat cine devenisem. Cine eram. Am privit reportaj după reportaj despre mine şi viaţa mea. Spoturi de treizeci de secunde. De şaizeci de secunde. Prezentări de trei şi patru minute despre Jesse Chapman de-a lungul anilor. Era ca şi cum m-aş fi văzut cristalizat, distilat până la esenţa a ceea ce eram. Un băiat rău, un tip răzvrătit. Şi nu mi-a plăcut ce am văzut. În plus, mi-am dat seama că eram tot ce spunea Derek că eram.

Scutură din cap. Ba chiar râse, un sunet amar ieşindu-i din piept.

— Derek *are* dreptate. Beau şi mă culc cu femei de nu ştiu când

— Poate de-asta eşti un erou.

El o privi ca pe o nebună.

— Ce tot vorbeşti?

— Deşi tatăl tău a renunţat la tine, ai supravieţuit. Şi în ciuda faptului că el a fost orice numai tată nu, ai făcut o mulţime de lucruri bune. La naiba, uite ce ai făcut pentru Travis, când ai fi putut foarte bine să-i dai Belindei bani şi să te speli pe mâini de întreaga situaţie. Sau eu. Întotdeauna ai încercat să te porţi drept cu mine. Iar femeia aia… indiferent ce s-a întâmplat, tu ai salvat-o… şi eşti gata să laşi oamenii să creadă că ai lovit-o, când, de fapt, nu ai fost tu…

Trupul lui îngheţă.

— Tatăl tău a lovit-o, nu tu. Dar, aşa cum faci de ani de zile, l-ai protejat.

El începu să păşească.

— Nu ai de unde să ştii asta.

— Sigur că am. Tu nu spui un cuvânt presei sau altcuiva despre ce s-a întâmplat, pentru că, dacă o faci, trebuie să spui că tatăl tău a lovit-o. Îl aperi aşa cum l-ai apărat şi când nu era un tată bun. Când profesorii te întrebau, le spuneai cât era de grozav. Creai tot felul de lucruri grozave, normale, pe care le fac împreună un tată şi un fiu, spunând că voi doi le făceaţi, în loc să recunoşti adevărul. Ţin minte, Jesse. Te-am auzit spunând o mulţime de lucruri despre tatăl tău, care ştiu că nu erau adevărate. Şi acum câteva minute am văzut o casetă video cu Westchester, de mai multe ori. Atunci mi-am dat seama, în sfârşit. Tatăl tău ţinea crosa. Nu tu.

— Tata cu o crosă în mână nu dovedeşte nimic.

— Chiar aşa? Sunt gata să pun pariu că nici măcar n-ai pus mâna pe o crosă în dimineaţa aia.

Tonul ei se încălzi.

— Ce fel de jucător profesionist loveşte un întreg coş de mingi în pantofi de stradă?

El o privi intens, încolţit.

— Când mi-am dat seama de asta, m-am uitat din nou la casetă şi atunci l-am privit pe tatăl tău… Stătea acolo, cu crosa în mână, speriat, alb la faţă. El lovise mingile în dimineaţa aia. El a lovit-o, Jesse. Nu tu. Şi nu poţi să îţi petreci restul vieţii încercând să-l protejezi.

— Aşa ai de gând să îţi salvezi cariera? Dezvăluind asta? Dacă aşa stau lucrurile, lasă-mă să adaug şi alte elemente poveştii tale. Carlen era furios pentru că nu îl băgasem în seamă la cina jucătorilor din noaptea anterioară. Visul lui era să fie ca tatăl lui Tiger Woods, să primească recunoştinţa, genul de îmbrăţişare pe care Tiger i-a dat-o tatălui său după ce a câştigat titlul. De câte ori a văzut lumea videoclipul ăla? De câte ori a spus tatăl meu că aşa vom fi şi noi într-o zi? Dar în noaptea aia, când m-am ridicat să vorbesc, să îl prezint, el era beat şi făcea scene, ca de obicei. Am rămas în picioare acolo pe podium şi n-am simţit decât o oboseală profundă, până în adâncul oaselor. Mă săturasem de tot. Mă săturasem de el. Aşa că nu am spus niciun cuvânt de recunoaştere.

Gemu, apoi înjură.

— L-am lăsat să stea acolo şi am plecat acasă cu femeia aia…

Umerii ei deveniră ţepeni, brusc.

— Cea pe care ai salvat-o?

— Exact. Îţi place partea asta pentru povestea ta? Este suficient de sordidă pentru tine?

— Jesse, ajunge!

— Ce vrei să spui? Să mă opresc? Tu eşti cea care a venit aici ca să vorbim. Aşa că vorbesc. L-am lăsat pe tata la cină. Am mers acasă cu femeia aia. Apoi am lăsat-o înainte să se trezească dimineaţa.

Ochii lui erau malefici.

— Ăsta e un act de eroism?

Simţindu-i durerea din voce, ea nu ştiu ce să spună.

— De la ea de acasă am mers direct pe teren. Nu voiam să văd pe nimeni. Dar tata era deja acolo, mai beat,

mai înfuriat. Şi pus pe scandal.

Jesse îşi lăsă capul în palme.

— Tata era furios, mi-a spus că el ar fi putut deveni un jucător mai bun, că fusese un jucător mai bun. Dar că eu avusesem noroc. Îmi scosese deja crosele. Cu fiecare acuzaţie pe care mi-o arunca, lovea o minge, aprig, scos din minţi. Nu m-am simţit atât de obosit în viaţa mea. Dar eram şi furios. Am început să ţip la el, ceea ce n-a făcut decât să-l înfurie şi mai tare şi să arunce înnebunit minge după minge. Apoi a apărut femeia aia ca din senin, înfuriată ca naiba pentru că făcusem dragoste cu ea, apoi o părăsisem. Poate că nu am lovit-o, dar ce s-a întâmplat în ziua aceea e vina mea şi e ca şi cum aş fi ridicat chiar eu crosa aia blestemată.

Cu mişcări furioase, îşi apucă mingea şi suportul, apoi crosele. Când se îndreptă de spate, faţa îi era răvăşită, iar lui Kate i se frânse inima. Întinse braţele spre el şi îi atinse faţa.

— Te iubesc, Jesse… Şi trebuie să încetezi să te condamni.

El nu se mişcă, dar închise ochii când ea îi trecu degetele de pe obraz pe gât, înainte să-şi pună mâna peste inima lui.

Undeva, la distanţă, auzi o maşină trecând. Dar lumea era blocată de copaci, tufişuri şi pompa care bâzâia încet.

El îşi lăsă capul în jos, iar ea îi simţi bătaia puternică a inimii. Jesse nu se mişcă, iar ea îndrăzni să spere. Dar când se apropie mai mult, el se îndreptă şi o privi în ochi.

— M-ai iubit întotdeauna, indiferent dacă am meritat-o sau nu. Dar nu sta aici şi nu-mi spune că sunt un erou. Nu sunt. Şi indiferent cât de mult vrei să crezi că sunt, nu voi fi niciodată.

— Aici greşeşti. Eşti un erou. Şi sunt o mulţime de oameni care ştiu asta. Rămâi, joacă în competiţie şi dovedeşte-ţi-o. Meriţi asta. La fel şi Travis.

— Nu înţelegi, Kate. Nu pot să joc. Nici pentru tine, nici pentru Travis.

— Dar trebuie!

Kate miji ochii şi se încruntă.

— Trebuie să încerci.

— Îmi pare rău, nu se va întâmpla. Nu cu mine. În plus, tu nu ai nevoie de mine.

O privi lung, apoi se aplecă spre ea şi o sărută pe sprânceană.

— O să te descurci de minune.

Apoi dispăru prin gardul din lanţuri. Kate îl privi, prea îngrozită ca să se poată mişca.

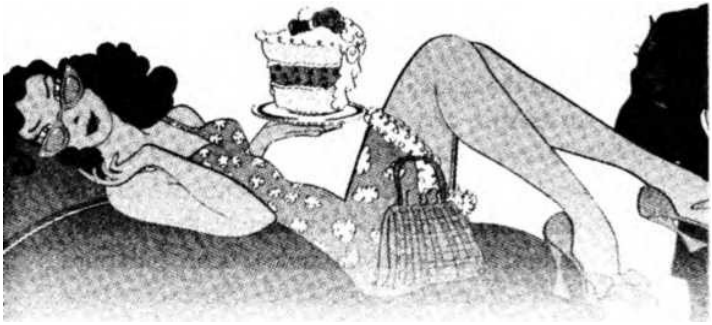

23

Dragă Katie.

Am aranjat cu Derek să se asigure că Travis se va întoarce la mama lui. Te rog, spune-i că îmi pare rău.

Dă lovitura şi arată-le ce poţi, mica şi dulcea mea Katie. Tot ce îţi trebuie ca să transformi competiţia într-un succes este şarmul tău şi Bobby Mac pe teren. L-am sunat pe Harvey Mendle şi l-am rugat să-mi ţină locul.

Iartă-mă.

Jesse

Chiar plecase.

Ştia că îi spusese că nu poate juca şi că îşi ieşise din mână. Dar în momentele de linişte sperase, crezuse, se

rugase să n-o părăsească. În adâncul inimii, înţelegea că durerea ei nu era legată de meci. Nu avea legătură cu competiţia. Ci cu faptul că din nou singurul om pe care-l iubise dintotdeauna o părăsea.

— Nu, plânse ea, strângând biletul în pumn şi alergând la uşa din spate, în bezna dimineţii, traversând apoi curtea spre casa de oaspeţi.

Undeva în mintea ei observase că Jeepul nu mai era. Dar de abia când intră în casă, văzu că lucrurile lui nu mai erau, că nu mai putea spera*. Jesse plecase.*

Kate şopti cuvintele închizându-şi ochii. Încă ţinea biletul strâns în pumn. Pieptul i se strânse şi i se puse un nod în gât, tot încercând să-şi oprească lacrimile.

— Am fi putut să rezolvăm cumva lucrurile. *Noi* le rezolvam. Am fi putut lucra la asta împreună.

Dar nu avea să se întâmple. Nu acum.

Cu o smucitură, trânti uşa şi se întoarse în casa principală. Enumeră preşedinţii şi toate capitalele statelor. Dar la New Mexico se încurcă. Nu greşise niciodată New Mexico. Era uşor. Dar capitala îi scăpa.

Se aşeză greoi, lăsându-şi capul în palme.

Jesse plecase.

Soarele începuse să transforme bezna într-o nuanţă închisă de mov, iar ea îşi acoperi disperarea cu furie. Era mai uşor aşa, ca şi cum ar fi împins şosetele murdare şi hainele amestecate în dulap şi ar fi închis uşa, putând să creadă că în cameră era ordine şi curăţenie.

Curând, cerul avea să se lumineze şi întregul El Paso avea să aştepte ca Jesse Chapman să-l învingă pe Bobby MacMcIntyre, un meci între eroii oraşului. Doi bărbaţi care îi făcuseră să se mândrească. Numai că Jesse nu avea să fie acolo.

I se strânse inima… pentru ea, da, dar pe măsură ce realitatea începea să devină evidentă, îşi aminti că nu era singura care avea să sufere din pricina plecării lui Jesse.

— Kate?

Vocea lui Travis o făcu să tresară şi să ridice capul. El stătea în dreptul uşii, încă în pijamale.

— S-a întâmplat ceva? întrebă el.

Ea îl privi. Plecarea lui Jesse o rănise profund. Dar se temea că va fi devastatoare pentru fiul lui.

Gândurile i se învălmăşeau în cap, mintea încercând o cale de scăpare.

— Santa Fé, şopti ea. Capitala e Santa Fé.

— Poftim?

Ea îşi scutură capul.

— Nimic. Scuze. Vino aici şi stai jos.

Travis miji ochii.

— Jesse chiar a plecat, nu?

Iar ea se străduia să-i dea vestea cu delicateţe.

— A trebuit să plece, Travis. Are o… problemă de afaceri pe care trebuie să o rezolve. Nu are nicio legătură cu tine. A vrut să rămână.

Cuvintele îi veneau pe măsură ce vorbea, încercând să le diminueze.

— Bine, îţi mulţumesc pentru că mi-ai spus, zise el, dând din cap.

Apoi se întoarse şi ieşi din bucătărie.

— Să te ia naiba, Jesse, spuse ea încetişor.

O oră mai târziu, după mai multe telefoane înnebunite, Kate află că Jesse chiar îl convinsese pe Harvey Mendle, Regele Cauciucurilor, să-l înlocuiască.

Bărbatul avea un copil înscris la programul de golf şi era aproape la fel de faimos ca vedetele sportive ale El Paso. Poate că nu fusese tocmai eroul local, asemenea celorlalţi doi, dar juca golf şi într-o situaţie disperată era bun.

Peste încă o oră, când opri maşina în parcarea terenului de golf, Katie simţi cum i se strânge stomacul. Cel mai mare cauciuc pe care îl văzuse, cu o coroană uriaşă strălucind în vârf, trona la vedere. Regele Cauciucurilor sosise şi nu era niciun suflet care să nu ştie.

Telefonul ei mobil începu să sune.

— Ce dracu' am auzit despre publicitatea pe care şi-o face Regele Cauciucurilor în parcare? întrebă Julia.

— Salutare şi ţie.

Julia oftă.

— Îmi pare rău, scumpo, dar ceva se întâmplă. Am vândut publicitate pe bani grei, iar acum valoarea spoturilor e diluată de târfa publicităţii din El Paso.

— Un bărbat poate fi târfă?

— Katherine, nu am chef de glume.

— Acum e rândul meu să îmi pară rău.

Kate ezită, privind cauciucul negru zimţat, înalt cât o clădire de un etaj, cu coroana ca un balcon ostentativ.

— Cred că Harvey e de părere că poate face puţină publicitate.

— Dumnezeule mare! De ce?

— Probabil preţul pentru că participă la competiţie.

O pauză lungă tensionă atmosfera.

— I-ai cerut să joace? întrebă Julia cu mare grijă.

— Nu eu. Jesse i-a cerut. Jesse a plecat din oraş în dimineaţa asta.

— Ştiam eu! Ticălosul dracului! Oh, scumpo, eşti în regulă?

Tonul vocii ei devenise grijuliu atât de repede, încât în ochii lui Kate apărură lacrimi. Pe puţini oameni putuse conta în viaţă. Dar Julia, ca şi Chloe, fusese întotdeauna alături de ea.

— Hei, nu-ţi face griji pentru mine. Ar fi trebuit să ştiu.

— Oh, Kate… întotdeauna ai fost atât de vulnerabilă în privinţa lui, oftă Julia. O să mă ocup eu de ceilalţi sponsori. Lasă-l pe Mendle să-şi păstreze cauciucul ăla blestemat. Cumva o să se rezolve totul.

Kate şi-ar fi dorit să fie la fel de sigură.

Parcarea era arhiplină, iar maşinile erau aliniate pe străzi kilometri întregi, în toate direcţiile. Mulţimea plătea

ca să se uite la vedete.

Bobby Mac era frumos şi graţios, făcând tot posibilul să suplinească lipsa lui Jesse, în timp ce Harvey, Regele Cauciucurilor, mai mult alunga oamenii cu vânzarea lui constantă în loc să-i atragă.

Lacey McIntyre strânse mâna lui Kate când află ce se întâmplase. Soţul ei se apropie şi îi spuse:

— Nu-ţi face griji. N-oi fi eu jucător profesionist, dar sunt cunoscut pentru că am uluit publicul de câteva ori.

Dar Kate îşi dădea seama că toată lumea era supărată pe Jesse. Totuşi, Travis fusese cel care îi frânsese inima. În clipa în care ieşise din maşină, mai mulţi băieţi îl încercuiseră.

— Aşadar, Travis, unde este tatăl tău?

Apoi râseră, ca şi cum nu s-ar fi aşteptat vreo secundă ca tatăl lui să apară.

Travis ridică din umeri, încercând să nu-i pese. Băieţii făcură glume răutăcioase pe seama lui, apoi se îndreptară spre primul teren, ca să vadă cât mai bine.

Lui Kate se simţi rău privind scena. Dar nu putea să facă nimic în privinţa asta. Trebuia să scoată totul din minte. Avea de filmat o emisiune… cu sau fără Jesse.

Se grăbi în vestiarul femeilor şi îşi verifică în grabă machiajul. Avea să poarte pudra compactă cu ea tot timpul dacă nu voia să strălucească precum o scurgere de ulei în soarele fierbinte. Era doar 8: 30 dimineaţa şi deja îşi dădea seama că ziua urma să fie arzătoare.

La 8: 55 se ridică pe numărul de pe prima cutie de suporturi, un public uimitor întinzându-se de fiecare parte a traseului.

Bobby Mac purta o cămaşă albastră de golf, cu margini aurii – fostele culori ale echipei sale. Zâmbi şi dădu autografe. Harvey Mendle, într-un echipament şocant, portocaliu cu galben, şi pantofi albi năucitori, împărţea cupoane pentru Regele Cauciucurilor.

— E toată lumea gata? întrebă ea.

Bărbaţii încuviinţară.

— Grozav. Să începem!

Evenimentul consta în nouă găuri. O oră şi jumătate de golf, pe care avea să o editeze şi să o reducă la patruzeci şi patru de minute de momente-cheie, cu şaisprezece minute de reclame, totul urmând să fie difuzat după-amiaza. Îşi pregătise echipa…

Kate se întoarse spre camera de luat vederi, dădu din cap spre Pete, apoi începu să zâmbească, filmarea pornind.

— Bună dimineaţa, West Texas. Ne aflăm aici, la El Paso Country Club, pentru prima competiţie anuală dedicată programelor publice sportive ale El Paso.

Făcu prezentările, încercând să nu se crispeze auzind dezamăgirea mulţimii când anunţă că Jesse Chapman nu putea participa. Râseră când pomeni numele Regelui Cauciucurilor.

Evenimentul nu începea tocmai grozav.

Îi intervievă pe cei doi concurenţi şi, după primul minut, se simţi în elementul ei, punând întrebări despre lucrurile importante pentru ea şi pentru El Paso. Se surprinse când spuse o glumă care făcu publicul să râdă. Ba chiar reuşi să-l facă pe Regele Cauciucurilor să pară interesant. Apoi explică faptul că Bobby avea să joace pentru programele de fotbal, iar Harvey, pentru cele de golf. Un cec de 50.000 de dolari avea să fie înmânat programului desemnat de câştigător şi unul de 35.000, programului învinsului.

Bobby Mac lovi primul, reuşind o aruncare lungă şi bună, drept pe traseu. Havey îl urmă, lovi apropie crosa de minge şi o legănă de mai multe ori până când publicul începu să se plictisească. În cele din urmă, reveni la lovitura din spate, cu mişcări ciudate, apoi continuă în cea mai urâtă formă posibilă. Dar nimeni nu putea nega că mingea lui zburase la fel de departe ca cea a lui Bobby.

Jocul începuse, orice-ar fi. Sau cel puţin Bobby începuse. Harvey, după prima lovitură impresionantă, se

pierdu pe drum, aruncând mingea în public, în timp ce Bobby aştepta nerăbdător şi graţios, cea de-a doua lovitură a lui aterizând frumos pe iarbă.

În cele din urmă, Harvey reuşi să ajungă la marginile zdrenţuite ale ierbii din jurul primei găuri. Dar problemele nu se terminaseră încă. Regele Cauciucurilor, fără îndoială tulburat sau nervos pentru că ratase de atâtea ori, lovi mingea curat, trimiţând-o peste iarbă în galeria din cealaltă parte.

Mulţimea exclamă. Până şi Bobby se strâmbă. Kate preciză pentru telespectatori că era de mirare că cineva se putea apuca de golf.

În cele din urmă, Harvey îngropă mingea, cu două lovituri în spatele lui Bobby Mac. La următoarele două găuri, Harvey pierdu tot mai mult teren. Când se apropiară de cel de-al patrulea set, cu şase găuri, Harvey se afla cu şapte lovituri în urma jucătorului de fotbal.

Pentru a înrăutăţi lucrurile, Travis mersese nu departe de Kate, iar colegii lui de golf râdeau şi făceau remarci sarcastice la adresa lui. Opriră comentariile de abia când ea se întoarse spre ei şi îi întrebă:

— E vreo problemă?

Asta le închise gura. Travis devenise şi mai sumbru.

Competitorii începură să joace la gaura a patra. Având cel mai bun scor la ultimele trei găuri, Bobby lovi primul, mingea zburând perfect prin cerul albastru. Kate auzi geamătul lui Harvey. Dar nici nu se apropie bine Regele Cauciucurilor de minge, că din mulţime se auzi o exclamaţie.

Mai întâi se întoarse un spectator, apoi altul, până când şoaptele se transformară într-un vuiet care cuprinse toată galeria.

Totul se opri. Kate uită camera.

Un spectator strigă:

— E Jesse Chapman!

Altul:

— E aici!

Lui Kate i se opri mintea în loc. Pieptul i se contractă. Într-adevăr, Jesse păşi prin mulţime şi se îndreptă spre partea din spate a terenului.

Dădu mâna şi glumi cu galeria, părul lui întunecat sclipind în soare.

— Îmi pare rău că am întârziat, dragii mei, spuse el cu zâmbetul său faimos.

Când o văzu pe Kate, se opri. Era atât de înalt şi de musculos, aplecându-se spre ea. Era frumos, minunat şi omul pe care îl iubea de o viaţă. Dar brusc acel zâmbet care o făcea întotdeauna să se topească nu mai fu de ajuns. Cine ştie de ce se întorsese acum? Un simţ tardiv al răspunderii? îşi dăduse seama că ar arăta mai rău în ochii lumii, dacă nu s-ar prezenta decât dacă ar juca prost? Oricare ar fi fost motivul, era băiatul rău Jesse Chapman şi avea să vină şi să plece după pofta inimii. Ea nu avea să fie niciodată de ajuns pentru a-l păstra. O dată pentru totdeauna, trebuia să-şi facă inima să înţeleagă acest lucru şi să meargă mai departe.

— Se pare că, până la urmă, Jesse Chapman al nostru şi-a făcut apariţia, spuse ea în faţa camerei de luat vederi.

— Aleluia! exclamă Regele Cauciucurilor, îndepărtându-se de minge. Loveşte-o, amice.

O maşinuţă sosi în goană cu crosele lui Jesse. Jesse nu-l urmă imediat. Merse spre Travis şi, în faţa mulţimii şi a publicului telespectator, îşi petrecu braţul în jurul umărului copilului.

— Îi urezi bătrânului tău noroc?

Băieţii de la tabăra de golf erau impresionaţi. Dar Travis nu era atât de uşor de câştigat. Asemenea lui Kate, trebuise să înveţe o lecţie dură.

— Noroc! murmură el.

Din atitudinea lui Jesse nu se înţelegea dacă îi rănise sau nu sentimentele. Îl ciufuli pe puşti, îşi luă crosa şi se opri în faţa lui Kate.

— Domnişoară Katie, spuse el cu o plecăciune elegantă pentru audienţă, sper să lovesc mingile mai bine decât am gătit la ultima emisiune *Getting Real* la care am luat parte.

Femeile leşinară, dar Kate doar îl privi fix. Îndepărtă microfonul.

— Mă Bucureşti aici. Înseamnă mult pentru Travis.

El se aplecă înainte, asigurându-se că nimeni altcineva nu îl poate auzi. Orice urmă de farmec dispăruse deja.

— Să sperăm că niciunul dintre noi nu va regreta asta.

Apoi îşi scoase o şapcă de golf din sac, şi-o puse pe cap şi porni spre teren.

Mulţimea îl ovaţionă. Bobby şi Jesse dădură mâna şi glumiră. Competiţia devenise brusc un motiv de emoţie, la vederea celor doi mari atleţi.

— Unde naiba ai exersat, Bobby Mac? întrebă Jesse bine intenţionat. Vreau să ştiu exact unde trebuie să arunc mingea ca să-ţi trag o mamă…

Privi spre cameră.

— Să-ţi arăt ce înseamnă golful.

După ce râsetele se potoliră, Jesse se apropie de minge. Tăcerea se lăsă în mulţime. Toţi ochii erau aţintiţi asupra acestui bărbat uimitor, cu trup de atlet, care ţinea crosa. Toţi muşchii îi erau încordaţi de concentrare.

Dar nu ridică crosa.

Se îndepărtă şi îşi şterse palmele de pantaloni. Râse, deşi Kate îşi dădea seama că râsul acela masca teama. Şi înţelese că ceea ce vedea întrecea tot ce văzuse pe caseta video. Era vorba despre un bărbat a cărui viaţă se destrămase după ce aruncase o privire asupra felului în care îl vedea lumea: aprig, iresponsabil, nepăsător la orice în afară de distracţie. Indiferent dacă era sau nu adevărat, asta văzuse el la emisiunile prezentate. Viaţa îi trecuse prin faţa ochilor şi nu îi plăcuse ce văzuse. În acel moment,

se pierduse şi nu mai ştiuse încotro s-o ia.

În dorinţa ei egoistă de a-l obliga să fie bărbatul pe care şi-l dorise întotdeauna, ignorase faptul că experienţa lui era mult mai profundă decât credea. Dar venise aici totuşi, în încercarea de a-şi salva onoarea, încerca să fie omul bun care putea deveni erou.

Stomacul i se strânse şi gândurile începură să vuiască. Ce făcuse?

Concentrându-se asupra lui Jesse, puse microfonul în mâna cameramanului. Se apropie tiptil de Jesse, care scormonea prin sac, de parcă ar fi încercat să se decidă dacă să schimbe crosa. Îi putea vedea transpiraţia din sprânceană, venele pulsând în tâmple, tendoanele încordate de la gât.

— O să reuşeşti, Jesse.

Fără să se îndrepte, el închise ochii strâns, şapca ascunzându-l de mulţime, degetele strângând o minge.

— La naiba, nu pot. La dracu'! Ştiam eu că n-ar fi trebuit să mă întorc aici.

Ea se apropie.

— Poţi s-o faci. Încearcă, Jesse, doar loveşte mingea. Uită unde va ajunge şi ce se va întâmpla. Acordă-ţi o şansă. Nu te mai condamna pentru viaţa pe care ai avut-o.

El o privi.

— Ce tot vorbeşti?

— Ştim amândoi că aici nu este vorba despre femeie sau golf ori posibilitatea de a o da în bară. Jocul tău are probleme din cauza reportajelor în care ai văzut un Jesse care nu vrei să fii… Un Jesse despre care tu crezi că nu merită să câştige un mare campionat.

Ar fi vrut să-l apuce de cămaşă şi să-l scuture ca să înţeleagă.

— Meriţi asta, Jesse. Eşti jucătorul extraordinar şi omul bun care am crezut întotdeauna că eşti.

Privirea lui se umplu de emoţie, apoi o mişcare din mulţime îi atrase atenţia. Cineva îşi făcea loc. Derek,

îmbrăcat impecabil ca întotdeauna, apăru în cămaşă şi pantaloni scurţi de golf, privindu-şi fratele în faţă. Se apropie şi, după o secundă, îl îmbrăţişă foarte strâns pe Jesse.

— Îmi pare rău că am întârziat.

— Ai întârziat?

Derek rânji, apoi o privi pe Kate înainte să privească în urmă.

— Mi s-a adus la cunoştinţă că trebuie să recuperăm un timp pierdut. Cred că fratele tău mai mare ar putea începe să fie camaradul tău.

Ezită.

— Dacă îmi dai voie.

Cei doi bărbaţi stăteau la câţiva centimetri depărtare unul de altul. Când Jesse nu spuse nu, Derek încuviinţă din cap, apoi luă sacul fratelui său şi îi spuse tovarăşului original că serviciile lui nu vor fi necesare.

— Ei bine, Jesse, ce spui? Se pare că ai o competiţie de câştigat.

Jesse rămase aşa o veşnicie, publicul devenind neliniştit. Kate nu s-ar fi gândit niciodată că va fi atât de fericită să audă una dintre înjurăturile pline de imaginaţie ale lui Jesse.

Apoi, Jesse luă crosa pe care i-o întinse Derek şi se întoarse la locul său. Apropie crosa de minge, cu o concentrare aprigă.

Kate se întoarse grăbită şi luă microfonul. Inima îi bătea atât de tare încât sângele îi bubuia în urechi. Chiar când se gândea că Jesse va renunţa, mintea începu să-i gonească la lucrurile pe care i le-ar fi putut spune că să ia vina asupra ei, el lovi mingea. Mişcarea fusese plină de furie, mai ales pentru un profesionist, iar urmarea nu fu deloc plăcută. Dar reuşise să lovească.

Mulţimea aclamă. Bobby Mac făcu o glumă despre timpul pierdut curtând domnişoarele. Atunci Jesse o privi pe Kate. De data asta văzu pe chipul lui uimire totală. Şi

bucurie.

Galeria coborî spre teren ca să aibă vizibilitate bună la următoarea lovitură. Când Kate lăsă microfonul jos, Jesse zâmbi.

— Am făcut-o, spuse el doar pentru ea. Am reuşit.

Kate ar fi vrut să-l atingă, să-l ia în braţe. Dar îşi dădu seama, de asemenea, că niciunul dintre ei nu îl ajuta pe celălalt. El îi sfâşia inima, iar ea aproape că îl terminase. După tot acest timp, nu mai concepea că n-ar fi făcuţi unul pentru altul… Nu ca iubiţi. Nu ca soţ şi soţie. Poate nici ca prieteni.

— Îmi pare rău că te-am forţat, spuse ea cu sinceritate.

Începu să coboare pe teren, dar el o apucă de braţ şi o ţinu acolo.

— Ai încercat să mă faci să trăiesc la înălţimea aşteptărilor o viaţă întreagă. Şi era timpul să fac asta… În loc să fug de ele.

— Nu am avut niciun drept, Jesse.

— Ai avut tot dreptul. Sper doar că mă poţi ierta pentru că te-am ţinut atâta timp la pândă.

Putea. Şi îl iertă.

— Dar nu eu trebuie să te iert. Ci Travis.

Şi plecă în grabă.

El rămase privind-o. Derek veni lângă el.

— E timpul să-ţi dau un sfat frăţesc.

Jesse zâmbi strâmb.

— Anume?

Derek îl bătu pe Jesse pe umăr.

— Fă totul pentru a o păstra de data asta.

Derek porni spre traseu, cu sacul legănându-i-se de şold şi coapsă. Într-un târziu, Jesse îl urmă. Când ajunse la minge, scoase o crosă de şase şi o plasă pentru a doua lovitură. În clipa în care o ridică, ştiu, cu o libertate înviorătoare, că îşi revenise. Mica minge zbură prin aer, aterizând cu o săritură satisfăcătoare şi se rostogoli pe

iarbă. Avea în faţă o minge grea, dar nu imposibil de realizat.

Mulţimea aclamă. Bobby Mac scuturǎ din cap şi zâmbi. Şi, brusc, cei doi bărbaţi începură să joace cu adevărat, să se întreacă. Gaură după gaură, Jesse micşora distanţa dintre ele. Când ajunseră la a noua gaură, Bobby Mac avea un avans de doar două lovituri.

— Se pare că avem un joc strâns, spuse Kate în faţa camerei de luat vederi.

Pentru că nimerise în ultima gaură, Jesse fu primul. Se apropie de minge şi se concentră, iar când înălţă crosa, mişcarea lui fu plină de graţie. Tensiunea anterioară dispăruse şi lovi mingea cu precizia unui om de ştiinţă.

Bobby Mac fluieră în semn de apreciere, dar se concentră rapid. Jucătorul de fotbal nu avea niciun interes să piardă competiţia. Poate că era un eveniment caritabil, dar ambii sportivi voiau să câştige.

Jesse şi Bobby Mac erau foarte aproape unul de altul când ajunseră la ultima gaură. Fiecare juca de parcă ar fi fost ultima rundă a marelui campionat PGA. Mulţimea murmura nerăbdătoare. Era un meci strâns, într-adevăr, dar să învingi un avans de două lovituri la o singură gaură era extrem de dificil, chiar şi pentru un jucător profesionist. Kate nu ştia cum ar fi putut Jesse să închidă jocul.

Dar atunci, fostul jucător de fotbal îşi aruncă mingea în nisipul din dreapta găurii. Mingea lui Jesse ateriză pe iarbă. Aceasta era şansa. Kate putea vedea asta pe chipul lui.

Bobby ridică din umeri pentru cameră, dar era clar că nu avea de gând să renunţe. Bărbaţii se apropiară de verde, Kate, camera şi Travis urmându-i. Galeria amuţi când Bobby Mac păşi în groapa cu nisip, încercând să se decidă cum era cel mai bine să scoată mingea de acolo. O margine înaltă se ridica deasupra capcanei, făcând lovitura directă aproape imposibilă. Dar, dacă ar fi lovit spre

lateral, nu s-ar fi apropiat câtuşi de puţin de ţintă. Singura şansă pe care o avea ca să-şi păstreze avansul era să rişte.

Ceea ce făcu, scoţând mingea din capcană, dar trimiţând-o în celălalt capăt al terenului, foarte aproape de un alt obstacol.

Mulţimea exclamă.

Bobby Mac aruncase trei mingi la rând în afara terenului. Jesse aruncase două pe verde. Chiar dacă primul încă avea avans, realist vorbind, încă trebuia să ajungă pe verde şi apoi să lovească. Şi, dată fiind dificultatea acestei găuri, steaua fotbalului probabil că avea să lovească de două ori la rând ca să poată nimeri gaura. Ceea ce însemna că, dacă Jesse reuşea să-şi vâre mingea în gaură dintr-o singură lovitură, avea să vină din urmă şi să câştige.

Bobby Mac se concentră şi execută o lovitură bună pe verde. Pentru că mingea lui era încă mai departe de gaură, însemna că avea următoarea lovitură. În clipa în care Bobby lovi mingea, păru că avea să intre, încântarea galeriei creştea cu fiecare centimetru pe care îl parcurgea mingea. Dar, când se apropie, îşi pierdu inerţia, nimerind o porţiune de teren nefericită, şi se opri la câţiva centimetri de gaură. Se auzi o exclamaţie colectivă. Bobby gemu şi el când se apropie şi lovi mingea, dându-i lui Jesse ocazia de care avea nevoie.

Spectatorii erau în extaz când se pregăti Jesse să lovească. Tot ce avea de făcut era să nimerească această minge şi avea să vină din urmă, câştigând competiţia… Aşa cum ar fi şi trebuit, dat fiind statutul lui profesional. Putea recupera pentru a-şi face apariţia mai târziu. Îşi putea dovedi că încă avea ceea ce îi trebuia pentru a câştiga.

Totul depindea de această lovitură.

Dar ceva îi atrase atenţia, imaginea pătrunzându-i în creier. Şi când se întoarse, îl văzu pe Travis. Băiatul stătea aproape, înghiţit de mulţime, dar cumva nefăcând parte din ea, în special din grupul celorlalţi puşti.

Jesse ura faptul că distrusese vara. Acum, casa din copac zăcea făcută bucăţi în curtea lui Kate, ratase ocazia de a-i oferi lui Travis ceva ce avea să-şi amintească întotdeauna. Atunci îl fulgeră un gând. Încă mai putea să-i ofere fiului său ceva de care băiatul să-şi amintească toată viaţa.

Dându-se înapoi de lângă minge, Jesse îi zâmbi puştiului, apoi întinse crosa.

— Hei, T, arată-ne lovitura aia grozavă a ta.

Puştiul făcu ochii mari. Kate îngheţă, şocată. Mulţimii nu-i venea să creadă. Iar băieţii răutăcioşi din grup erau uluiţi.

Trecură câteva secunde lungi şi Jesse să gândi că Travis avea să refuze. Merse la el, lăsându-se pe vine ca să-l privească în ochi.

— Poţi să faci asta. Cred în tine.

Travis stătu aşa o eternitate până îşi trase umerii înapoi şi luă crosa cu o privire hotărâtă.

Publicul era uluit. Şi din motive pe care Jesse nu le înţelegea, inima începu să-i bată cu putere, iar palmele îi transpirară. În toţi anii în care jucase golf, niciodată nu îi păsase atât de mult de o singură lovitură. În secunda aceea, nu se gândea la propria carieră sau reputaţie. Voia ca Travis să reuşească lovitura. Şi nu avea nicio legătură cu a câştiga sau a pierde.

Publicul făcu linişte când băiatul se lăsă pe vine ca să privească mai bine unghiul. Apoi se apropie de minge şi execută câteva mişcări de exerciţiu.

Mintea lui Jesse gonea şi îşi dădu seama că ar fi trebuit să-i spună lui Travis că distanţa era înşelătoare. Dar era prea târziu. Nu mai putea închide ochii atunci când fiul său avea să execute lovitura.

Mingea se îndreptă chiar spre gaură, rostogolindu-se şi rostogolindu-se, respiraţia colectivă a mulţimii oprindu-se. Mingea începu să se îndepărteze.

La dracu'.

Jesse strânse din dinţi. Dar brusc, tocmai când părea că va trece pe lângă, mingea prinse o traiectorie bună şi căzu în gaură, cu un sunet distinctiv. Mulţimea scoase un murmur de uimire.

Şocată şi înflăcărată, Kate păşi pe teren şi privi reacţia lui Bobby şi Jesse. Jesse îi văzu emoţia, o grijă şi o încântare sincere faţă de ceea ce se întâmplase azi. Apoi se întoarse spre Travis şi îl îmbrăţişă.

— Ai fost grozav, T.

Puştiul zâmbi larg.

— Mulţumesc, Kate.

După ce îl îmbrăţişă, scoase microfonul.

— Spune-ne ce simţi, Travis, îl îndemnă ea.

Şi el făcu întocmai, devenind o vedetă. Povesti detaliat tot ce se petrecuse în mintea lui din clipa în care Jesse îi întinsese crosa. Când termină, băiatul se întoarse spre Jesse şi îl privi cu un zâmbet nesigur. Când începu să mulţumească, Jesse îl îmbrăţişă.

— Nici eu n-aş fi lovit mai bine.

Jocul se încheie, iar Kate îi făcu semn cameramanului să oprească filmarea. Plecă împreună cu mica ei echipă, în timp ce mulţimea îi încercuia pe Bobby, Travis şi Jesse. Jucătorii dădeau autografe şi glumeau cu galeria. Jesse o tot aşteptă pe Kate să se întoarcă. Dar ea nu o făcu.

Nu îi trecuse prin minte că întoarcerea lui nu era suficientă pentru a-i arăta ce simţea. Atunci se mustră, înţelegând că făcuse larmă în jurul lui prea multă vreme. Simpla întoarcere nu era suficientă pentru a-i arăta lui Kate că nu avea să o mai părăsească niciodată.

Îşi dădu seama că nu mai voia să plece din nou. Voia să se întoarcă pentru totdeauna acasă, alături de oamenii cu care crescuse, care îl iubeau pentru el însuşi. Şi voia ca viaţa aceea să îl includă şi pe Travis.

Dar cum să realizeze toate astea?

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Kate reinventată

O, Doamne! Telefoanele au înnebunit. Kate! Toţi te iubesc! Ai fost adorată de public. Iar faptul că Jesse a apărut târziu a fost cât se poate de inspirat! A adăugat un pic de dramă… dramei! Iar micuţul Travis a ajuns erou. Cum te-ai gândit la toate astea?

Ai reuşit, scumpo!

xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Publicul

Julia, sponsorii au sunat să ne spună că trebuie să repetăm experienţa. Kate, de îndată ce ai ocazia, trebuie să facem un brainstorming.

Felicitări!

C

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Credit

Aş vrea să-mi asum creditul, dar trebuie să vă spun că nimic din toate astea nu a fost în scenariu. Jesse a plecat cu adevărat – aşa cum ai prevăzut tu, Julia apoi s-a hotărât să se întoarcă, surprinzând pe toată lumea. Sunt încă uluită. Tot ce pot să fac este să îi mulţumesc Domnului că T a reuşit lovitura. Îţi imaginezi consecinţele dacă ar fi ratat? Copilul n-ar fi uitat niciodată că a dat greş în faţa

unui asemenea public.

Katherine C. Bloom
Prezentatoare de ştiri, KTEX TV West Texas

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Apărare

Cine şi-ar fi imaginat că eu voi lua apărarea pentru ceva făcut de Jesse Chapman? Cu siguranţă nu eu. Dar nu crezi că eşti puţin cam prea dură cu tipul, Kate? A avut încredere în puşti şi a arătat-o. Este un bonus pentru noi, care a dat foarte bine pe ecran.

Dacă mergi pe principiul că nu ar fi trebuit niciodată să-i dea crosa de teamă că băiatul ar putea rata, înseamnă că eşti de părere că nimeni nu trebuie să rişte. Din nefericire, scumpo, tocmai despre asta este vorba. Despre a-ţi asuma riscuri. Şi nu mai fi atât de dură cu Jesse.

xoxo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Trădătoareo

Scuză-mă! De ce uiţi că i-am dăruit lui Jesse inima mea şi el mi-a aruncat-o înapoi în faţă? De partea cui eşti?

To: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Subiect: Mesaj întors la expeditor

Nu iau partea nimănui şi cu siguranţă nu o să subliniez faptul că s-a întors. Tu ai o emisiune incredibilă

în *Getting Real with Kate,* care o dovedeşte. Cât despre risc şi inimi, încep să mă întreb dacă singurul motiv pentru care ai fost în stare să-ţi pui inima la bătaie pentru Jesse n-a fost că, de fapt, n-ai crezut niciodată că va rămâne. Niciodată n-ai reuşit să crezi în dragoste sau în „pentru totdeauna". Faptul că Jesse s-a întors te-a luat prin surprindere.

xo, j

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Chloe Sinclair <chloektextv.com>
From: Katherine Bloom <katherinetextv.com>
Subiect: Asta…

Nu e adevărat! Spune-i, Chloe!

To: Julia Boudreaux <juliaktextv.com>
Katherine Bloom <katherinetextv.com>
From: Chloe Sinclair <chloektextv.com>
Subiect: Eu nu mă bag

Chiar nu vreau să intru la mijloc în discuţia asta. Dar, Kate, recunoaşte, te întâlneşti doar cu tipi indisponibili, neinteresaţi sau care vor pleca în mod sigur. Deşi înţeleg de ce, dată fiind mama ta. Ştim că a fost greu să-i vedem pe bărbaţii aceia venind şi plecând din viaţa ei. Dar într-o bună zi va trebui să accepţi faptul că unii nu pleacă… Sau dacă o fac, îşi dau seama de greşeală şi se întorc. Poate că m-am îndoit de Jesse înainte, dar, după ce l-am văzut în ultimele zile, sunt convinsă că a venit ca să rămână.

C

24

Kate stătea în bucătărie, privind afară în curte. Răspunsese unora dintre cele mai uluitoare e-mailuri de la fani. Incredibil cum se pot schimba lucrurile atât de repede! O iubeau. O considerau amuzantă şi deşteaptă. Raţională şi frumoasă.

Dar mai mult decât orice, îi spuseseră că era autentică. În sfârşit îşi găsise locul, tonul potrivit, fiind pur şi simplu Kate. Zâmbi la acest gând siropos. Dar ştia că aşa era.

Citise, de asemenea, şi mesajele lui Chloe şi ale Juliei.

Oare aveau dreptate? îşi îngăduise să se îndrăgostească din nou de Jesse pentru că în adâncul inimii ştia că nu va rămâne? Iar acum, că se întorsese, îşi pierduse echilibrul?

Oare era mai uşor să trăieşti în lumea aceea în care putea să creadă că „pentru totdeauna” nici nu există, în loc să trebuiască să acorde o şansă gândului că Jesse va rămâne?

Zgomotele de ciocan o smulseră din gânduri. Privi copacul vechi şi îi zări pe Jesse şi Travis reparând stricăciunile provocate de furtună. O mare parte din relaţia lor fusese reparată, de asemenea.

Pe prima pagină a ediţiei de dimineaţă a ziarului *El Paso Tribune* trona o poză color cu Jesse şi Bobby Mac

dându-şi mâinile, şi încă una cu Travis ţinut de după umeri de un grup de băieţi. Kate nu îl văzuse niciodată pe Jesse mai mândru.

În noaptea de dinainte, Jesse o contactase pe mama lui Travis şi o întrebase dacă băiatul poate să rămână până la începerea şcolii, ca să le dea timp să-şi croiască un drum pentru viitor.

Kate era încântată pentru Travis, copleşită de bucuria care lumina ochii băiatului – diferenţa pe care o văzu în el la primul contact cu iubirea şi mândria tatălui său.

Soarele începuse să coboare pe cerul verii. Kate se întoarse şi merse la baie. Dădu drumul la apă şi turnă spumantul ei preferat. Prinzându-şi buclele în vârful capului, se strecură în apă şi oftă când căldura îi cuprinse muşchii şi oasele. Îşi închise ochii, îşi goli mintea şi se relaxă şi mai mult.

Casa era liniştită şi auzi când ciocanul se opri. Apoi auzi uşa din spate trântită şi apa curgând în bucătărie. După care, din nou tăcere. Niciun sunet... până când uşa băii se deschise.

Când privi în jur, Kate îl descoperi pe Jesse. Era frumos, ca întotdeauna... Puternic şi bine definit. Pulsul începu să gonească şi habar nu avea la ce să se aştepte.

Se simţi stânjenită sub bulele de spumă.

— Unde este Travis? întrebă ea, cu voce ascuţită.

— L-am trimis la Derek şi Suzanne.

— De ce?

— Trebuie să vorbim.

Închise uşa.

Sângele lui Kate începu să gonească prin vene. Se lăsă mai jos în cadă, până când baloanele îi atinseră bărbia, spărgându-se.

— Jesse, ce faci?

— După cum am spus, trebuie să vorbim.

— Aici? Cu uşa închisă?

El traversă camera, iar Kate îşi simţi gura uscată. Nu ştia unde să-şi pună mâinile. Agitată, le încrucişă peste sâni, dar el ridică o sprânceană. Stânjenită, le lăsă peste marginile de porţelan, deşi se simţea un pic precum Regina din Sheba. Le lăsă să plutească pe fundul apei, dar asta era o poziţie prea relaxată când stătea goală la doar câteva zeci de centimetri de acest bărbat care era senzualitatea întruchipată. Când dădu să-şi schimbe din nou poziţia, el o apucă de mână cu blândeţe.

— Kate, opreşte-te.

— Ţie ţi-e uşor să vorbeşti. Eşti îmbrăcat.

Buzele lui se ridicară într-un colţ. Apoi apucă prosopul.

— Ieşi.

— Poftim?

— Haide, ieşi din cadă.

— Ai să încetezi vreodată să fii atât de autoritar?

El se gândi.

— Probabil că nu. Aşa că usucă-te şi îmbracă-te.

— Încă n-am terminat baia.

El scoase un oftat lung, plin de suferinţă, apoi spuse:

— Bine.

Aruncând prosopul, începu să-şi scoată tricoul.

— Acum ce faci? îl întrebă ea.

— Dacă tu nu vrei să ieşi, atunci trebuie să intru eu.

— Aaa!

Fără să se gândească, se ridică, plină de spumă, răspândind apa în jur.

Numai că spuma nu o acoperea cu totul. Privirea lui se întunecă.

— Cred că ar trebui să vorbim în cadă, totuşi.

— Sau nu! Întoarce-te cu spatele!

Nu se gândi că el o va face, dar, după o secundă, recuperă prosopul, i-l întinse şi apoi se întoarse. În clipa în care şi-l puse de jur-împrejur, el se întoarse şi începu să o şteargă.

Ea mormăi.

— Pot să fac şi eu asta.

— Da, dar nu ar avea niciun haz.

Privirea de pe faţa lui era atât de diavolesc de dulce şi de ademenitoare, încât îi era greu să se indigneze. Aşa fusese întotdeauna între ei, el întotdeauna zdruncinându-i hotărârea construită cu grijă. Nu trebuia decât să zâmbească, iar ea se topea.

Dar nu şi de data asta.

— Nu mă interesează hazul. Nu discut cu tine.

— Bun. Asta va uşura lucrurile.

Înainte să-şi dea seama, el o uscase. După o privire apreciativă, începu să o îmbrace cu pantalonii scurţi şi tricoul. Apoi o scoase din baie, o purtă prin bucătărie şi ieşiră pe uşa din spate, îndreptându-se spre casa din copac. Îi făcu semn să urce prima.

— Eu nu…

— Ai zis că nu discuţi cu mine, ai uitat?

Ea îi aruncă o privire mânioasă, dar el o împinse uşor sus pe scară. În vârf, trecu prin deschiderea îngustă a căsuţei şi se aşeză în stil indian. Jesse o urma îndeaproape.

— Tu şi Travis aţi făcut treabă bună reconstruind lateralele.

Privi pereţii parţiali ai copacului prin care se vedea valea râului.

— Mai avem multe de făcut până când terminăm. Dar nu de-asta ne aflăm noi doi aici.

Încet, el îi luă mâna şi o lipi de pieptul său. Un fior o străbătu, mărindu-i pulsul. Simţi că hotărârea ei dispăruse.

— Simţi? întrebă el cu o seriozitate tăcută care nu avea nimic de-a face cu vedeta Jesse Chapman.

— Da, simt. Ştii bine. Dar nu poţi continua să elimini problemele făcându-mă pe mine să simt şi să uit. În cele din urmă, problemele vor reapărea.

— Ai dreptate. Dar nu asta încercam să fac. Voiam să-mi simţi inima, Katie.

— Deci ne-am întors la Katie?

— Nu am plecat niciodată.

El îi cuprinse mâna în palme, mângâind oasele fine care se transformau în evantaiul de degete. Cu o oarecare împotrivire, pentru că se temea de ceea ce el o făcea să simtă, se potoli.

— A fost grozav ce ai făcut pentru Travis.

— A fost uşor.

— Nu, n-a fost. Într-un moment în care aveai nevoie de dovada faptului că erai încă un concurent în lumea golfului, i-ai dăruit lui locul în luminile rampei. Dar i-ai dat mai mult decât atât. I-ai dat ceva ce va ţine minte întotdeauna – dovada că meriţi să fi numit erou.

— Dar oare pe tine te merit?

Speranţa, dragostea, încântarea şi frica se amestecară.

— Jesse, nu face asta!

El dădu din cap, de parcă ar fi cedat dorinţei ei. Dar ceva din ochii lui spunea o poveste diferită. Jesse pe care îl cunoscuse întreaga ei viaţă, băiatul şi acum bărbatul, era un luptător, cineva care refuza să renunţe.

— Când am venit aici, continuă el, m-ai întrebat de ce m-am întors.

Ea îşi trase mâna şi îşi cuprinse genunchii în braţe.

— Ai spus că voiai o vacanţă.

— Ştiu că asta am spus şi pe jumătate chiar credeam. Dar mai ţii minte când Julia a spus că m-a văzut stând în faţa casei tale în prima zi?

Ea îşi înclină capul, amintindu-şi.

— Da.

— Voiam să te văd.

Ea pufni.

— Nu începe să inventezi.

— Nu inventez. Am fost atras aici cu atâta putere încât am urcat în maşină şi am hoinărit o jumătate de ţară înainte să-mi dau seama ce făceam cu adevărat. Mi-am

spus că avea sens să mă întorc în locul în care m-am îndrăgostit de golf. Când am sosit, m-am gândit să stau la hotel câteva zile, să merg pe teren de câteva ori şi să plec. Dar imediat după aceea, m-am trezit stând în faţa casei tale pentru că voiam să te văd. Deşi nu am îndrăznit să mă gândesc de ce. Când m-a văzut stând acolo, Julia a făcut ca totul să fie atât de uşor – să te văd, să stau cu tine. Să fiu lângă tine fără să trebuiască să recunosc în faţa cuiva, inclusiv în faţa mea, de ce.

— Voiai să fii lângă mine? Mi te-ai opus din clipa în care ai sosit aici.

— Îmi pare rău.

Ea îşi scutură capul.

— N-ar trebui. Toată lima asta a fost o nebunie. La naiba, am fost atât de absorbită de preocupările mele carieristice, încât cu uşurinţă te-aş fi putut prezenta negativ la televizor. Te-aş fi putut distruge.

— Nu m-ai distrus. La naiba, m-ai salvat. Dar ţi-am rezistat pentru că *am avut* femei. Pur şi simplu te doream. Katie Bloom. Voiam iubirea ta, onestitatea ta. Puritatea ta. Egoist, am vrut să crezi în mine. Dacă încă ai putea să mă iubeşti, atunci aş fi în regulă.

El ezită, apoi o privi în ochi.

— N-am recunoscut asta până când nu am plecat din oraş. Priveam marginile oraşului şi abia atunci am înţeles de ce mă întorsesem aici, de fapt.

Se ridică, trăgând-o după el. Amândoi stăteau în casa aceea din copac unde, cu ani înainte, ea îi ceruse s-o aştepte să crească.

O sărută, deşi nu era pupicul rapid pe care i-l dăduse ea. O sărută cu pasiune şi dorinţă, cu reverenţă şi promisiune.

— Te iubesc, Katie. Te-am iubit din ziua în care m-ai privit în ochi şi te-ai oprit din plâns, de parcă doar eu aş fi putut face ceva şi fără să dau greş. Ai crezut în mine… întotdeauna. Dar nu de-asta te iubesc.

Îi atinse obrazul.

— Eşti cel mai curajos om pe care o cunosc. Te iubesc pentru că eşti blândă şi bună. Şi pentru că nu ţi-e frică. Nu renunţi, oricât de greu ar fi.

Lui Kate, emoţia îi pusese un nod în gât. Voia să îl creadă.

— Eşti o persoană mai bună decât voi fi eu vreodată, Kate. Dar te vreau oricum. Tu eşti trecutul şi viitorul meu. Nu vreau decât să spui că te căsătoreşti cu mine.

— Oh, Jesse…

Buzele îi tremurară şi izbucni în lacrimi.

— Te iubesc. Te voi iubi întotdeauna. Dar nu-mi pot petrece restul vieţii temându-mă că vei pleca din nou.

El se aplecă în faţă, cu buzele lipite de urechea ei, respiraţia lui dându-i fiori.

— Dă-mi o şansă, Katie Bloom. Acordă-mi o şansă. Şi dacă îmi va lua tot restul vieţii, îţi voi dovedi că nu te voi părăsi niciodată.

25

Noaptea luminată de neoane din Las Vegas pulsa de căldură şi încântare. Kate le simţea pe amândouă. Simţea, de asemenea, fermitatea liniştitoare a mâinii lui Jesse în mâna ei.

Dar, după o clipă, fu surprinsă când limuzina lor opri

în faţa capelei pentru nunţi My Heart’s Deşire, chiar lângă infamul Las Vegas Strip.

— Ce-i asta? întrebă ea privind mica replică a unei biserici albe. Ce facem aici?

Jesse o ajută să iasă din maşina albă, lungă, şi îi oferi unul dintre zâmbetele lui năucitoare, înclinate, îndrăzneţe şi al naibii de sexy.

— Ai spus că te căsătoreşti cu mine. Nu vreau să risc şi să te răzgândeşti.

Şoferul deschise portbagajul şi începu să scoată tot felul de obiecte pentru nuntă, ducând totul în capelă.

Kate era mişcată şi încântată. Dar…

— Cum ne putem căsători fără familie?

— Travis e aici.

— Ceea ce e minunat. Ştii că îl vreau la nunta noastră. Dar Julia şi Chloe?

Zâmbetul lui se lărgi şi deschise uşile capelei.

— Surpriză!

Prietenele ei stăteau cu Travis, Julia în fustă scurtă şi tocuri, Chloe cu aspectul ei de păpuşă chinezească şi haine serioase. Suzanne era acolo, arătând ca o matroană, şi, lângă ea, Derek stătea zâmbind mândru. Apoi Carlen Chapman ieşi din spatele lui Derek.

Chapman cel vârstnic arăta mai îmbătrânit decât îl ţinea minte Katie, mai cuminţit. Ştia că aveau multe lucruri de rezolvat între ei, dar era bucuroasă să-i vadă pe toţi acolo.

Chiar şi Belinda venise, mergând în spatele fiului său, în timp ce mezinul Chapman arunca priviri pe furiş către bunicul. Dar mama lui Kate o surprinse cel mai mult, ieşind de după un grup mic, arătând ca o frumoasă mamă a naturii, cu părul argintiu lung, împletit, şi fustele lungi, fluide.

Îşi desfăcu braţele.

— Fetiţa mea! spuse ea.

Lui Kate îi luă doar o secundă să se relaxeze în

îmbrăţişarea mamei sale. Atât de preţuită, atât de rară.

— Kate, sunt cât se poate de fericită pentru tine!

Mary Beth întinse mâna după Jesse, îl trase aproape, apoi puse mâna lui Kate în a lui.

— Ai grijă de ea, Jess.

El o asigură că va face întocmai.

— Desigur, dacă mă va lăsa.

Jesse se întoarse spre Kate.

— Te căsătoreşti cu mine? Aici? Acum? Nu mai târziu. Nu vreau să aştept până după Campionatul PGA.

Se lăsă într-un genunchi în faţa grupului.

— Am vorbit serios când am spus că nu te voi mai părăsi niciodată. Căsătoreşte-te cu mine acum şi fii cu mine pentru totdeauna.

Ochii lui Kate se scăldară în lacrimi când privi în jur la oamenii pe care îi iubea şi care o iubeau. Şi ştia că o iubeau pe Kate cea adevărată. Nu pe cea care încerca să fie.

— Da, şopti ea.

El o ridică şi o învârti, apoi fu dusă într-o cameră unde Julia, Chloe, Suzanne şi mama ei o pregătiră pentru nuntă. Când Belinda părea pierdută, Kate o apucă de mână şi o trase înapoi.

— Şi tu faci parte din familie acum, îi spuse ea.

Femeile o îmbrăcară pe Kate într-o rochie din mătase albă şi îi puseră pantofi cu toc mic, moi ca untul. Îi aranjară părul şi îi refăcură machiajul. Când fu gata, se privi în oglindă şi se minună.

— Eşti frumoasă, spuse mama ei, venind alături de ea, luând-o de mână. Asta îmi aminteşte de prima mea nuntă. Eram tânără, îndrăgostită. Totul era frumos şi perfect.

Mary Beth oftă visătoare şi începu să descrie multiplele ei nunţi, iubiri, vieţi, ca şi cum acest eveniment, ca şi toate celelalte, era al ei.

— Iubesc nunţile. Ţi-am spus că am cunoscut un alt

bărbat?

Kate o privi lung pe mama ei, panica începând să o cuprindă. Dar Jesse trebuie să fi simţit ceva, pentru că în câteva minute îi fu alături, ignorând tradiţia că mirele nu trebuie să vadă mireasa înainte de ceremonie. O trase aproape şi îi şopti serios:

— Tu nu eşti mama ta. Va fi singura noastră nuntă.

O sărută, ţinând-o strâns, iar ea ştiu că voia să facă asta, aşteptase această clipă toată viaţa.

* * *

Un organist cânta marşul nupţial, iar stranele erau pline de prieteni şi familie. Travis stătea lângă tatăl lui, la altar. Dar ea pe Jesse îl văzu.

Inima îi bătea cu putere în timp ce se apropia, teama şi speranţa copleşind-o. Îl dorea pe acest bărbat... întotdeauna îl dorise. Dar o parte din ea încă se temea.

Atunci el făcu ceva uimitor. Scoate două verighete şi îi întinse ei una. Pe a lui. Când o văzu pe a ei, mintea începu să-i călătorească înapoi în timp.

— Ne vom căsători, ştii.

Cuvintele ei de acum o mie de ani parcă. Ea avea şase ani, Jesse, zece.

— Nu ne vom obosi să facem o nuntă mare. Vom fi doar tu şi cu mine şi familiile noastre. Dar trebuie să avem verighete. Verighete adevărate. Una din aur întreg pentru tine, ca să nu arăţi ca o fetiţă. Iar eu o să am una grozavă, cu două mâini unite într-o coroană.

Jesse îşi amintise, de parcă şi-ar fi pus amintirile bine până la momentul potrivit.

Acum era momentul potrivit. Orice îndoială se spulberă şi preotul îi anunţă că erau soţ şi soţie, Kate a ştiut că visele se transformă în realitate.

— Te iubesc, Jesse. Mă iubeşti şi tu? îl întrebase în urmă cu atât de mulţi ani.

Iar când o sărută, el răspunse întrebării ei, în sfârşit, după atâţia ani.

— Da, da, de o mie de ori da.